

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
December 2021

“ મીઠા બાળકો - ક્રોધ પણ ખૂબ મોટો કાંટો છે , એનાથી અનેકો ને દુઃખ મળે છે એટલે આ કાંટા ને નીકાળી સાચાં - સાચાં ફૂલ બનો ”

પ્રશ્ન :- કાંટા થી ફૂલ બનવા વાળા બાળકોને બાપ કઈ આશય (દૈર્ય) આપે છે?

ઉત્તર :- બાળકો, હજી સુધી કાંટા થી ફૂલ બનવામાં જે માયા વિઘ્ન નાખે છે - આ વિઘ્ન એક દિવસ ખતમ થઈ જશે. તમે બધાં સ્વર્ગ માં ચાલ્યાં જશો. આ કળયુગી કાંટા ખતમ થઈ જશે. બાપે તમને સંગમયુગી પોટ (કુંડા) માં નાખ્યાં છે. માયા ભલે મુરઝાવી (કરમાવી) દે છે પરંતુ જ્ઞાન નું બીજ અવિનાશી છે - આ બીજ વિનાશ થઈ ન શકે.

ગીત :- ન વહ હમસે જુદા હોંગે...

ઓમ શાંતિ ! શિવબાબા બ્રહ્મા નાં તન થી મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ રહસ્ય તથા જ્ઞાન સમજાવી રહ્યાં છે. એક તો બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું કે બાબા અમે તમારી ઉપર બલી ચઢીશું, ભલે કેટલાં પણ જુલમ સહન કરવા પડે. જુલમ કેમ થાય છે? કારણ કે મનુષ્યો ને ઝેર (વિકાર) નથી મળતું. આ તો બાળકો જાણે છે કે આપણે ન આત્મા ને, ન પરમાત્મા ને જાણતાં હતાં. ન પોતે પોતાને, ન બાપને જાણતાં હતાં એટલે જેમકે જાનવર બુદ્ધિ હતાં. લૌકિક સંબંધ માં તો પોતાને જાણે છે. બાપ ને પણ જાણે છે. આ સમયનાં મનુષ્ય પોતાને અને પારલૌકિક બાપ ને બિલકુલ જ નથી જાણતાં. કહી દે છે પરમાત્મા નું તો કોઈ નામ રૂપ દેશ કાળ છે જ નહીં. તો પછી આત્મા નું પણ ન હોવું જોઈએ. આત્મા ને પણ તે લોકો જાણતાં જ નથી. કહી દે છે આત્મા સો પરમાત્મા. હવે તમે જાણો છો. એ તો ફક્ત નામ માત્ર કહી દે છે આત્મા અને જીવ છે. આત્મા અવિનાશી છે, જીવ વિનાશી છે. સારું, આત્મા શું વસ્તુ છે, એમનું રૂપ રંગ શું છે. નામ તો જાણે છે કે આત્મા છે પરંતુ તે કેવી છે, શું કરે છે? કેવી-કેવી રીતે પાર્ટ ભજવે છે? કેટલો સમય પાર્ટ ભજવે છે? આ આત્મા નાં નોલેજ નું કોઈ વર્ણન કરી ન શકે. હવે તમે જાણો છો આત્મા નાનો સ્ટાર (તારો) છે. આત્મામાં જ પૂરા ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ અવિનાશી નોંધાયેલો છે. શંકરાચાર્ય ની આત્મા પણ પોતાનો પાર્ટ ભજવી રહી છે. આ પણ કોઈ નથી જાણતું કે આત્મા કેવી રીતે સતોપ્રધાન પછી સતો રજો તમો માં આવે છે. ફક્ત કહી દે છે ભ્રુકુટી નાં વચમાં ચમકે છે અજબ તારો. બસ બીજું કંઈ નથી જાણતાં. આત્મા ને ન જાણી એટલે પરમાત્મા ને ન જાણ્યાં. આ સમયે આ છે કાંટાઓનું જંગલ. બધાં કાંટા છે. ન રચયિતા પરમપિતા પરમાત્મા ને જાણે છે, ન રચના નાં આદિ મધ્ય ને જાણે છે. આપ બાળકો આત્મા અને પરમાત્મા ને જાણો છો તે પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. ઘણાં બાળકો છે જે યથાર્થ રીતે નથી જાણતાં. દેહ-અભિમાન માં રહેવાનાં કારણે પૂરી ધારણા નથી થતી. નંબરવાર તો છે ને. પૂછે છે - બાબા એવું કેમ છે? બાબા કહે છે બાળકો આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. આમાં બધાં પ્રકાર નાં જરૂર જોઈએ. પથ્થર બુદ્ધિ હોય ત્યારે તો ઓછા માં ઓછું પદ પામે. જો સ્વયં જાણતાં હોય તો બીજાઓને પણ સમજાવે. તમે કહ્યો આગળ ચાલીને સમજાવવા લાગી પડશે, પરંતુ એવું પણ કોઈ જોઈએ ત્યારે તો ઓછું પદ મળશે ને. ક્યાં રાજા ક્યાં પ્રજા, કેટલો ફર્ક છે. અહીંયા તો રાજા પ્રજા બધાંને દુઃખ છે. સતયુગ માં ન રાજા ને દુઃખ, ન પ્રજા ને, પરંતુ પદ માં ફર્ક છે. પૂરી ધારણા ન હોવાનાં કારણે કોઈને સમજાવી નથી શકતાં. પછી કાંઈક ને કાંઈક કાંટો લાગતો રહેશે. ક્યારેક લોભ નો, ક્યારેક મોહ નો... ભૂતોની પ્રવેશતા થતી રહેશે. આ પણ થવાનું છે જરૂર.

તમે છો પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર બ્રહ્માકુમારીઓ. પ્રજાપિતા નાં બાપ કોણ? શિવબાબા. બાકી શિવ નાં બાપ કોઈ હોતાં નથી. આ બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર પણ શિવ ની રચના છે. તો બધી થઈ ગઈ આત્માઓ. પરમપિતા પરમાત્મા એક છે. બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર અથવા લક્ષ્મી-નારાયણ વગેરે કોઈ પણ મનુષ્ય આત્મા થી ક્યારેય ગતિ સદ્ગતિ નો વારસો મળી નથી શકતો. મનુષ્ય ન આત્મા ને યથાર્થ જાણે છે, ન પરમાત્મા ને જાણે છે. એક પરમપિતા પરમાત્મા જ આત્મા નું રિયલાઈઝેશન (અનુભૂતિ) કરાવી શકે છે. જ્ઞાન થી સદ્ગતિ થાય છે. જ્ઞાન તો એક બાપ જ આપે છે. કોઈ-કોઈ બાળકો પછી યજ્ઞ ની સ્થૂળ સેવા પણ ખૂબ કરે છે. આ વિષય થી પણ માર્ક્સ મળે છે. હવે આપ બાળકો ને બાપ અમરકથા, તીજરી ની કથા સંભળાવે છે. આ હકીકત માં કથા નથી. આ છે રુહાની જ્ઞાન. પોતાને અને બાપ ને જાણવાનું. તેઓ તો કહી દે છે જેવી રીતે પાણી થી પરપોટો નીકળે છે પછી સમાઈ જાય છે.

અમે બ્રહ્મ થી પેદા થઈ પાર્ટ ભજવ્યો પછી બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈએ છીએ કે બ્રહ્મ જ બની જઈએ છીએ. બીજી કોઈ રચના અને રચતા નું જ્ઞાન છે જ નહીં. જ્ઞાન તો બાપ જ આવીને સમજાવે છે. એમનું નામ છે શિવ. પછી એમને કોઈ દુઃખ પણ કહે છે, કોઈ પાપ કટેશ્વર પણ કહે છે. અનેક નામ રાખી પૂજા ની સામગ્રી વધારી દીધી છે. જે જે પરમાત્માએ કર્તવ્ય કર્યા છે તેનાં પર ભિન્ન-ભિન્ન નામ રાખી બહુજ મંદિર બનાવી દીધાં છે. હવે બાપ કહે છે આ છે કાંટાઓની દુનિયા, વિષય સાગર. આ પણ બધાંથી લખાવવામાં આવે છે કે ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી. બાપ તો આવીને ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે. તો આખી દુનિયા સ્વર્ગ બની જાય છે. આ પણ કોઈની બુદ્ધિ માં નથી આવતું. શાસ્ત્ર બધાં છે ભક્તિ નાં. બાકી દરેક ને પોત-પોતાનાં કામ નું જ્ઞાન છે. વાઢે (સુધાર) ને વાઢા નું જ્ઞાન છે. ડોક્ટર ને ડોક્ટરી નું જ્ઞાન છે. આ છે રુહાની જ્ઞાન. જે એ એક પરમાત્મા જ આવીને આપે છે. મનુષ્યો ને આ ખબર જ નથી કે પરમાત્મા કોને કહેવાય છે. ગીતા માં શ્રી કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. મુખ્ય વાત છે જ આ. માઈ-બાપ ને ખંડન કરી દીધાં છે તો બાકી બધાં શાસ્ત્ર ખોટા થઈ ગયાં. ખોટા પથ્થરો ની પણ ખાણો હોય છે. આ પણ જેવી રીતે ખોટા પથ્થર છે. પારસ બુદ્ધિવાળા રહે છે પારસપુરી સતયુગ માં. આ તો છે નર્ક. બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન આવો તો જરૂર પતિત છે. નર્ક અને સ્વર્ગ બંને ભારત માં જ છે. કોઈ મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગ ગયાં. આ બુદ્ધિ માં નથી આવતું કે સ્વર્ગ તો સતયુગ ને કહેવાય છે. પરમાત્મા સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરે છે, ન કે નર્ક ની. રાવણ રાજ્ય ક્યાર થી શરૂ થાય છે, આ પણ કોઈને ખબર નથી. ભલે શાસ્ત્ર ખૂબ વાંચે છે, બ્રહ્મચર્ય માં પણ રહે છે પરંતુ જનમ તો વિકાર થી થાય છે ને. સાધુ-સંન્યાસી પણ સાધના કરે છે. બાપ થી મુક્તિ માંગે છે કારણ કે છી-છી દુનિયામાં રહેવા નથી ઈચ્છતાં. હવે બાપ કહે છે પહેલાં આત્મા ને જાણો કે કેવી રીતે જન્મ-મરણ માં આવે છે. કેવી રીતે સાચાં સોના માં ખાદ પડે છે, કેવી રીતે ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભજવે છે. સૌથી વધારે પાર્ટ તમારો છે જે દેવી-દેવતા હતાં તે જ પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. લક્ષ્મી-નારાયણે રાજ્ય કર્યું પછી ક્યાં ગયાં? એમની આત્માએ જરૂર જન્મ તો લીધો હશે ને. હવે તે ક્યાં છે? કોઈ જાણતું નથી. ક્રિશ્ન લોકો જાણે છે કે કાઈસ્ટ આ સમયે બેગરી (ગરીબાઈ નાં) પાર્ટ માં હશે. તમે તો સારી રીતે જાણો છો લક્ષ્મી-નારાયણ જે સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં, એમણે જ પુનર્જન્મ લઈ ૮૪ જન્મ પૂરા કરવાનાં છે. બધી આત્માઓ ૮૪ જન્મ નહીં લેશે. આ પણ જ્ઞાન બુદ્ધિ માં ધારણ કરવાનું છે. યોગ માં રહ્યાં સિવાય કાંટા થી ફૂલ બની નથી શકાતું. યોગ થી જ વિકર્મ વિનાશ થશે અને સતોપ્રધાન ફૂલ બનશે. જ્યાં સુધી અહીંયા છો ત્યાં સુધી કાંઈ ને કાંઈ કાંટા-પણા નો અંશ રહે છે. ફૂલ બની ગયાં પછી તમે અહીંયા રહી નહીં શકશો. ફૂલો નો બગીચો સતયુગ ને કહેવાય છે. હમણાં તમે કાંટા નાં જંગલ અથવા રાવણ નાં રાજ્ય માં છો. બધાં કાંટા જ કાંટા છે. જે અનેક કાંટાઓ ને ફૂલ બનાવે છે એમને જ સાચાં સુગંધિત ફૂલ કહેવાશે. એક ફૂલ હોય છે કિંગ ઓફ ફ્લાવર (ફૂલો નો રાજા), સફેદ હોય છે. ટેબલ પર રખાય છે, પછી ખીલતું રહે છે. સુગંધ વધતી રહે છે. એવું ફૂલ કોઈ હોતું નથી. હવે કિંગ ફૂલ છે તો ક્વીન (રાણી) પણ જોઈએ. (રાત ની રાણી) ગુલાબ, મોતિયા વગેરે સારા-સારા ફૂલ છે. ફ્લાવર શો દેખાડે છે. ત્યાં બધાં સારા-સારા ફૂલ લઈ જાય છે, જે સારા-સારા ફૂલ લાવે છે તેમને ઈનામ પણ મળે છે. તમે પણ ફૂલો નો બગીચો બનાવો છો ને. શિવ પર ફૂલ ચઢાવે છે, તેમાં રતન જ્યોત, અક નાં ફૂલ પણ ચઢાવે છે. બાબા એ સમજાવ્યું છે હું અહીંયા આપ બાળકોને ફૂલ બનાવવાનો પાર્ટ ભજવું છું. હું જાણું છું કોણ ગુલાબ નાં ફૂલ છે, કોણ મોતિયા છે, કોણ રતન-જ્યોત છે. કોણ અક છે. સૌથી છી-છી હોય છે અક. એમની ચલન જ કાંટા માફક હોય છે. કોઈ-કોઈ ખૂબ તિક્ષણ કાંટા છે. ક્રોધ પણ એક કાંટો છે. અનેકો ને દુઃખ આપે છે. હવે તમે કાંટાઓની દુનિયા થી કિનારા માં છો. સંગમ પર છો. કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છો. જેવી રીતે માળી કાંટા ને નીકાળી, ફૂલો ને અલગ પોટ (કુંડા) માં રાખે છે. તમને પણ બાબાએ અલગ કરી દીધાં છે. તમે સંગમ પર છો. તમારી મરમ્મત (સુધાર) થતી રહે છે. છતાં પણ માયા કાંટા બનાવી દે છે તો પણ એકવાર મારા બની ગયાં ને.... તો આ માયા નાં વિઘ્ન પણ એક દિવસ ખતમ થઈ જશે. પછી આ જે પોટ માં લાગેલાં ફૂલ છે તે બધાં સ્વર્ગ માં ચાલ્યાં જશે. કળયુગી કાંટા ભસ્મ થઈ જશે. તમે કેટલાં થોડાં ફૂલ છો. તમને સંગમયુગી પોટ માં નાખ્યાં છે. બીજ વાવેલું છે. માયા નું તોફાન લાગે છે તો કરમાવી દે છે. તો પણ અવિનાશી જ્ઞાન નું બીજ એકવાર નાખ્યું છે તો એ વિનાશ નથી થતું.

બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે, આપ બાળકોએ ખુબ-ખુબ નિડર બનવાનું છે. બાબા કહે છે કે આ લખી દો કે દરેક ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી આ મેળા, પ્રદર્શની અમે આ સંગમ પર દેખાડવા આવ્યાં છીએ. આ તો લખવાનું છે કે આ લડાઈ ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી લાગે છે. જૂની દુનિયા ને નવી બનાવવા કે નર્કવાસીઓ ને સ્વર્ગવાસી બનાવવાં. બાબા ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) તો બહુ આપે છે. યુક્તિઓ તો ખૂબ સહજ બતાવે છે. બાપ ને યાદ કરો અને સ્વર્ગ ની બાદશાહી લો. મનુષ્ય તો પાણી માં ડૂબકી મારતાં રહે છે. તે પણ સાગર માં જાય ને. નદીઓ

સાગર થી નીકળી છે. નદીઓ નાં બાપ સાગર છે ને. ત્યાં જઈને સ્નાન કરો. પરંતુ તે ખારો છે એટલે મીઠી નદીઓ માં સ્નાન કરે છે. હવે તમે છો જ્ઞાન સાગર નાં બાળકો, જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન બાપ છે. તમે એમનાં બાળકો છો, જે વધારે સર્વિસ (સેવા) કરશે તો સમજાશે - આ સારા ફૂલ છે. પ્રદર્શની માં પણ ઘડી-ઘડી સારા ફૂલો ને બોલાવે છે. સમજે છે ફલાણા અમારા થી હોશિયાર છે. પરંતુ હોશિયાર નું પછી માન પણ રાખવું જોઈએ. બાબા હંમેશા સમજાવે છે - ક્યારેય ક્રોધ ન કરો. પ્રેમ થી સમજાવો. ક્રોધ કોઈ કરે છે તો બાબા સમજે છે કે આમનામાં મોટું ભૂત છે. મા-બાપ પર પણ ક્રોધ કરવામાં વાર નથી કરતાં વધારે જ દુર્ગતિ ને પામી લેશે. ગરીબ નિવાઝ ક્યારેય ગરીબો પર ક્રોધ કરશે શું! ગરીબ નિવાઝ બાબા આવ્યાં જ છે ગરીબો ને સાહુકાર બનાવવાં. અહીંયા જે પદમપતિ છે, બીજા જન્મ માં નોકર-ચાકર બનશે. ગરીબ જે સારી રીતે ભણે તે જઈને રાજા-રાણી બનશે. એવાં પણ સેવાકેન્દ્ર પર આવે છે જે ઈશ્વરીય સેવા માં કાંઈ નથી આપતાં. એમને ખબર જ નથી કે થોડું પણ બીજ વાવવાથી અમારું ભવિષ્ય કેટલું ઊંચું બનશે. સુદામા નું દૃષ્ટાંત છે ને. ઈશ્વર અર્થ દાન કરે છે. સમજે છે બીજા જન્મ માં ફળ મળશે. બાબા લખી દે છે બાળકો તમને એક ઈંટ નાં બદલે મહેલ મળી જશે. અહીંયા કોડીઓ આપો છો ત્યાં હીરા બની જાય છે એટલે ચોખા મુઠ્ઠી નું ગાયન છે. ગુરુનાનક નાં ઠેકાણે જાય છે, કાંઈ ને કાંઈ રાખે જરૂર છે. પરંતુ અહીંયા તો બાપ દાતા છે ને. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ખૂબ-ખૂબ નિડર બની કાંટા ને ફૂલ બનાવવાની સેવા કરવાની છે. બધામાં અવિનાશી બીજ વાવતા રહેવાનું છે.
2. ક્રોધ નો ખૂબ મોટો કાંટો છે, તેને છોડી ખૂબ-ખૂબ પ્રેમાળ બનવાનું છે. પ્રેમ થી સર્વિસ કરવાની છે. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) નું માન રાખવાનું છે.

વરદાન :- સર્વ નાં ગુણ જોવાં કે સંતુષ્ટ કરવાની ઉત્કંઠા દ્વારા સદા એકરસ ઉત્સાહ માં રહેવા વાળા ગુણમૂર્ત ભવ સદા એકરસ ઉમંગ-ઉત્સાહ માં રહેવાનાં માટે જે પણ સંબંધ માં આવે છે તેમને સંતુષ્ટ કરવાની ઉત્કંઠા હોય. જેમને પણ જુઓ તેમનાં થી દરેક સમયે ગુણ ઉઠાવતાં રહો. સર્વ નાં ગુણો નું બળ મળવાથી ઉત્સાહ સદાકાળ નાં માટે રહેશે. ઉત્સાહ ઓછો ત્યારે થાય છે જ્યારે બીજાઓનાં ભિન્ન-ભિન્ન સ્વરૂપ, ભિન્ન-ભિન્ન વાતો જુઓ, સાંભળો છો. પરંતુ ગુણ જોવાની ઉત્કંઠા હોય તો એકરસ ઉત્સાહ રહેશે અને સર્વ નાં ગુણ જોવાથી સ્વયં પણ ગુણમૂર્ત બની જશો.

સ્લોગન :- બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) મજબૂત હશે તો સેકન્ડ માં અશરીરી બનવું સહજ છે.

“ મીઠા બાળકો - આત્મ - અભિમાની બનવાની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો , જેટલાં આત્મ - અભિમાની બનશો એટલો બાપ થી પ્રેમ રહેશે ”

પ્રશ્ન :- દેહી-અભિમાની બાળકો માં કઈ અક્કલ સહજ જ આવી જાય છે?

ઉત્તર :- પોતાનાથી મોટાઓનું માન કેવી રીતે રાખવું, આ અક્કલ દેહી-અભિમાની બાળકો માં આવી જાય છે. અભિમાન તો એકદમ મડદા જેવું બનાવી દે છે. બાપ ને યાદ જ નથી કરી શકતાં. જો દેહી-અભિમાની રહે તો બહુજ ખુશી રહે, ધારણા પણ સારી થાય. વિકર્મ પણ વિનાશ થાય અને મોટાઓનું માન પણ રાખે. જે સાચાં દિલ વાળા છે તે સમજે છે કે અમે કેટલો સમય દેહી-અભિમાની રહી બાપ ને યાદ કરીએ છીએ.

ગીત :- ન વહ હમસે જુદા હોંગે...

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું? આત્માએ કહ્યું કારણ કે આપ બાળકો હવે આત્મ-અભિમાની બની રહ્યાં છો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર. અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાની બન્યાં, અડધોકલ્પ તમે પછી આત્મ-અભિમાની બનો છો. હવે તમારે આત્મ-અભિમાની બનવાની પ્રેક્ટિસ કરવી પડે. બાબા ઘડી-ઘડી કહે છે બાળકો અશરીરી ભવ, આત્મ-અભિમાની ભવ. આપ બાળકો સામે બેઠાં છો અને તે દૂર બેઠાં છે. આ જાણો છે કે આપણે આત્મ-અભિમાની બની બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાબા ની જ શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. આને કહેવાય છે શ્રેષ્ઠ માં શ્રેષ્ઠ મત. બાપ નાં સાથે બહુજ પ્રેમ હોવો જોઈએ. હવે બાપ કહે છે દેહ સહિત દેહ નાં બધાં સંબંધો ને છોડો. આત્મ-અભિમાની બનવાની ખુબ-ખુબ પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. શરીર તો વિનાશ થવાનું છે. આત્મા છે અવિનાશી. વિનાશી શરીર ને યાદ કરવાનાં કારણે આત્મા ને ભૂલી બેઠાં છે. આ પણ બાળકોને સમજાવાય છે આત્મા શું વસ્તુ છે. કહે પણ છે કે આ આત્મા નાનાં તારા માફક છે. આ આંખો થી દેખાતી નથી, એને દિવ્ય દૃષ્ટિ વગર જોઈ નથી શકાતું. આત્માને જોવાની કોશિશ ખૂબ કરે છે પરંતુ જોઈ નથી શકતાં. કોઈ દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જુએ પણ છે તો પણ સમજી નથી શકતાં કે આ શું વસ્તુ છે. મોટી વસ્તુ તો છે નહીં. આત્મા બિલકુલ નાનાં તારા માફક છે. કેટલું નાનું બિન્દુ છે. આ વાતો કોઈની બુદ્ધિ માં બેસવી બહુજ મુશ્કેલ છે કારણ કે અડધાકલ્પ થી દેહ-અભિમાન માં રહ્યાં છે.

બાપ સમજાવે છે તમે પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો, આપણે આત્મા ત્યાંના રહેવા વાળા છીએ. આ શરીર તો અહીંયા લેવાનું છે. આ શરીર ૫ તત્વો નું બનેલું છે. પિન્ડ (શરીર) જ્યારે તૈયાર થાય છે તો પછી નાની આત્મા એમાં પ્રવેશ કરે છે. ચૈતન્યતા આવે છે. આત્મા પણ સત્ય, ચૈતન્ય છે પરમપિતા પરમાત્મા પણ સત છે, ચૈતન્ય છે. પરમ આત્મા છે. એ કોઈ મોટી વસ્તુ નથી. આત્મા પણ નાની છે. જેવી રીતે આમનામાં જ્ઞાન છે તેવી રીતે તમારી આત્મા માં પણ જ્ઞાન છે. આટલી નાની આત્મામાં બધું જ્ઞાન છે, આ બહુજ વન્ડર (અદ્ભુત) છે. પરંતુ બાળકો ઘડી-ઘડી આ વાતો ભૂલી જાય છે. દેહ-અભિમાન માં આવી જાય છે. હમણાં તમે આત્માઓ આ શરીર દ્વારા વિશ્વ નાં માલિક બનો છો અર્થાત્ ગોડ ગોડેઝ (દેવી-દેવતા) બનો છો. બાપ તો છે ગોડ ફાધર (પરમપિતા પરમાત્મા). પરંતુ ભારત માં આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને ગોડ ગોડેઝ કહે છે કારણ કે એમને આટલાં ઊંચા બાપ બનાવે છે. આ નોલેજ થી જુઓ શું બની જાય છે. જે સારી રીતે ભણતર ભણીને પરીક્ષા માં પાસ થાય છે, તે કમાણી પણ સારી કરે છે. જેવી રીતે દુનિયા માં કોઈ બહુજ બ્યુટીફુલ (સુંદર) હોય છે તો એમને ખૂબ ઈનામ મળે છે. પછી કહે છે - મિસ ઈન્ડિયા, મિસ અમેરિકા..... શરીર ની સાથે તે લોકો કેટલી મહેનત કરે છે. સતયુગ માં તો નેચરલ બ્યુટી (કુદરતી સૌંદર્ય) હોય છે, કશિશ (આકર્ષિત) કરવા વાળી. સતોપ્રધાન પ્રકૃતિ થી શરીર બને છે ને. તે કેટલું ખેંચે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ, રાધા-કૃષ્ણ નાં ચિત્ર કેટલાં બધાંને ખેંચે છે. તે પણ કોઈ એક્યુરેટ (ચોક્કસ) ચિત્ર નથી બનતાં. ત્યાં તો છે જ સતોપ્રધાન, તો કુદરતી સૌંદર્ય રહે છે. આ બધું બાબા સમજાવે છે. તે લોકો ગાયે છે હૈં પતિત-પાવન... પરંતુ સમજતાં કાંઈ પણ નથી. પોકારે પણ એવી રીતે છે જેમ કે બેસમજ. હૈં ભગવાન દયા કરો, રહેમ કરો. પરંતુ ભગવાન શું વસ્તુ છે, તે જરા પણ ખબર નથી. બાપ ને જાણે તો રચના ને પણ જાણે એટલે ઋષિ-મુનિ વગેરે બધાં નેતી-નેતી કહી ગયાં. આ તો બિલકુલ ઠીક. રચતા અને રચના ને કોઈ

જાણતું નથી. જો જાણી જાય તો વિશ્વ નાં માલિક બની જાય.

હવે તમે સમજો છો - આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ આવાં બનાવવા વાળા બાપ જ છે. હમણાં તમે બાપ નાં સમ્મુખ બેઠાં છો પરંતુ અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાન માં રહેવાનાં કારણે એટલું માન રાખી નથી શકતાં. આત્મ-અભિમાની બનતાં જ નથી. દેહી-અભિમાની બનવાથી દિવસે-પ્રતિદિવસે તમારું માન વધતું જશે. જ્યારે પૂરા દેહી-અભિમાની બનશો તો માન પણ રાખશો. અવસ્થા પણ સુધરતી જશે, ખુશી પણ રહેશે. નંબરવાર તો હોય છે ને. જેવી રીતે બાપ તમને સમજાવે છે તમે પણ બીજાઓને યુક્તિ બતાવતાં રહો કે સ્વયં ને આત્મા સમજો. હમણાં તમારું ૮૪ નું ચક્ર પૂરું થયું, હવે પાછાં જવાનું છે. આપણે આત્મા ઘરે થી અહીંયા આવીને શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવી રહ્યાં છીએ. અહીંયા કેટલાં જન્મ લીધાં, તે પણ બુદ્ધિ માં નોલેજ છે. દેહી-અભિમાની બનવામાં જ મહેનત છે. ઘડી-ઘડી માયા દેહ-અભિમાની બનાવી દે છે. હવે તમારે માયા પર જીત પામીને દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. એકાંત માં બેસીને વિચાર કરો હું આત્મા છું. બાપે કહ્યું છે મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. આ દેહ માં મોહ ન રાખો. આપણે આત્મા અવિનાશી છીએ, આપણે ભાઈઓમાં પણ બુદ્ધિયોગ નથી લગાવવાનો. ભાઈ ને ભાઈ થી વારસો થોડી મળશે. ન કોઈ ની આત્મા ને, ન ભાઈ નાં શરીર ને યાદ કરવાનાં છે. યાદ એક બાપ ને કરવાનાં છે. વારસો પણ બાપ થી જ મળશે. આપણે આત્મા હવે પોતાનાં ઘરે જઈએ છીએ પછી સતયુગ માં આવીને પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય લઈશું. ત્યાં આત્મ-અભિમાની હોઈશું. અહીંયા માયા રાવણ દેહ-અભિમાની બનાવી દે છે. હમણાં તમે ફરી આત્મ-અભિમાની બનવાનો પુરુષાર્થ કરી રહ્યાં છો. પોતાનું કલ્યાણ કરતાં રહો. અહીંયા ચિત્રો ની સામે આવીને બેસો. જેવી રીતે મિલેટ્ટી ને ફિલ્ડ (મેદાન) માં પ્રેક્ટિસ કરાવાય છે ને. હવે તમારે આત્મ-અભિમાની બની બાબા ને યાદ કરવાની પ્રેક્ટિસ કરવાની છે. બાપ કહે છે-તમે તો મારા બાળકો છો ને. દેહ-અભિમાની બનવાથી તમે માયા નાં બની ગયાં છો. બોલાવો પણ છો કે હેં પતિત-પાવન, હેં જ્ઞાન નાં સાગર.... બાકી તો બધાં છે ભક્તિ નાં સાગર. ભક્તિમાર્ગ નો કેટલો વિસ્તાર છે. બાપ આવે છે ખોટી દુનિયામાં તે પણ સાધારણ રુપ માં. ડ્રામા માં નોંધ જ એવી છે. પતિત શરીર માં જ બાપ આવે છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં શરીર માં થોડી આવશે. એમને તો રાજ્ય ભાગ્ય મળેલું છે. તો એમાં હું કેવી રીતે આવું. મને સાધારણ રુપ માં ઓળખતાં નથી. પોકારે છે પરંતુ આ સમજે થોડી છે કે તે પણ જરૂર કોઈ શરીર માં આવશે ને. મારું રુપ તો છે નિરાકાર બિન્દુ. તો જરૂર પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં તન માં જ આવીશ. પ્રજાપિતા તો જરૂર અહીંયા હોવાં જોઈએ, જરૂર જૂનું શરીર હશે. આ બ્રહ્મા જૂનાં અને બાજુ માં વિષ્ણુ નવાં ઉભાં છે. ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર માં કેટલું જ્ઞાન છે.

આપ બાળકો આગળ આ દેવતાઓને બોલાવતાં હતાં. શ્રી નારાયણ ની કેટલી ખાતિરી (સેવા) કરતાં હતાં. વઠ્ઠર છે ને. હું પોતે નારાયણ ને કેટલો પ્રેમ કરતો હતો. શ્રી નારાયણ આવ્યાં છે, આમને ખવડાવો પીવડાવો.... અંદર માં સમજે છે હવે હું બની રહ્યો છું. જે બનેલાં છે એમની જરૂર ખાતરી કરશે. એટલે આપણે પોતાની ખાતરી કરીએ છીએ. બાબા પણ કહેતાં હતાં પોતાની ખાતરી કરો છો. આપ બાળકોએ જોયું તો છે ને - આ બહુજ વઠ્ઠરકુલ વાતો છે. આ બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. તમે જ સમજી શકો છો. આ તો છે જ બિલકુલ નવું જ્ઞાન.

બાપ કહે છે - હું ફરીથી દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરું છું. આદિ માં છે દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય. મધ્ય માં છે રાવણ રાજ્ય. હમણાં છે અંત. અંત માં તો બાપ સ્વયં આવે છે. હવે બાળકો તમે આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણી ગયાં છો. હવે બાકી થોડાં સમય માં શું-શું થવાનું છે. વિનાશ પણ જરૂર થશે. કહે છે મહાભારત લડાઈ લાગી હતી, હવે ફરી લાગશે. આ સમયે આ કોઈને ખબર નથી. પતિત-પાવન તો એક જ બાપ છે, તે આવ્યાં છે તો બાકી કેટલો સમય રહેશે. શ્રીકૃષ્ણ તો હોઈ ન શકે, એણે તો સતયુગ માં એક જન્મ લીધો, કૃષ્ણ નામ થી પછી નામ રુપ બદલાઈ ગયું. શરીર ની બનાવટ જ બદલાઈ જાય છે. બાપે સમજાવ્યું છે કે તમે જ જે પૂજ્ય હતાં, તે જ પછી પૂજારી બન્યાં છો. ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં છે, આ પણ બાપે સમજાવ્યું છે, અને કહે છે તમે અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાન માં રહ્યાં છો, હવે દેહી-અભિમાની બનો. તમે આત્મા છો. હું તમારો બાપ પરમપિતા પરમાત્મા છું. હું અશરીરી છું અને બાળકોને બેસી પોતાનો પરિચય આપુ છું. આ જે ગવાયેલું છે - અતીન્દ્રિય સુખ ગોપ ગોપીઓ થી પૂછો, આ અંત ની વાત છે જ્યારે પરીક્ષા નું પરિણામ નજીક આવે છે. જે બાળકો વધારે સર્વિસ (સેવા) કરે છે, તે જરૂર બધાંને પ્રિય લાગશે. પ્રદર્શની વગેરે માં પણ પહેલાં તેમને યાદ કરે છે. લખે છે ફલાણાને મોકલો. આનો મતલબ પોતે સમજે છે કે આ અમારા થી હોશિયાર છે. પરંતુ દેહ-અભિમાન ખુબ છે. આપણાં મોટા ભાઈ અથવા

બહેન છે તો પછી એમને માન પણ આપવું જોઈએ. એવું ક્યારેય નહીં કહેશે - ફલાણા અમારાથી ૧૦૦ ગણા સારા છે. કોઈનું માન રાખવાની પણ અક્કલ નથી. બાપ જે સમજાવે છે એનાં પર ચાલતાં નથી તો એમનો શું હાલ થશે! દેહ-અભિમાન મડદા બનાવી દે છે. બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. સવારે ઉઠી શિવબાબા ને યાદ કરો. તે પણ નથી કરતાં. સારા-સારા મહારથી યોગ માં બહુજ ઓછા રહે છે. જ્ઞાન તો નાનાં બાળકો પણ સમજાવી શકે છે. પરંતુ પોપટ માફક થઈ જાય છે. એમાં તો યોગ માં રહે, ધારણા પણ હોય ત્યારે ખુશી ચઢે. યોગ વગર વિકર્મ વિનાશ થઈ ન શકે. યાદ કરાય છે પવિત્ર વસ્તુ ને, તો એની સાથે પ્રેમ પણ ખુબ હોવો જોઈએ. ઘડી-ઘડી સમજાવાય છે-મનમનાભવ. અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાની રહ્યાં તો દેહી-અભિમાની રહેવું મુશ્કેલ લાગે છે. બહુજ મહેનત લાગે છે. કેટલાં વર્ષ લાગી જાય છે દેહી-અભિમાની અવસ્થા બનાવવામાં. પોતાને નાની આત્મા સમજી અને બાપને પણ બિંદુ સમજી યાદ કરે, એમાં મહેનત છે. જે સાચાં હશે તે અંદર ફીલ (અનુભવ) કરતાં હશે કે અમે કેટલું યાદ કરીએ છીએ. આ પ્રેક્ટિસ બહુજ ડિક્કલ્ટ (મુશ્કેલ) છે. ૨૧ જન્મો નાં માટે સ્વર્ગ ની બાદશાહી મેળવવી કોઈ ઓછી વાત છે શું! તમે સમજો છો મુજ નાની આત્મા એમાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. આત્મા જ મુખ્ય એક્ટર (પાત્ર) બને છે. આત્મા જ બધું જ બને છે. પરંતુ દેહ-અભિમાન નાં કારણે આત્મ-અભિમાન ગુમ થઈ ગયું છે. સૌથી મુખ્ય પ્રેક્ટિસ આ જ કરવાની છે. આ જ ભારત નો પ્રાચીન યોગ પણ પ્રસિદ્ધ છે. આ જ ગીતા છે. ફક્ત એમાં નામ નિરાકાર નાં બદલે દેહધારી દેવતા નું લખી દીધું છે.

બાપ કહે છે-જેણે બહુજ ભક્તિ શરૂ થી લઈને અંત સુધી કરી છે, તે જ નંબરવન ઉપર જશે. તમે પણ બહુજ ભક્તિ કરી છે તો આપ બાળકોને પણ કેટલી ખુશી રહેવી જોઈએ કે અમને બાપ મળ્યાં છે. બાબા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે, આપણે આ ભણતર થી વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ. હવે બાબાની મત પર તો જરૂર ચાલવું જોઈએ. બાપ જે ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે જો કાંઈ ઉલ્ટું પણ થઈ ગયું તો પોતે જ સુલ્ટું બનાવી દેશે. સલાહ આપશે તો પછી જવાબદાર પણ છે. ઘડી-ઘડી શિવબાબા યાદ આવતાં રહેશે એટલે આ બાબા પણ સદૈવ કહે છે કે તમને શિવબાબા સંભળાવે છે. હું પણ સાંભળું છું તો ડાયરેક્શન આપવા વાળા શિવબાબા છે. હું એમનાં ડાયરેક્શન પર ચાલું છે. તમે પણ એમને યાદ કરો છો. આ પણ એમને યાદ કરે છે. દેહ નું અભિમાન છોડી દો. તમે કોઈ ઝવેરી દાદા નાં પાસે થોડી આવ્યાં છો. તમે તો શિવબાબા નાં પાસે આવ્યાં છો. જ્ઞાન-સાગર તો એ છે ને! તમે આવ્યાં છો શિવબાબા થી જ્ઞાન અમૃત પીવા. હજી પણ જ્ઞાન અમૃત પીતાં રહો છો. રોજ-રોજ જ્ઞાન સાગર બાબા સંભળાવતાં રહે છે. એમને જ યાદ કરવાનાં છે. બાપ એવું નથી કહેતાં કે ભક્તિ છોડો. જ્યારે જ્ઞાન ની પરાકાષ્ઠા આવશે તો પોતે જ સમજશે કે આ ભક્તિ અને આ જ્ઞાન છે. અડધોકલ્પ તમે ભક્તિ કરી છે. પાછાં તો કોઈ ગયાં નહીં. લઈ જવા વાળા તો એક જ બાપ છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે સલાહ આપે છે એને શિવબાબા ની શ્રીમત સમજી ચાલવાનું છે. જ્ઞાન અમૃત પીવાનું અને પીવડાવવાનું છે.
2. બધાંને માન આપતાં સેવા પર તત્પર રહેવાનું છે. દેહ-અભિમાન છોડી દેહી-અભિમાની રહેવાની પ્રેક્ટિસ કરવાની છે.

વરદાન :- બાળક અને માલિકપણા નાં બેલેન્સ (સંતુલન) દ્વારા યુક્તિયુક્ત ચાલવા વાળા સફળતા મૂર્ત ભવ જેટલું થઈ શકે સર્વિસ નાં સંબંધ માં બાળકપણું, પોતાનાં પુરુષાર્થ ની સ્થિતિ માં માલિકપણું, સંપર્ક અને સર્વિસ માં બાળકપણું, યાદ ની યાત્રા અને મંથન કરવામાં માલિકપણું, સાથીઓ અને સંગઠન માં બાળકપણું અને વ્યક્તિગત માં માલિકપણું - આ બેલેન્સ થી ચાલવું જ યુક્તિયુક્ત ચાલવું છે. આનાથી સહજ જ દરેક કાર્ય માં સફળતા પ્રાપ્ત થાય છે, સ્થિતિ એકરસ રહે છે સહજ જ સર્વ નાં સ્નેહી બની જાય છે.

સ્લોગન :- વિચારવું અને કરવું સમાન હોય ત્યારે કહેશે વિલ પાવર (આત્મ બળ) વાળી શક્તિશાળી આત્મા.

“ મીઠા બાળકો - સવારે - સવારે ઉઠીને શિવબાબા થી ગુડમોર્નિંગ જરૂર કરો , ઉઠતાં જ શિવબાબા ની યાદ આવે , કોઈ દેહધારી ની નહીં ”

પ્રશ્ન :- કયો કોન્ટ્રાક્ટ (ઠેકો) એક બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ નથી ઉઠાવી શકતું?

ઉત્તર :- પાવન દુનિયા બનાવવાનો કોન્ટ્રાક્ટ એક બાપ નો છે. આ કોન્ટ્રાક્ટ બીજું કોઈ ઉઠાવી નથી શકતું. સંન્યાસી પાવન બનીને આ દુનિયા ને થમાવે અવશ્ય છે પરંતુ તે પાવન દુનિયા બનાવવાનો કોન્ટ્રાક્ટ નથી ઉઠાવતાં. બાપ બાળકો ને પાવન બનવાની યુક્તિ બતાવે છે. બાળકો ધંધાધોરી કરતાં એક બાપ ને યાદ કરો. એક બાપ થી બુદ્ધિયોગ લગાવો.

ગીત :- યહ કોન આજ આયા સવેરે-સવેરે...

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ બાપ બેસી સમજાવે છે. જો શિવ ભગવાનુવાય કહે તો પણ શિવ નામ નાં મનુષ્ય ઘણાં છે એટલે આ કહેવું પડે કે રુહાની બાપ રુહાની બાળકો પ્રતિ પહેલાં-પહેલાં યાદધ્યાર આપી રહ્યાં છે. સવાર નાં પહેલાં-પહેલાં ગુડમોર્નિંગ કરાય છે. તમે પણ ગુડમોર્નિંગ સાંભળ્યું. સવારે-સવારે કોણ આવીને ગુડમોર્નિંગ કરે છે. બાપ આવે જ છે સવારે. આ છે બેહદ ની સવાર અને રાત, જેને કોઈ મનુષ્ય માત્ર નથી જાણતું. બાળકો માં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જાણે છે. ભલે બાળકો બને છે પરંતુ સવારે ઉઠીને બાપ ને યાદ નથી કરતાં. સવારે ઉઠીને પહેલાં-પહેલાં શિવબાબા થી ગુડમોર્નિંગ કરે અર્થાત્ યાદ કરે તો બહુજ ખુશી પણ રહે, પરંતુ ઘણાં બાળકો છે જે સવારે ઉઠીને બાબાને બિલકુલ યાદ નથી કરતાં. ભક્તિમાર્ગ માં પણ મનુષ્ય સવારે ઉઠીને ભક્તિ કરે, પૂજા કરે, માળા ફેરવે, મંત્ર જપે છે. તે સાકાર ની ભક્તિ કરે છે. મૂર્તિ સામે આવી જાય છે. શિવ નાં જે પૂજારી હશે એમને પણ જે મોટું શિવલિંગ બનાવે છે તે મૂર્તિ યાદ આવી જશે. તે છે ખોટું. હવે તો આપ બાળકોએ પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરવાનો છે અને સવારે ઉઠીને બાબા થી વાતો કરવાની છે. બાબા ગુડમોર્નિંગ, પરંતુ બાબા જાણે છે - આ ટેવ (આદત) કોઈને પણ નથી પડેલી. બાપ કહે છે - બાળકો તમારા માથા પર અડધાકલ્પ નો બોજો છે, તે ઉતરતો જ નથી કારણ કે યાદ નથી કરતાં. કોઈ-કોઈ નાં તો વધારે જ પાપ વધતાં જાય છે. જેવી રીતે ઉંદર ફૂંકે અને કરડે પણ છે. માયા પણ ઉંદર માફક કરડતી રહે છે. માથા નાં વાળ કાપી નાખે છે, ખબર પણ નથી પડતી. ભલે કોઈ પોતાને જ્ઞાની સમજે છે પરંતુ બાબા સારી રીતે જાણે છે કે યાદ માં બિલકુલ કાચ્યાં છે. પોતાનાં દિલ થી પૂછવાનું છે કે અમે સવારે ઉઠીને બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. બેહદ નાં બાપ તમને બેહદ ની સવાર માં આવીને મળે છે. સંન્યાસી પણ ઉઠીને બ્રહ્મ ને યાદ કરશે. મનુષ્ય ઉઠતાં જ મિત્ર-સંબંધી, દોસ્તો વગેરે ને યાદ કરશે. કોઈ ભગત હશે તો પોતાનાં દેવતાઓને યાદ કરશે. પાપ આત્માઓ, પાપ આત્માઓ થી ગુડ મોર્નિંગ કરશે અથવા યાદ કરશે. યાદ કરવાનું હોય છે સવારે. ભક્તિ પણ સવાર માં કરે છે, પરંતુ ભગવાન ની ભક્તિ કોઈ પણ કરતું નથી કારણ કે ભગવાન ને જાણતાં જ નથી. ભલે કહે છે કે ભક્તિ નું ફળ આપવા વાળા ભગવાન છે. ઓ ગોડફાધર પણ કહે છે. આ આત્મા કહે છે પરંતુ પરમાત્મા ને કોઈ પણ યથાર્થ નથી જાણતું. જ્યારે ભગવાન સ્વયં આવીને પોતાનો પરિચય આપે ત્યારે આ જાણી શકે. નહીં તો બધાં નેતી-નેતી કહે છે અર્થાત્ અમે નથી જાણતાં. તો પરમાત્મા આ સમયે જ આવીને બતાવે છે - હું કોણ છું? પરંતુ બાળકો માં પણ ઘણાં છે, મોટાં-મોટાં મહારથી સેવાકેન્દ્ર સંભાળવા વાળા બાપ ને પૂરા નથી જાણતાં. એ પ્રેમ થી બાપ ને યાદ નથી કરતાં. સવારે ઉઠીને પ્રેમ થી ગુડ મોર્નિંગ કરવું, જ્ઞાન નાં ચિંતન માં રહેવું, આ પણ નથી કરતાં. યાદ કરે તો ખુશી નો પારો ચઢે, પરંતુ માયા ચઢવા નથી દેતી. જો બાપ થી ક્યાંય બેઅદબી કરી તો માયા એકદમ બુદ્ધિયોગ તોડી નાખે છે. પછી વાહિયાત (વ્યર્થ), ફાલતું વાતો માં બુદ્ધિ લાગતી રહે છે. સ્વર્ગ નાં માલિક બનવું કોઈ માસી નું ઘર થોડી છે. પ્રજા બનવું તો સહજ છે. તમે આગળ ચાલીને જોશો - ૩૦-૪૦ વર્ષ વાળા પણ તૂટી પડશે. માયા એકદમ ઉડાવી દેશે. રાજાઈ પદ પામી નહીં શકશે. પહેલાં થી જ મરી જશે તો પછી રાજાઈ ક્યાંથી મળશે. આ રહસ્ય બાબા ખોલતાં નથી. માયા પણ જુએ છે હું અડધોકલ્પ રાજ્ય કરવા વાળી, આ મારા ઉપર જીત પામે છે. પછી શિવબાબા ને એકદમ ભૂલી જાય છે. ક્યાંક-ક્યાંક આમનાં (બ્રહ્મા બાબા નાં) પણ નામ-રુપ માં ફસાઈ જાય છે. શિવબાબા ને યાદ નથી કરતાં. જેમનામાં ક્રોધ, લોભ, મોહ નું ભૂત હશે તે શું બાબા

ને યાદ કરશે. નામ-રૂપ માં એટલાં ફસાય છે વાત ન પૂછે. દેહ-અભિમાન માં લટકી પડે છે. શિવબાબા કહે છે ઘર ગૃહસ્થ માં રહીને માશૂક ને યાદ કરતાં રહો, ત્યારે કર્માતિત અવસ્થા બનશે. મૂળ વાત છે યાદ ની, આમાં જ મહેનત છે. યાદ વગર સતોપ્રધાન બની ન શકાય, ન ઊંચ પદ પામી શકશો. બુદ્ધિયોગ બીજી તરફ ભટકતો રહેશે. કોઈ બાળકો તો ખૂબ દિલ વ જાન, સિક વ પ્રેમ થી બાપ ને યાદ કરે છે. બાબા થી ગુડમોર્નિંગ કરીને કહેવું જોઈએ બાબા અમે તમારી યાદ માં રહીએ છીએ કારણ કે માથા પર પાપો નો બોજો બહુજ છે. જો બાબા ની યાદમાં નહીં રહેશો તો પાપો નો બોજો કેવી રીતે ઉતરશે. અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાન રહ્યું છે તો જતું નથી. દેવતાઓ ત્યાં આત્મ-અભિમાની રહે છે. ભલે પરમાત્મા ને નથી જાણતાં. આ તો સમજે છે અમે આત્મા એક શરીર છોડી બીજું લઈએ છીએ. રચયિતા ને જાણે તો રચના, બાપ ની જાયદાદ (મિલકત) ને પણ જાણે. ત્યાં આ નોલેજ રહેતું નથી. બાપ કહે છે આ નોલેજ હું તમને આપું છું. પછી આ જ્ઞાન પ્રાયઃ લોપ થઈ જાય છે. આ જ્ઞાન પછી પરંપરા ચાલવાનું નથી. ન આત્મા ને, ન પરમાત્મા ને જાણે છે. હમણાં તમે જાણો છો સર્વ આત્માઓ ને કેવો પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. સારા માં સારા પાર્ટધારી તમે છો. આ સમયે તમે આ વિશ્વ ને પોતાની બાદશાહી બનાવો છો. હીરો અને હિરોઈન પાર્ટ તમારો છે. મૂળ વાત છે બાપ ને યાદ કરવાની. બાબા જાણે છે પ્રદર્શની માં ખૂબ છે જે સર્વિસ (સેવા) સારી કરે છે, પરંતુ યાદ માં ખૂબ કમજોર છે. અક્કલ નથી કે કેવી રીતે સવારે ઉઠીને બાબા થી ગુડમોર્નિંગ કરવું જોઈએ. ભલે ટોપિક્સ (વિષય) પર વિચાર ચાલે છે. તે તો કોમન (સામાન્ય) છે. ટોપિક્સ તો રોજ-રોજ નવાં નીકાળી સમજાવી શકો છો, પરંતુ મુખ્ય વાત છે બાપ ને પ્રેમ થી યાદ કરવાં, તો પાપ કપાઈ જશે.

બાબા જાણે છે બાળકોની એવી અવસ્થા હજું નથી. બાબા નામ નથી સંભળાવતાં. જો બાબા નામ સંભળાવે તો જે પૈસા ની અવસ્થા છે તે પડીને પાઈની બની જાય. આ જ્ઞાન માં સમજ જોઈએ. એવું નહીં કોઈ કહે કે તમે પીળા દેખાવ છો, બીમાર છો, તો આ સાંભળવાથી જ તાવ ચઢી જાય. એવું કાચું નથી બનવાનું. હિંમત જોઈએ. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બાળકો થોડી તૂટી શકે છે. તે તો ફમુર (નશા) માં રહે છે. ધંધાધોરી કરતાં બાબા ની યાદ રાખવાની છે. બાબા થી ગુડ મોર્નિંગ કરતાં રહેવું જોઈએ. ખૂબ ભારે મંઝિલ છે. રાજાઈ પદ પામવું છે તો મહેનત પણ કરવાની છે. જે કલ્પ પહેલાં બન્યાં છે તેમને આગળ ચાલીને ખબર પડતી જશે. છુપાયેલાં કોઈ નહીં રહેશે. સ્કૂલ માં શિક્ષક વિદ્યાર્થી ને જાણે છે અને રજીસ્ટર પણ રાખે છે. તેમાં પણ ખબર પડી જાય છે. તેમાં મુખ્ય સબ્જેક્ટ (વિષય) હોય છે ભાષા નો. અહીંયા મુખ્ય સબ્જેક્ટ છે યાદ નો. નોલેજ તો સહજ છે. બાળકો પણ સમજાવી શકે છે. નાનપણ માં બુદ્ધિ તીવ્ર હોય છે - ધારણા કરવાની. વૃધ્ધ માતાઓ એટલું નથી સમજાવી શકતી. અહીંયા પણ કુમારીઓનું બાબા વધારે માન રાખે છે. ફક્ત નામ-રૂપ થી ફસાઈ ઉલ્ટા લટકી ક્યાંક ઉલ્લુ ન બની જાય. આ સમયે બધાં મનુષ્ય ઉલ્લુ માફક ઉલ્ટા લટકેલાં છે. પછી સુલ્ટા થવાથી અલ્લાહ નાં બાળકો બની જશે. પરમાત્મા ને સર્વવ્યાપી કહેવાથી જ બધાં મનુષ્ય પરમાત્મા થી બેમુખ થઈ પડ્યાં છે. સન્યાસી સ્વયં પોતાની પૂજા કરાવે છે. નહીં તો કહેવું જોઈએ કે તમે અમારા ઉપર ફૂલ કેમ ચઢાવો છો. બધાં સન્યાસીઓ ને ગુરુ બનાવે છે. તે સન્યાસી, તેઓ ગૃહસ્થી પછી ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) કેવી રીતે થઈ શકે. જ્યારે સન્યાસી બને ત્યારે ફોલોઅર્સ કહી શકાય. પછી તેમને કોઈ સમજાવી પણ નથી શકાય કે તમે પોતાને ફોલોઅર્સ કહી ન શકો. બાબા કોઈને કહી ન શકે કે તમે ફોલોઅર્સ છો. જ્યારે ગેરેન્ટી (પ્રતિજ્ઞા) કરે પાવન બનાવવાની, ત્યારે છે વાત. જ્યારે પ્રતિજ્ઞા કરે છે તો સ્વયં લખીને મોકલી દે છે પરંતુ જ્યારે પડી જાય છે, કાળું મોઢું કરે છે તો નથી લખતાં, કારણ કે લજ્જા (શરમ) આવે છે. આ મોટી ભારે ચોટ (માર) છે, પછી બાબા થી બુદ્ધિયોગ લાગી ન શકે. પતિત થી તો આપણે નફરત કરીએ છીએ. બાબા કહે છે વિષ ખાવાવાળા ખૂબ ખરાબ છે. પવિત્ર બનવું સારું છે ને. હું આવીને પવિત્ર બનાવવાનો કોન્ટ્રાક્ટ ઉઠાવું છું - કે હું પવિત્ર દુનિયા બનાવીને જ દેખાડીશ. કલ્પ-કલ્પ મુજ કોન્ટ્રાક્ટર ને જ બોલાવે છે કે હું પતિત-પાવન આવો. બીજો કોઈ એવો કોન્ટ્રાક્ટર હોતો નથી. એક મને જ કોન્ટ્રાક્ટ મળેલો છે, હું જ પાવન દુનિયા બનાવીશ. કલ્પ-કલ્પ હું આવીને આ કોન્ટ્રાક્ટ પૂરો કરું છું. સન્યાસીઓને પછી આ કોન્ટ્રાક્ટ મળેલો છે કે પવિત્ર રહી ભારત ને થમાવવાનો છે કારણ કે સૌથી પવિત્ર ભારત જ હતો, જેને સ્વર્ગ કહે છે. ત્યાં દેવતાઓ સર્વગુણ સંપન્ન, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. એમની મહિમા ગવાય છે. આ ગાયન બીજા દેશો માં નથી. ત્યાં ચિત્રો તો છે નહીં. આ સ્વર્ગ નાં માલિક હતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ ને ગોડ-ગોડેઝ કહે છે. ખૂબ પ્રેમ થી જૂનાં ચિત્રો ની ખરીદી કરે છે. લોર્ડ (દેવતા) કૃષ્ણ નું ચિત્ર મંગાવે છે. સૌથી વધારે લોર્ડ કૃષ્ણ ને પસંદ કરે છે.

આપ બાળકોએ આ કુરણા રાખવાની છે કે અમારે સતોપ્રધાન બનવું છે. માયા ફટકારે તો ખૂબ છે. એકદમ

નામ-રૂપ માં ફસાઈ પડે છે. શિવબાબા ને યાદ જ નથી કરતાં. બાબા વારંવાર સમજાવે છે હંમેશા એ સમજો કે આ શિવબાબા અમને સમજાવી રહ્યાં છે. આ બ્રહ્મા કંઈ નથી બોલતાં. છતાં પણ શિવબાબા ને ભૂલી નામ-રૂપ ને યાદ કરતાં રહે છે. એ પછી શું પદ પામશે! પહેલાં તો શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. શિવબાબા કહે છે ભૂતો ને ભગાવો. દેહ-અભિમાન ને ભગાવો. આપણે આત્મા છીએ અને ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. બાબા કહે છે - દેહ સહિત દેહ નાં બધાં સંબંધો ને ભૂલતાં જાઓ. મને યાદ કરો. હથ કાર ડે દિલ ચાર ડે..... હું જૂનો માશૂક છું. આવું કોઈ બીજાને સમજાવતાં આવડશે જ નહીં. બાપ જ આ સમયે તમને આવીને રુહાની આશિક બનાવે છે. હવે તમારી આત્મા જાણે છે કે અમારા માશૂક શિવબાબા છે. એમનાથી સ્વર્ગ નો વારસો પામવાનો છે. એવાં શિવબાબા ને સવારે-સવારે ઉઠીને ગુડમોર્નિંગ કરો, યાદ કરો. જેટલું યાદ કરશો એટલાં પાપ કપાતાં જશે. દેહ-અભિમાન તૂટતું જશે. એવો અભ્યાસ કરતાં-કરતાં તે અવસ્થા જામી જશે. યાદ માં બેઠાં હશો, ગ્રાહક આવશે તે તરફ ખ્યાલ નહીં જશે. પછી એમને પણ બતાવશો અમે યાદ માં બેઠાં હતાં. ખુબ મજા આવી રહી છે. ગ્રાહક ને સોદો આપ્યો (ગ્રાહક સાથે સોદો કર્યો) પછી બાબા ની યાદ માં. તમારે કર્માતિત બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાબા બહુજ યુક્તિઓ બતાવે છે. આમનાં (બ્રહ્મા નાં) માટે કહે છે - આમનાં ઉપર તો ખૂબ મામલા (વાતો) છે. તમને કુરસદ વધારે મળે છે - યાદ કરવાની. બાબા ઉદાહરણ બતાવે છે - ભોજન પર શિવબાબા ને યાદ કરીને બેસું છું કે અમે બંને સાથે ખાઈએ છીએ પછી ભૂલી જાઉં છું. સૌથી વધારે ઝંઝટ આ બાબાનાં ઉપર રહે છે. તમારો બાપ નાં સાથે ખૂબ પ્રેમ રહેવો જોઈએ. રાત્રે બાર વાગ્યા પછી એ. એમ. (સવાર) શરૂ થાય છે. રાત્રે જલ્દી સૂઈ જાઓ - પછી જલ્દી ઉઠી ને યાદ કરો. ઉઠતાં જ કહો - “બાબા ગુડમોર્નિંગ”. બીજી કોઈ તરફ બુદ્ધિ ન જાય બાબા તો દરેક બાળક ને જાણે છે. તમારી ભવિષ્ય નાં માટે ખુબ ભારે કમાણી છે. કલ્પ-કલ્પાંતર આ કમાણી કામ માં આવશે. કોઈ પણ ભૂત ન આવવું જોઈએ. ક્રોધ પણ ઓછો નથી, મોહ પણ ખરાબ છે. જેટલું થઈ શકે બાબા ની યાદ માં બેસી પાવન બનવાનું છે. જેમ બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે, બાળકોએ પણ બનવાનું છે પરંતુ સાગર તો એક હોય છે ને. બાકી બધી નદીઓ કહેશું. ક્રોધ છે બીજો નંબર દુશ્મન. મોટું નુકસાન કરી દે છે. એક-બીજાનો જીવ બાળે છે. લોભી પણ એક-બીજા નો જીવ બાળે છે. મોહ નું ભૂત તો સત્યાનાશ કરી દે છે. મોહ નાં કારણે શિવબાબા ની યાદ ભૂલી પોતાનાં બાળકો ને યાદ કરતાં રહેશે. નષ્ટોમોહા વાળા અડોળ અવસ્થા માં રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સારી સર્વિસ કરવાની સાથે-સાથે દિલ વ જાન થી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. સવારે ઉઠતાં જ પ્રેમ થી કહેવાનું છે - “બાબા ગુડમોર્નિંગ”. કર્મ કરતાં પણ યાદ નો અભ્યાસ કરવાનો છે.
2. કોઈ દેહધારી નાં નામ-રૂપ માં નથી અટકવાનું. જ્ઞાન નાં ચિંતન માં રહેવાનું છે. વ્યર્થ વાતો નથી કરવાની.

વરદાન :- તડપતી ભિખારી, તરસી આત્માઓ ની તરસ મટાડવા વાળા સર્વ ખજાના થી સંપન્ન ભવ જેવી રીતે લહેરો માં લહેરાતી અથવા ડૂબેલી આત્મા એક તણખલા નો સાથ શોધે છે. એવી રીતે દુઃખ ની એક લહેર આવવા દો પછી જોજો અનેક સુખ-શાંતિ ની ભિખારી આત્માઓ તડપતી તમારી સામે આવશે. એવી તરસી આત્માઓની તરસ મટાડવા નાં માટે પોતાને અતીન્દ્રિય સુખ તથા સર્વ શક્તિઓ થી, સર્વ ખજાના થી ભરપૂર કરો. સર્વ ખજાના એટલાં જમા હોય જે પોતાની સ્થિતિ પણ કાયમ રહે અને અન્ય આત્માઓ ને પણ સંપન્ન બનાવી શકો.

સ્લોગન :- કલ્યાણ ની ભાવના રાખી શિક્ષા આપો તો શિક્ષાઓ દિલ થી લાગશે.

“ મીઠા બાળકો - દેહ - અભિમાન તમને બહુજ દુઃખી કરે છે એટલે દેહી - અભિમાની બનો , દેહી - અભિમાની બનવાથી જ પાપો નો બોજો ખતમ થશે ”

પ્રશ્ન :- સતયુગ માં સાહુકારી નું પદ કયાં આધાર પર પ્રાપ્ત થાય છે?

ઉત્તર :- સાહુકાર બને છે જ્ઞાન ની ધારણા નાં આધાર પર. જે જેટલું જ્ઞાન ધન ધારણ કરે છે અને દાન કરે છે એટલું તે સાહુકાર પદ પામશે, સદા સંપન્ન બનશે. ભણતર ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. બોકી વિશ્વ મહારાજા બનવાના માટે બહુજ રોયલ સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે. બધી ખામીઓ નીકાળી દેવાની છે. પૂરું દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. બહુજ ધૈર્ય અને ગંભીરતા થી બાપ ને યાદ કરવાનાં છે.

ગીત :- ધીરજ ધર મનુવા.....

ઓમ શાંતિ ! આ કોણે કહ્યું? બાપે કહ્યું બાળકો ને, ધીરજ ધરો. આખી દુનિયા ને નથી કહ્યું. ભલે બાળકો તો બધાં છે પરંતુ બધાં બેઠાં તો નથી. બાળકો જ જાણે છે બરાબર આ દુઃખધામ બદલાઈ રહ્યું છે. સુખધામ નાં માટે આપણે ભણી રહ્યાં છીએ અથવા તો શ્રીમત પર ચાલી રહ્યાં છીએ. બાળકો ને ધીરજ પણ આપે છે. હકીકત માં આખી દુનિયા ને ગુપ્ત ધીરજ મળી રહી છે. તમે સમજો છો અમે સન્મુખ સાંભળીએ છે. બધાં તો સાંભળતાં નથી. તે બેહદ નાં બાપ છે, બેહદ નાં દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. દુઃખ હરીને સુખ નો રસ્તો બતાવે છે. તમને જ્યારે સુખ હશે તો દુઃખ નું નામ ન હોઈ શકે. સુખ ની દુનિયા ને સતયુગ, દુઃખ ની દુનિયાને કળયુગ કહેવાય છે. આ પણ બાળકો જ જાણે છે. સતયુગ માં સંપૂર્ણ સુખ છે, તે પણ ૧૬ કળા સંપૂર્ણ. જેમ ચંદ્રમા પણ ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હોય છે પછી કળા ઓછી થતાં-થતાં અમાસ પર કેટલી નાની કિનારી રહી જાય છે. પ્રાયઃ અંધકાર થઈ જાય છે. ૧૬ કળા સંપૂર્ણ, તો સંપૂર્ણ સુખ પણ હશે. કળયુગ માં છે ૧૬ કળા અપૂર્ણ તો પછી દુઃખ પણ હોય છે. આ આખી દુનિયા ને માયા રુપી ગ્રહણ લાગી જાય છે એટલે હવે બાપ કહે છે તમારામાં જે દેહ-અભિમાન છે, પહેલાં-પહેલાં એને છોડો. આ દેહ-અભિમાન તમને બહુજ દુઃખ આપે છે. આત્મ-અભિમાની રહો તો બાપ ને પણ યાદ કરી શકશો. દેહ-અભિમાન માં રહેવાથી બાપ ને યાદ નથી કરી શકતાં. આ અડધાકલ્પ નું દેહ-અભિમાન છે. આ અંતિમ જન્મ માં દેહી-અભિમાની બનવાથી એક તો પાપો નો બોજો ખતમ થશે અને પછી ૧૬ કળા સંપૂર્ણ સતોપ્રધાન બનશો. ઘણાં દેહ-અભિમાન ની વાત ને પણ સમજતાં નથી. મનુષ્ય ને દુઃખી કરે જ છે દેહ-અભિમાન. પછી છે બીજા વિકાર. દેહી-અભિમાની બનવાથી આ બધાં વિકાર છૂટતાં જશે. નહીં તો છૂટવું મુશ્કેલ છે. દેહ-અભિમાન ની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) પાક્કી થઈ ગઈ છે તો પોતાને દેહી-અભિમાની (આત્મા) સમજતાં જ નથી. આમાં બધાં વિકાર દાન આપવાં પડે. પહેલાં-પહેલાં દેહ-અભિમાન ને છોડવાનું છે. કામ, ક્રોધ વગેરે બધું પછી આવે છે. તમારા બાપ તે છે. દેહ-અભિમાન નાં કારણે લૌકિક બાપ ને જ બાપ સમજતાં આવ્યાં છે. હવે મુખ્ય વાત છે કે આપણે પાવન કેવી રીતે બનીએ. પતિત દુનિયામાં છે જ બધાં પતિત; પાવન કોઈ હોઈ ન શકે. એક બાપ જ બધાંને પાવન બનાવીને ખુશી-ખુશી થી પાછાં લઈ જાય છે.

હવે આપ બાળકોને તો યોગ નું ચિંતન લાગેલું છે. જીવતે જીવ મરવાનું છે. દેહ-અભિમાન તોડવું એટલે મરવું. આપણે આત્મા બાબા ને યાદ કરી પતિત થી પાવન બની જઈએ. આ પાવન

બનાવવાની યુક્તિ બાબાએ જ સમજાવી હતી. હવે ફરી થી સમજાવી રહ્યાં છે. કલ્પ-કલ્પ છતાં પણ સમજાવશે. દુનિયાભર માં બીજું કોઈ પણ સમજાવી નથી શકતું. મૂળ વાત છે શિવ ને યાદ કરવાની. તે પણ જ્યારે અહીંયા આવીને બી.કે. દ્વારા સાંભળે કારણ કે દાદા નો વારસો મળે છે. તો બાપ જરૂર જોઈએ જેનાં દ્વારા મળે. ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) તો જરૂર લેવાનું છે સાકાર દ્વારા. ઘણાં બાળકો છે જે સમજે છે અમે શિવબાબા થી યોગ લગાવીએ, બ્રહ્મા ને છોડી દઈએ. પરંતુ શિવબાબા થી સાંભળશે કેવી રીતે? કહે છે અમારું બ્રહ્મા બાબા નાં સાથે કોઈ કનેક્શન (સંબંધ) નથી. સારું તમે પોતાને આત્મા સમજો શિવબાબા ને યાદ કરો. ઘરે જઈને બેસો. પરંતુ આ જે નોલેજ મળે છે સૃષ્ટિ ચક્ર નું, તે કેવી રીતે સાંભળશો. આ સમજ્યા વગર ફક્ત યાદ કેવી રીતે કરી શકશો. જ્ઞાન તો આમનાં દ્વારા જ લેવું પડશે ને. પછી ક્યારેય પણ જ્ઞાન તો મળી નથી શકતું. રોજ નવી-નવી વાતો બાપ દ્વારા જ મળે છે. વગર બ્રહ્મા અને બ્રહ્માકુમારીઓનાં કેવી રીતે સમજી શકશો. આ બધું શિખવું પડે. બાપ કહે છે જે ઘરે બેસીને પુરુષાર્થ કરે કર્માતિત અવસ્થા ને પામવાનો, તો થઈ શકે છે મુક્તિ માં જાય. જીવનમુક્તિ માં જઈ ન શકે. જ્ઞાન ધન ધારણ કરી અને દાન કરશે તો ધનવાન બનશે. નહીં તો સદા સંપત્તિવાન કેવી રીતે બનશે. મુરલી નો પણ આધાર જરૂર લેવો પડે. ભણતર તો ભણવાનું છે ને. એવાં બહુજ આવશે ફક્ત લક્ષ લઈને જશે મુક્તિ માં. તમે બધાં મનુષ્ય માત્ર ને સમજાવો છો કે તમે ફક્ત બાપ ને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન પવિત્ર બની જશો. પછી જ્યારે જ્ઞાન ધન લો ત્યારે સતયુગ માં સાહુકાર બનો. નહીં તો મુક્તિ માં જઈને પછી ભક્તિમાર્ગ નાં સમયે આવીને ભક્તિ કરશો. કોઈનું કલ્યાણ કરી નહીં શકશો કારણ કે મનુષ્ય ને દેવતા બનવા માટે જ્ઞાન જરૂર જોઈએ. જ્ઞાન સાંભળીને પછી સંભળાવવાનું પણ છે. પ્રદર્શની માં જુઓ કેટલું માથું મારે છે. તો પણ કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. આત્મા કેટલું નાનું બિંદુ છે. દરેક આત્મા ને પોત-પોતાનો પાર્ટ મળેલો છે. આ તમે હમણાં જાણી ગયાં છો. બધાં મનુષ્ય માત્ર પાર્ટધારી છે. આ બન્યો-બનેલ ખેલ છે. જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ થવાનો છે. ગવાયેલું છે રામ ગયો રાવણ ગયો.... કોઈ પણ જશે પરંતુ બાળકો ને દુઃખ ન થઈ શકે. તમે જાણો છો આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે, બધાંનો વિનાશ તો થવાનો જ છે. રાજા-રાણી, સાધુ-સંત બધાં મરશે પછી કોણ બેસી એમની માટી ઉપાડશે. આ તો કોઈનું નામ રોશન કરવાનાં માટે કરે છે, એમાં કોઈ ફાયદો નથી રાખ્યો. ન કાંઈ એમની આત્માને સુખ મળે છે. મનુષ્ય તો ભક્તિમાર્ગ માં જે કાંઈ કરે છે, બધું બેસમજી થી. હમણાં તમને બાપ કેટલાં સેન્સિબલ (સમજદાર) બનાવે છે. ઘડી-ઘડી આ ચિત્રોને આવીને જોવાં જોઈએ. તો બાબા આપણને ભણાવીને શું બનાવી રહ્યાં છે, પરંતુ કોઈની તકદીર માં નથી તો અમલ નથી કરતાં. બાબા ઘણું બધું સમજાવે છે, જેનાં પર અમલ કરવો જોઈએ. બાપ નાં બાળકો બનીને સર્વિસ નથી કરી શકતાં. બાપ તો છે જ કલ્યાણકારી. ઘણાં બાળકો તો અનેકોનું વધારે જ અકલ્યાણ કરતાં રહે છે. જેમની કોઈ ભાવના પણ હોય છે - અહીંયા નાં માટે, એમની ભાવના પણ ઉડાવી દે છે. એવાં-એવાં વિકર્મ પણ કરે છે. ભૂતો ની પ્રવેશતા થાય છે ને એટલે ગાયન પણ છે સદ્ગુરુ નાં નિંદક ઠોર ન પામે. એમાં બાપદાદા બંને આવી જાય છે. નિરાકાર ને તો કોઈ કાંઈ કરી ન શકે. એમને શું કહેશે! આ તો ભક્તિમાર્ગ માં કહી દેતાં હતાં ભગવાન જ દુઃખ આપે છે... તે પણ અજ્ઞાન નાં કારણે એવું સમજતાં હતાં. હવે તો બાળકો જાણે છે અજ્ઞાન વશ કેટલો બાપ નો તિરસ્કાર કરે છે. એવું કોઈ નથી જે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવે વધારે જ ઉલ્ટી મત આપે છે કે પરમાત્મા સર્વવ્યાપી છે. મનુષ્ય કેટલાં મૂંઝાઈ જાય છે. ત્યારે કહે બ્રહ્મા નાં તન માં પરમાત્મા કેવી રીતે આવી શકે છે. પછી કોનાં તન માં આવે? કૃષ્ણ નાં તન માં આવે? તો પછી બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ કેવી રીતે બને? તે તો પછી દેવી કુમાર, કુમારીઓ બની જશે. બ્રાહ્મણ તો જરૂર બ્રહ્માકુમાર અને કુમારીઓ હશે. બ્રાહ્મણો નાં વગર તો બાબા કાંઈ કરી ન શકે એટલે આમનું ચિત્ર તો જરૂર આપવું પડે. આ બ્રહ્મા પણ બ્રાહ્મણ છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જોઈએ ભારત માં. દિવસે-પ્રતિદિવસે બ્રહ્મા નો

સાક્ષાત્કાર ઘર બેઠા અનેકો ને થતો રહે છે. વૃદ્ધિ થતી જશે. જેનો પાર્ટ હશે તે પછી ખૂબ ભાગશે. ઘણાં લોકો સમજે છે ભગવાન કોઈ રૂપ માં હશે જરૂર. સાક્ષાત્કાર પણ પરમપિતા પરમાત્મા નાં સિવાય કોઈ કરાવી નથી શકતું. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા જ સ્થાપના કરે છે. જ્ઞાન આપે છે અને બ્રાહ્મણ ધર્મ પણ રચે છે. બ્રાહ્મણો નો ધર્મ જરૂર જોઈએ. તે છે ઊંચા માં ઊંચો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો બહુજ ઊંચા છે ને. એમને કહેશે નેકસ્ટ ગોડ (ભગવાન નાં પછી). સૂક્ષ્મવતન માં બીજું કોઈ તો છે નહીં. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થશે, બસ. બ્રહ્મા પછી દેવતા બની જાય છે. ૮૪ જન્મો નાં પછી બ્રહ્મા બની જાય છે. બ્રહ્મા સરસ્વતી જ પછી લક્ષ્મી-નારાયણ બને છે. જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી પછી રાજ-રાજેશ્વરી બને છે. બ્રહ્મા સો (થી) વિષ્ણુ, વિષ્ણુ સો બ્રહ્મા કેવી રીતે બન્યાં... આ ખૂબ ફસ્ટક્લાસ પોઈન્ટ (સરસ વાત) છે, આનાં પર સારી રીતે સમજાવી શકો છો. આ જ્ઞાન એક બાપ દ્વારા મળે છે. પ્રદર્શની માં સારી રીતે સમજાવો કે તમે બ્રહ્મા પર મુંઝાઓ કેમ છો. આટલાં બધાં બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણીઓ છે - પહેલાં જ્યારે કોઈ બ્રાહ્મણ બને ત્યારે જ વિષ્ણુપુરી નાં માલિક દેવતા બને. બ્રહ્મા નો દિવસ, બ્રહ્મા ની રાત પ્રખ્યાત છે ને. હમણાં છે રાત. આવી-આવી રીતે ચિત્રો ની સામે બેસી પ્રેક્ટિસ કરો. જેમને સર્વિસ કરવી છે એમને સર્વિસ નાં સિવાય કોઈ વિચાર નહીં આવશે. સેવા પર એકદમ દોડતાં રહેશે. બુદ્ધિ માં જ્ઞાન ટપકતું હોય, સારી રીતે ઝોલી ભરેલી હોય તો ઉછળ આવશે. સર્વિસ પર એકદમ ભાગતા રહેશે. જ્ઞાન હોય અને સમજાવી ન શકે - આ તો થઈ જ ન શકે. તો જ્ઞાન શા માટે લે છે? લેવું છે તો દાન કરવાનું છે. દાન નથી કરતાં, આપ સમાન નથી બનાવી શકતાં તો બ્રાહ્મણ જ શું થયાં! થઈ ગ્રેડ (ત્રીજો નંબર). ફસ્ટ ગ્રેડ (પહેલાં નંબર) બાળકો નો ધંધો જ આ છે. બાબા રોજ બાળકો ને સમજાવે છે. સેવા અને કુસેવા આ બાળકો થી જ થાય છે. જો સેવા નથી કરી શકતાં તો જરૂર કુસેવા કરતાં હશે. સારા-સારા બાળકો ક્યાંય પણ જશે તો જરૂર સેવા જ કરશે. જ્યારે જ્ઞાન કમ્પ્લેટ (પૂરું) થઈ જશે તો કોઈ અનન્ય બાળકો થી ભૂલ નહીં થશે ત્યારે જ માળા નાં દાણા બનશે. મુખ્ય છે ૮ દાણા. પરીક્ષા પણ બહુજ ભારે છે ને. મોટી પરીક્ષા માં હંમેશા થોડાં પાસ થાય છે કારણ કે ગવર્મેન્ટે (સરકારે) પછી નોકરી આપવી પડે છે. બાબા એ પણ વિશ્વ નાં માલિક બનાવવા પડે, એટલે થોડાં જ પાસ થાય છે. પ્રજા તો લાખો થઈ જાય છે એટલે બાબા પૂછે છે મહારાજા બનશો કે પ્રજા માં સાહુકાર બનશો? કે ગરીબ બનશો? બોલો શું બનશો? મહારાજાઓ ની પાસે દાસ-દાસીઓ તો ખૂબ હોય છે, જે પછી દહેજ માં પણ આપે છે. પુરુષાર્થ કરી સારું પદ પામવું જોઈએ. એવાં હોશિયાર બનવું જોઈએ જે બધાં બોલાવે. ખાસ કરીને ઘણાં ને બોલાવે છે. આ તો જાણો છો ને. બાકી જેમનામાં લક્ષણ નથી એમને તો ક્યારેય કોઈ બોલાવતું જ નથી. પરંતુ પોતે થોડી જાણે છે કે અમે થઈ ક્લાસ છીએ. કોઈ તો સર્વિસેબલ (સેવાધારી) છે, જ્યાં ત્યાં સેવા પર ભાગે છે. કોઈ તો નોકરી નહીં હોવા છતાં પણ સેવા નથી કરતાં, શોખ નથી. તકદીર માં નથી અથવા ગ્રહચારી છે. સેવા તો બહુજ છે. મહેનત પણ લાગે છે. થાકી પણ જાય છે. સમજાવતાં-સમજાવતાં ગળું પણ સુકાઈ જાય છે. આમ તો થઈ ક્લાસ વાળાઓનું પણ ગળું સુકાઈ જાય છે. આનો અર્થ એ નથી કે એમણે બહુજ સારી સેવા કરી. બાબા જાણે છે - સારી રોયલ સેવા કરવા વાળા કોણ છે. પરંતુ કોઈ માં ખામીઓ પણ રહે છે. નામ-રૂપ માં ફસાતાં રહે છે. પછી શિક્ષા આપીને સુધારાય છે. નામ-રૂપ માં ક્યારેય ન ફસાવું જોઈએ. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આત્મા નાનું બિંદુ છે. બાપ પણ બિંદુ છે. પોતાને નાનું બિંદુ સમજી અને બાબાને યાદ કરવાં ખુબ મહેનત છે. મોટાં હિસાબ માં તો કહી દે - શિવબાબા અમે તમને બહુજ યાદ કરીએ છીએ. પરંતુ એક્ચુરેટ (બરાબર) બુદ્ધિ માં યાદ રહેવી જોઈએ. બહુજ ધૈર્ય અથવા ગંભીરતા થી યાદ કરવાનાં હોય છે. આ રીતે કોઈ મુશ્કેલ યાદ કરે છે. એમાં ખુબ મહેનત છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ.

રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ઝોલી જ્ઞાન રત્નો થી ભરપૂર કરી દાન કરવાનું છે. આ ધંધા માં બીઝી (વ્યસ્ત) રહી ફર્સ્ટ ક્લાસ બ્રાહ્મણ બનવાનું છે.
2. કલ્યાણકારી બાપ નાં બાળકો છો એટલે બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. કોઈની ભાવના ને તોડવી, ઉલ્ટી મત આપવી, આ અકલ્યાણ નું કર્તવ્ય ક્યારેય નથી કરવાનું.

વરદાન :- આત્મિક ઉન્નતિ નાં સાધન દ્વારા સર્વ પરિસ્થિતિઓ પર વિજય પ્રાપ્ત કરવા વાળા અકાળમૂર્ત ભવ

જેવી રીતે શરીર નિર્વાહ નાં માટે અનેક સાધન અપનાવો છો એવી રીતે આત્મિક ઉન્નતિ નાં પણ સાધન અપનાવો, તેનાં માટે સદા અકાળમૂર્ત સ્થિતિ માં હોવાનો અભ્યાસ કરો. જે સ્વયં ને અકાળમૂર્ત (આત્મા) સમજીને ચાલે છે તે અકાળે મૃત્યુ થી, અકાળ થી, સર્વ સમસ્યાઓ થી બચી જાય છે. માનસિક ચિંતાઓ, માનસિક પરિસ્થિતિઓ ને હટાવવાનાં માટે ફક્ત પોતાનાં જૂનાં શરીર નાં ભાન ને મિટાવતાં જાઓ.

સ્લોગન :- કોઈ પણ વાત જે વારંવાર ફીલ કરે (દુઃખ અનુભવે) છે તે ફાઈનલ (અંત) માં ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે.

“સદા પ્રસન્ન કેવી રીતે રહેવાય ?”

આજે બાપદાદા ચારેય તરફ નાં બાળકોને જોઈ રહ્યાં હતાં. શું જોયું? દરેક બાળક સ્વયં દરેક સમયે કેટલાં પ્રસન્ન રહે છે, સાથે-સાથે બીજાઓને સ્વયં દ્વારા કેટલાં પ્રસન્ન કરે છે? કારણ કે પરમાત્મ સર્વ પ્રાપ્તિઓનાં પ્રત્યક્ષ સ્વરૂપ માં પ્રસન્નતા જ ચહેરા પર દેખાય છે. “પ્રસન્નતા” બ્રાહ્મણ જીવન નો વિશેષ આધાર છે. અલ્પકાળ ની પ્રસન્નતા અને સદાકાળ ની સંપન્નતા ની પ્રસન્નતા - આમાં રાત-દિવસ નું અંતર છે. અલ્પકાળ ની પ્રસન્નતા અલ્પકાળ ની પ્રાપ્તિ વાળાઓનાં ચહેરા પર થોડાં સમય નાં માટે દેખાશે જરૂર પરંતુ રુહાની પ્રસન્નતા સ્વયં ને તો પ્રસન્ન કરે જ છે પરંતુ રુહાની પ્રસન્નતા નાં વાયબ્રેશન (પ્રકંપન) અન્ય આત્માઓ સુધી પણ પહોંચે છે, અન્ય આત્માઓ પણ શાંતિ અને શક્તિ ની અનુભૂતિ કરે છે. જેવી રીતે ફળદાયક વૃક્ષ પોતાની શીતળતા ની છાયા માં થોડાં સમય માટે માનવ ને શીતળતા નો અનુભવ કરાવે છે અને માનવ પ્રસન્ન થઈ જાય છે. એવી રીતે પરમાત્મ-પ્રાપ્તિઓનાં ફળ સંપન્ન રુહાની પ્રસન્નતા વાળી આત્મા બીજાઓને પણ પોતાની પ્રાપ્તિઓની છાયા માં તન-મન ની શાંતિ અને શક્તિ ની અનુભૂતિ કરાવે છે. પ્રસન્નતા નાં વાયબ્રેશન સૂર્ય ની કિરણો સમાન વાયુમંડળ ને, વ્યક્તિઓ ને બીજી બધી વાતો ભુલાવી સાચી રુહાની શાંતિ ની, ખુશી ની અનુભૂતિ માં બદલી દે છે. વર્તમાન સમય ની અજ્ઞાની આત્માઓ પોતાનાં જીવન માં ખૂબ ખર્ચા કરીને પણ પ્રસન્નતા માં રહેવાં ઈચ્છે છે. તમે લોકોએ શું ખર્ચો કર્યો? વગર પૈસા ખર્ચે પણ સદા પ્રસન્ન રહો છો ને! કે બીજાઓની મદદ થી પ્રસન્ન રહો છો? બાપદાદા બાળકોનો ચાર્ટ ચેક કરી રહ્યાં હતાં. શું જોયું? એક છે સદા પ્રસન્ન રહેવા વાળા અને બીજા છે પ્રસન્ન રહેવાવાળા. “સદા” શબ્દ નથી. પ્રસન્નતા પણ ત્રણ પ્રકારની જોઈ - (૧) સ્વયં થી પ્રસન્ન, (૨) બીજાઓ દ્વારા પ્રસન્ન, (૩) સેવા દ્વારા પ્રસન્ન. જો ત્રણેય માં પ્રસન્ન છે તો બાપદાદા ને સ્વતઃ પ્રસન્ન કર્યા છે અને જે આત્માનાં ઉપર બાપ પ્રસન્ન છે તે તો સદા સફળતા મૂર્ત છે જ છે.

બાપદાદાએ જોયું કોઈ બાળકો પોતાનાથી પણ અપ્રસન્ન રહે છે. નાની-એવી વાત નાં કારણે અપ્રસન્ન રહે છે. પહેલો-પહેલો પાઠ “હું કોણ” આને જાણવાં છતાં પણ ભૂલી જાય છે. જે બાપે બનાવ્યાં છે, આપ્યું છે - તેને ભૂલી જાય છે. બાપે દરેક બાળક ને કુલ (પૂરા) વારસા નાં અધિકારી બનાવ્યાં છે. કોઈ ને પૂરો, કોઈ ને અડધો વારસો નથી આપ્યો. કોઈને અડધો કે ચોથો મળ્યો છે શું? અડધો મળ્યો છે કે અડધો લીધો છે? બાપે તો બધાંને માસ્ટર સર્વશક્તિમાન નું વરદાન તથા વારસો આપ્યો. એવું નથી કે કોઈ શક્તિઓ બાળકોને આપી અને કોઈ નથી આપી. પોતાનાં માટે નથી રાખી. સર્વગુણ સંપન્ન બનાવ્યાં છે, સર્વ પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બનાવ્યાં છે. પરંતુ બાપ દ્વારા જે પ્રાપ્તિઓ થઈ છે તેને સ્વયં માં સમાવી નથી શકતાં. જેવી રીતે સ્થૂળ ધન તથા સાધન પ્રાપ્ત હોવા છતાં પણ ખર્ચ કરતાં ન આવડે અથવા સાધનો ને યુઝ કરતાં (વાપરતાં) ન આવડે તો પ્રાપ્તિ હોવા છતાં તેનાથી વંચિત રહી જાય છે. એવી રીતે બધી પ્રાપ્તિઓ તથા ખજાના બધાંની પાસે છે પરંતુ કાર્ય માં લગાવવાની વિધિ નથી આવડતી અને સમય પર યુઝ કરતાં નથી આવડતું. પછી કહે છે - હું સમજતી હતી કે આ કરવું જોઈએ, આ ન કરવું જોઈએ પરંતુ તે સમયે ભુલાઈ ગયું. હવે સમજુ છું કે આવું ન થવું જોઈએ. તે સમયે એક સેકન્ડ પણ નીકળી ગઈ તો સફળતાની મંઝિલ પર પહોંચી નથી શકતાં કારણ કે સમય ની ગાડી નીકળી ગઈ. ભલે એક સેકન્ડ મોડું કર્યું ભલે એક કલાક મોડું કર્યું - સમય નીકળી તો ગયો ને. અને જ્યારે સમય ની ગાડી નીકળી જાય છે તો પછી સ્વયં થી દિલશિકસ્ત (નિરાશ) થઈ જાય છે અને અપ્રસન્નતા નાં સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) થાય છે - મારું ભાગ્ય જ આવું છે, મારો ડ્રામા માં પાર્ટ જ આવો છે. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું - સ્વ થી અપ્રસન્ન રહેવાનાં મુખ્ય બે કારણો હોય છે, એક દિલશિકસ્ત થવું અને બીજું કારણ હોય છે બીજાઓની વિશેષતા, ભાગ્ય અથવા પાર્ટ ને જોઈ ઈર્ષ્યા ઉત્પન્ન થવી. હિંમત ઓછી હોય છે, ઈર્ષ્યા વધારે થાય છે. દિલશિકસ્ત પણ ક્યારેય પ્રસન્ન નથી રહી શકતાં અને ઈર્ષ્યા વાળા પણ ક્યારેય પ્રસન્ન નથી રહી શકતાં કારણ કે બંને હિસાબ થી એવી આત્માઓ ની ઈચ્છા ક્યારેય પૂર્ણ નથી થતી અને ઈચ્છાઓ “અચ્છા” (સારા) બનવા નથી દેતી એટલે પ્રસન્ન નથી રહેતાં. પ્રસન્ન રહેવાનાં માટે સદા એક વાત બુદ્ધિ માં રાખો કે ડ્રામા નાં નિયમ પ્રમાણે સંગમયુગ પર દરેક બ્રાહ્મણ આત્મા ને કાંઈ-ને-કાંઈ વિશેષતા મળેલી છે. ભલે માળા નો લાસ્ટ (અંતિમ) ૧૬,૦૦૦ વાળો દાણો હોય -

તેને પણ કાંઈ-ને-કાંઈ વિશેષતા મળેલી છે. તેનાથી પણ આગળ ચાલો - નવ લાખ જે ગવાયેલા છે, તેમને પણ કાંઈ-ને-કાંઈ વિશેષતા મળેલી છે. પોતાની વિશેષતા ને પહેલાં ઓળખો. હજી તો નવ લાખ સુધી પહોંચ્યાં જ નથી. તો બ્રાહ્મણ જન્મ નાં ભાગ્ય ની વિશેષતા ને ઓળખો અને કાર્ય માં લગાવો. ફક્ત બીજાઓ ની વિશેષતા ને જોઈને દિલશિકસ્ત અથવા ઈર્ષા માં નહીં આવો. પરંતુ પોતાની વિશેષતા ને કાર્ય માં લગાવવાથી એક વિશેષતા પછી બીજી વિશેષતાઓ ને લાવશે. એક નાં આગળ બિંદુ લાગતું જશે તો કેટલાં થઈ જશે? એક ને એક બિંદુ લગાવો તો ૧૦ બની જાય અને બીજું બિંદુ લગાવો તો ૧૦૦ બની જશે. ત્રીજું લગાવો તો....., આ હિસાબ તો આવડે છે ને. કાર્ય માં લગાવવી અર્થાત વધવું. બીજાઓને ન જુઓ. પોતાની વિશેષતા ને કાર્યમાં લગાવો. જેમકે જુઓ, બાપદાદા સદા “ભોલી ભંડારી” (ભોલી દાદી) નું ઉદાહરણ આપે છે. મહારથીઓનું નામ ક્યારેક આવશે પરંતુ આમનું નામ આવે છે. જે વિશેષતા હતી તે કાર્ય માં લગાવી. ભલે ભંડારો જ સંભાળે છે પરંતુ વિશેષતા ને કાર્ય માં લગાવવા થી વિશેષ આત્માઓનાં માફક ગવાય છે. બધાં મધુબન નું વર્ણન કરે તો દાદીઓ ની પણ વાતો સંભળાવશે તો ભોલી ની પણ સંભળાવશે. ભાષણ તો નથી કરતી પરંતુ વિશેષતા ને કાર્ય માં લગાવવાથી સ્વયં પણ વિશેષ બની ગઈ. બીજા પણ વિશેષ નજર થી જુએ છે. તો પ્રસન્ન રહેવાનાં માટે શું કરશો? વિશેષતા ને કાર્ય માં લગાવો. તો વૃદ્ધિ થઈ જશે અને જ્યારે બધું આવી ગયું તો સંપન્ન થઈ જશો અને પ્રસન્નતા નો આધાર છે - “સંપન્નતા”. જે સ્વ થી પ્રસન્ન રહે તે બીજાઓથી પણ પ્રસન્ન રહેશે, સેવા થી પણ પ્રસન્ન રહેશે. જે પણ સેવા મળશે તેમાં બીજાઓ ને પ્રસન્ન કરી સેવા માં નંબર આગળ લઈ લેશે. સૌથી મોટાં માં મોટી સેવા તમારી પ્રસન્નમૂર્ત કરશે. તો સાંભળ્યું, શું ચાર્ટ જોયો! અચ્છા!

ટીચર્સ ને આગળ બેસવાનું ભાગ્ય મળ્યું છે કારણ કે પંડા બનીને આવે છે તો મહેનત ખૂબ કરે છે. એક ને સુખધામ થી બોલાવશે તો બીજાને વિશાળભવન થી બોલાવશે. એક્સરસાઇઝ (કસરત) સારી થઈ જાય છે. સેવાકેન્દ્ર પર તો ચાલતાં નથી. જ્યારે શરૂ માં સેવા આરંભ કરી તો ચાલતાં જતાં હતાં ને. તમારા મોટાં દાદીઓ પણ ચાલતાં જતાં હતાં. સામાન નો થેલો હાથ માં ઉઠાવ્યો અને ચાલ્યાં. આજકાલ તો તમે બધાં બન્યાં-બનેલા પર આવ્યાં છો. તો લક્કી (ભાગ્યવાન) છો ને. બન્યાં-બનેલા સેવાકેન્દ્ર મળી ગયાં છે. પોતાનાં મકાન થઈ ગયાં છે. પહેલાં તો જમુનાઘાટ પર રહેતાં હતાં. એક જ રૂમ-રાત્રે સુવા નો, દિવસે સેવા નો હતો. પરંતુ ખુશી-ખુશી થી જે ત્યાગ કર્યો તેનાં ભાગ્ય નું ફળ હમણાં ખાઈ રહ્યાં છો. તમે ફળ ખાવાનાં સમય પર આવ્યાં છો. વાવ્યું આમણે, ખાઈ તમે રહ્યાં છો. ફળ ખાવાનું તો ખૂબ સહજ છે ને. હવે એવી ફળ સ્વરૂપ ક્વોલીટી (ગુણવત્તા વાળા) નીકાળો. સમજ્યાં? ક્વોલીટી (સંખ્યા) તો છે જ અને આ પણ જોઈએ. નવ લાખ સુધી જવાનું છે તો ક્વોલીટી અને ક્વોલીટી - બન્ને જોઈએ. પરંતુ ૧૬,૦૦૦ હજાર ની પાક્કી માળા તો તૈયાર કરો. હવે ક્વોલીટી ની સેવા પર વિશેષ અન્ડરલાઇન (ધ્યાન) કરો.

દરેક ગ્રુપ માં ટીચર્સ પણ આવે, કુમારીઓ પણ આવે છે, પરંતુ નીકળતી નથી. મધુબન સારું લાગે છે, બાપ થી પ્રેમ પણ છે પરંતુ સમર્પણ થવામાં વિચારે છે. જે સ્વયં ઓફર (પ્રસ્તાવ) કરે છે તે નિર્વિધન ચાલે છે અને જે કહેવાથી ચાલે છે તે થોભે છે પછી ચાલે છે. તે વારંવાર તમને જ કહેશે - અમે તો પહેલાં જ કહ્યું હતું સરેન્ડર (સમર્પિત) ન થવું જોઈએ. કોઈ-કોઈ વિચારે છે - આનાથી તો બહાર રહીને સેવા કરીએ તો સારું છે. પરંતુ બહાર રહીને સેવા કરવી અને ત્યાગ કરીને સેવા કરવી, આમાં અંતર જરૂર છે. જે સમર્પણ નાં મહત્વ ને જાણે છે તે સદા જ પોતાને અનેક વાતો થી કિનારે થઈ આરામ થી આવી ગયાં છે, ઘણી મહેનત થી છૂટી ગયાં. તો ટીચર્સ પોતાનાં મહત્વ ને સારી રીતે જાણે છે ને? નોકરી અને આ સેવા - બંને કામ કરવાવાળા સારા કે એક કામ કરવાવાળા સારા? તેમને છતાં પણ ડબલ પાર્ટ ભજવવો પડે છે ભલે નિર્વિધન છે છતાં પણ ડબલ પાર્ટ તો છે ને. તમારો તો એક જ પાર્ટ છે. પ્રવૃત્તિવાળા ને ત્રણ પાર્ટ ભજવવાં પડે - એક ભણતર નો, બીજો સેવા નો અને સાથે-સાથે પ્રવૃત્તિ ને પાલન નો (ઉછેરવાનો). તમે તો બધી વાતો થી છૂટી ગયાં. અચ્છા!

સર્વ સદા પ્રસન્નતા ની વિશેષતા સંપન્ન શ્રેષ્ઠ આત્માઓ, સદા પોતાની વિશેષતા ને ઓળખી કાર્ય માં લગાવવા વાળી સેન્સિબલ (સમજદાર) અને ઈસેન્સકુલ (ગુણવાન) આત્માઓ ને, સદા પ્રસન્ન રહેવા વાળી, પ્રસન્ન કરવાની શ્રેષ્ઠતા વાળી મહાન આત્માઓને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

સદા પોતાને અકાળ તખ્તનશીન શ્રેષ્ઠ આત્મા સમજો છો? આત્મા અકાળ છે તો તેમનું તખ્ત પણ અકાળતખ્ત થઈ ગયું ને! આ તખ્ત પર બેસીને આત્મા કેટલું કાર્ય કરે છે. “તખ્તનશીન આત્મા છું” - આ સ્મૃતિ થી સ્વરાજ્ય ની સ્મૃતિ સ્વતઃ આવે છે. રાજા પણ જ્યારે તખ્ત પર બેસે છે તો રાજાઈ નશો, રાજાઈ ખુશી સ્વતઃ થાય છે. તખ્તનશીન એટલે સ્વરાજ્ય અધિકારી રાજા છું - આ સ્મૃતિ થી બધી કર્મેન્દ્રિયો સ્વતઃ ઓર્ડર પર ચાલશે. જે અકાળ-તખ્ત-નશીન સમજી ને ચાલે છે તેમનાં માટે બાપ નું પણ દિલતખ્ત છે કારણ કે આત્મા સમજવાથી બાપ જ યાદ આવે છે. પછી ન દેહ છે, ન દેહ નાં સંબંધ છે, ન પદાર્થ છે, એક બાપ જ સંસાર છે એટલે અકાળ-તખ્ત-નશીન બાપનાં દિલ-તખ્ત-નશીન પણ બને છે. બાપનાં દિલ માં એવાં બાળકો જ રહે છે જે “એક બાપ બીજું ન કોઈ” છે. તો ડબલ તખ્ત થઈ ગયું. જે સિકીલધા બાળકો હોય છે, પ્રિય હોય છે તેમને સદા ગોદી (ખોળા) માં બેસાડશે, ઉપર બેસાડશે નીચે નહીં. તો બાપ પણ કહે છે તખ્ત પર બેસો, નીચે નહીં આવો. જેમને તખ્ત મળે છે તે બીજી જગ્યાએ બેસે શું? તો અકાળતખ્ત તથા દિલતખ્ત ને ભૂલી દેહ ની ધરણી માં, માટી માં નહીં આવો. દેહ ને માટી કહો છો ને. માટી, માટી માં મળી જશે - એવું કહો છો ને! તો દેહ માં આવવું અર્થાત્ માટી માં આવવું. જે રોયલ બાળકો હોય છે તે ક્યારેય માટી માં નથી રમતાં. પરમાત્મ-બાળકો તો સૌથી રોયલ થયાં. તો તખ્ત પર બેસવું સારું લાગે છે કે થોડું-થોડું દિલ (મન) થાય છે - માટી માં પણ જોઈ લઈએ. કોઈ બાળકો ની આદત માટી ખાવાની અથવા માટી માં રમવાની હોય છે. તો એવું તો નથી ને! ૬૩ જન્મ માટી થી રમ્યાં. હવે બાપ તખ્તનશીન બનાવી રહ્યાં છે, તો માટી થી કેવી રીતે રમશો, જે માટી માં રમે છે તે મેલા થાય છે. તો તમે પણ કેટલાં મેલા થઈ ગયાં. હવે બાપે સ્વચ્છ બનાવી દીધાં. સદા આ જ સ્મૃતિ થી સમર્થ બનો. શક્તિશાળી ક્યારેય કમજોર નથી થતાં. કમજોર થવું અર્થાત્ માયાની બિમારી આવવી. હવે તો સદા તંદુરસ્ત થઈ ગયાં. આત્મા શક્તિશાળી થઈ ગઈ. શરીર નો હિસાબ-કિતાબ અલગ વસ્તુ છે પરંતુ મન શક્તિશાળી થઈ ગયું ને. શરીર કમજોર છે, ચાલતું નથી, તે તો અંતિમ છે, તે તો થશે જ પરંતુ આત્મા પાવરફુલ (શક્તિશાળી) હોય. શરીર ની સાથે આત્મા કમજોર ન હોય. તો સદા યાદ રાખજો કે ડબલ તખ્તનશીન સૌ (થી) ડબલ તાજધારી બનવા વાળા છીએ. અચ્છા!

બધાં સંતુષ્ટ છો ને! સંતુષ્ટ અર્થાત્ પ્રસન્ન. સદા પ્રસન્ન રહો છો કે ક્યારેક-ક્યારેક રહો છો? ક્યારેક અપ્રસન્ન, ક્યારેક પ્રસન્ન - એવું તો નથી, ક્યારેય કોઈ વાત થી અપ્રસન્ન તો નથી થતાં ને? આજે આ કરી લીધું, આજે આ થઈ ગયું, કાલે તે થઈ ગયું - એવાં પત્ર તો નથી લખતાં? સદા પ્રસન્નચિત્ત રહેવા વાળા પોતાનાં રુહાની વાયબ્રેશન (પ્રકંપન) થી બીજાઓને પણ પ્રસન્ન કરે છે. એવું નહીં - હું તો પ્રસન્ન રહું જ છું. પરંતુ પ્રસન્નતા ની શક્તિ ફેલાશે જરૂર. તો બીજા કોઈને પણ પ્રસન્ન કરી શકો - એવાં છો કે પોતાનાં સુધી જ પ્રસન્ન ઠીક છો? બીજાઓને પણ કરશો, પછી તો હવે કોઈ પત્ર નહીં આવશે. જો કોઈ અપ્રસન્નતા નો પત્ર આવે તો પાછો એમને જ મોકલે ને! આ સમય અને આ તારીખ યાદ રાખજો. હાં, આ પત્ર લખો - ઓ.કે. છું અને બધાં મારા થી પણ ઓ.કે. છે. આ બે લાઈન લખો, બસ. હું પણ ઓ.કે. અને બીજા પણ મારા થી ઓ.કે. છે. આટલો ખર્ચ કેમ કરો છો? આ તો બે લાઈન કાર્ડ પર જ આવી શકે છે અને વારંવાર પણ નહીં લખો. કોઈ તો રોજ કાર્ડ મોકલી દે છે, રોજ નહીં મોકલતાં. માસ માં બે વાર, ૧૫ દિવસ માં એક ઓ.કે. નું કાર્ડ લખો, બીજી કથાઓ નહીં લખતાં. પોતાની પ્રસન્નતા થી બીજાઓને પણ પ્રસન્ન બનાવજો. અચ્છા!

વરદાન :- સમાવવાની અને સામનો કરવાની શક્તિ દ્વારા સેવા માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા રુહાની સેવાધારી ભવ

રુહાની સેવાધારીઓ ને સેવાનાં સિવાય કાંઈ પણ સુઝતું નથી, તેઓ મન્સા-વાયા-કર્મણા સર્વિસ (સેવા) થી એક સેકન્ડ પણ રેસ્ટ (આરામ) નથી લેતાં એટલે બેસ્ટ (ઉત્તમ) બની જાય છે. તે સેવાઓમાં સફળતા પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે સદા આ જ સ્લોગન યાદ રાખે છે કે સમાવવું અને સામનો કરવો - આ જ અમારો નિશાનો છે. તેઓ પોતાનાં જૂનાં સંસ્કારો ને સમાવે છે અને સામનો માયા થી કરે છે ન કે દૈવી પરિવાર થી. એવાં બાળકો જે નોલેજફુલ ની સાથે-સાથે પાવરફુલ પણ છે તેમને જ કહેવાય છે રુહાની સેવાધારી.

સ્લોગન :- નાની વાત ને મોટી નહીં કરો, વાતાવરણ ને શક્તિશાળી બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - દાન માં આપેલી વસ્તુ ક્યારેય પણ પાછી નહિં લેતાં , પાછી લેશે તો આશીર્વાદ નાં બદલે શ્રાપ મળી જશે ”

પ્રશ્ન :- કયો નિશ્ચય પાક્કો થઈ જાય તો કોઈ પણ વિરોધ નો સામનો કરી શકાય છે?

ઉત્તર :- જો નિશ્ચય થઈ જાય કે અમને ભગવાન મળ્યાં છે, એમને યાદ કરી અમારે વિકર્મ વિનાશ કરવાનાં છે, વિશ્વ ની બાદશાહી લેવાની છે તો બધાં ઓપોઝીશન (વિરોધ) ખતમ થઈ જશે. સામનો કરવાની શક્તિ આવી જશે. નિશ્ચય ની કમી છે તો મૂંઝાઈ જાય છે. પછી જ્ઞાન ને છોડીને ભક્તિ માં લાગી જાય છે.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને જહાન પા લિયા હૈ....

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત કોણ સાંભળે છે? બાળકો સાંભળે છે તે જ અર્થ ને પણ સમજે છે. પ્રજા પણ જે સાંભળે છે તે પણ વિશ્વ નાં માલિક બને છે. જેવી રીતે ભારતવાસી બધાં કહે છે અમારો ભારત, તેવી રીતે ત્યાં પણ યથા રાજા રાણી તથા પ્રજા, બધાં સમજે છે વિશ્વ નાં માલિક છીએ. જેવી રીતે યુરોપવાસી આવ્યાં તો તે પણ કહેતાં હતાં અમે હિન્દુસ્તાન નાં માલિક છીએ. એ સમયે પછી હિન્દુસ્તાની નહીં કહેશે કે અમે હિન્દુસ્તાન નાં માલિક છીએ. તેઓ ગુલામ હતાં. રાજાઈ બધી એમનાં હાથ માં હતી. પછી આપણું રાજ્ય ભાગ્ય રાવણે છીનવ્યું. હવે આપણને આપણું રાજ્ય જોઈએ. આ પારકું રાજ્ય છે. ગવાય પણ છે દૂરદેશ નાં રહેવા વાળા. હવે તમે પોતાનું રાજ્ય લઈ રહ્યાં છો. તમે કોઈ નાં માટે લડતાં નથી. પોતાનાં માટે જ તમે બધું કરો છો. તે સેના લડે છે પોતાનાં પ્રેસિડેન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) કે પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) નાં માટે. મોટાં વ્યક્તિ તો તેઓ બને છે ને. એમને નશો સારો રહે છે તો પણ હમણાં કહે છે ને - ભારત અમારો છે. પરંતુ ભારતવાસીઓ ને આ ખબર નથી કે આ કોઈ આપણું રાજ્ય નથી. આ રાવણ નું રાજ્ય છે, જેમાં આપણે રહીએ છીએ. રામરાજ્ય માં એવું નહીં કહેશે કે આ પારકું છે. હમણાં ભારત પર રાવણ નું પૂરું રાજ્ય છે. રામ નું રાજ્ય હતું, દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, હમણાં નથી. તમે જાણો છો ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી આપણે રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. કોનાથી? પરમાત્મા બાપ થી. રામ અક્ષર કહેવાથી લોકો મૂંઝાય છે એટલે બેહદ નાં બાપ કહેવું ઠીક છે. બાપ અક્ષર બહુજ મીઠો છે. બાપ જ વારસો યાદ અપાવે છે. એક બાપ નાં સિવાય બીજું બધું ભૂલી જવાનું છે. આપણે આત્માઓ બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ આવીને તમને આત્મ-અભિમાની બનાવે છે. આપણે આત્મા છીએ. આત્મા કેટલી નાની સૂક્ષ્મ છે. એમાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ ભરેલો છે. આ મોટી બુદ્ધિ વાળા મનુષ્યો નથી જાણતાં. ન સમજાવી શકે છે. બાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ, કેટલું સહજ છે. પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે એટલે બાળકો ને મહેનત કરવી પડે છે. એમાં કોઈ હથિયાર, બારુદ ની વાત નથી. ન કોઈ ડ્રિલ (કસરત) વગેરે શિખવાની છે, ન કોઈ શાસ્ત્ર વગેરે ઉઠાવવાનાં છે. ફક્ત બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ જે સંભળાવે છે તે ધારણ કરવાનું છે. આપણે પોતાનું રાજ્યભાગ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. જેમ નાટક માં એક્ટર (કલાકાર) પાર્ટ ભજવીને પછી કપડાં બદલીને પોતાનાં ઘરે જાય છે, તેમ તમારી બુદ્ધિ માં પણ છે કે હવે નાટક પૂરું થવાનું છે. હવે અશરીરી બનીને ઘરે જવાનું છે. આપણે દર ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી પાર્ટ ભજવીએ છીએ. અડધોકલ્પ રાજ્ય કરીએ, અડધોકલ્પ ગુલામ બની જઈએ છીએ. બાળકોને કોઈ વધારે તકલીફ નથી આપતાં. બુદ્ધિ માં ફક્ત યાદ રહેવી જોઈએ. પુરુષાર્થ કરી જેટલું થઈ શકે આ ભૂલવું ન જોઈએ. હવે નાટક પૂરું થાય છે. બાકી થોડો સમય છે, આપણે જવાનું છે. એવી-એવી પોતાની સાથે વાતો કરતાં-કરતાં તમે પાવન બની પાછાં ચાલ્યાં જશો. દરેક બાળક જાણી શકે છે કે હું બાબા ને કેટલું યાદ કરું છું. ભલે કોઈ ચાર્ટ લખે કે ન લખે. પરંતુ બુદ્ધિ માં તો રહે છે ને. તો આખાં દિવસ માં મેં શું-શું કર્યું? જેવી રીતે વેપારી લોકો પોતાની મુરાદી સંભાળે છે, રાત્રે. આ પણ વેપાર છે. રાત્રે સૂતાં સમયે જાંચ (તપાસ) કરે છે કે આખાં દિવસ માં બાપ ને કેટલાં યાદ કર્યાં? કેટલાં ને બાપનો પરિચય આપ્યો? જે હોશિયાર હોય છે એમનો ધંધો સારો ચાલે છે. બુદ્ધિ હશે તો ધંધો પણ એવો જ ચાલશે. આ તો પોતાની કમાણી કરવાની છે. બાપ ફક્ત કહે છે - મને યાદ કરો, ચક્ર ને યાદ કરો તો ચક્રવર્તી રાજા બનશો. એમાં દૂ મય (અતિશય) આશાઓ ન હોવી જોઈએ. ગામડા માં રહેવા વાળાઓને આશાઓ ઓછી રહે છે, સાહુકારો ને બહુજ હોય છે. તે પોતાની ગરીબી માં જ ખુશ રહે છે. રોટલા ખાવાની આદત પડી જાય છે. સાહુકારો માં ઈચ્છાઓ બહુજ હોય છે. મા-બાપને જ હેરાન કરી દે છે. બાબા

અનુભવી છે. ગરીબો પર રહેમ પણ આવે છે. ગરીબ જોશે, આટલાં મોટા વ્યક્તિ જ્ઞાન સાંભળે છે તો અમે પણ સાંભળીએ. ચિત્ર તો બાબાએ બહુજ બનાવડાવ્યાં છે. કોઈ કહે છે અમને સર્વિસ (સેવા) જોઈએ. બાબા કહે છે પહેલાં તમે હોશિયાર બનો પછી સર્વિસ પર જાઓ કારણ કે આજકાલ ભક્તિ નું પણ જોર છે. એક તરફ સમજાવો, બીજી તરફ ગુરુઓ ની ચાકરી (સેવા) ચાલે છે. તે ડરાવી દે છે - તમે જો ભક્તિ નહીં કરશો તો તમને ફળ કેવી રીતે મળશે? ભક્તિ થી તો ભગવાન મળે છે. જ્યાં સુધી આ જ્ઞાનમાં પાક્કા થઈ જાય, પૂરો નિશ્ચય થઈ જાય કે અમને ભગવાન મળ્યાં છે, એ અમને કહે છે કે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. જ્યારે આ પાક્કો નિશ્ચય જામી (થઈ) જાય ત્યારે જ કોઈનાં થી સામનો કરી શકે. તમારાથી જ ઓપોજીશન (વિરોધ) છે. તમે એક વાત કહો તે બીજી વાત કહે. દુનિયામાં બહુજ મઠ-પંથ છે, જ્યાં મનુષ્ય જઈને કાંઈ ને કાંઈ સાંભળીને આવે છે. ગીતા નાં પણ ભિન્ન-ભિન્ન અર્થ સંભળાવે છે, તો મનુષ્ય ફસાઈ પડે છે. સંન્યાસી ક્યારેય ગૃહસ્થીઓ ને નહીં કહેશે કે વિકાર માં નહીં જાઓ. જો તે કહે પણ કે નિર્વિકારી બનો પછી શું થશે? મુખ્ય-લક્ષ તો કાંઈ નથી. ઉલ્ટો રસ્તો બતાવવા વાળા દુનિયા માં બહુજ છે. સાચ્યો રસ્તો બતાવવા વાળા છે થોડાં. એમનાં પર પણ માયા નો બહુજ વાર થાય છે. દિલ (મન) કહેશે કે પવિત્ર બનીએ પરંતુ માયા બુદ્ધિ ને ફેરવતી રહેશે. બહુજ ખરાબ ખ્યાલાત લાવતી રહેશે. માયા ની લડાઈ છે ખૂબ. ચાલતાં-ચાલતાં તોફાન બહુજ આવે છે. જો કોઈ પણ વિકાર નું ભૂત અંદર હશે તો દિલ ને ખાતું રહેશે. કોઈને કહેશે ક્રોધ નું દાન આપો અને પોતે ક્રોધ કરતાં રહેશે તો લોકો કહેશે તમે પોતે ક્રોધ કરતાં રહો છો પછી અમને કેવી રીતે કહો છો? તો ક્રોધ ને પણ છોડવો જ પડે. ક્રોધ કોઈ છુપાવીને તો નથી કરાતો. ક્રોધ માં તો અવાજ બહુજ થાય છે. પરસ્પર લડે છે. એક-બીજા ને ગાળો આપે છે. બાબા જુએ છે-ક્રોધ નું ભૂત નીકળતું જ નથી. કોઈ-કોઈ અહીંયા સમુખ બાબા નાં હોવા છતાં પણ ક્રોધ કરી લે છે. ઘણાઓમાં ક્રોધ નું ભૂત આવી જાય છે, આ બહુજ ખરાબ છે. હેરાન કરે છે. બાબા તો પછી પ્રેમ થી સમજાવે છે. જો નામ બદનામ કરશે તો પછી પદ પણ ભ્રષ્ટ કરી દેશે. આ તો સમજાવવું જોઈએ કે તમે પ વિકાર બાબા ને દાન આપ્યાં છે તો પછી પાછાં કેમ લો છો. જો પછી ક્રોધ કરી લીધો તો ગ્રહણ છૂટશે નહીં. તે પછી વૃદ્ધિ ને પામે છે. બાપ નાં આશીર્વાદ નાં બદલે શ્રાપ મળી જાય છે કારણ કે બાપની સાથે ધર્મરાજ પણ છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. ક્રોધ કરવો એ પણ પાપ છે, જેનામાં પ વિકાર છે એને પાપ આત્મા કહેવાય છે. સતયુગ માં છે બધાં પુણ્ય આત્મા. ત્યાં કોઈ પાપ નથી કરતાં. હમણાં જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ નો બોજો માથા પર ખૂબ છે. પહેલાં યોગબળ થી કાપવાનાં છે. માયા બહુજ ખરાબ છે. લોભ ઘણામાં છે. કપડા નો, ચપ્પલ નો, પાઈ પૈસા ની વાત નો લોભ છે, તો ખોટું બોલતાં રહે છે. આ બધી લોભ ની નિશાનીઓ છે. અહીંયા તો બધું જ મળે છે. બહાર માં તો ઘર-ઘર માં કિટ-કિટ લાગેલી છે. સંગ પણ ખૂબ ખરાબ છે. પતિ બ્રાહ્મણ, તો સ્ત્રી શૂદ્ર. સ્ત્રી બ્રાહ્મણી તો પતિ શૂદ્ર. ઘર માં જ હંસ અને બગલા, બહુજ ખિટખિટ રહે છે. પોતાને શાંત રાખવાની યુક્તિ રાખવાની હોય છે. ઘરબાર છોડવાનું પણ બાબા અલાઉ (સંમતિ) નથી કરતાં. એવા ઘણાં આશ્રમ છે જ્યાં બાળ-બાળકો સહિત જઈને રહે છે, પછી ખિટખિટ તો બધી જગ્યાએ થતી હશે. શાંતિ ક્યાંય પણ નથી. સાચી-સાચી શાંતિ, સુખ, પવિત્રતા ૨૧ જન્મો નાં માટે આપ બાળકો ને હવે મળી રહી છે. એવી મત બીજું કોઈ આપી ન શકે.

બાબા કહે છે હું કેટલો દૂરદેશ થી આવું છું સર્વિસ (સેવા) કરવાં. તમારે પણ સર્વિસ કરવાની છે. પ્રદર્શની, મેળા માં બહું નથી સમજી શકતાં. ભલે ગવર્નર (રાજ્યપાલ) ઓપનિંગ (ઉદ્ઘાટન) કરે છે, પરંતુ આ થોડી બુદ્ધિ માં આવે છે કે આમને પરમાત્મા ભણાવે છે બ્રહ્મા દ્વારા, જેનાથી વિશ્વ નો વારસો મળે છે. ફક્ત કહે છે સારું છે. માતાઓ સારું કર્તવ્ય કરી રહી છે, શ્રેષ્ઠાચારી બનાવી રહી છે. ભલે આ પણ લખે છે કે હું માનું છું ગીતા ભગવાને ગાઈ છે. લખી દીધું પરંતુ બુદ્ધિ માં થોડી બેસે છે, ન પુરુષાર્થ ચાલે છે સમજવાનો. તમારી બુદ્ધિ માં છે કે શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કહે છે કે મને યાદ કરો તો તમે આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનશો. આ પૈગામ (સંદેશ) બધાંને સંભળાવવાનો છે. તમે પૈગંબર નાં બાળકો છો અને જે પણ આવે છે, તે ધર્મ સ્થાપક છે. તમે બધાંને આ મેસેજ સંભળાવો કે બાબા સ્વર્ગ નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. બાબા કહે છે જો તમે મને યાદ કરશો અને પવિત્ર રહેશો તો તમે પણ સ્વર્ગ નાં માલિક બની જશો. ઘડી-ઘડી આ ખ્યાલાત ચાલવાં જોઈએ. કાચી અવસ્થા હોવાનાં કારણે ધંધા-ધોરી માં જાય છે તો બધું જ ભૂલી જાય છે. પછી જે કાંઈ મહાવાક્ય સાંભળે છે, તે પણ વ્યર્થ નથી જતાં. એક-એક રતન ઓછાં નથી. એક રતન પણ સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી શકે છે. ગાએ પણ છે ભારત આપણો ખૂબ ઊંચો દેશ છે. તમે જાણો છો આપણો ભારત જે સ્વર્ગ હતો, તે હમણાં નર્ક બન્યો છે. હવે બાબા કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. પ્રજા તો અનેક બનતી જાય છે. વૃદ્ધિ પણ થતી રહે છે. સેવાકેન્દ્રો ખુલતાં જ રહે છે. બાપ પણ કહે છે ગામડા માં જઈને સર્વિસ કરો. એવાં ખૂબ ગામ છે જ્યાં મળીને

ક્લાસ કરે છે. પછી બાબા ને પત્ર પણ લખે છે.

આપ બાળકો નું કામ છે બ્રાહ્મણ ધર્મ ને વધારવો, જેથી બધાં મનુષ્ય દેવતા બની જાય. અહીંયા વાળા જે હશે તે બીજા સતસંગ માં નહીં ફસાશે. અહીંયા મુખ્ય વાત છે પવિત્રતા ની. આનાં પર જ બાપ બાળકો નાં, સ્ત્રી પુરુષ નાં, પુરુષ સ્ત્રી નાં દુશ્મન બની જાય છે. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) પણ કહે છે આ શું કરે છે? આ કેમ થાય છે? પરંતુ ધર્મ માં ઇન્ટરફિયર (દખલ) તો કરી ન શકે. સ્વ-રાજ્ય તો સ્થાપન કરી જ લઈશું. પહેલાં જે લડાઈ લાગી છે અને આમાં રાત-દિવસ નું અંતર છે. આ બોમ્બસ વગેરે પહેલાં નહોતાં. તમે જાણો છો આપણાં રાજ્ય માં લડાઈ નું નામ-નિશાન પણ નહીં હશે. સતયુગ-ત્રેતા સુખ, દ્વાપર-કળયુગ દુઃખ. નવી દુનિયા અને જૂની દુનિયા. દુનિયા એક જ છે, ફક્ત નવી અને જૂની બને છે. હવે જૂની દુનિયા વિનાશ થઈ નવી બનવાની છે. આ જૂની દુનિયા હવે કોઈ કામ ની નથી રહી પછી નવી દુનિયા જોઈએ. દિલ્હી માં કેટલી વાર નવાં મહેલ બન્યાં હશે. જે આવે છે તે તોડી-ફોડી ને પછી પોતાનાં નવાં બનાવે છે, યાદગાર નાં માટે. જ્યારે મોટી લડાઈ લાગશે તો આ બધું તૂટી ફૂટી જશે. પછી નવી દુનિયામાં નવાં મહેલ બનાવશે. પછી જેટલું જે ભણશે એટલું ઊંચું પદ પામશે. કોઈ સાડું ભણે છે કોઈ ઓછું. આ તો ચાલતું રહે છે.

આપ બાળકો આ પાક્કું યાદ રાખો કે આપણે હમણાં ૮૪ જન્મ પૂરા કર્યા છે. હવે આપણે ઘરે જવાનું છે. આ જૂનું શરીર છોડી આપણે પોતાનાં ઘરે જઈએ, એવી પાક્કી અવસ્થા થઈ જાય પછી બીજું શું જોઈએ. એવી અવસ્થા માં કોઈ શરીર પણ છોડે તો બહુજ ઊંચા કુળ માં જન્મ લેશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની કમાણી જમા કરવાનાં માટે બાપ અને ચક્ર ને યાદ કરતાં રહેવાનું છે. માયા નાં ચક્ર માં ક્યારેય નથી આવવાનું. ટૂંક મય (અતિશય) આશાઓ નથી રાખવાની.
2. મનુષ્યો ને દેવતા બનાવવાનાં માટે પોતાનાં બ્રાહ્મણ ધર્મ ને વધારવાનો છે. ગામડે-ગામડે જઈને સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- વારંવાર હાર ખાવાનાં બદલે બલિહાર જવા વાળા માસ્ટર સર્વશક્તિમાન વિજયી ભવ સ્વયં ને સદા વિજયી રતન સમજીને દરેક સંકલ્પ અને કર્મ કરો તો ક્યારેય પણ હાર થઈ નથી શકતી. માસ્ટર સર્વશક્તિમાન ક્યારેય હાર નથી ખાઈ શકતાં. જો વારંવાર હાર થાય છે તો ધર્મરાજ નો માર ખાવો પડશે અને હાર ખાવા વાળા ને ભવિષ્ય માં હાર બનાવવા પડશે, દ્વાપર થી અનેક મૂર્તિઓ ને હાર પહેરાવવા પડશે એટલે હાર ખાવાનાં બદલે બલિહાર થઈ જાઓ, પોતાનાં સંપૂર્ણ સ્વરૂપ ને ધારણ કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરો તો વિજયી બની જશો.

સ્લોગન :- “ક્યારે” શબ્દ કમજોરી સિદ્ધ કરે છે એટલે “ક્યારે” કરશું નહીં, હમણાં કરવાનું છે.

“મીઠા બાળકો - દિલવાળા બાપ આવ્યાં છે આપ બાળકો નું દિલ લેવાં , એટલે સાફ દિલ બનો ”

પ્રશ્ન :- સતયુગી પદ નો આધાર મુખ્ય કઈ વાત પર છે?

ઉત્તર :- પવિત્રતા પર. મુખ્ય છે જ પવિત્રતા. સેવાકેન્દ્ર પર જે આવે છે એમને સમજાવવાનું છે, જો પવિત્ર નહીં બનશો તો નોલેજ બુદ્ધિ માં રહી નહીં શકે. યોગ શિખતાં-શિખતાં જો પતિત બની ગયાં તો બધું માટી માં મળી જશે. જો કોઈ પવિત્ર નથી રહી શકતાં તો ભલે ક્લાસ માં ન આવે, પરવા નથી કરવાની. જે જેટલું ભણશે, પવિત્ર બનશે એટલાં ધનવાન બનશે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ...

ઓમ શાંતિ ! ટુહાની બાળકો જાણે છે કે હવે એ દિવસ ફરી આવ્યો છે. કયો? આ તો ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો કે ભારતમાં ફરીથી સ્વર્ગ નાં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના થઈ રહી છે અર્થાત્ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય સ્થાપન થઈ રહ્યું છે. તો બાળકોને કેટલી ખુશી હોવી જોઈએ. જે પતિત-પાવન બાપ ને આપણે પોકારીએ છીએ, એ આવેલાં છે. એ જ લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) છે અથવા દુઃખહર્તા સુખકર્તા છે. એકવાર લિબરેટ (મુક્ત) કર્યા પછી ફસાયા કેવી રીતે! આ કોઈને પણ ખબર નથી. એવાં પથ્થર બુદ્ધિ મનુષ્યો ને સમજાવવામાં કેટલી મહેનત લાગે છે. ડ્યુટી (ફરજ) પણ જુઓ કેવી રાખેલી છે? મૂત પલીતી (પતિત) કપડા ને આવીને સાફ કરો. આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર તો દેવતાઓનાં જ છે. રાવણ રાજ્ય માં શરીર તો કોઈને પવિત્ર હોઈ ન શકે. શરીર તો પતિત છે જ. આ બધી વાતો ને કોઈ જાણતું જ નથી. કરીને આત્મા થોડી પવિત્ર છે તો પ્રભાવ નીકળે છે પરંતુ છતાં પણ પતિત તો બનવાનું જ છે ને. બેહદનાં બાપ પતિત-પાવન આવીને કહે છે આ પ વિકાર શેતાન (ભૂત) છે, એને છોડો. જો મારું નહીં માનશો તો તમને ધર્મરાજ હેરાન કરશે. તમે ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) નું કહેવાનું નથી માનતાં તો ધર્મરાજ ખૂબ કઠોર સજા આપશે. બાપ આવ્યાં છે પાવન બનાવવાં. તમે જાણો છો આપણે જ પાવન દેવી-દેવતા હતાં, હવે આપણે પતિત બન્યાં છીએ. તો હવે ફટ થી તે છોડી દેવું જોઈએ. દેહ-અભિમાન પણ શેતાન ની મત છે, તે પણ છોડવું પડે. પહેલાં નંબર નો જે વિકાર છે, તે પણ છોડવો પડે. એ દિવસ પણ આવશે જે બાપ નાં સાથે આ સભા માં કોઈ પતિત બેસી નહીં શકે, કોઈને પણ એલાઉ (પરવાનગી) નહીં કરશે. મૂત પલીતી ને નીકાળો બહાર. ઈન્દ્રસભા માં આવવા નહીં દેશે. પછી ભલે કોઈ કેટલાં પણ કરોડપતિ હોય કે શું હોય, સભા માં આવી નહીં શકે. બહારમાં ભલે એમને સમજાવાય છે. પરંતુ બાપની સભા માં એલાઉ નથી કરતાં. હમણાં એલાઉ કરાય છે - ભીતી નાં માટે. પછી નહીં. હજી પણ બાબા સાંભળે છે કોઈ પતિત આવીને બેસે છે તો બાબાને સારું નથી લાગતું. એવાં ખૂબ છે જે છુપાઈને આવીને બેસે છે. એવાં-એવાં ને ખૂબ સજા ખાવી પડશે. મંદિરો, ટીકાણો માં સ્નાન કરીને જાય છે. વગર સ્નાન કોઈ જતાં નહીં હશે. તે છે સ્થૂળ સ્નાન. આ છે જ્ઞાન સ્નાન. આમાં પણ શુદ્ધ થવું પડે. કોઈ માંસાહારી પણ આવી ન શકે. જ્યારે સમય આવશે તો બાબા કડક થઈ જશે. દુનિયામાં જુઓ ભક્તિ નું કેટલું જોર છે. જે વધારે શાસ્ત્ર વાંચે છે તે શાસ્ત્રી નો લકબ (પદ) લે છે. તમે હવે સંસ્કૃત વગેરે શિખીને શું કરશો? હવે બાપ તો કહે છે કે બધું ભૂલી જાઓ. ફક્ત એક બાપ ને યાદ કરો તો તમે પવિત્ર બની વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બની જશો. જ્યારે આ વાત ને સારી રીતે સમજી જશો તો આ શાસ્ત્ર વગેરે બધું ભૂલી જશો. આ જે ભણતર ભણીને બેરિસ્ટર (વકીલ) વગેરે બને છે, તે બધાંથી ઊંચું ભણતર આ છે, જે પરમાત્મા નોલેજકુલ (જ્ઞાનસાગર) આવીને ભણાવે છે. એમને કહે પણ છે પતિત-પાવન આવો. પરંતુ આ નથી જાણતાં કે અમે પતિત છીએ. બાપ તો આ સમજાવતાં રહે છે - સતયુગ ને કહેવાય છે રામરાજ્ય, કળયુગ ને કહે છે રાવણ રાજ્ય. આ સમયે બધાં પતિત છે, પાવન દેવી દેવતાઓ તો મંદિરો માં પૂજાય છે અને તેમની આગળ પતિત જઈને માથું ટેકવે છે. એનાથી સિદ્ધ થયું કે તે પવિત્રતા માં સૌથી ઊંચા છે. સંન્યાસીઓ થી પણ ઊંચા છે. સંન્યાસીઓ નાં મંદિર થોડી બને છે. હવે જ્યારે તમોપ્રધાન ભક્તિ માં ચાલ્યાં ગયાં છે ત્યારે પછી એમનાં ચિત્ર રાખે છે. એને કહેવાય છે તમોપ્રધાન ભક્તિ. મનુષ્યો ની પૂજા, પ તત્વો ની પૂજા. જ્યારે સતોપ્રધાન ભક્તિ હતી તો એક ની પૂજા થતી હતી. એને કહેવાય છે અવ્યભિચારી ભક્તિ. દેવતાઓને પણ એવાં એમણે જ બનાવ્યાં છે. તો પૂજા પણ થવી જોઈએ એક

ની. પરંતુ આ પણ ડ્રામા બનેલો છે. સતોપ્રધાન સતો રજો તમો માં આવવાનું જ છે. અહીંયા પણ એવું છે. કોઈ સતોપ્રધાન બની જાય છે, કોઈ સતો, કોઈ રજો, કોઈ તમો.

સતયુગ માં ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સરસ) સફાઈ હોય છે. ત્યાં શરીર નું તો કાંઈ મૂલ્ય રહેતું નથી. વીજળી પર રાખ્યું અને ખલાસ. એવું નહીં કે હાડકાઓ કોઈ નદી વગેરે માં નાખશે. એવું પણ નહીં શરીર ને ક્યાંય ઉઠાવીને લઈ જશે. આ તકલીફ ની વાત હોતી નથી. વીજળી માં નાખ્યું, ખલાસ. અહીંયા શરીરની પાછળ કેટલાં મનુષ્ય રહે છે. યાદ કરે છે. બ્રાહ્મણ ખવડાવે છે. ત્યાં આ કોઈ પણ વાત નહીં હશે. બુદ્ધિ થી કામ લેવાનું હોય છે. ત્યાં શું-શું હશે. સ્વર્ગ તો પછી શું! આ છે જ નર્ક, જુઠું ખંડ. ત્યારે ગવાયેલું છે જૂઠી કાયા, જૂઠી માયા..... ગવર્મેન્ટ (સરકાર) કહે છે ગાય કોસ (હત્યા) બંધ કરો. એમને લખવું જોઈએ - પહેલો આ કોસ છે ખૂબ ભારે. એક-બીજા પર કામ કટારી ચલાવવી, આ કોસ બંધ કરો. આ કામ મહાશત્રુ છે. આદિ મધ્ય અને અંત દુઃખ આપે છે, તેનાં પર જીત પહેરો. તમે પવિત્ર બનો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. ત્યાં દેવતાઓનું નવું લોહી છે. તે કહે છે - બાળકો નું નવું લોહી છે. પરંતુ અહીંયા નવું લોહી ક્યાંથી આવ્યું! અહીંયા જૂનું લોહી છે. સતયુગ માં જ્યારે નવું શરીર મળશે ત્યારે નવું લોહી પણ હશે. આ શરીર પણ જૂનું તો લોહી પણ જૂનું. હવે આને છોડવાનું છે અને પાવન બનવાનું છે. તે તો બાપ નાં સિવાય કોઈ બનાવી ન શકે. બધાંનો ધર્મ અલગ-અલગ છે. અને દરેકે પોતાનાં ધર્મ નું શાસ્ત્ર ભણવાનું (વાંચવાનું) છે. સંસ્કૃત માં મુખ્ય છે ગીતા. બાબા કહે છે કે હું સંસ્કૃત થોડી શિખવાડું છું. જે ભાષા આ બ્રહ્મા જાણે છે, હું એમાં જ સમજાવીશ. હું જો સંસ્કૃત માં સંભળાવું તો આ બાળકો કેવી રીતે સમજે. આ કોઈ દેવતાઓની ભાષા નથી. ક્યારેક-ક્યારેક બાળકીઓ આવીને ત્યાંની ભાષા બતાવે (સંભળાવે) છે. આ ભાષાઓ શિખવા થી શરીર નિર્વાહ અર્થ કોઈ લાખ, કોઈ કરોડ કમાય છે. અહીંયા તમે કેટલી કમાણી કરી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો સતયુગ માં આપણે મહારાજા મહારાણી બનીશું. જેટલાં વધારે ભણશું એટલાં વધારે ધનવાન બનીશું. ગરીબ અને સાહુકાર માં ફરક તો રહે છે ને. પૂરો આધાર છે પવિત્રતા પર. સેવાકેન્દ્ર પર જે આવે છે એમને સમજાવવાનું છે જો પવિત્ર નહીં બનશો તો નોલેજ બુદ્ધિ માં રહેશે નહીં. ૫-૭ દિવસ આવીને ફરી પતિત બન્યાં તો નોલેજ ખતમ. યોગ શિખતાં-શિખતાં જો પતિત બન્યાં તો બધું જ માટી માં મળી જશે. જો કોઈ પવિત્ર નથી બની શકતાં તો ભલે ન આવો. પરવા થોડી રાખવી જોઈએ. જન્મ-જન્માંતર નાં પાપો નો બોજો માથા પર છે. તે વગર યાદ નાં કેવી રીતે ઉતરશે! ગવાયેલું પણ છે - સેકન્ડ માં જીવન મુક્તિ. જે બાપ કહે તે કરવાનું છે. આખી દુનિયા બોલાવે તો છે હેં પતિત-પાવન આવો, અમે પતિત છીએ પરંતુ પાવન કોઈ બનતાં જ નથી. તો પાછું પણ કોઈ જઈ નથી શકતું. તે લોકો બ્રહ્મ ને પરમાત્મા સમજી યાદ કરે છે. આ જ્ઞાન જ કોઈ ને નથી પરમાત્મા શું છે? બ્રહ્મ કોઈ પરમાત્મા નથી. ન બ્રહ્મ માં લીન થઈ શકે છે. છતાં પણ પુનર્જન્મ માં તો બધાંએ આવવાનું જ છે કારણ કે આત્મા અવિનાશી છે. તે સમજે છે બુદ્ધ પાછાં ચાલ્યાં ગયાં. પરંતુ તેમણે જે સ્થાપના કરી તો જરૂર પાલના પણ કરશે. નહીં તો પાલના ત્યારે કોણ કરશે. તે પાછાં કેવી રીતે જઈ શકે છે. તમે એવું થોડી કહો છો કે અમે મુક્તિ માં જઈને બેસી જઈએ. તમે જાણો છો આપણે પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ પછી પાલના પણ કરીશું. તે પાવન ધર્મ હતો, હવે પતિત બની પડ્યાં છે. આવશે પણ તે જ જે આ ધર્મ નાં હશે. આ કલમ લાગી રહી છે. સૌથી મીઠા માં મીઠું ઝાડ છે આ દેવી-દેવતા ધર્મનું. એની સ્થાપના નું કાર્ય થઈ રહ્યું છે. શાસ્ત્ર વગેરે જે પણ બનાવ્યાં છે, બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં માટે. એક બાબાનું જ ગાયન છે જે આવીને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. તો એવાં બનાવવા વાળા બાપ ને કેટલાં સારી રીતે યાદ કરવા જોઈએ. આ પણ જાણો છો ડ્રામા અનુસાર ભક્તિ માર્ગ ને પણ ચાલવાનું જ છે. હકીકત માં સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એક છે, તો પૂજા પણ એક ની કરવી જોઈએ. દેવી-દેવતા જે સતોપ્રધાન હતાં તે ૮૪ જન્મ ભોગવીને તમોપ્રધાન બન્યાં છે. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તે સિવાય બાબા ની યાદ નાં બની ન શકે. ન કોઈ માં બનાવવાની તાકાત છે સિવાય બાપ નાં. યાદ પણ એક ને જ કરવાનાં છે. આ છે અવ્યભિચારી યાદ. અનેકો ને યાદ કરવાં - આ છે વ્યભિચારીપણું. બધાંની આત્મા જાણે છે કે શિવ અમારા બાબા છે એટલે બધી તરફ જ્યાં પણ જુઓ શિવ ને પૂજે છે. દેવી-દેવતાઓનાં આગળ પણ શિવ ને રાખ્યાં છે. હકીકત માં દેવતાઓ તો પૂજા કરતાં નથી. ગાયન પણ છે - દુઃખ માં સિમરણ સહું કરે, સુખ માં કરે ન કોઈ. પછી દેવતાઓ પૂજા કેવી રીતે કરશે! તે છે રોંગ (ખોટું). ખોટી મહિમા થોડી દેખાડવી જોઈએ. શિવબાબા ને જાણે જ ક્યાં છે જે યાદ કરે. તો તે ચિત્ર ઉઠાવી દેવું જોઈએ. બાકી પૂજા કરવા વાળા સિંગલ તાજ વાળા દેખાડવાં જોઈએ. સાધુ-સંત કોઈને પણ લાઈટ નો તાજ નથી એટલે બ્રાહ્મણો ને પણ લાઈટ નો તાજ ન દેખાડી શકાય. જેમનું જ્ઞાન તરફ પૂરું ધ્યાન હશે તે કરેક્શન (સુધારો) પણ કરતાં રહેશે. અભૂલ તો કોઈ બન્યું નથી. ભૂલો થતી જ રહે છે. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર કેટલું સારું છે. આ બાપ આ દાદા.

બાબા કહે છે - તમે મને યાદ કરો તો આ બની જશે. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આત્મા કહે છે મારું સિવાય એક બાપ નાં બીજા કોઈ માં મમત્વ નથી. આપણે અહીંયા રહેતાં પણ શાંતિધામ અને સુખધામ ને યાદ કરીએ છીએ. હવે દુઃખધામ ને છોડવાનું છે. પરંતુ જ્યાં સુધી આપણું નવું ઘર તૈયાર થઈ જાય ત્યાં સુધી જૂનાં ઘર માં રહેવાનું છે. નવાં ઘર માં જવા લાયક બનવાનું છે. આત્મા પવિત્ર બની જશે તો પછી ઘરે ચાલી જશે. કેટલું સહજ છે. મૂળ વાત છે જ આ સમજવાની કે પરમાત્મા કોણ છે અને આ દાદા કોણ છે? બાપ આમનાં દ્વારા વારસો આપે છે. બાબા કહે છે બાળકો મનમનાભવ. મને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો સતયુગ માં. બાકી બધાં તે સમયે મુક્તિધામ માં રહે છે. બધી આત્માઓ ને શાંતિધામ માં લઈ જવા વાળા બાપ જ છે. છે કેટલું સહજ. બાળકો ને ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. દિલ ખૂબ સાફ હોવું જોઈએ. કહેવાય છે - દિલ સાફ તો મુરદ હાસિલ. દિલ આત્મા માં છે. સાચાં દિલાવર આત્માઓનાં બાપ છે. દિલ લેવા વાળા દિલવાળા બાપ ને કહેવાય છે. એ આવે જ છે બધાનું દિલ લેવાનાં માટે. બધાનું સંગમ પર આવીને દિલ લે છે. આત્માઓ નું દિલ લેવા વાળા પરમાત્મા. મનુષ્યો નું દિલ લેવા વાળા મનુષ્ય. રાવણ રાજ્ય માં બધાં એક-બીજા નાં દિલ ને ખરાબ કરવા વાળા છે.

આપ બાળકોને કલ્પ પહેલાં પણ આ ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર પર સમજાવ્યું છે ત્યારે તો હમણાં પણ નીકળ્યું છે ને. તો જરૂર સમજાવવું પડશે. હવે કેટલાં ચિત્ર નીકળ્યાં છે સમજાવવા નાં માટે. સીડી કેટલી સારી છે. છતાં પણ સમજતાં નથી. અરે ભારતવાસી તમે જ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. આ હવે અંતિમ જન્મ છે. અમે તો શુભ બોલીએ છીએ. તમે આમ કેમ કહો છો કે અમે ૮૪ જન્મ નથી લીધાં. તો તમે સ્વર્ગ માં આવશો નહીં. તો પણ નર્ક માં આવશે. સ્વર્ગ માં આવવાં ઈચ્છતાં જ નથી. ભારત સ્વર્ગ બનવાનું છે. આ તો હિસાબ છે સમજવાનો. મહારથી સારી રીતે સમજાવી શકે છે. સર્વિસ કરવાનો હુલ્લાસ (ઉત્સાહ) રાખવો જોઈએ. અમે જઈને કોઈને દાન આપીએ. ધન હશે જ નહીં તો દાન આપવાનો ખ્યાલ પણ નહીં આવશે. પહેલાં પૂછવું જોઈએ કે શું આશા રાખીને આવ્યાં છો? દર્શન ની અહીંયા વાત નથી. બેહદ બાપ થી બેહદ નું સુખ લેવાનું છે. બે બાપ છે ને. બેહદ નાં બાપ ને બધાં યાદ કરે છે. બેહદ નાં બાપ થી બેહદ નો વરસો કેવી રીતે મળે છે તે આવીને સમજો. આ પણ સમજવા વાળા જ સમજશે. રાજાઈ લેવા વાળા હશે તો ઝટ સમજી જશે. આ તો બાપ કહે છે ઘરે બેસો, કામકાજ કરતાં ફક્ત બાબા ને યાદ કરો તો યાદ કરવાથી જ પાપ મટી (દગ્ધ થઈ) જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય પણ એક-બીજા નું દિલ ખરાબ નથી કરવાનું. સર્વિસ કરવાનો હુલ્લાસ રાખવાનો છે. જ્ઞાન ધન છે તો દાન જરૂર કરવાનું છે.
2. નવાં ઘરમાં ચાલવાનાં માટે સ્વયં ને લાયક બનાવવાનાં છે. આત્મા ને યાદ નાં બળ થી પાવન બનાવવાની છે.

વરદાન :- સ્વ - સ્થિતિ દ્વારા સર્વ પરિસ્થિતિઓ ને પાર કરવા વાળા નિરાકારી, અલંકારી ભવ જે અલંકારી છે તે ક્યારેય દેહ-અહંકારી નથી બની શકતાં. નિરાકારી અને અલંકારી રહેવું - આ જ છે મનમનાભવ, મધ્યાજીભવ. જ્યારે એવી સ્વ-સ્થિતિ માં સદા સ્થિત રહો તો સર્વ પરિસ્થિતિઓ ને સહજ જ પાર કરી લો છો, આનાંથી અનેક જૂનાં સ્વભાવ સમાપ્ત થઈ જાય છે. સ્વ માં આત્મા નો ભાવ જોવાથી ભાવ-સ્વભાવ ની વાતો સમાપ્ત થઈ જાય છે અને સામનો કરવાની સર્વ શક્તિઓ સ્વયં માં આવી જાય છે.

સ્લોગન :- સંકલ્પ નો એક કદમ તમારો તો સહયોગ નાં હજાર કદમ બાપ નાં.

“ મીઠા બાળકો - સંગમ ની આ અમૂલ્ય ઘડીઓમાં શ્વાસો શ્વાસ બાપ ને યાદ કરો , તમારો એક પણ શ્વાસ વ્યર્થ ન જાય ”

પ્રશ્ન :- આ સમયે તમારું મનુષ્ય જીવન ખૂબ-ખૂબ વેલ્યુબલ (મુલ્યવાન) છે - કેવી રીતે?

ઉત્તર :- આ જીવન માં તમે બાપ નાં બાળકો બની બાપ થી પૂરો વારસો લો છો. આ જ મનુષ્ય તન માં પુરુષાર્થ કરી તમે કોડી થી હીરા જેવાં બનો છો. બેગર ટૂ પ્રિન્સ (ગરીબ થી રાજકુમાર) ઇનસોલવન્ટ (કંગાળ) થી ૧૦૦ ટકા સોલવન્ટ (ભરપૂર) બનો છો એટલે તમારે આ સમય ને વ્યર્થ નથી ગુમાવવાનો. દરેક શ્વાસ બાપ ની યાદ માં રહીને સફળ કરવાનો છે. કર્મ કરતાં પણ યાદ માં રહેવાનું છે.

ગીત :- યહ વક્ત જા રહા હૈ...

ઓમ શાંતિ ! આ જે આ સમયે મનુષ્ય નું જીવન છે એને અમૂલ્ય કહેવાય છે. બાળકો પણ સમજે છે અને બાપ પણ સમજાવે છે કે આ તમારો અંતિમ મનુષ્ય નો જન્મ છે, આ ખુબ વેલ્યુબલ (કિંમતી) છે. આનું મૂલ્ય કોઈ કરી નથી શકતું. આમ આ સમય પણ બહુજ વેલ્યુબલ છે. આપ બાળકો જાણો છો હવે કોડી થી હીરા જેવાં અથવા બેગર થી પ્રિન્સ, ઇનસોલવન્ટ થી ૧૦૦ ટકા સાલવન્ટ બની રહ્યાં છો. આ તમારું મનુષ્ય તન બહુજ વેલ્યુબલ છે જ્યારે કે બાપ નાં બાળકો બન્યાં છો. બીજા મનુષ્યોનું વેલ્યુબલ નથી. આપ બાળકોએ આ સમયે પોતાનો શ્વાસ વ્યર્થ ન ગુમાવવો જોઈએ. કેવી રીતે સફળ કરવો જોઈએ તે તો બાપ સમજાવે છે. શ્વાસો શ્વાસ યાદ કરો બાપ ને. મનુષ્ય ભક્તિમાર્ગ માં તો અનેક પ્રકારનું સિમરણ કરે છે. તે છે અનેકો ની વ્યભિચારી યાદ. આપ બાળકો એક નાં સિવાય બીજા કોઈને યાદ નથી કરતાં. સમજો છો અમારો શ્વાસ વ્યર્થ ન જાય. શ્વાસો શ્વાસ કોશિશ કરી બાબા ને યાદ કરવાનાં છે. એવું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળે છે. એમાં કોઈ જાપ વગેરે નથી કરવાનાં. આપણો સ્વધર્મ જ છે આવાજ થી પરે રહેવું. આ શરીર દ્વારા આપણે પાર્ટ ભજવીએ છીએ. આત્મા અસલ શાંતિધામ ની રહેવા વાળી છે. આ પણ આપણા સિવાય કોઈ કહી ન શકે કે આપણે અસલ શાંતિધામ નાં રહેવા વાળા છીએ. કોઈ પૂછે તમે ક્યાંના રહેવા વાળા છો તો તમે કહેશો અમે આત્મા તો શાંતિધામ ની રહેવા વાળી છીએ. બાકી અહીંયાનાં માટે પૂછો છો તો અહીંયા અમે ફલાણી જગ્યાએ રહેવા વાળા છીએ. શાંતિધામ થી અહીંયા આવીને શરીર લઈને પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. હમણાં આ છે આ મૃત્યુલોક નો અંતિમ જન્મ, એમાં શ્વાસ વ્યર્થ ન ગુમાવવો જોઈએ. તે લોકો બહુજ વ્રત રાખે છે. એમને કહેવાનું છે કેમ તમે સમય વેસ્ટ કરો છો, એનાં કરતાં ઊંચા માં ઊંચા બાપ ને યાદ કરો. આ પણ તમે જેમ કે જીવઘાત કરો છો. આત્મઘાત નહીં કહેવાશે કારણ કે આત્મા નો ઘાત ક્યારેય નથી થતો. કહેવાય છે જીવઘાતી, મહાપાપી. આ સમયે પોતાનાં શરીર ને તકલીફ આપવી - આ પણ તો મહાપાપ છે. તમે કહી શકો છો કે આ સમયે તમે મહાન પુણ્યાત્મા બની શકો છો, આ પુરુષાર્થ થી. એમને તો આ ખબર નથી કે બાપ અહીંયા આવેલાં છે. આ બાપદાદા છે ને. શિવાબાબા બ્રહ્મા દાદા. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો પ્રસિદ્ધ છે. તે તો કહી શકે છે ને કે શા માટે આ કિંમતી શરીર નો ઘાત કરો છો. એનાં કરતાં તો મનમનાભવ, બાપ ને યાદ કરો તો જીવનમુક્તિ મળશે અથવા કોઈ દ્વારા મેસેજ (સંદેશ) પણ મોકલી શકો છો. દિલ્હી વાળા બાળકો પણ મોકલી શકે છે કે આ સમયે આ દુનિયા બદલાઈ રહી છે. આ પુરુષાર્થ થી તમને જીવનમુક્તિ મળી શકે છે. જુઓ છો; સામે મહાભારત લડાઈ પણ છે એટલે બાળકોએ એક પણ શ્વાસ વેસ્ટ (વ્યર્થ) ન કરવો જોઈએ. આખો કલ્પ સીડી નીચે ઉતરતાં-ઉતરતાં એકદમ તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે, એમાં મહેનત લાગે છે. માસી નું ઘર નથી. જનક ને એક સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ કેવી રીતે મળી? તે પણ તમે જાણો છો અને લખી શકો છો. જીવનમુક્તિ એક સેકન્ડ માં વગર કોડી ખર્ચે મળી શકે છે.

આ મૃત્યુલોક નો અંતિમ જન્મ છે. અમરલોક માં છે જીવનમુક્તિ, મૃત્યુલોક માં છે જીવનબંધ. આ ભાગવત માં પણ ગવાયેલું છે. આ પણ એક કથા બનાવી દીધી છે કે જનક ને જ્ઞાન આપવા વાળા કોઈ મળી ન શક્યાં. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા જ્ઞાન આપે છે, આને જ બ્રહ્મા જ્ઞાન કહેવાય છે. બ્રહ્મા ને પણ જરૂર કોઈએ આપ્યું હશે ને. જ્ઞાન સાગર તો પરમપિતા પરમાત્મા છે, તે બ્રહ્મા દ્વારા આવીને આપે છે. ત્રિમૂર્તિ ચિત્ર દ્વારા તમે

સારી રીતે સમજાવી શકો છો. કોઈ પણ અંદર આવે છે તો એમને પૂછો બોર્ડ વાંચ્યું, શું લખેલું છે. બી.કે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બાળકો થયાં. પ્રજાપિતા ને ફક્ત કુમારીઓ જ હશે શું? જરૂર કુમાર પણ હશે. તો આપણું આ ફેમિલી (પરિવાર) થઈ ગયું. બ્રહ્મા બાપ છે, બ્રહ્મા કોનાં બાળક? શિવબાબા નાં. આમનાં દ્વારા સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. આ ફેમિલી નું ફેમિલી પણ છે, પાઠશાળા ની પાઠશાળા પણ છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા તો એક જ બાપ છે. તે જ આ દુનિયા સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. તો જરૂર ડેવિલ વર્લ્ડ (રાવણ ની દુનિયા) ખતમ થશે. રાઈઝ અને ફોલ (ઉત્થાન અને પતન) ભારત નું થાય છે. ભારત જ હેવન થી હેલ (સ્વર્ગ થી નર્ક) એકદમ ઊંચ થી નીચ બને છે. હેવન એટલે નવી દુનિયા. બુદ્ધિવાન જે હશે, તે સમજશે બરાબર આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. તમે લખો પણ છો કે ડિટીઝમ (દેવી રાજ્ય) કેવી રીતે સ્થાપન થઈ રહ્યું છે, એક સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ કેવી રીતે મળે છે..., આવીને સમજો. હમણાં આ જૂની દુનિયા છે, તે બદલાઈને નવી દુનિયા બની રહી છે એટલે આ અંતિમ જન્મ બહુજ કિંમતી છે, આનું ખૂબ મહત્વ છે. જ્યારે કે આપણે બાબા થી વારસો લઈએ છીએ અને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જ આવીને વારસો લેશે. જો નથી લેતાં તો સમજવું જોઈએ આ ૮૪ જન્મ લેવા વાળા, સૂર્યવંશી માં આવવા વાળા નથી. અંત માં આવશે. જેમની પૂરી જ્યોતિ જાગે છે તે સતયુગ માં આવશે. પાછળ દિવસે-પ્રતિ દિવસે ઓછી તાકાત વાળા હશે. મહાન સૌભાગ્યશાળી જ એક્યુરેટ (બરાબર) નવી દુનિયામાં આવશે. રહેવું તો નવાં મકાન માં જોઈએ. ૧૦-૧૨ વર્ષ નાં પછી જઈને રહે, એવો કાચો પુરુષાર્થ કેમ કરવો જોઈએ. મમ્મા બાબા નવી દુનિયામાં મહારાજા-મહારાણી બને છે તો અમે પણ કેમ ન બનીએ. સર્વિસ (સેવા) ને વધારીએ. બાળકોને આ ખ્યાલ ચાલવો જોઈએ.

બાપ કહે છે - હું તમને આજે બહુજ ગુહ્ય વાતો સંભળાવું છું. બાપને જાણી લીધાં તો જીવનમુક્તિ નાં હકદાર તો બની જ જશો. જ્ઞાન નો વિનાશ તો થતો નથી. ઘણાં મનુષ્યો તો સારી રીતે સમજે પણ છે. કોઈ તો કાંઈ નથી સમજતાં, એમ જ જોઈને ચાલ્યાં જાય છે. કોઈ કહીને પણ જાય છે અમે જરૂર આવીશું. પરંતુ માયા પછી ભુલાવી દે છે. માયા બિલાડી ઓછી નથી. ગુલબકાવલી ની એક રમત પણ દેખાડે છે. આ પણ દૃષ્ટાંત તમારા માટે છે. બાપ જ સમજાવે છે. અહીંયા તમે આવ્યાં છો માયા પર જીત પહેરી જગતજીત બનવાં. આનાં પર કથા બનેલી છે. તમે યોગબળ માં રહો છો, માયા પર જીત પામવા માટે. પરંતુ માયા બિલાડી પાછાં ફેરવી દે છે. ગુલબકાવલી, અલ્લાહ અવલદીન આ સમય ની વાતો છે. અલ્લાહ જ અવલદીન, દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. હાતમતાઈ નો ખેલ પણ આ સમય નો છે. બાપ ને યાદ ન કરવાથી માયા આવી જાય છે. જે કાંઈ થઈ ચૂક્યું છે, એની બેસી પછી કથાઓ બનાવે છે. જે થવાનું છે, તે તો કાંઈ બતાવી નથી શકતાં. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) માં જે કાંઈ થયું છે એનો ડ્રામા (નાટક) બનાવે છે. કંસ વધ, અમૃત મંથન, ભિન્ન-ભિન્ન ખેલ બનાવે છે. તે બિચારા એ નથી જાણતાં કે આ બેહદ નો ડ્રામા છે. તમે જાણો છો આ અનાદિ-અવિનાશી ડ્રામા છે. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી જાણતાં કે આ ડ્રામા કેટલાં વર્ષ નો છે. ભલે કહે છે હિસ્ટ્રી રિપીટ (પુનરાવર્તિત) થાય છે. પરંતુ સમજતાં નથી. બાપ ભિન્ન-ભિન્ન રહસ્ય સમજાવે છે કે બુદ્ધિમાં એ બેસે કે આપણો આ અંતિમ જન્મ બહુજ મુલ્યવાન છે. એમાં સમય વ્યર્થ ન કરવો જોઈએ. હથ કાર ડે દિલ ચાર ડે... દિલ તો આત્મા માં છે ને. આત્મા જ કહે છે - મને હેરાન નહીં કરો. મારા દિલ ને દુઃખી નહીં કરો. બુદ્ધિ સમજે છે, જજ (નિર્ણય) કરે છે - આ મને સુખ આપે છે, આ દુઃખ આપે છે. આત્મા શરીર નાં વગર તો કહી ન શકે. આત્મા જ બધું શિખે છે. સંસ્કાર આત્મા માં ભરાય છે. હમણાં તમને પરમપિતા પરમાત્મા શિખવાડી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે, પતિત-પાવન છે. એ ભારત નાં માટે સોગાત (ભેટ) લઈ આવે છે વૈકુંઠ ની એટલે ગવાયેલું છે, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા. એમની જન્મભૂમિ ભારત છે. સોમનાથ નું મંદિર પણ અહીંયા જ છે. શિવબાબા આવ્યાં હતાં ત્યારે તો એમનું યાદગાર મંદિર બનાવ્યું છે. તે ક્યારે આવ્યાં, શું કરીને ગયાં, એ નથી જાણતાં. લક્ષ્મી-નારાયણ હતાં પછી ક્યાં ગયાં તેઓ થોડી સમજે છે કે તે આ પતિત દુનિયામાં છે. સતોપ્રધાન હતાં પછી ચક્ર લગાવીને તમોપ્રધાન બન્યાં છે. નામ રૂપ તો બદલાઈ જાય છે ને. દરેક જન્મ માં ફીયર્સ (ચહેરો) બદલાઈ જાય છે. આ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે, એમાં જરા પણ ફર્ક ન પડી શકે. ફીયર્સ એક ન મળે બીજા થી. બાબા ને બાળકો પર રહેમ પડે છે કે બાળકો પોતાનાં બાપ ને જાણી લે. ખબર તો પડે છે ને. બી.કે. વૃદ્ધિ ને પામતાં રહેશે એક દિવસ એ પણ આવશે, જે ચક્કર લગાવતા રહેશે. તમારી પ્રદર્શની માં બધાં આવશે. દિવસે-પ્રતિદિવસે નામ પ્રસિદ્ધ થતું જાય છે. બાબા ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) નું પણ પુસ્તક છપાવે છે. તે પણ કામમાં આવશે. ઘણાઓને મોકલી દેવું પડશે. બાળકો જે સેવાધારી છે, એમણે આખો દિવસ ખ્યાલાત રાખવા પડે છે. તેઓ ઝટ કહેશે ભલે બી.કે. આવીને મળી શકે છે. ભૂખ હડતાલ રાખે છે તો ૧૦-૧૨ દિવસ પછી કમજોર થઈ જાય છે. પછી એટલી વાત નથી કરી શકતાં. તમારી

વાત ને સમજશે અને કહેશે કે બરાબર જીવનમુક્તિ પામવાનો આ જ ઠીક રસ્તો છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા તો એક જ બાપ છે. બાકી બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં ગુરુ. ગુરુ તો ખૂબ જ થઈ ગયાં છે ને. સ્ત્રી નાં પતિ પણ ગુરુ છે. કથા સંભળાવવા વાળા ને પણ ગુરુ કહે છે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. બાળકો નું માથું (બુદ્ધિ) બહુજ વિશાળ હોવું જોઈએ સર્વિસ નાં માટે. બાપ ને યાદ કરી રાવણ પર વિજય પામવાની છે. શ્વાસ વ્યર્થ નથી ગુમાવવાનો. જે સમય બરબાદ કરતાં રહે છે એમને બેસમજ કહેવાય છે. બાપ કહેશે-કોઈનું જીવન હીરા જેવું બનાવવાં તમે સર્વિસ નથી કરતાં! કેટલો વેસ્ટ ઓફ ટાઈમ, (સમય નો વ્યય), વેસ્ટ ઓફ એનર્જી (શક્તિ નો વ્યય) કરો છો. કાંઈ પણ સમજતાં નથી, એટલે પથ્થર બુદ્ધિ કહેવાય છે. આમાં બધી યોગ ની વાત છે. બાપ ને યાદ કરો અને વારસો લઈ લો. આ અર્થ ક્યારેય કોઈ સમજી ન શકે. તે તો બ્રહ્મ ને યાદ કરે છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બ્રહ્મ કોઈ પતિત-પાવન છે શું? પતિત-પાવન તો પરમપિતા પરમાત્મા છે. બ્રહ્મ કેવી રીતે હોઈ શકે. બિચારા બહુજ ભૂલેલાં છે. બાપ બાળકો ને તો પણ કહે છે બાળકો સમય વેસ્ટ નહીં કરો. બાબા ને યાદ કરો. બાબા જાણે છે ઘણાં બાળકો દિવસ-રાત બહુજ સમય વેસ્ટ કરે છે. આખો દિવસ કાંઈ પણ પુરુષાર્થ નથી કરતાં. બાબા પોતાનું દૃષ્ટાંત પણ બતાવે છે. ભોજન પર બેસે છે તો પણ બાબા (શિવબાબા) ને યાદ કરે છે. અમે બંને સાથે ખાઈએ છીએ. શરીરમાં બે આત્માઓ છે ને. યાદ કરતાં-કરતાં પાછો ભૂલી જાઉં છું, બીજા-બીજા ખ્યાલાત આવી જાય છે. આમનાં ઉપર જવાબદારી બહુજ છે. બહુજ ખ્યાલાત આવે છે એટલે બાબા કહે છે તમે વધારે યાદ માં રહી શકો છો, આમને તો મહેનત કરવી પડે છે. હંમેશા સમજો શિવબાબા સમજાવે છે. એમને યાદ કરો, બ્રહ્મા ને યાદ કરવાથી શિવબાબા ભૂલી જવાશે. બાળકોએ પહેલાં તો પોતાનું જ કલ્યાણ કરવાનું છે, પછી બીજાનું. ઘણાં તો એવાં છે બીજાનું કલ્યાણ કરતાં રહે છે, પોતાનું કરતાં નથી. બીજાઓને આપ સમાન બનાવે પોતે પછી ગુમ થઈ જાય છે. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. આ પણ તમે સમજો છો. તમે અનુભવ પણ સંભળાવો છો બીજા કોઈ સતસંગ વગેરે માં થોડી સમજાવે છે. અહીંયા પણ નંબરવાર ધારણા થાય છે. આ નોલેજ બુદ્ધિ માં ધારણ કરાય છે. ગાયે પણ છે ભરી દો ઝોલી. આ નોલેજ તો બુદ્ધિ માં ભરાશે કે ઝોલી માં? પારસબુદ્ધિ અને પથ્થર બુદ્ધિ ગવાય છે. તમારું આ જીવન બહુજ અમૂલ્ય છે. આમાં પુરુષાર્થ ની બહુજ જરૂરત છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહીને બધું જ કરવાનું છે. સરકમસ્ટાંશ (પરિસ્થિતિ) જોવાય છે. ભલે કુમાર છે, જોવાય છે સર્વિસ સારી કરી શકે છે તો છોડાવી પણ લે છે. દરેકની પરિસ્થિતિ જોઈને પછી સલાહ અપાય છે. સર્જન નસ (નાડી) જોયાં વગર સલાહ આપી ન શકે. આ છે અવિનાશી સર્જન. આત્મા ને મનમનાભવ નું ઇન્જેક્શન લગાવે છે. આમનું આ એક જ ઇન્જેક્શન છે જે ૨૧ જન્મ નાં માટે એવર હેલ્દી (સદા સ્વસ્થ) બનાવી દે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં કેટલાં અનેક બાળકો છે, કેટલાં મોટાં ગૃહસ્થી છે. આ છે બેહદનો ગૃહસ્થ વ્યવહાર. આ શિવબાબા નો રથ છે ને, તો કેટલી આવક થાય છે. બાપ કહે છે - હું આ રથ માં બેસી નોલેજ આપું છું, નહીં તો કેવી રીતે આપીશ. કૃષ્ણ તો હોય જ છે સતયુગ આદિ માં. તે જ આત્મા સાવરી (કાળી) બની છે, તો એમનાં અનેક જન્મો નાં અંત માં પ્રવેશ કરું છું એટલે ભાગ્યશાળી રથ ગવાયેલો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપ નાં રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનું તથા બીજાઓનું જીવન હીરા જેવું બનાવવાની સેવા કરતાં રહેવાની છે. સમય, પૈસા, શક્તિ બરબાદ નથી કરવાનાં.
2. બીજાઓનું કલ્યાણ કરવાની સાથે-સાથે પોતાનું પણ કલ્યાણ કરવાનું છે. બુદ્ધિ રૂપી ઝોલી માં જ્ઞાન રતન ધારણ કરી દાન પણ કરવાનું છે.

વરદાન :- પ્રાલબ્ધ ની ઈચ્છા ને ત્યાગી સારો પુરુષાર્થ કરવા વાળા શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી ભવ શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી એમને કહેવાય છે જે પુરુષાર્થ ની પ્રાલબ્ધ ને ભોગવવાની ઈચ્છા નથી રાખતાં. જ્યાં ઈચ્છા છે ત્યાં સ્વચ્છતા ખતમ થઈ જાય છે અને સોયતા (વિચારવા વાળા) બની જાય છે. જે અહીંયા જ પ્રાલબ્ધ ભોગવવાની ઈચ્છા રાખે છે તે પોતાની ભવિષ્ય કમાણી જમા થવામાં કમી (ઓછું) કરી દે છે એટલે ઈચ્છા નાં બદલે અચ્છા (સારો) શબ્દ યાદ રાખો. શ્રેષ્ઠ પુરુષાર્થી સદા ફ્લોલેસ (ત્રુટી રહિત) બનવાનો પુરુષાર્થ કરે છે, કોઈ પણ વાત માં ફેલ (નપાસ) નથી થતાં.

સ્લોગન :- સાધન કમળ પુષ્પ બનીને ઉપયોગ કરો કારણ કે એ તમારા કર્મયોગ નું ફળ છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને રાજયોગ શિખવાડવાં , બાપ નાં સિવાય કોઈપણ દેહધારી તમને રાજયોગ શિખવાડી ન શકે ”

પ્રશ્ન :- તીવ્ર ભક્તિ કરવાથી કઈ પ્રાપ્તિ થાય છે, કઈ નહીં?

ઉત્તર :- કોઈ તીવ્ર ભક્તિ કરે છે તો દીદાર (સાક્ષાત્કાર) થઈ જાય છે. બાકી સદ્ગતિ તો કોઈની થતી નથી. પાછું કોઈ પણ જતું નથી. બાપ નાં વગર પાછું કોઈ પણ લઈ નથી જઈ શકતું. તમે આ બન્ય-બનેલ ડ્રામા ને જાણો છો. તમને આત્મા નું યથાર્થ જ્ઞાન છે. આત્મા જ સ્વર્ગવાસી અને નર્કવાસી બને છે.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપે ઓમ શાંતિ નો અર્થ પણ સમજાવ્યો છે. ઓમ ને અહમ અર્થાત્ હું પણ કહેવાય છે. હું આત્મા, મારું શરીર બંને વસ્તુ છે. આ આત્મા એ કહ્યું ઓમ શાંતિ અર્થાત્ શાંતિ મારો સ્વધર્મ છે. આત્માનું નિવાસ સ્થાન છે શાંતિધામ અથવા પરમધામ. એ છે નિરાકારી દુનિયા. આ છે સાકારી મનુષ્યો ની દુનિયા. મનુષ્ય માં આત્મા છે અને આ શરીર પ તત્વો નું બનેલું છે. આત્મા અવિનાશી છે, તે ક્યારેય મરતી નથી. હવે આત્માનાં બાપ કોણ? શરીર નાં બાપ તો દરેક ને અલગ-અલગ છે. બાકી બધી આત્માઓ નાં બાપ એક જ છે પરમપિતા પરમાત્મા, એમનું અસલ (મૂળ) નામ છે શિવ. પહેલાં-પહેલાં કહે છે; શિવ પરમાત્માય નમઃ પછી કહેશે બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ. એમને ભગવાન ન કહી શકાય. સૌથી ઊંચા નિરાકાર પરમાત્મા. પછી છે સૂક્ષ્મ દેવતાઓ, અહીંયા બધાં મનુષ્ય છે. હવે પ્રશ્ન ઉઠે છે કે આત્મા નું રૂપ શું છે? ભારત માં શિવ ની પૂજા કરે છે, શિવકાશી, શિવકાશી કહે છે. તે લોકો લિંગ બનાવે છે, કોઈ મોટું બનાવે, કોઈ નાનું પરંતુ જેવું આત્માનું રૂપ છે તેવું પરમાત્માનું રૂપ છે. પરમ આત્મા આને (બંને ને) મળાવીને પરમાત્મા કહે છે. પરમાત્મા નાં માટે કોઈ કહે એ અખંડ જ્યોતિ સ્વરૂપ છે, કોઈ કહે બ્રહ્મ છે. હવે બાપ સમજાવે છે જેમ તમે આત્મા બિંદુ છો તેમ મારું રૂપ પણ બિંદુ છે. જ્યારે રુદ્ર પૂજા કરે છે તો તેમાં લિંગ જ બનાવે છે. શિવ નું મોટું લિંગ બાકી સાલિગ્રામ નાનાં-નાનાં બનાવે છે. મનુષ્ય ને ન યથાર્થ આત્મા નું જ્ઞાન છે, ન પરમાત્મા નું. તો તે મનુષ્ય બાકી શું થયાં. બધામાં પ વિકાર પ્રવેશ છે. દેહ-અભિમાન આવવાથી એક-બીજા ને કાપતાં (દુઃખ આપતાં) રહે છે. આ વિકાર છે જે દુઃખ આપવા વાળા. કોઈ મરી ગયાં તો દુઃખ થયું. આ પણ કાંટો લાગ્યો. કોઈ પણ મનુષ્યો ને ન આત્મા નું, ન પરમાત્મા નું રીયલાઈઝેશન (અનુભૂતિ) છે. સૂરત (ચહેરો) મનુષ્ય ની સીરત (ચરિત્ર) વિકારી છે એટલે કહેવાય છે રાવણ સંપ્રદાય કારણ કે છે જ રાવણ રાજ્ય. બધાં કહે પણ છે અમને રામરાજ્ય જોઈએ. ગીતા માં પણ અક્ષર છે કૌરવ સંપ્રદાય, પાંડવ સંપ્રદાય અને યાદવ સંપ્રદાય. હમણાં આપ બાળકો રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો. રાજયોગ શ્રીકૃષ્ણ શિખવાડી ન શકે. એ છે સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર). એમની મહિમા છે સર્વગુણ સમ્પન્ન.... દરેક નાં કર્તવ્ય, મહિમા અલગ-અલગ છે. પ્રેસિડન્ટ (રાષ્ટ્રપતિ) નું કર્તવ્ય અલગ, પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) નું કર્તવ્ય અલગ. હવે આ તો ઊંચા માં ઊંચા બેઠદ નાં બાપ છે. આમનાં કર્તવ્ય ને પણ મનુષ્ય જ જાણશે, જાનવર થોડી જાણશે. મનુષ્ય જ્યારે તમોપ્રધાન બની જાય છે, તો એક-બીજા ને ગાળો આપે છે. આ છે જ જૂની દુનિયા કળયુગ, આને નર્ક કહેવાય છે. વિશ્વ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા) કહેવાય છે. સતયુગ ને વાઈસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા) કહેવાય છે. આત્મા આ ઓર્ગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) દ્વારા કહે છે અમને રામરાજ્ય જોઈએ. હેં પતિત-પાવન આવીને પાવન બનાવો, શાંતિધામ, સુખધામ માં લઈ જાઓ. બાપ સમજાવે છે દુઃખ, સુખ નો ખેલ બનેલો છે. માયા થી હારે હાર, માયા થી જીતે જીત. જેમની પૂજા કરે છે એમનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને બિલકુલ જ નથી જાણતાં. આને કહેવાય છે અંધશ્રદ્ધા અથવા ગુડીઓની પૂજા. જેમ બાળકો ગુડીઓ બનાવીને ખેલપાલ કરી પછી તોડી દે છે. શિવ પરમાત્માય નમઃ કહે છે, પરંતુ અર્થ નથી જાણતાં. શિવ તો છે ઊંચા માં ઊંચા બાપ. બ્રહ્મા ને પણ પ્રજાપિતા કહે છે. પ્રજા એટલે જ મનુષ્ય સૃષ્ટિ. શિવ છે આત્માઓનાં બાપ. બધાંને બે બાપ છે. પરંતુ બધી આત્માઓનાં બાપ શિવ છે, એમને દુઃખહર્તા સુખકર્તા કહેવાય છે, કલ્યાણકારી પણ કહે છે. દેવતાઓની પછી મહિમા ગાયે છે આપ સર્વગુણ સમ્પન્ન.... હમ નીંચ પાપી... હમારે મેં કોઈ ગુણ નાહી. બિલકુલ તુચ્છ બુદ્ધિ છે. દેવતાઓ સ્વચ્છ બુદ્ધિ હતાં. અહીંયા છે બધાં વિકારી પતિત, એટલે ગુરુ કરે છે.

ગુરુ તે જે સદ્ગતિ કરે. ગુરુ કરાય જ છે વાનપ્રસ્થ માં. કહે છે અમે ભગવાન નાં પાસે જવા ઈચ્છીએ છીએ. સતયુગ માં વાનપ્રસ્થ અવસ્થા કહેતાં નથી. ત્યાં આ ખબર રહે છે કે અમારે આ શરીર છોડી બીજું લેવાનું છે. અહીંયા મનુષ્ય ગુરુ કરે છે મુક્તિ માં જવાનાં માટે, પરંતુ જતાં કોઈ પણ નથી. આ ગુરુ લોકો બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે. શાસ્ત્ર પણ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે. આ બાપ સમજાવે છે. બાપ એક જ છે, એ જ ભગવાન છે. મનુષ્ય ને ભગવાન કેવી રીતે કહી શકાય. અહીંયા તો બધાંને ભગવાન કહેતાં રહે છે. સાઈબાબા પણ ભગવાન, અમે પણ ભગવાન, તમે પણ ભગવાન. પથ્થર ભિત્તર બધામાં ભગવાન, તો પથ્થર બુદ્ધિ થયાં ને. તમે પણ પહેલાં પથ્થર બુદ્ધિ, નર્કવાસી હતાં. હવે તમે છો સંગમયુગી. મહિમા બધી સંગમયુગ ની છે. પુરુષોત્તમ માસ મનાવે છે ને. પરંતુ તેમાં કોઈ ઉત્તમ પુરુષ બનતાં નથી. તમે હવે મનુષ્ય થી દેવતા કેટલાં ઉત્તમ પુરુષ બનો છો. બાપ કહે છે - હું કલ્પ નાં સંગમયુગે ભારત ને પુરુષોત્તમ બનાવવા આવું છું. તો આ પણ બાળકો ને સમજાવ્યું છે જેમ આત્મા બિંદુ છે તેમ પરમપિતા પરમાત્મા પણ બિંદુ છે. કહે છે ભ્રુકુટી નાં વચ માં ચમકે છે - અજબ તારો. આત્મા સૂક્ષ્મ છે. એને બુદ્ધિ થી જાણી શકાય છે. આ આંખો થી જોઈ નથી શકાતી. દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જોઈ શકીએ છીએ સમજો કોઈ તીવ્ર ભક્તિ કરે છે, તેમને દીદાર થાય છે. પરંતુ એનાંથી મળે છે શું? કાંઈ નહીં. દીદાર થી સદ્ગતિ તો થઈ ન શકે. સદ્ગતિ દાતા, દુઃખહર્તા સુખકર્તા તો એક જ બાપ છે. આ દુનિયા જ વિકારી છે. સાક્ષાત્કાર થી કોઈ સ્વર્ગ માં નથી જતાં. શિવ ની ભક્તિ કરી, દીદાર થયો પછી શું થયું? પાછું તો બાપ વગર કોઈ લઈ નથી જઈ શકતું. આ છે બન્યો-બનેલ ડ્રામા. કહે છે બની બનાઈ બન રહી.... પરંતુ અર્થ જરા પણ નથી જાણતાં. આત્મા નું પણ જ્ઞાન નથી. તેઓ તો કહે છે દરેક આત્મા ૮૪ લાખ જન્મ લે છે. તેમાં એક મનુષ્ય જન્મ દુર્લભ હોય છે. પરંતુ એવી કોઈ વાત છે નહીં. મનુષ્ય નો તો મોટો પાર્ટ ચાલે છે. મનુષ્ય જ સ્વર્ગવાસી અને મનુષ્ય જ નર્કવાસી બને છે. ભારત જ સૌથી ઊંચ ખંડ હતો, લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ત્યાં તો ખૂબ થોડાં મનુષ્ય હતાં. એક ધર્મ એક મત હતી. ભારત આખાં વિશ્વ નો માલિક હતો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. આ છે ભણતર. આ કોણ ભણાવે છે? ભગવાનુવાચ કે હું તમને આ રાજ્યોગ દ્વારા રાજાઓનાં પણ રાજા બનાવું છું. ભગવાને કોને ગીતા સંભળાવી. ગીતા થી પછી શું થયું? આ કોઈને ખબર નથી. ગીતા પછી છે મહાભારત. ગીતા માં રાજ્યોગ છે. ભગવાનુવાચ મામેકમ યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે. મનમનાભવ નો અર્થ જ આ છે કે બાપ કહે છે તમે જે સૂર્યવંશી પૂજ્ય હતાં, તે ફરી પુજારી શૂદ્રવંશી બની ગયાં છો. વિરાટ રુપ નો અર્થ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો. વિરાટ રુપ માં જે દેખાડે છે તેમાં બ્રાહ્મણો ને ગુમ કરી દીધાં છે. બ્રાહ્મણ તો ખૂબ ગવાય છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં સંતાન છે ને. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા જ રચના રચે છે. એડોપ્ટ કરે (અપનાવે) છે. હવે તમે છો ઊંચ બ્રાહ્મણ. તમને રચવા વાળા છે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન, જે સર્વ નાં બાપ છે. બ્રહ્મા નાં પણ એ બાપ છે. આખી રચના નાં એ બાપ છે. રચના થઈ ગઈ બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ). વારસો બાપ થી મળે છે ન કે ભાઈ થી. શિવ જયંતી પણ મનાવાય છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં બ્રહ્મા તન માં શિવબાબા આવ્યાં હતાં. દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કર્યો હતો. બ્રાહ્મણ જ રાજ્યોગ શિખ્યાં હતાં. તે તમે હમણાં શિખી રહ્યાં છો. ભારત પહેલાં શિવાલય હતું. શિવબાબાએ શિવાલય સ્વર્ગ રચ્યું અને ભારતવાસી જ સ્વર્ગ માં રાજ્ય કરતા હતાં. હમણાં ક્યાં રાજ્ય કરે છે? હવે પતિત દુનિયા નર્ક છે. આ કોઈ સમજતાં નથી કે અમે નર્કવાસી છીએ. કહે છે ફલાણા મર્યા સ્વર્ગવાસી થયાં તો પોતાને નર્કવાસી સમજવાં જોઈએ.

બાપ કહે છે - મેં આપ બાળકોને સ્વર્ગવાસી બનાવ્યાં હતાં જેને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. પહેલાં તમે ખૂબ સાહુકાર હતાં, આખાં વિશ્વ નાં માલિક હતાં તો એવાં જરુર ગોડે (ભગવાને) જ બનાવ્યાં હશે. ભગવાનુવાચ, હું તમને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું તો જરુર રાજા પણ બનશે તો પ્રજા પણ બનશે. અડધોકલ્પ છે દિવસ, સ્વર્ગ, અડધોકલ્પ છે રાત, નર્ક. હવે બ્રહ્મા તો એકવાર આવશે ને. બાપ છે બધાનાં રુહાની પંડા. એ બધાંને પાછાં લઈ જાય છે. ત્યાંથી ફરી મૃત્યુલોક માં નહીં આવશે. આંધળાઓની લાઠી (લાકડી) એક જ બાપ છે. બાપ સમજાવે છે બાળકો આ રાવણ રાજ્ય નો વિનાશ થવાનો છે. આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી સમજતાં. ભારતવાસી પોતે જ પૂજ્ય પોતે જ પુજારી બને છે. સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં વામ માર્ગ માં ચાલ્યાં જાય છે તો પુજારી બની જાય છે. પહેલાં આપણે બધાં પૂજ્ય સૂર્યવંશી હતાં પછી બે કળા ઓછી ચંદ્રવંશી થયાં પછી ઉતરતાં-ઉતરતાં પુજારી બન્યાં છીએ. પહેલાં-પહેલાં પૂજા થાય છે શિવ ની, એને અવ્યભિચારી પૂજા કહેવાય છે. હવે બાપ કહે છે - એક નિરાકાર બાપ ને યાદ કરો બીજા કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. બોલાવે જ છે કે હેં પતિત-પાવન આવીને અમને પાવન બનાવો તો મારા વગર બીજું કોઈ કેવી રીતે પાવન બનાવી શકે છે. સીડી માં દેખાડ્યું છે કે કળયુગ નાં અંત માં શું છે. ૫ તત્વો ની ભક્તિ કરે છે. સાધુ-સંન્યાસી, બ્રહ્મ ની સાધના કરે

છે. સ્વર્ગ માં આ કોઈ પણ હોતું નથી. આ આખો ડ્રામા ભારત પર જ બનેલો છે. ૮૪ જન્મ લેશે. અહીંયા ભક્તિમાર્ગ ની કોઈ દંતકથાઓ નથી. આ તો ભણતર છે. અહીંયા તો આ શિક્ષા મળે છે કે એક બાપ ને યાદ કરો. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને પણ યાદ નથી કરવાનાં. કોઈપણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. આપ બાળકો પણ કહો છો અમારા તો એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ. બાપ પણ કહે છે બાળકો ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનો. પતિત પાવન મુજ એક બાપ ને જ કહે છે. પછી મનુષ્ય ગુરુ કેવી રીતે બની શકે છે. સ્વયં જ પાછાં નથી જઈ શકતાં તો બીજાઓને કેવી રીતે લઈ જઈ શકે છે. ન કોઈ જ્યોતિ જ્યોત માં સમાય છે. બધાં પાર્ટ ભજવવા વાળા અહીંયા પુનર્જન્મ માં છે. તમે બધાં છો સજનીઓ, એક સાજન ને યાદ કરો છો. એ છે રહેમદિલ, લિબરેટર (મુક્તિ દાતા). અહીંયા દુઃખ છે ત્યારે તો એમને યાદ કરે છે. સતયુગ માં તો કોઈ પણ યાદ નથી કરતું. બાપ કહે છે મારો પાર્ટ જ સંગમયુગ પર છે. બાકી યુગે-યુગે અક્ષર ખોટો લખી દીધો છે. આ કલ્યાણકારી પુરુષોત્તમ યુગ ની કોઈને પણ ખબર નથી. પહેલી મુખ્ય વાત છે બાપને જાણવાં. નહીં તો બાપ થી વારસો કેવી રીતે લેશો? રચના થી વારસો મળી ન શકે. બાપે બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કર્યા છે. મનુષ્ય એ નથી જાણતાં કે આટલી બધી પ્રજા કેવી રીતે પેદા કરી હશે? પ્રજાપિતા છે ને. સરસ્વતી માં છે કે પુત્રી છે? આ પણ કોઈને ખબર નથી. માં તો તમારી ગુપ્ત છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા તમને એડોપ્ટ કરે છે. હવે તમે છો રાજકૃષિ. કૃષિ અક્ષર પવિત્રતા ની નિશાની છે. સંન્યાસી છે હઠયોગી, તે રાજયોગ શિખવાડી ન શકે. ગીતા પણ જે સંભળાવે છે તે ભક્તિમાર્ગ ની છે. કેટલી ગીતાઓ બનાવી દીધી છે. બાપ કહે છે - બાળકો હું સંસ્કૃત માં તો નથી ભણાવતો, ન શ્લોક વગેરે ની વાત છે. તમને રાજયોગ આવીને શિખવાડું છું, જે રાજયોગ થી તમે પાવન બની પાવન દુનિયાનાં માલિક બની જાઓ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકો ને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ક્યારેય કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. મારા તો એક શિવબાબા બીજું ન કોઈ, આ પાઠ પાકો કરવાનો છે.
 2. બાપ સમાન રુહાની પંડા બનીને બધાંને ઘર નો રસ્તો બતાવવાનો છે. આંધળાઓ ની લાઠી બનવાનું છે.
- વરદાન :- સદા બીઝી (વ્યસ્ત) રહેવાની વિધિ દ્વારા વ્યર્થ સંકલ્પો ની કમ્પલેન (ફરીયાદ) ને સમાપ્ત કરવા વાળા સંપૂર્ણ કર્મોત્તીત ભવ સંપૂર્ણ કર્મોત્તીત બનવામાં વ્યર્થ સંકલ્પો નાં તોફાન જ વિધ્ન નાખે છે. આ વ્યર્થ સંકલ્પો ની કમ્પલેન ને સમાપ્ત કરવાનાં માટે પોતાનાં મન ને દરેક સમયે બીઝી રાખો, સમય ની બુકિંગ (નિશ્ચિત) કરવાની રીત શિખો. આખાં દિવસ માં મન ને ક્યાં-ક્યાં બીઝી રાખવાનું છે - આ પ્રોગ્રામ (કાર્યક્રમ) બનાવો. રોજ પોતાનાં મન ને ૪ વાતો માં બીઝી કરી દો: ૧-મિલન (રુહરિહાન) ૨-વર્ણન (સર્વિસ) ૩-મગન અને ૪-લગન. એનાંથી સમય સફળ થઈ જશે અને વ્યર્થ ની કમ્પલેન ખતમ થઈ જશે.
- સ્લોગન :- સફળતા ને પરમાત્મ બર્થરાઈટ (જન્મસિધ્ધ અધિકાર) સમજવા વાળા જ સદા પ્રસન્નચિત્ત રહી શકે છે.

“ મીઠા બાળકો - દેહ - અભિમાન માં આવવાથી પાપ થાય છે , એટલે દેહી - અભિમાની બનો , તમારા મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) બહુજ સારા હોવાં જોઈએ , કોઈને પણ દુઃખ નથી આપવાનું ”

પ્રશ્ન :- ૨૧ જન્મોની પ્રાલબ્ધ બનાવવા માટે બાપ કઈ સહજ યુક્તિ બતાવે છે?

ઉત્તર :- બાળકો, આ ઈશ્વરીય બેંક છે, આમાં જેટલું જમા કરશો એટલી ૨૧ જન્મ પ્રાલબ્ધ પામશો. ઈશ્વરીય સ્થાપના નાં કાર્ય માં સફળ કરવાથી જ જમા થશે. બાકી તો બધાનું દેવાળું નીકળવાનું જ છે. આ છે જ દુઃખધામ. ધરતીકંપ થશે, આગ લાગશે..... બધાંને ઘાટો પડવાનો છે એટલે કહે છે - કિનકી દબી રહેગી ધૂલ મેં, કિનકી રાજા ખાએ...(કોઈની દબાઈ રહેશે ધૂળ માં, કોઈની રાજા ખાશે.....)

ઓમ શાંતિ ! બાળકોને હવે રચતા અને રચના નાં આદિ મધ્ય અંત નું નોલેજ તો બુદ્ધિ માં છે, આ પણ સમજે છે કે અમે ભારતવાસી પહેલાં-પહેલાં સતયુગ માં સતોપ્રધાન હતાં. આ યાદ બાળકોનાં માટે બહુજ જરૂરી છે. નિરંતર યાદ ની યાત્રા માં રહેવું, આમાં તો ખૂબ મહેનત જોઈએ. પરંતુ રચતા અને રચના નું જ્ઞાન તો બુદ્ધિ માં હોવું જોઈએ ને. આપણે સતયુગ માં દેવી-દેવતા હતાં, એને સ્વર્ગ કહેવાય છે. દેવી-દેવતાઓ વિશ્વ નાં માલિક હતાં. એક જ ધર્મ હતો. અક્ષરો ને પણ પૂરા સમજવાં જોઈએ. આપ બાળકો જાણો છો સતયુગ શરૂ માં જ આપણે સૂર્યવંશી વંશજ માં હતાં. રચતા બાબાએ જે આદિ મધ્ય અંત નું જ્ઞાન સંભળાવ્યું છે તે તો દરેક ની બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. એ ક્યારેય ભૂલવું ન જોઈએ. આ પણ તમે જાણો છો. આપણે પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં પછી ત્રેતા માં આવ્યાં છીએ તો બે કળા ઓછી થઈ ગઈ. સૃષ્ટિ પણ જૂની થતી જાય છે. આ સારી રીતે બુદ્ધિ માં રાખવાનું છે. જેટલું તમે યાદ કરતાં રહેશો એટલો ખુશી નો પારો ચઢતો રહેશે પછી ત્રેતા નાં અંત પછી આવે છે દ્વાપર. દ્વાપર શરૂ થવાથી બીજા ધર્મ સ્થાપન થાય છે અને આપણે ઉત્તરતાં-ઉત્તરતાં ભક્તિમાર્ગ માં આવીએ છીએ. એવું નહીં કહેવાશે કે તે સમયે બીજા ધર્મ પણ ભક્તિમાર્ગ માં છે, ના. આ કથા બધી આપ ભારતવાસીઓનાં માટે છે. ભલે રાવણ રાજ્ય છે પરંતુ એમનાં માટે રાવણ રાજ્ય નહીં કહીશું. તેઓ પોતાનાં સમય પર સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો માં આવે છે. ધર્મો ની સ્થાપના થવાની છે પછી વૃદ્ધિ ને પામતાં જાય છે ફરી પડતાં (ઉત્તરતાં) પણ રહે છે. ચક્ર તો ફરવાનું જ છે. આ સમયે તમે જાણો છો દ્વાપર નાં પછી ભક્તિમાર્ગ શરૂ થયો છે બીજા પણ ધર્મ સ્થાપન થયાં છે. હમણાં તો છે કળયુગ તમોપ્રધાન દુનિયા. સૃષ્ટિ જૂની થવાનાં કારણે બધાં તમોપ્રધાન થઈ ગયાં છે. હમણાં આ જ્ઞાન આપ બાળકો જ જાણો છો. આ છે સહજ માં સહજ વાત, જે બાળક પણ યાદ કરી લે પરંતુ તે યાદ કરશે પોપટ માફક. આપ બાળકો ને તો ભાસના આવે છે, એ અનુસાર તમે સમજાવશો. તમે જાણો છો આખું ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલું છે. પહેલાં-પહેલાં જે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો એનું ફાઉન્ડેશન (પાયો) હમણાં છે નહીં. ભલે છે પણ તો તે પોતાને હિન્દુ કહેવડાવે છે એટલે કહેવાય છે દેવી-દેવતા ધર્મ નથી, પ્રાયઃલોપ છે. બધાં પતિત બની ગયાં છે એટલે પોતાને દેવતા કોઈ કહેવડાવતાં નથી. ન તે ધર્મ છે, ન કર્મ છે. સતયુગ માં તો બધાનું કર્મ અકર્મ થઈ જાય છે. અહીંયા મનુષ્ય જે કર્મ કરે છે, તે વિકર્મ બની જાય છે. તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે પોતાને દેવતા કોઈ કહી નથી શકતાં. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર આ પણ નોંધ છે, જ્યારે ધર્મ પ્રાયઃલોપ થાય ત્યારે તો બાબા આવીને સત ધર્મ ની સ્થાપના કરે અને અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરાવે. નવી દુનિયામાં એક જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. હમણાં શિવબાબા આવીને ફરીથી બ્રહ્મા દ્વારા દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરાવે છે. તમે છો મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ. કાઈસ્ટ દ્વારા જે ક્રિશ્ચન બને, એમને પણ મુખ વંશાવલી કહેશે. બાળકો તો નહોતાં ને. તેવી રીતે તમે પણ બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. અસલ માં તમે છો શિવબાબા નાં બાળકો. આ સમયે તમે બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. શિવબાબા પોતે આમનાં દ્વારા દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે કારણ કે એમણે જ આખી દુનિયાનો વિનાશ પણ કરાવવાનો છે. તે વિનાશ નું કાર્ય બીજું કોઈ કરતું નથી. તે તો આવીને પોત-પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે પછી તે ધર્મ વૃદ્ધિ ને પામે છે. હમણાં છે જ તમોપ્રધાન દુનિયા, કળયુગ નો અંત. શાસ્ત્રો માં તો કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. તમે જાણો છો આ શાસ્ત્ર વગેરે બધી ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી છે, જે ત્યાં સતયુગ માં નહીં હશે. ત્યાં આ અનેક ધર્મ નહીં હશે. આ ઈસ્લામી, ક્રિશ્ચન વગેરે બધાં ધર્મ દ્વાપર માં સ્થાપન થાય છે. પછી દરેકે પોત-પોતાનાં શાસ્ત્ર બેસી બનાવ્યાં છે.

હમણાં આખી સૃષ્ટિ છે પતિત, એટલે પતિત-પાવન બાપને બધાં બોલાવે છે કે આવીને અમારું દુઃખ હરો અને સુખ આપો. તેઓ પણ કહે છે અમારા ગાઈડ (માર્ગદર્શક) બની અમને ઘરે લઈ ચાલો. ગાઈડ તો બધાનાં હોય છે ને. તમે હવે કોન્ટ્રાસ્ટ (વિરોધાભાસ) ને સમજી ગયાં છો. તે પંડાઓ તીર્થ યાત્રા પર ધક્કા ખવડાવે છે. તમે છો રુહાની પંડા. પાંડવ સંપ્રદાય, શિવબાબા નાં બાળકો પણ પંડા. બાપ રુહાની યાત્રા શિખવાડે છે. હેં આત્મા તમે પોતાનાં બાપ ને યાદ કરો અને ઘર ને યાદ કરો. બાબાને યાદ કરવાથી ઘરે પહોંચી જશો. યાદ નહીં કરશો તો પાપ કપાશે નહીં. ભલે લઈ તો બધાંને જશે પરંતુ સજા ખાઈને હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરશે અથવા યોગબળ થી, ચૂકતું તો જરૂર કરવાનું છે.

તમે જાણો છો હમણાં આપણે જમા કરી રહ્યાં છીએ. જેટલાં પવિત્ર બની વધારે કમાણી કરીશું એટલું જમા થાય છે. પુરુષાર્થ નહીં કરશે તો કાંઈ પણ જમા નહીં થશે. ઘાટો પડી જશે. તમે જાણો છો અડધોકલ્પ આપણે ઘાટો પાડતાં જ આવ્યાં છીએ. હમણાં બિલકુલ દેવાળું થઈ ગયું છે. દરેક વાત માં દેવાળું. હમણાં બાળકોએ ૨૧ જન્મો નાં માટે જમા કરવાનું છે, એનાં માટે મુખ્ય છે યાદ ની યાત્રા. આ તો સદૈવ સ્મૃતિ માં રાખો. જ્યારે પણ કુરસદ મળે તો આ સ્મૃતિ માં રહો. બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે તો તમને પણ રચના નાં આદિ મધ્ય અંત નું નોલેજ છે. આપ સમાન બનાવે છે. જેવી રીતે બેરિસ્ટર, એન્જિનિયર વગેરે ભણીને આપ સમાન બનાવે છે ને. એવી રીતે બાપ પણ બાળકોને આપ સમાન દેહી-અભિમાની બનાવે છે. બાપ દેહ-અભિમાન નથી રાખતાં, આ તો ભણતર છે ને. જે જ્ઞાન બાપ માં છે તે તમને આપે છે. બાપ પવિત્રતા નાં સાગર છે તો તમને પણ આપ સમાન પવિત્ર બનાવે છે. જે નહીં બનશે તે સજાઓ ખાશે, પછી પદ પણ ઓછું થઈ જશે. આ સમયે એવું નથી કે ધન થી તમારે સાહુકાર બનવાનું છે. ના, બાબાએ સમજાવ્યું છે ગરીબ ની એક પાઈ, સાહુકાર નાં એક રુપિયા સમાન. બંને ને વારસો એટલો જ મળે છે. બાપ છે જ ગરીબ નિવાઝ એટલે ગાયન પણ છે અજામિલ જેવાં પાપી, અહિલ્યા.... સાહુકાર નું નામ નથી ગવાતું. આ પણ સમજવાની વાત છે. તમે કહેશો અમે પહેલાં-પહેલાં સૌથી સાહુકાર હતાં. પછી અહીંયા જ્ઞાન પણ નંબરવાર ઉઠાવશે, તો ત્યાં પદ પણ નંબરવાર પામશે. માં-બાપ ને પૂરું ફોલો (અનુસરણ) કરવાનું છે. જેમ બાબા પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામે છે. મમ્મા બાબા પણ સર્વિસ (સેવા) કરે છે ને. તમારી આ છે રુહાની સેવા. ઘર-ઘર માં સંદેશ પહોંચાડવાનો છે. જે કોઈ એવું ન કહે કે અમને તો બાપ નાં આવવાનો સંદેશ જ નથી મળ્યો તો યાદ કેવી રીતે કરીએ. એવી થોડી કહાનીઓ (કથાઓ) પણ શાસ્ત્રો માં છે કે ભગવાન ને પણ ઉલ્હના આપી (ફરીયાદ કરી) એટલે બધાંને ખબર પડવી જોઈએ. સમય થોડો છે. દિવસે-પ્રતિદિવસે પ્રદર્શની, મેળા વગેરે ની ધૂમ મચતી જાય છે. હવે વિદેશ નાં સમાચાર પત્રો માં આવે છે. શરૂ માં જ્યારે ભઠ્ઠી બની હતી તો વિદેશ સુધી સમાચાર પત્રો માં નામ ગયું. હવે ફરી આ પણ આવશે કે સ્વયં ગોડફાધર (પરમપિતા પરમાત્મા) આવીને બધાંને લિબરેટ (મુક્ત) કરી રહ્યાં છે. કહે છે બીજી બધી તરફ થી બુદ્ધિયોગ તોડો. મુજ એક બાપ ને યાદ કરો તો તમે પાવન બની મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશો. કોઈ તો સારી રીતે સમજીને યાદ કરવા લાગી પડશે. ધર્મ નાં મોટાં જે હશે તે પછી નંબરવાર આવે છે. બધાં ધર્મો નું ઝાડ નિરાકારી દુનિયાથી અહીંયા આવીને વૃદ્ધિ પામે છે. પછી પતિત દુનિયાથી ચાલ્યાં જશે નિરાકારી પાવન દુનિયામાં. પછી દરેક પોત-પોતાનાં સમય પર ધર્મ સ્થાપન કરવાં આવશે. આ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. સતયુગ માં એક જ ધર્મ હતો. પછી વૃદ્ધિ થતાં-થતાં અનેક ધર્મ અનેક મત થઈ જાય છે. તમે જાણો છો આ ભારત અવિનાશી ખંડ છે, આમાં પ્રલય ક્યારેય થશે નહીં. આ વાતો ને સિમરણ (યાદ) કરતાં રહો.

આ તમારું ઈશ્વરીય મિશન છે. સેવાકેન્દ્રો ખુલતાં જાય છે. હવે વિનાશ પણ સામે છે. આ આંખોથી જે કાંઈ જુઓ છો તે સતયુગ માં કાંઈ પણ નહીં રહેશે, જંગલ થઈ જશે. આબુ થોડી સતયુગ માં હશે, દરકાર (આવશ્યક) જ નથી. આ મંદિર વગેરે બધું પછી ભક્તિમાર્ગ માં બનશે. કેટલાં ઊંચા પહાડ પર મંદિર બનાવે છે. પછી ઠંડી માં બંધ કરી નીચે ઉતરી આવે છે. તમે તો પહાડ પર બેઠાં છો. અંત માં બધાં પહાડ પર જ સાક્ષાત્કાર થશે. બાબા બતાવે છે - મને પણ જ્યારે સાક્ષાત્કાર થયો હતો તો હું પહાડ પર હતો. હમણાં પણ પહાડ પર આવીને અનાયાસ જ બેઠાં છીએ. અહીંયા બેઠાં-બેઠાં તમે બધું જ સાંભળશો અને જોશો. અહીંયા બેઠાં સાક્ષાત્કાર થઈ શકે છે કે કેવી રીતે આગ લાગે છે. શું-શું થાય છે. રેડિયો થી, સમાચાર પત્રો થી બધું જ તમે સાંભળશો. ટી.વી. માં પણ તમે જોઈ શકો છો. આગળ ચાલીને એવી-એવી વસ્તુ નીકળશે જે ઘરે બેઠાં બધું દેખાશે. રેડિયો માં ક્યાં-ક્યાં નો અવાજ સંભળાય છે. આ બધું છે માયા નો પામ્પ (ભપકો), ત્યારે મનુષ્ય સમજે છે આ તો સ્વર્ગ છે. સ્વર્ગ તો ત્યારે થઈ શકે છે જ્યારે વિનાશ થાય. ત્યાં મીઠા પાણી પર મહેલ હશે. ક્યાંય પહાડો પર જવાની દરકાર નથી.

ત્યાં સદૈવ બહારી મૌસમ (વસંતઋતુ) રહે છે. આજે ગરમી છે, ઠંડી છે.... બધામાં દુઃખ છે. સ્વર્ગ માં દુઃખ નું નામ નહીં હશે. તમે એવી જગ્યાએ જાઓ છો. આ બુદ્ધિ માં છે કે આપણે આ શરીર છોડી જવાનું છે બાબાનાં પાસે. હવે આપણે બાબા દ્વારા રાજયોગ શિખી રહ્યાં છીએ. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ શિખ્યા હતાં. કહે છે બાબા તમે તો તે જ છો. બાબા જાણે છે જેમણે કલ્પ પહેલાં રાજ્યભાગ્ય પામ્યું હશે, તે હમણાં પણ લેશે. આ ચક્ર બુદ્ધિમાં હોવું જોઈએ. બરાબર ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત માં દેવી-દેવતાઓ નું રાજ્ય હતું પછી અડધા સમય નાં પછી માયા ની પ્રવેશતા થઈ પછી બીજા ધર્મ આવ્યાં પછી ભક્તિમાર્ગ શરૂ થયો અર્થાત્ રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું. આ ચિત્રો પર સાફ સમજાવી શકો છો. આ ભારતની જ કથા છે કે સતોપ્રધાન થી તમોપ્રધાન કેવી રીતે બને છે. પછી જ્યારે વિનાશ નો સમય થાય છે તો બધાં વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ થઈ જાય છે. મેળા, પ્રદર્શની માં ખૂબ યુક્તિ થી ચિત્ર રાખવાં જોઈએ. તમારું આ જ્ઞાન છે ગુપ્ત, અહીંયા હથિયાર (શસ્ત્ર) વગેરે ની કોઈ વાત જ નથી. તમે બહુજ સાધારણ છો. તમે ચાલતાં હરતાં ફરતાં બાપ ની યાદ માં રહો છો. કોઈ તમને પૂછે તમે વેદો શાસ્ત્રો ને માનો છો. બોલો હાં જી, અમે એને સારી રીતે જાણીએ છીએ કે એનાંથી ભગવાન ની પ્રાપ્તિ નથી થઈ શકતી. આ બધી ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી છે. સતયુગ માં બધી પાવન આત્માઓ હતી. ગીત પણ છે ને - જાગ સજનિયાં જાગ....નવી દુનિયામાં બધું જ નવું હશે. બાબા આવીને નવી દુનિયાનાં માટે નવી કથાઓ સંભળાવે છે. સીન સીનરીઓ (દૃશ્યો) બધું નવું હશે. પ્રદર્શની માં આવે ખૂબ છે, ઓપીનિયન (અભિપ્રાય) પણ લખે છે. બહુજ સારું છે આ બધાંને સમજાવવું જોઈએ પરંતુ પોતે કાંઈ પણ સમજતાં નથી. કોટો માં કોઈ મુશ્કેલ જ નીકળે છે. પરંતુ સર્વિસ તો થવાની છે. અનેક પ્રજા બનશે. આપ બાળકો આ જ્ઞાન નું સિમરણ કરતાં રહો તો બહુજ ખુશી રહેશે. આ દુનિયા જ દુઃખ ની છે. નુકસાન થયું, દેવાળું નીકળ્યું, ધરતીકંપ થયો, બધાનાં પૈસા ખલાસ થઈ જશે. ત્યારે કહે છે કિનકી દબી રહી ધૂલ મેં...સફલ કિસકી હોગી (કોઈનું દબાઈ રહ્યું ધૂળ માં... સફળ કોનું થશે)? જે ઈશ્વરીય સ્થાપના નાં કાર્યમાં લગાવી રહ્યાં છે. આ છે ઈશ્વરીય બેંક, જે આમાં જેટલું નાખશે એટલું જમા થાય છે. જેટલું જેણે કલ્પ પહેલાં નાખ્યું હશે તે એટલું જ શિવબાબા ની ગોલક માં નાખશે. આનું રિટર્ન (વળતર) પછી નવી દુનિયામાં ૨૧ જન્મો નાં માટે મળશે. ભક્તિમાર્ગ માં શિવબાબા ની ગોલક માં નાખે છે તો અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર સુખ મળે છે. અહીંયા તો ડાયરેક્ટ (સ્વયં) શિવબાબા સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે, તો ૨૧ જન્મોનાં માટે મળશે. ભક્તિમાર્ગ માં અલ્પકાળ નું સુખ નર્ક માં મળે છે. પછી મૈનર્સ પણ સારા જોઈએ, કોઈને પણ દુઃખ ન આપવું જોઈએ. નહીં તો નામ બદનામ કરી દેશે. ક્યારેય ક્રોધ ન કરવો જોઈએ. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી પાપ તો થાય છે. બાબા નાં બન્યાં છો તો કહો છો બાબા આ બધું જ તમારું છે. સાચાં દિલ પર સાહેબ રાજી થશે. દિલ માં કોઈ ખોટ ન હોવી જોઈએ. નહીં તો વધારે જ પડતાં રહેશે. તમે છો પૈગંબર નાં બાળકો, તમે બધાંને પૈગામ (સંદેશ) આપો છો કે બાપ આવીને સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરે છે, એમનો સંદેશ બધાંને આપવાનો છે. નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે. એનાં માટે જેમને રાજ્યોગ શિખવો છે તે આવીને શીખે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અંદરમાં કોઈ પણ ખોટ (કમી) હોય તો એને નીકાળી દેવાની છે. સાચું દિલ રાખવાનું છે. દેહ-અભિમાન માં આવીને ક્યારેય ક્રોધ નથી કરવાનો.
2. જ્યારે પણ કુરસદ મળે તો યાદ ની યાત્રા માં રહી કમાણી જમા કરવાની છે.

વરદાન :- સંપૂર્ણ સમર્પણ ની વિધિ દ્વારા પોતાપણા નો અધિકાર સમાપ્ત કરવા વાળા સમાન સાથી ભવ જે વાયદો છે કે સાથે રહીશું, સાથે ચાલીશું અને સાથે રાજ્ય કરીશું - આ વાયદા ને ત્યારે નિભાવી શકશો જ્યારે સાથી સમાન બનશો. સમાનતા આવશે સમર્પણતા થી. જ્યારે બધુંજ સમર્પણ કરી દીધું તો પોતાનું અથવા અન્ય નો અધિકાર સમાપ્ત થઈ જાય છે. જ્યાં સુધી કોઈનો પણ અધિકાર છે તો સર્વ સમર્પણ માં કમી છે એટલે સમાન નથી બની શકતાં. તો સાથે રહેવાં, સાથે ઉડવાનાં માટે જલ્દી-જલ્દી સમાન બનો.

સ્લોગન :- પોતાનો સમય, શ્વાંસ, સંકલ્પ ને સફળ કરવો જ સફળતા નો આધાર છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) રુહાની યાત્રી છો , તમારે આ યાત્રા થી ૨૧ જન્મોનાં માટે નિરોગી બનવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- સતયુગ માં કઈ વસ્તુ કામ નથી આવતી જે ભક્તિમાર્ગ માં બાપ ને કામ આવે છે?

ઉત્તર :- દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી. સતયુગ માં આ ચાવી ની દરકાર નથી રહેતી. જ્યારે ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે તો ભક્તો ને ખુશ કરવાનાં માટે સાક્ષાત્કાર કરાવવો પડે છે. તે સમયે આ ચાવી બાપ ને કામ આવે છે એટલે બાપ ને દિવ્યદૃષ્ટિ દાતા કહેવાય છે. બાપ આપ બાળકો ને વિશ્વ ની બાદશાહી આપે છે, દિવ્ય દૃષ્ટિ ની ચાવી નહીં.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. રુહાની બાળકો ને અંગ્રેજી માં કહેવાય છે સ્પ્રીચ્યુઅલ ચિલ્ડ્રન. સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધર અને સ્પ્રીચ્યુઅલ ચિલ્ડ્રન. હવે આ તો રુહાની બાળકો જાણે છે કે આપણને આત્માઓને ત્યાં શરીર તો છે નહીં એટલે ત્યાં કોઈ રુહરુહાન થઈ નથી શકતી. રુહ થી રુહરુહાન અર્થાત્ વાર્તાલાપ ત્યારે થાય જ્યારે બંને ને શરીર હોય. આત્માઓ ને અહીંયા તો પોત-પોતાનું શરીર છે. બાકી જે નોલેજફુલ રુહાની બાપ છે એમને પોતાનું શરીર નથી. એ છે જ નિરાકાર. બાળકો સમજે છે કે શાંતિધામ માં અમે આત્માઓ અશરીરી રહીએ છીએ. જેવી રીતે બાપ પણ અશરીરી અથવા વિચિત્ર છે, એવી રીતે આપ આત્માઓ પણ વગર શરીર નાં ત્યાં રહો છો. આ સમજવાની વાત છે. કહે પણ છે અશરીરી આવ્યાં છીએ, અશરીરી જવાનું છે અર્થાત્ આ શરીરરુપી વસ્ત્ર ત્યાં નહીં હશે. આત્મા જ્યારે શાંતિધામ માં રહે છે તો અશરીરી છે, શાંતિ માં રહે છે. હવે રુહાની બાપ આ નોલેજ આપે છે. આખી દુનિયામાં રુહાની બાપ બીજા કોઈ છે નહીં. બીજા બધાં છે શરીરધારી બાપ. રુહાની બાપ સ્વયં કહે છે હું અશરીરી છું. વાત કરવાનાં સમયે શરીર નો આધાર લેવો પડે છે. ભલે શાસ્ત્રો માં અક્ષર છે કે પ્રકૃતિ નો આધાર લેવો પડે છે. પરંતુ બાપ સમજાવે છે પ્રકૃતિ નું તો શરીર બનેલું છે. હું સાધારણ શરીર નો આધાર લઉં છું.

રુહાની બાપ ને રુહાની સર્જન કહેવાય છે કારણ કે યાદ અથવા યોગ શિખવાડે છે, જેનાથી આપણી આત્મા એવર (સદા) નિરોગી બની જાય છે. ૨૧ જન્મ ક્યારેય રોગી નથી બનતાં. પછી જ્યારે માયા નું રાજ્ય થાય છે તો આપણે રોગી બની જઈએ છીએ. બાપ આવીને આપણને ૨૧ જન્મો નાં માટે નિરોગી બનાવે છે. બાપ ને યાત્રા શિખવાડવા વાળા પંડા પણ કહેવાય છે. આપણે વન્ડરફુલ રુહાની યાત્રી છીએ. આ રુહાની યાત્રા ને બીજું કોઈ મનુષ્ય-માત્ર દુનિયામાં નથી જાણતું. ભારત ખાસ અને દુનિયા આમ, હંમેશા એવું કહેવાય છે. ખાસ આપણને આ રુહાની યાત્રા શિખવાડાય છે. કોણ શિખવાડે છે? સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધર. શારીરિક યાત્રાઓ તો મનુષ્ય જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં છે. કોઈ-કોઈ તો એક જન્મ માં બે ચાર યાત્રાઓ પણ કરે છે. તે કહેવાશે જીવ આત્માઓની યાત્રા અને આ છે આત્માઓની યાત્રા. આ ખૂબ સમજવાની વાતો છે. ચાલતાં-ફરતાં બુદ્ધિ માં બાબા ને યાદ રાખવાનાં છે તો અંત મતી સો (થી) ગતિ થઈ જશે. બાબા ની યાદ માં આપણે બાબાનાં પાસે ચાલ્યાં જઈશું. હવે આપ રુહાની બાળકો ને રુહાની બાપ આ યાત્રા શિખવાડે છે. ગીતા માં મનમનાભવ અક્ષર છે પરંતુ એનો અર્થ પણ કોઈ સમજતું નથી. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો તમારા પાપ ભસ્મ થશે. પછી શું થશે? આપ બાળકો જાણો છો આપણે યાદ થી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જઈશું. આ સમયે બધાં તમોપ્રધાન છે. આખું ઝાડ જડજડીભૂત થઈ ગયું છે. હવે આત્મા સતોપ્રધાન કેવી રીતે બને? પાછી ઘર માં કેવી રીતે જાય? ત્યાં તો પવિત્ર આત્માઓ જ રહે છે. પછી અહીંયા શરીર ધારણ કરી રજો તમો માં આવે છે. દરેક વસ્તુ ની સ્ટેજ (અવસ્થા) હોય છે. ગાયે પણ છે દુનિયા બદલાઈ રહી છે. આને કહેવાશે જૂની દુનિયા આયરન એજડ, નવી દુનિયા ને કહેવાય છે ગોલ્ડન એજ સતયુગ. હવે બાળકો ની બુદ્ધિમાં આ હોવું જોઈએ. જ્યારે સતયુગ હતો તો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. હવે તે ધર્મ નથી. ડીટીબ્મ, ઈસ્લામિબ્મ, બુધ્ધિઝમ, ક્રિશ્ચનિબ્મ.....આ મુખ્ય છે. યુગો પર પણ સમજાવ્યું છે કે મુખ્ય ૪ યુગ છે. બાકી આ બ્રાહ્મણો નો સંગમયુગ છે ગુપ્ત. પરમપિતા પરમાત્મા જ આવીને બ્રાહ્મણ દેવતા ક્ષત્રિય ધર્મ સ્થાપન કરે છે. આ બધી વાતો બાળકોએ યાદ રાખવાની છે

અને પોતાનો બુદ્ધિયોગ બાપ નાં સાથે રાખવાનો છે. મૂળ વાત જ છે વિકર્માજીત બનવાની. બરાબર આપણે સતોપ્રધાન પવિત્ર હતાં. અસલ માં ૨૪ કેરેટ સોનું હતાં. પછી સતો માં આવ્યાં ૨૨ કેરેટ બન્યાં. પછી ૨જો માં ૧૮ કેરેટ, તમો માં ૯ કેરેટ બન્યાં. સોના ની ડીગ્રી હોય છે. આ આત્માની જ વાત છે. જેમ ભ્રમરી છી-છી કીડા ને લઈ આવે છે, તેને બેસી આપ સમાન બનાવે છે. તમે પણ ભૂં-ભૂં કરી મનુષ્ય થી દેવતા બનાવો છો. ભ્રમરી કીડાને લઈ આવીને ઘર માં એકાંત માં બેસાડે છે, તેનામાં પણ કેટલી અક્કલ છે. તમારી આત્મા માં પણ ડ્રામા અનુસાર પાર્ટ નોંધાયેલો છે.

તમે જાણો છો કલ્પ પહેલાં પણ રુહાની બાપે આપણને રુહાની જ્ઞાન સંભળાવ્યું હતું. કલ્પ-કલ્પ સાંભળતાં રહેશું. નથિંગન્યુ (નવું કંઈ નથી). આ પણ બાપ જ સમજાવી શકે છે. ઝાડ ને જાણવા વાળું તો બીજ છે ને. બાપ આવે છે તમને ત્રિકાળદર્શી બનાવવાં. ત્રણેય કાળો નું નોલેજ આપે છે ને. તમને જીવતેજીવ એડોપ્ટ કરે (અપનાવે) છે. જેવી રીતે કન્યા ને પણ જીવતે જીવ એડોપ્ટ કરે છે કે આ મારી સ્ત્રી છે. હવે પ્રજાપિતા બ્રહ્માની સ્ત્રી તો છે નહીં, તો આ એડોપ્ટ થાય છે, પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે. તમે પણ કહો છો આ અમારાં બાબા છે. પરમપિતા પરમાત્મા પણ કહે છે તમે મારા બાળકો છો. એ શિવાબાબા છે રુહાની, પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દાદા છે શરીરધારી. રુહાની બાપ જ્યાં સુધી શરીર માં ન આવે તો નોલેજ કેવી રીતે સંભળાવે. પરમપિતા પરમાત્મા ને જ નોલેજકુલ કહેવાય છે. કોઈ પણ પ્રકારનું નોલેજ હંમેશા આત્મા માં જ રહે છે. શારીરિક નોલેજ પણ આત્મા જ ભણે છે ને. પરંતુ તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે આત્મ-અભિમાન કોઈને રહેતું જ નથી. આત્મ-અભિમાની તમે હમણાં બનો છો. સતયુગ માં આ વાતો નહીં સમજાવાશે. આ સમયે બાપ કહે છે તમે પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો કારણ કે પાપોનો બોજો આ સમયે માથા પર છે, તે ઉતારવાનો છે. બાપ ને બોલાવે પણ આ સમયે છે કે આવીને પતિતો ને પાવન બનાવો. આત્મા જ ઈમપ્યોર (અપવિત્ર) તમોપ્રધાન બની છે, એટલે બાપ ને યાદ કરે છે. ભક્ત કોઈ પણ નથી જાણતાં કે પરમપિતા પરમાત્મા કોઈ બિંદુ છે. બિંદુ નું તો મંદિર બનાવી ન શકે, શોભા જ નહીં થશે. એક તો લિંગ બનાવે છે પછી સાક્ષાત્કાર નાં માટે કહે છે હજારો સૂર્ય થી તેજોમય છે. શું લિંગ એટલું તેજોમય છે? જેમ અર્જુન નાં માટે દેખાડ્યું છે ને. તેને સાક્ષાત્કાર થયો તેજોમય રૂપ નો, કહ્યું હું તેજ સહન નથી કરી શકતો. આ અક્ષર સાંભળેલાં છે ને. અહીંયા પણ શરૂ માં ઘણાઓને સાક્ષાત્કાર થયો હતો. કહેતાં હતાં બંધ કરો, અમે સહન નથી કરી શકતાં. આંખ લાલ થઈ જતી હતી, તે સમજે છે અમે પરમાત્મા નો સાક્ષાત્કાર કર્યો. કોણે કરાવ્યો? કૃષ્ણએ તો નથી કરાવ્યો. શિવબાબા એ જ સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો. એમને દિવ્ય દૃષ્ટિ દાતા કહેવાય છે. બાપ કહે છે - ચાવી હું આપ બાળકોને ન આપી શકું. આ વસ્તુ મને જ ભક્તિમાર્ગ માં કામ આવે છે. સતયુગ માં એની દરકાર નથી રહેતી. તમે પુજારી થી પૂજ્ય બની જાઓ છો. બાપ કહે છે - હું તમને વિશ્વ નું રાજ્ય ભાગ્ય આપીને પોતાનાં પરમધામ માં જઈને બેસી જાઉં છું. હું પૂજ્ય, પુજારી નથી બનતો.

આપ બાળકો હવે સેન્સિબલ (સમજદાર) બન્યાં છો, ચલન થી પણ સમજાય છે કે આ કેટલાં મીઠા છે, આમને ધારણા ખૂબ સારી થાય છે. કેટલાં ટોપીક્સ (વિષયો) બનાવે છે. બાબા જે ટોપીક સંભળાવે છે તે નોંધ રાખવી જોઈએ. આજે યાત્રા પર સમજાવશે. યાત્રા બે પ્રકારની હોય છે. આ છે નંબરવન ટોપીક. મનુષ્ય બધાં શારીરિક યાત્રા કરાવે છે ભક્તિમાર્ગ માં. જ્ઞાનમાર્ગ માં શારીરિક યાત્રા હોતી નથી. તમારી છે રુહાની યાત્રા. બાપ સમજાવે છે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન તમે આ યાત્રા થી બનશો. આત્મા પવિત્ર બન્યાં વગર ઘરે જઈ નથી શકતી. બધી આત્માઓ અહીંયા જ આવતી રહે છે. જતું કોઈ પણ નથી. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ને પણ તમે સમજાવી શકો છો - સતયુગ માં જ્યારે દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો એક બાળક, એક બાળકી હતાં, તે પણ યોગબળ થી. હવે વિચાર કરો સતયુગ માં કેટલાં થોડાં મનુષ્ય હશે અને સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, લક્ષ્મી-નારાયણ ની ગાદી ચાલે છે. તો જરૂર બાળક પણ હશે. આપણે જ્યારે યોગબળ થી વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ તો શું યોગબળ થી બાળકો નથી પેદા કરી શકતાં. આ ડ્રામા માં નોંધ છે. પવિત્ર હોવાનાં કારણે સાક્ષાત્કાર થાય છે કે બાળક થવાનું છે. તે ખુશી રહે છે. વિકાર ની કોઈ વાત નથી. તમને પૂછે છે બાળકો કેવી રીતે પેદા થશે? બોલો, પપૈયા નું ઝાડ મેલ (પુરુષ) ફિમેલ (સ્ત્રી) એક-બીજા ની બાજુમાં હોવાથી ફળ પેદા થાય છે. જો બન્ને એક-બીજા ની બાજુમાં નહીં હશે તો ફળ નહીં થશે. વન્ડર (અદ્ભુત) છે ને. તો ત્યાં કેમ નહીં યોગબળ થી બાળક થઈ શકે છે. મોર ઢેલ નું પણ દૃષ્ટાંત છે. તેને કહેવાય છે નેશનલ બર્ડ (રાષ્ટ્રીય પક્ષી). પ્રેમ નાં આંસૂ થી ગર્ભ થઈ જાય છે. આ વિકાર ન થયો ને. આ ભારત શિવાલય હતો, શિવ બાબાએ બનાવ્યો હતો. હવે રાવણે વેશ્યાલય બનાવ્યો છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે શિવ જયંતી તો મનાવે છે, રાવણ જયંતી ક્યાં છે. રાવણ ની તો કોઈને પણ ખબર નથી. એને

બનાવીને પછી દશેરા નાં દિવસે મારી નાખે છે. આપ બાળકો જાણો છો રાવણ ૫ વિકારો ને આ ફટાકડા વગેરે થી નથી બળવાનાં. યોગબળ થી તેનાં પર વિજય પામવાની છે, જે યોગ બાબા જ આવીને શિખવાડે છે. કહે છે યોગી ભવ, હોલી ભવ. ગીતા માં પછી અક્ષર છે મનમનાભવ, મને યાદ કરો, આ યાત્રા થી જ તમે શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશો. પછી અમરલોક માં આવી જશો. મનુષ્ય યાત્રા પર જાય છે તો પવિત્ર રહે છે. કાશી માં જવા વાળા પવિત્ર રહે છે પરંતુ કાશી માં રહેવા વાળા કોઈ પવિત્ર નથી રહેતાં. અહીંયા રાવણ રાજ્ય માં છે પતિતો નો વ્યવહાર પતિતો થી. ત્યાં છે જ પાવન નો વ્યવહાર પાવન થી. છતાં પણ નીચે તો ઉતરવાનું જ છે.

બાબાએ સમજાવ્યું છે - અડધોકલ્પ છે દિવસ, અડધોકલ્પ છે રાત. આ પણ બ્રાહ્મણો ની વાત છે. બ્રાહ્મણ જ પછી દેવતા બને છે. નવી દુનિયામાં લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યાંથી આવ્યાં? કોઈ લડાઈ તો નથી કરી. મહાભારત લડાઈ દેખાડે છે પછી એનું રીઝલ્ટ (પરિણામ) તો કાંઈ પણ દેખાડતાં નથી. કહે છે ૫ પાંડવ હતાં. તમે કેટલાં પાંડવ છો! તમે છો રુહાની પંડા. જાણો છો હવે બધાંએ પાછાં જવાનું છે. બાબા આવે જ છે બધાંને લઈ જવાં. એ છે સુપ્રીમ પંડા અથવા ગાઈડ (માર્ગદર્શક), લિબરેટર (મુક્તિદાતા), માયા થી મુક્ત કરી સાથે લઈ જાય છે. સાથે લઈ જવા વાળા ગાઈડ તો જરૂર જોઈએ. આ વાતો બુદ્ધિ માં સારી રીતે યાદ રાખવી જોઈએ. તે શાસ્ત્ર તો છાપેલાં હોય છે. કોઈ પણ જઈને વાંચી શકે છે. આ જ્ઞાન તો બાપ જ આપે છે. પછી શાસ્ત્ર વાંચવાની વાત જ નથી. બાપ થી સાંભળીને ધારણા કરવાની છે. નંબરવન છે યાદ ની યાત્રા, એનાથી જ પવિત્ર બનશો. હિસ્ટ્રી-જોગોફ્રી તો કોઈ પણ સમજાવી ન શકે. યાત્રા માં ખુબ કાચ્યા છે. યાદ માં જ વિઘ્ન પડશે. નોલેજ તો ખૂબ સહજ છે.

બાપ સમજાવે છે આ ડ્રામા નું ચક્ર છે. એનાં ૪ ભાગ છે એક સરખા. લાખો વર્ષ આયુ હોય તો મનુષ્ય કેટલાં વધી જાત. ગવર્મેન્ટ પણ કેટલું કહે છે કે બર્થ (જન્મ) ન થાય. આ તો બાપ નું કામ છે. તે બધાં તો શારીરિક યુક્તિઓ નીકાળતાં રહે છે. બાબાની છે આ રુહાની યુક્તિ. બાપ કહે છે હું આવું જ છું અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરી એક ધર્મ ની સ્થાપના કરવાં. એક મત સતયુગ માં જ હશે, અહીંયા થોડી હોઈ શકે છે. પોતાને ભાઈ-ભાઈ કોઈ સમજતાં જ નથી. બાપ બાળકોને ખૂબ યુક્તિઓ સમજાવતાં રહે છે. પોતાની પાસે ટોપિક્સ નું લિસ્ટ (યાદી) રાખવું જોઈએ. એક-એક ટોપિક ખુબ ફર્સ્ટ ક્લાસ છે. બાબા કહે છે - આપ બાળકોએ વધારે ટે-ટે નથી કરવાનું. ફક્ત કહેવાનું છે શિવબાબા કહે છે બધી આત્માઓનો બાપ હું પરમ આત્મા છું, મને જ ભગવાન કહેવાય છે. કોઈ મનુષ્ય ને ભગવાન ન કહી શકાય. રુહાની યાત્રા અને શારીરિક યાત્રા નો ટોપિક ખૂબ સારો છે. શારીરિક યાત્રા મૃત્યુલોક માં થાય છે, આ છે મૃત્યુલોક, તે છે અમરલોક. આપ બાળકો કલ્પ-કલ્પ બાપ નાં સાથે મદદગાર બનો છો, એટલે તમે છો રુહાની સ્વીટ ચિલ્ડ્રન. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં સેન્સિબલ (સમજદાર) બનીને બીજાઓને પણ બનાવવાનાં છે. પોતાની ચલન ખૂબ રોયલ અને મીઠી રાખવાની છે.
2. રુહાની યાત્રા પર તત્પર રહેવાનું છે. પોતાની પાસે સારા ટોપિક્સ નોંધ રાખવાનાં છે. એક ટોપિક પર વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે.

વરદાન :- અંતર સ્વરૂપ માં સ્થિત રહી પોતાનાં તથા બાપ નાં ગુપ્ત રૂપ ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા સાચાં સ્નેહી ભવ જે બાળકો સદા અંતર ની સ્થિતિ માં અથવા અંતર સ્વરૂપ માં સ્થિત રહી અંતર્મુખી રહે છે, તે ક્યારેય કોઈ વાત માં લિપ્ત નથી થઈ શકતાં. જૂની દુનિયા, સંબંધ, સંપત્તિ, પદાર્થ જે અલ્પકાળ અને દેખાડા માત્ર છે એનાથી દગો નથી ખાઈ શકતાં. અંતર સ્વરૂપ ની સ્થિતિ માં રહેવાથી સ્વયં નું શક્તિ સ્વરૂપ જે ગુપ્ત છે તે પ્રત્યક્ષ થઈ જાય છે અને આ જ સ્વરૂપ થી બાપ ની પ્રત્યક્ષતા થાય છે. તો એવાં શ્રેષ્ઠ કર્તવ્ય કરવા વાળા જ સાચાં સ્નેહી છે.

સ્લોગન :- નિશ્ચય અને જન્મસિદ્ધ અધિકાર ની શાન માં રહો તો પરેશાન નહીં થશો.

યોગયુક્ત , યુક્તિયુક્ત બનવા ની યુક્તિ

આજે બાપદાદા પોતાનાં સર્વ બાળકો માંથી વિશેષ બે પ્રકારનાં બાળકો જોઈ રહ્યાં છે. એક છે સદા યોગયુક્ત અને દરેક કર્મ માં યુક્તિયુક્ત. બીજા યોગી છે પરંતુ સદા યોગયુક્ત નથી અને સદા દરેક કર્મ માં સ્વતઃ યુક્તિયુક્ત નથી. મનસા તથા બોલ, કર્મ - ત્રણેય માંથી ક્યારેક કોઈમાં, ક્યારેક કોઈમાં યુક્તિયુક્ત નથી. આમ તો બ્રાહ્મણ-જીવન અર્થાત્ સ્વતઃ યોગયુક્ત અને સદા યુક્તિ યુક્ત. બ્રાહ્મણ-જીવન ની અલૌકિકતા અથવા વિશેષતા તથા ન્યારા અને પ્યારા પણ આ જ છે- “યોગયુક્ત” અને “યુક્તિયુક્ત”. પરંતુ કોઈ બાળકો આ વિશેષતા માં સહજ અને નેચરલ (કુદરતી) ચાલી રહ્યાં છે અને કોઈ અટેન્શન (ધ્યાન) પણ રાખે છે, તો પણ સદા બંને વાતો નો અનુભવ નથી કરી શકતાં. આનું કારણ શું? નોલેજ તો બધાંને છે અને લક્ષ પણ બધાનું એક જ છે. તો પણ કોઈ લક્ષ નાં આધાર થી આ બંને લક્ષ અર્થાત્ યોગયુક્ત અને યુક્તિયુક્ત સ્થિતિ ની અનુભૂતિ નાં સમીપ છે અને કોઈ ક્યારેક ફાસ્ટ (તીવ્ર) પુરુષાર્થ થી સમીપ આવે છે પરંતુ ક્યારેક સમીપ અને ક્યારેક ચાલતાં-ચાલતાં કોઈ ને કોઈ કારણ વશ અટકી જાય છે એટલે સદા લક્ષણ નાં સમીપ અનુભૂતિ નથી કરતાં. સર્વ બ્રાહ્મણ આત્માઓ માંથી આ શ્રેષ્ઠ લક્ષ સુધી નંબરવન સમીપ કોણ? બ્રહ્મા બાપ. કઈ વિધિ અપનાવી જે આ સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરી? સદા યોગયુક્ત રહેવાની સરળ વિધિ છે - સદા પોતાને “સારથી” અને “સાક્ષી” સમજી ચાલવું.

તમે બધાં શ્રેષ્ઠ આત્માઓ આ રથ નાં સારથી છો. રથ ને ચલાવવા વાળી આત્મા સારથી છો. આ સ્મૃતિ સ્વતઃ જ આ રથ અથવા દેહ થી ન્યારા બનાવી દે છે, કોઈ પણ પ્રકાર નાં દેહભાન થી ન્યારા બનાવી દે છે. દેહભાન નથી તો સહજ યોગયુક્ત બની જવાય અને દરેક કર્મ માં યોગયુક્ત, યુક્તિયુક્ત સ્વતઃ જ થઈ જવાય છે. સ્વયં ને સારથી સમજવાથી સર્વ કર્મેન્દ્રિયો પોતાનાં કંટ્રોલ (નિયંત્રણ) માં રહે છે અર્થાત્ સર્વ કર્મેન્દ્રિયો ને સદા લક્ષ અને લક્ષણ ની મંઝિલ ની સમીપ લાવવાનો કંટ્રોલિંગ પાવર (નિયંત્રણ શક્તિ) આવી જાય છે... સ્વયં “સારથી” કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિયો નાં વશ નથી થઈ શકતાં કારણ કે માયા જ્યારે કોઈનાં ઉપર પણ વાર કરે છે તો માયા ની વાર કરવાની વિધિ આ જ હોય છે કે કોઈ-ને-કોઈ સ્થૂળ કર્મેન્દ્રિયો અથવા સૂક્ષ્મ શક્તિઓ - “મન-બુદ્ધિ-સંસ્કાર” નાં પરવશ બનાવી દે છે. આપ સારથી આત્માઓને જે મહામંત્ર, વશીકરણ મંત્ર બાપ થી મળેલો છે એને પરિવર્તન કરી વશીકરણ નાં બદલે વશીભૂત બનાવી દે છે. બીજી એક વાત માં પણ વશીભૂત થયાં તો બધાં ભૂત પ્રવેશ થઈ જાય છે કારણ કે આ ભૂતો ની પણ પરસ્પર બહુજ યુનિટી (એકતા) છે. એક ભૂત આવ્યું તો તે બધાનું આહવાન કરશે. પછી શું થાય છે? આ ભૂત સારથી થી સ્વાર્થી બનાવી દે છે. અને તમે શું કરો છો? જ્યારે સારથીપણા ની સ્મૃતિ માં આવો છો તો ભૂતો ને ભગાડવાનું યુદ્ધ કરો છો. યુદ્ધ ની સ્થિતિ ને યોગયુક્ત-સ્થિતિ નહીં કહેવાશે એટલે યોગયુક્ત અથવા યુક્તિયુક્ત મંઝિલ ની સમીપ જવાનાં બદલે અટકી જાઓ છો અને પ્રથમ નંબર સ્થિતિ થી બીજા નંબર માં આવી જાઓ છો. સારથી અર્થાત્ વશ થવાવાળા નહીં પરંતુ વશ કરી ચલાવવા વાળા. તો તમે બધાં કોણ છો? સારથી છો ને!

સારથી અર્થાત્ આત્મ-અભિમાની કારણ કે આત્મા જ સારથી છે. બ્રહ્મા બાપે આ વિધિ થી નંબરવન ની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરી એટલે બાપ પણ આમનાં સારથી બન્યાં. સારથી બનવાનું યાદગાર બાપે કરીને દેખાડ્યું. ફોલો ફાધર (પિતાનું અનુસરણ) કરો. સારથી બની સદા સારથી-જીવન માં અતિ ન્યારી અને પ્યારી સ્થિતિ નો અનુભવ કરાવ્યો કારણ કે દેહ ને અધીન કરી બાપ પ્રવેશ થાય અર્થાત્ સારથી બને છે દેહ નાં અધીન નથી બનતાં એટલે ન્યારા અને પ્યારા છે. એવી રીતે જ તમે બધાં બ્રાહ્મણ આત્માઓ પણ બાપ સમાન સારથી ની સ્થિતિ માં રહો. ચાલતાં-ફરતાં આ ચેક કરો કે હું સારથી અર્થાત્ સર્વ ને ચલાવવા વાળી ન્યારી અને પ્યારી સ્થિતિ માં સ્થિત છું? વચ્ચે-વચ્ચે આ ચેક કરો. એવું નહીં કે આખો દિવસ વીતી જાય પછી રાત્રે ચેક કરો. આખો દિવસ વીતી ગયો તો વીતી ગયેલો સમય સદા નાં માટે કમાણી થી ગયો એટલે ગુમાવીને હોંશ માં નહીં આવતાં. આ સ્વતઃ નેચરલ (કુદરતી) સંસ્કાર બનાવો. કયો? ચેકીંગ નો. જેવી રીતે કોઈ ને કોઈ જૂનાં સંસ્કાર આ

બ્રાહ્મણ-જીવન માં હમણાં પણ આગળ વધવામાં વિઘ્ન રૂપ બની જાય છે તો કહો છો ને કે ન ઈચ્છવા છતાં પણ સંસ્કારો નાં વશ થઈ જઈએ છીએ. જે કરવાં નથી ઈચ્છતાં તે કરી લો છો. જ્યારે ઉલ્ટા સંસ્કાર ન ઈચ્છવા છતાં કોઈ પણ કર્મ કરાવી લે છે તો આ નેચરલ ચેકિંગ નો શુદ્ધ સંસ્કાર અપનાવી નથી શકતાં? વગર મહેનત નાં ચેકિંગ નાં શુદ્ધ સંસ્કાર સ્વતઃ જ કાર્ય કરાવતાં રહેશે. એ નહીં કહેશે કે ભૂલી જઈએ છીએ અથવા તો બહુ જ બિઝી (વ્યસ્ત) રહીએ છીએ. અશુદ્ધ અથવા વ્યર્થ સંસ્કાર છે. ઘણાં બાળકો માં અશુદ્ધ સંસ્કાર નથી તો વ્યર્થ સંસ્કાર પણ છે. આ અશુદ્ધ, વ્યર્થ સંસ્કાર ભૂલાવતાં પણ ભૂલી નથી શકતાં અને એ જ કહો છો કે મારો ભાવ નહોતો પરતું મારો આ જૂનો સ્વભાવ છે અથવા સંસ્કાર છે. તો અશુદ્ધ નથી ભૂલાતું પછી શુદ્ધ સંસ્કાર કેવી રીતે ભૂલાઈ જાય છે? તો સારથી પણ ની સ્થિતિ સ્વતઃ જ સ્વઉન્નતિ નાં શુદ્ધ સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) કરે છે અને નેચરલ સમય પ્રમાણે સહજ ચેકિંગ થતું રહેશે. અશુદ્ધ આદત થી મજબૂર થઈ જાઓ છો અને આ આદત થી મજબૂત થઈ જશો. તો સાંભળ્યું સદા યોગયુક્ત-યુક્તિયુક્ત રહેવાની વિધિ શું થઈ? સારથી બની ચાલવું. સારથી સ્વતઃ જ સાક્ષી થઈ કાંઈ પણ કરશે, જોશે, સાંભળશે. સાક્ષી બની જોવું, વિચારવું, કરવું બધામાં બધું કરતાં પણ નિર્લેપ રહેશે અર્થાત્ માયા નાં લેપ થી ન્યારા રહેશે. તો પાઠ પાક્કો કર્યો ને. બ્રહ્મા બાપ ને ફોલો કરવા વાળા છો ને. બ્રહ્મા બાપ થી બહુજ પ્રેમ છે ને. પ્રેમ ની નિશાની છે “સમાન બનવું” અર્થાત્ ફોલો કરવું.

બધી ટીચર્સ નો બાપ થી કેટલો પ્રેમ છે! બાપ સદા ટીચર્સ ને પોતાની સેવા નાં સમીપ સાથી સમજે છે. તો પહેલાં ફોલો (અનુકરણ) ટીચર્સ કરેશે ને! એમાં સદા આ જ લક્ષ રાખો કે “પહેલાં હું”. ઈર્ષા માં પહેલાં હું નહીં, તે નુકસાન કરે છે. શબ્દ તે જ છે “પહેલાં હું” પરંતુ એક છે ઈર્ષાવશ પહેલાં હું. તો એમાં પહેલાનાં બદલે ક્યાંક લાસ્ટ (છેલ્લે) પહોંચી જવાય, ફર્સ્ટ થી લાસ્ટ આવી જવાય અને ફોલો ફાધર માં “પહેલાં હું” કહ્યું અને કર્યું તો ફર્સ્ટ (પ્રથમ) ની સાથે તમે પણ ફર્સ્ટ થઈ જશો. બ્રહ્મા ફર્સ્ટ છે ને! તો સદા આ લક્ષ રાખો કે ટીચર્સ અર્થાત્ ફોલો ફાધર અને નંબરવન ફોલો ફાધર. જેમ બ્રહ્મા નંબરવન બન્યાં તો ફોલો કરવા વાળા પણ નંબરવન નું લક્ષ રાખો. ટીચર્સ બધાં એવાં પાક્કા છે ને, હિંમત છે ફોલો કરવાની? કારણ કે ટીચર્સ અર્થાત્ નિમિત્ત બનવા વાળા, અનેક આત્માઓ નાં નિમિત્ત છે. તો નિમિત્ત બનવા વાળા નાં ઉપર કેટલી જવાબદારી છે! જેમ બ્રહ્મા બાપ નિમિત્ત રહ્યાં ને. તો બ્રહ્મા બાપ ને જોઈને કેટલાં બ્રાહ્મણ તૈયાર થયાં! એમ જ ટીચર્સ કોઈ પણ કાર્ય કરતાં હોય - ભલે ભોજન બનાવી રહ્યાં હોય, ભલે સફાઈ કરી રહ્યાં હોય દરેક કર્મ કરતાં આ સ્મૃતિ રહે કે હું નિમિત્ત છું - અનેક આત્માઓનાં પ્રતિ, “જે” અને “જેવું” હું કરીશ - મુજ નિમિત્ત આત્મા ને જોઈ બીજા પણ કરશે એટલે બાપદાદા સદૈવ કહે છે એક તરફ છે ભાષણ કરવું અને બીજી તરફ છે વાસણ માંજવા. બંનેવ કામ માં યોગયુક્ત, યુક્તિયુક્ત. કામ કેવું પણ હોય પરંતુ સ્થિતિ સદા યોગયુક્ત અને યુક્તિયુક્ત હોય. એવું નહીં ભાષણ કરી રહ્યાં છો ત્યારે તો યોગયુક્ત રહ્યાં અને વાસણ માંજવા અર્થાત્ સાધારણ કામ કરી રહ્યાં છો તો સ્થિતિ પણ સાધારણ થઈ જાય. દરેક સમયે ફોલો ફાધર. સાંભળ્યું!

આગળ બેસો છો ને તો બેસવામાં આગળ કેટલું સારું લાગે છે. અને સદા આગળ વધવામાં કેટલું સારું લાગશે! જ્યારે પણ કોઈ એવાં કડક સંસ્કાર પાછળ કરવાની કોશિશ કરે તો આ સીન (દૃશ્ય) યાદ કરજો. જ્યારે આગળ બેસવું સારું લાગે છે તો આગળ વધવામાં કેમ પાછળ રહેવાય? તો જ્યારે કોઈ વાત આવે તો મધુબન માં પહોંચી જજો અને પોતાને હિંમત, ઉમંગ માં લઈ આવજો કારણ કે પાછળ રહેવા વાળા તો બહુજ આવશે પાછળ, તમે લોકો પણ પાછળ રહી જશો તો પછી પાછળ વાળા ને આગળ કરવા પડશે એટલે સદા એ જ સ્મૃતિ રાખો કે અમે આગળ રહેવા વાળા છીએ. પાછળ રહેવું અર્થાત્ પ્રજા બનવું. પ્રજા તો નથી બનવું ને! પ્રજાચોગી તો નથી, રાજચોગી છો ને! તો ફોલો ફાધર. અચ્છા!

વિદેશીઓ શું કરશે? ફોલો ફાધર કરશે ને! ક્યાં સુધી પહોંચશે? બધાં ફ્રન્ટ (આગળ) માં આવશે. જે પણ આવ્યાં છે, ફોલો ફાધર કરી ફ્રન્ટ અને ફર્સ્ટ આવજો. એ નહીં વિચારો કે ફર્સ્ટ તો એક જ આવશે પરંતુ ફર્સ્ટ-ગ્રેડ (પ્રથમ શ્રેણી) તો ઘણાં હશે ને. ફર્સ્ટ નંબર તો બ્રહ્મા આવશે પરંતુ ફર્સ્ટ-ગ્રેડ માં તો સાથી રહેશે, એટલે ફર્સ્ટ માં આવજો. એક ફર્સ્ટ નહીં હશે, ફર્સ્ટ-ગ્રેડ વાળા ખૂબ હશે, એટલે એ નહીં વિચારો - પહેલો નંબર તો ફાઈનલ (નિશ્ચિત) થઈ ગયો, એટલે સેકન્ડ (બીજો) જ આવશે, સેકન્ડ-ગ્રેડ માં નહીં જતાં. જે ઓટે તે અવ્વલ અર્જુન. અવ્વલ નંબર એટલે અર્જુન. બધાંને ફર્સ્ટ માં આવવાનો ચાન્સ (તક) છે, બધાં આવી શકે છે. ફર્સ્ટ-ગ્રેડ બેહદ છે, ઓછું નથી. તો બધાં ફર્સ્ટ માં આવશે ને, પાક્કું છે? અચ્છા!

સદા બ્રહ્મા બાપને ફોલો કરવા વાળી, સદા સ્વતઃ યોગ્યયુક્ત-યુક્તિયુક્ત રહેવા વાળી, સદા સારથી બની કર્મેન્દ્રિયો ને શ્રેષ્ઠ માર્ગ પર ચલાવવા વાળી, સદા મંઝિલ ની સમીપ રહેવા વાળી, એવી સર્વશ્રેષ્ઠ આત્માઓ ને બાપદાદા નાં યાદખ્યાર અને નમસ્તે.

અવ્યક્ત બાપદાદા નાં ઝોન વાઇઝ ઉચ્ચારેલાં મધુર મહાવાક્ય - ઈન્દોર ઝોન

બાપદાદા ની શ્રેષ્ઠ મતે શ્રેષ્ઠ ગતિ ને પ્રાપ્ત કરાવી લીધાં - એવો અનુભવ કરો છો ને! જેવી મતિ તેવી ગતિ હોય છે. તો બાપ ની શ્રેષ્ઠ મત છે તો ગતિ પણ શ્રેષ્ઠ હશે ને! કહે છે કે જેવી અંત મતિ તેવી ગતિ.... આ કેમ ગવાયેલું છે? કારણ કે બાપ ચક્ર નાં અંત માં જ આવીને શ્રેષ્ઠ મત આપે છે. તો અંત સમય પર શ્રેષ્ઠ મત લો છો અને અનેક જન્મ સદ્ગતિ ને પ્રાપ્ત કરો છો. આ સમયે બેહદ ની “અંત મતિ સો (થી) ગતિ” શ્રેષ્ઠ થઈ જાય છે. તો આ સમય નું જ યાદગાર ભક્તિ માં ચાલતું આવે છે. એક જન્મ ની શ્રેષ્ઠ મત થી કેટલાં જન્મ સુધી શ્રેષ્ઠ ગતિ પ્રાપ્ત કરો છો! બધાં યાદગાર આ સંગમયુગ નાં જ છે. યાદગાર કેમ બન્યાં? કારણ કે આ સમયે યાદ માં રહીને કર્મ કરો છો. દરેક કર્મ નું યાદગાર બની ગયું. તમે અમૃતવેલા વિધિપૂર્વક ઉઠો છો. તો જુઓ, તમારા યાદગાર ચિત્રોમાં પણ વિધિપૂર્વક ઉઠાડે છે, કેટલાં પ્રેમ થી ઉઠાડે છે. છે જડ ચિત્ર પરતું કેટલાં દિલ થી, સ્નેહ થી ઉઠાડે છે! ઉઠાડે પણ છે તો ખવડાવે, સુવડાવે પણ છે કારણ કે તમે આ સમયે બધું યાદ ની વિધિપૂર્વક કરો છો. ખાવાનું પણ વિધિપૂર્વક ખાઓ છો. ભોગ લગાવીને ખાઓ છો ને કે જેવું છે તેવું જ ખાઈ લો છો? એવું તો નથી - કોઈને ખાવાનું આપવાનું છે, એટલે જલ્દી-જલ્દી માં ભોગ ન લગાવ્યો. જો કોઈને આપવાનું પણ છે, કોઈ મજબૂરી છે - તો પણ પહેલાં અલગ ભાગ જરૂર નીકાળો. એવું નહીં - કોઈને ખવડાવીને પછી ભોગ લગાવો. વિધિપૂર્વક ખાવાથી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે, ખુશી થાય છે, નિરંતર યાદ સહજ રહે છે.

તો અમૃતવેલા થી લઈને રાત સુધી જે પણ કર્મ કરો, યાદ ની વિધિપૂર્વક કરો ત્યારે દરેક કર્મ ની સિદ્ધિ મળશે. સિદ્ધિ અર્થાત્ પ્રત્યક્ષ ફળ પ્રાપ્ત થતું રહેશે. સૌથી મોટાં-માં-મોટી સિદ્ધિ છે - પ્રત્યક્ષ ફળ નાં રૂપ માં અતીન્દ્રિય સુખ ની અનુભૂતિ થવી. સદા સુખ ની લહેરો માં, ખુશી ની લહેરો માં લહેરાતાં રહેશો. પહેલાં પ્રત્યક્ષફળ મળે છે, પછી ભવિષ્ય ફળ મળે છે. આ સમય નું પ્રત્યક્ષફળ અનેક ભવિષ્ય જન્મો નાં ફળ થી શ્રેષ્ઠ છે. જો હમણાં પ્રત્યક્ષફળ નહીં ખાધું તો આખાં કલ્પ માં ક્યારેય પણ પ્રત્યક્ષફળ નહીં મળશે. હમણાં-હમણાં કર્યું, હમણાં-હમણાં મળ્યું - આને કહેવાય છે પ્રત્યક્ષફળ. સતયુગ માં પણ જે ફળ મળશે તે આ જન્મ નું મળશે, બીજા જન્મ નું નહીં. પરંતુ અહીંયા જે મળે છે તે પ્રત્યક્ષફળ અર્થાત્ હમણાં-હમણાં નું ફળ છે. તો પ્રત્યક્ષફળ થી વંચિત નહીં રહેતાં, સદા ફળ ખાતાં રહેજો. આ પ્રત્યક્ષફળ સારું લાગે છે ને! આવું ભાગ્ય ક્યારેય વિચાર્યું હતું? ભગવાન દ્વારા ફળ મળશે - આ તો સપના માં પણ નહોતું! તો જે વાત ખ્યાલ-ખ્યાલ (સપના) માં પણ ન હોય અને તે થઈ જાય તો કેટલી ખુશી થાય છે! આજકાલ ની અલ્પકાળ ની લોટરી આવે છે, તો પણ કેટલી ખુશી થાય છે! અને આ પ્રત્યક્ષફળ તો ભવિષ્ય ફળ થઈ જાય છે. તો નશો રહે છે ને, ક્યારેક ઓછો ક્યારેક વધારે તો નથી? સદા એકરસ સ્થિતિ માં ઉડતાં ચાલો. સેકન્ડ માં ઉડવાનું શિખી ગયાં છો ને કે વધારે સમય લાગે છે? સંકલ્પ કર્યો અને પહોંચ્યા - એટલી ફાસ્ટ (તીવ્ર) ગતિ છે? અચ્છા!

ઈન્દોર ઝોનવાળા બધાં સંતુષ્ટ છો ને, માતાઓ સદા સંતુષ્ટ છો? ક્યારેય પરિવાર માં પણ લૌકિક દ્વારા અસંતુષ્ટ તો નથી થતાં? ક્યારેય હેરાન થાઓ છો? ક્યારેય ચંચળ બાળકો થી હેરાન થાઓ છો? હેરાન ક્યારેય નહીં થતાં, જેટલા તમે હેરાન થશો એટલાં તે વધારે હેરાન કરશે, એટલે ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) બનીને, સેવાધારી બનીને સેવા કરો. મારાપણું આવે છે તો હેરાન થાઓ છો. મારા બાળકો અને આવું કરે છે! તો જ્યાં મારાપણું થાય છે ત્યાં હેરાન થાઓ છો અને જ્યાં તારું-તારું આવ્યું ત્યાં તરવા લાગો છો. તો તરવા વાળા છો! સદા તારું એટલે સ્વમાન માં રહેવું. મારું-મારું કહેવું એટલે અભિમાન આવવું, તારું-તારું માનવું એટલે સ્વમાન માં રહેવું. તો સદા સ્વમાન માં રહેવા વાળા અર્થાત્ તારું માનવા વાળા - આ જ યાદ રાખજો. અચ્છા!

ડબલ વિદેશી પણ સિકીલધા છે. ઓછા છે. કેટલી ખુશી રહે છે, એનું વર્ણન કરી શકો છો? બેહદ નાં બાપ છે તો પ્રાપ્તિ પણ બેહદ ની છે, એટલે હદ ની ગણતરી કરી ન શકાય. બાપદાદા તો ડબલ વિદેશી બાળકો ને તીવ્ર પુરુષાર્થી ની રફતાર (ગતિ) થી જોઈ ખુશ થાય છે. ભારતવાસી તો ભારત ની વાતો ને જાણે છે. પરંતુ આ લોકો ન જાણતાં પણ આટલાં સમીપ તીવ્ર પુરુષાર્થી બન્યાં, તો કમાલ કરી ને! તો ડબલ લક્ષી (ભાગ્યવાન) થઈ

ગયાં. અને ભારતવાસીઓ ને શું નશો છે કે અમે જ દરેક કલ્પ માં અવિનાશી ભારતવાસી બનીશું. આ નશો છે ને - અવિનાશી ખંડ ભારત છે. દરેક ને પોત-પોતાનો નશો છે. બધાંને ભારત માં જ આવવું પડશે ને અને તમે બેઠાં જ ભારત માં છો. અચ્છા! ઓમ્ શાંતિ.

વરદાન :- પોતાનાં મસ્તક દ્વારા ત્રીજા નેત્ર નો સાક્ષાત્કાર કરાવવા વાળા સાચાં યોગી ભવ
યાદગાર માં યોગી નાં મસ્તક પર ત્રીજું નેત્ર દેખાડે છે. તમે સાચાં યોગી બાળકો પણ પોતાનાં
મસ્તક દ્વારા ત્રીજા નેત્ર નો સાક્ષાત્કાર કરાવાનાં માટે સદા બુદ્ધિ દ્વારા એક બાપ નાં સંગ માં રહો.
એક બાપ બીજો હું, ત્રીજું ન કોઈ, જ્યારે એવી સ્થિતિ હશે ત્યારે ત્રીજા નેત્ર નો સાક્ષાત્કાર થશે. જો
બુદ્ધિ માં કોઈ ત્રીજું આવી ગયું તો પછી ત્રીજું નેત્ર બંધ થઈ જશે, એટલે સદૈવ ત્રીજું નેત્ર ખુલ્લું રહે
- એનાં માટે યાદ રાખજો કે ત્રીજું ન કોઈ.

સ્લોગન :- પ્રશ્નચિત્ત બનવું અર્થાત્ પરેશાન થવું અને પરેશાન કરવું.

“ મીઠા બાળકો - શ્રેષ્ઠ બનવું છે તો શ્રીમત પર પૂરે - પૂરા ચાલો , શ્રીમત પર ન ચાલવું જ સૌથી મોટી ખામી છે ”

પ્રશ્ન :- કયાં બાળકો નું ગળુ ઘુંટાય (દબાઈ) જાય છે, બુદ્ધિ થી જ્ઞાન નીકળી જાય છે?

ઉત્તર :- જે ચાલતાં-ચાલતાં અપવિત્ર બની જાય છે, ભણતર છોડી બાપ ને ફારકતી આપી દે છે એમની બુદ્ધિ થી જ્ઞાન નીકળી જાય છે. જ્યાં સુધી નિર્વિકારી ન બને ત્યાં સુધી અવિનાશી જ્ઞાન બુદ્ધિ માં બેસી નથી શકતું. બુદ્ધિ નું તાળું ખુલી નથી શકતું. પતિત બનવા વાળાનું ખાવા-પીવા નું પણ ગંદું થઈ જાય છે. તે માયાવી મનુષ્યો થી જઈને મળી જાય છે પછી ગળું જ ઘુંટાય જાય છે. કોઈને પણ જ્ઞાન સંભળાવી નથી શકતાં.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત કોણ ગાઈ રહ્યું છે? જેમણે બાપ થી ત્રણેય જહાન (દુનિયા) ની બાદશાહી લઈ લીધી છે. તમારાથી જે કંઈ મળ્યું છે, તેને કોઈ હટાવી નથી શકતું. આપણને કોઈ હટાવી નથી શકતું અર્થાત્ કાળ ખાઈ નથી શકતો. અને ન આપણી રાજાઈ ને કોઈ લઈ શકે છે. બાળકો જાણે છે આપણે એ માલિક થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ ને માલિક પણ કહે છે પરંતુ એ માલિક થી શું મળે છે, કંઈ પણ ખબર નથી. માલિક ને કેવી રીતે અમે યાદ કરીએ, એમનું નામ-રૂપ શું છે? કંઈ પણ ખબર નથી. માલિક તો સૃષ્ટિ નાં માલિક થયાં ને. એ થયાં રચયિતા. આપણે થઈ રચના. બાબા રચે છે વારિસો ને અથવા બાળકો ને પછી એમને પોતાનાં માલિક બનાવી દે છે. બાળકો પછી બાપ નાં માલિક બની જાય છે. બાળકો કહે છે મારા બાપ ની જે મિલકત છે એનો હું માલિક છું. બાપ તો એવું નહીં કહેશે કે બાળકો ની મિલકત નો હું માલિક છું. આ ખૂબ સમજવાની વાતો છે. સેન્સિબલ (સમજદાર) બાળકો જ સમજી શકે છે. બુદ્ધિ સાફ નથી તો એમાં રતન રહી ન શકે. જ્યારે દેહી-અભિમાની થાય ત્યારે રતન રહી શકે. દેહી-અભિમાની થઈને રહેવાનું છે અને બાપ થી વારસો લેવાનો છે. એ બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. જેવી રીતે લૌકિક બાપ બાળકોને જન્મ આપે છે તો બાળકો માલિક બની જાય છે. બાળકો કહેશે મારા બાપ. બાપ કહેશે મારા બાળકો. પરંતુ બાળકો ની પાસે તો કંઈ છે નહીં. એમને તો બાપ ની મિલકત મળે છે. બાપ ક્યારેય એવું નહીં કહેશે કે બાળકો ની મિલકત મારી છે. બાપ સમજે છે - બાળકો મારી મિલકત નાં માલિક છે, આ ખૂબ ધારણા યુક્ત વાતો છે. ધારણા નથી થતી કારણ કે ખામીઓ છે. સમજવું જોઈએ મારામાં ખૂબ ખામીઓ છે. નંબરવન ખામી છે - જે શ્રીમત પર નથી ચાલતાં. શ્રીમત થી જ શ્રેષ્ઠ બનવાનું છે. શ્રીમત રાજયોગ શિખવાડે છે. શ્રી એટલે નિરાકાર ભગવાનુવાય, એટલે આપણે પ્રશ્ન પૂછીએ છીએ કે જ્ઞાન સાગર પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા થી તમારો શું સંબંધ છે? આ બહુ મોટાં-મોટાં બોર્ડ પર લખી દેવું જોઈએ. પરમાત્મા છે સ્વર્ગ નાં રચયિતા, તો જેમનો પરમાત્મા થી સંબંધ હશે તે પણ જરૂર સ્વર્ગ નાં માલિક બની જ જશે.

બાપ આવીને બાળકોને સલામ કરે છે. સલામ માલેકમ બાળકો. બાળકો કહે છે માલેકમ સલામ. હું તો ફક્ત બ્રહ્માંડ નો માલિક છું, તમે બ્રહ્માંડ અને વિશ્વ બંનેનાં માલિક બનો છો, એટલે બાળકોને ડબલ સલામ કરે છે. એક જ બેહદ નાં બાપ તમારી કેટલી નિષ્કામ સેવા કરે છે. લૌકિક બાપ નિષ્કામ નથી હોતાં. એમને આશા રહે છે હું વાનપ્રસ્થ અવસ્થા માં જઈશ તો બાળકો મારી સેવા કરશે. અસલ આ કાયદો હતો - બાળકો બાપની સેવા કરતાં હતાં. આજકાલ તો પૈસા ઉડાવી દે છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણ ને એવી બાદશાહી મળે છે બાપ થી. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં માટે પણ લખો કે આમને જાણો છો, આમને આ સ્વર્ગ ની બાદશાહી કોણે આપી? જરૂર સ્વર્ગ સ્થાપન કરવા વાળા જ આપશે. જૂની દુનિયા થાય ત્યારે તો નવી દુનિયા સ્થાપન કરશે. તો લક્ષ્મી-નારાયણે આ વારસો પામ્યો શ્રીમત પર ચાલવાથી. શ્રીમત રાજયોગ અને સહજ જ્ઞાન શિખવાડે છે. જેને સમજાવે છે - તે રાજા બની જાય છે. પહેલાં નંબર માં શ્રીકૃષ્ણ, એમણે એવું શું કર્યું જે પોતાનાં મા-બાપ થી પણ વધારે પદ પામ્યું. તે મહારાજા મહારાણી ક્યાં હતાં જેમની પાસે કૃષ્ણ નો જન્મ થયો. જ્યાં સુધી નિર્વિકારી થઈને નહીં રહેશે ત્યાં સુધી અવિનાશી જ્ઞાન બુદ્ધિ માં બેસી નથી શકતું. બુદ્ધિ નું તાળું ખુલે જ ત્યારે છે જ્યારે પવિત્ર રહે છે.

અપવિત્ર બનવાથી બધું બુદ્ધિ થી નીકળી જશે. બહુજ બાળકો ફારકતી આપી દે છે. ભણતર ને જ છોડી દે છે. તે પછી ક્યારેય કોઈને જ્ઞાન સંભળાવી ન શકે. પતિત બની જાય છે, બાવા-પીવાનું પણ ગંદુ ખાય છે. માયાવી મનુષ્યો થી જઈને મળે છે. એમનું ગળું ઘુંટાય છે. આ વાત પણ શાસ્ત્રો માં છે. વૃંદાવન માં રાસ વગેરે થતાં હતાં, મનાઈ કરી દેતા હતાં - કોઈને સંભળાવશો તો ગળું ઘુંટાય જશે. છે આ જ્ઞાન ની વાત. જો ફારગતી આપી, જઈને નિંદા કરે છે તો ગળું ઘુંટાય છે. કહે છે ને સતગુરુ નાં નિંદક ઠોર (પદ) ન પામે. બાપ કહે છે સૃષ્ટિ જ્યારે પતિત, જૂની થઈ જાય છે ત્યારે હું આવું છું. મનુષ્યો ને તમોપધાન બનવાનું જ છે. જે કર્તવ્ય કરશે તે ઉલ્ટા જ કરશે કારણ કે ઉલ્ટી મત મળી રહી છે. શ્રીમત છે નહીં. ઉલ્ટી મત પતિત ભ્રષ્ટાચારી બનાવે છે. આગળ ભ્રષ્ટાચારી અક્ષર જ નહોતો. સંન્યાસી વિકારો નો સંન્યાસ કરે છે પાવન બનવાનાં માટે.

તો પહેલાં-પહેલાં આ વાત સમજાવવાની છે કે પરમપિતા પરમાત્મા થી તમારો શું સંબંધ છે? બધાં ભગવાન ને યાદ કરે છે. ભગવાન કહે છે મને બધાં ભગત પ્રિય છે કારણ કે તે બધાંને મારે જ ગતિ સદ્ગતિ આપવાની છે. તે સમજે છે ભગવાન આવીને ભક્તો ને ભક્તિ નું ફળ આપે છે, એટલે ભગત ભગવાન ને પ્રિય છે. બાબા સમજાવે છે - તમે દુર્ગતિ ને પામ્યાં છો, હવે હું સદ્ગતિ આપવા આવ્યો છું. ભક્તિ નાં પછી ભગવાને આવવાનું છે જરૂર. મારે તમને જ પહેલાં ભક્તિ નું ફળ આપવું પડે છે. બીજા તો શરૂ થી લઈને મારા ભક્ત છે નહીં. તે તો અનેકોની ભક્તિ કરે છે. તમે મારા પ્રિય બાળકો છો, તમે માલિક હતાં પછી માયા રાવણે તમારા પર જીત પામી લીધી અને પછી ભક્તિ શરૂ થઈ ગઈ. આ પણ દ્રામા છે. હું તો બધાંની સદ્ગતિ કરું છું. હવે તમે મારી મત પર ચાલો છો ને. મત આપવાનાં માટે જરૂર મારે આવવું પડે છે. નહીં તો કેવી રીતે સદ્ગતિ નો રસ્તો બતાવું. હું આ પ્રથમ નંબર નાં ભગત નાં તન માં આવું છું. આ છે નંદીગણ. શિવ નાં મંદિર માં સામે નંદીગણ રાખે છે. હવે વિચાર કરો - પરમપિતા પરમાત્મા બળદ નાં તન માં તો નહીં આવશે. રાજયોગ બળદ દ્વારા કેવી રીતે શિખવાડીશ. જ્ઞાન સાગર બળદ માં પ્રવેશ કરશે શું! હવે તમે જ્ઞાનવાન બનો છો. શ્રીમત પર ચાલીને લક્ષ્મી-નારાયણ, સૂર્યવંશી રાજા-રાણી બની રહ્યાં છો. એ રાજધાની ને કોઈ આપણા થી છીનવી ન શકે, ન કોઈ તોફાન લાગી શકે. આપણે અમરપુરી નાં માલિક બનીએ છીએ. આ મૃત્યુલોક છે. અમરનાથ બાબા જ કાળ પર જીત પહેરાવવા વાળા છે. એમનો પાર્ટ અલગ છે. તમે બધી પાર્વતીઓ છો, હું અમરનાથ છું. હું ક્યારેય જન્મ-મરણ માં નથી આવતો. અમરપુરી સ્વર્ગ નાં માલિક તમને બનાવું છું. ભારતવાસીઓ ને વૈકુંઠ ખૂબ પ્રિય લાગે છે. કહે છે ફલાણા વૈકુંઠવાસી થયાં. ખૂબ મુખ મીકું કરી દીધું. હવે વૈકુંઠ સાચેજ તો સતયુગ માં હશે. જ્યારે સતયુગ છે તો પુર્નજન્મ પણ સતયુગ માં લે છે. પછી ત્રેતા માં આવે છે તો પુનર્જન્મ પણ ત્રેતા માં લે છે. પછી દ્વાપર માં આવે છે તો પુનર્જન્મ, પણ દ્વાપર માં લે છે. પરંતુ એવું થોડી થઈ શકે છે જે મરશે કળયુગ માં, પુનર્જન્મ લેશે સતયુગ માં. સ્વર્ગ માં જન્મ લેતાં રહે, એનો આધાર છે ભણતર પર. બાપ કહે છે હું તમને સૃષ્ટિ નાં માલિક બનાવું છું, હું નિષ્કામી છું. હું વિશ્વ નો માલિક નથી બનતો. તમે સ્વર્ગ માં જાઓ છો તો હું વિશ્વામી થઈ જાઉં છું. હું ચક્ર માં નથી આવતો. આ ઈશ્વરીય જન્મ નાં પછી તમે દેવી ગોદ (ખોળા) માં જન્મ લેશો. હમણાં તમે જન્મ-જન્માંતર આસુરી ગોદ માં જન્મ લો છો. ભ્રષ્ટાચારી બની પડ્યાં છો. સતયુગ માં બધાં શ્રેષ્ઠાચારી હોય છે. હવે તમે શ્રીમત થી શ્રેષ્ઠાચારી બની રહ્યાં છો. ત્યાં વિષ (વિકાર) હોતું નથી. અહીંયા ભલે સંન્યાસી છે પરંતુ જન્મ તો વિકારો થી લે છે ને. સતયુગ માં વિકારો થી જન્મ નથી થતો. નહીં તો એમને સંપૂર્ણ નિર્વિકારી કહી ન શકાય. ત્યાં માયા હોતી નથી. પરંતુ આ વાતો પણ જ્યારે કોઈની બુદ્ધિ માં બેસે.

હવે બાબા કહે છે બાળકો તમારે ઘરે જવાનું છે પછી સ્વર્ગ માં આવીને રાજ્ય કરવાનું છે. આત્માઓ પરમધામ થી આવે છે પાર્ટ ભજવવાં, પછી જ્યાં સુધી પતિત-પાવન આવીને લિબરેટ (મુક્ત) ન કરે ત્યાં સુધી એક પણ જઈ નથી શકતાં. ગપોડા મારતાં રહે છે - ફલાણા પાર નિર્વાણ ગયાં. બાપ આવીને બધી વાતો સારી રીતે સમજાવે છે. પહેલાં-પહેલાં સમજાવો પરમપિતા પરમાત્મા થી તમારો શું સંબંધ છે! બીજા કોઈને પણ આ પ્રશ્ન પૂછતાં આવડશે નહીં. તમે કલ્પ-કલ્પ પથ્થરબુદ્ધિ થી પારસબુદ્ધિ અને પારસબુદ્ધિ થી પથ્થરબુદ્ધિ બનતાં આવ્યાં છો. આ તો સારી રીતે સમજાવાય છે પરંતુ જ્યારે કે નિશ્ચય બેસે. બરાબર શિવબાબા નાં આપણે બાળકો છીએ. બાબા કહે છે હું હવે આવ્યો છું તમને સુખધામ માં લઈ ચાલવા (જવાં), ચાલશો? ત્યાં આ વિષ નહીં મળશે. મૂળ વાત જ પવિત્રતા ની છે. જે કલ્પ પહેલાં રહ્યાં હતાં, તે જ હમણાં પણ રહી શકે છે. બહુજ બાળકીઓ લખે છે બાબા ખબર નથી ક્યારે બંધન તૂટશે. યુક્તિ બતાવો. બાબા કહે છે બાળકો બંધન તૂટશે પોતાનાં સમય પર. બાબા શું કરશે? એ એક બંધન ભલે છૂટી જાય પછી બાળકો વગેરે માં મોહ પડી જાય છે. આ બધાંથી બુદ્ધિ ને નીકાળવામાં

ખૂબ મહેનત લાગે છે. કોઈ તો હજી વધારે મોહ માં આવી જાય છે. ઘણાં છે જે મોહ માં લટકી પડે છે. બાબા કહે છે તમે મોહ એક બાપ માં રાખો ત્યારે ધારણ થશે. કોઈ જ્ઞાન ઉઠાવી નથી શકતાં તો ભાગન્તી થઈ જાય છે. પછી નામ બદનામ થાય છે. ડ્રામા માં કલ્પ પહેલાં પણ આ થયું હતું. જે સેકન્ડ પાસ થઈ તે ડ્રામા. અમ્મા મરે તો ભી હલુઆ ખાના, બીબી મરે તો ભી હલુઆ ખાના..... કાચ્યા ને થોડો ઝટકો આવે છે. ઘણાં સંન્યાસી પણ એવાં હોય છે, નથી રહી શકતાં તો ગૃહસ્થ માં ચાલ્યાં જાય છે. ચલન જ એવી હોય છે. અહીંયા તો એક જ મુખ્ય વાત છે. અમે પણ એ બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ, તમે પણ એમને પિતા સમજો છો, આવીને સ્વર્ગ નો વારસો લઈ લો. એક જ વાત છે - સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ, અંત માં થોડું સમજાવવા થી મનુષ્ય ઝટ સમજી જશે. અનેક મત છે, જેનાંથી ભારત ભ્રષ્ટ બની ગયો છે. પછી એક ની મત થી અડધાકલ્પ નાં માટે ભારત શ્રેષ્ઠાચારી બને છે. શ્રેષ્ઠ જરૂર બાપ જ બનાવશે. બધાંને પાર લઈ જવા વાળા એક જ બાપ છે તો જરૂર કોઈ ડૂબાડવા વાળા પણ હશે. બાપ તો બધાંને કહે છે વિકારો નો સંન્યાસ કરવો જ પડશે ત્યારે જ તમે પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બની શકશો. બાબા વારસો આપી રહ્યાં છે. અસંખ્ય બ્રહ્માકુમારીઓ છે. તમે પણ બી.કે. છો, વારસો રુહાની બાપ થી મળે છે. કેટલું સહજ છે. પરંતુ કોઈ ની ફક્ત કથની (કહેવાનું) છે, કરની (કરવાનું) નથી તો કોઈ ને તીર નથી લાગતું. કથની થી ભલે બીજા કોઈનું ભલું થઈ જશે પરંતુ સ્વયં ની કરની નથી તો નીચે પડશે. જેને જ્ઞાન આપશે તે ચઢી જશે, સ્વયં પડશે. એવાં પણ ખૂબ છે, બાબા બાળકોને પૂરો વારસો વિલ કરી (સોંપી) દે છે, હવે તમે લાયક બની સ્વર્ગ નાં માલિક બનો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શ્રેષ્ઠાચારી બનવાનાં માટે પોતાની બધી ખામીઓ નીકાળી સદા શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. બુદ્ધિ માં જ્ઞાન રત્નો ની ધારણા દેહી-અભિમાની બનીને કરવાની છે.
2. પોતાની કથની અને કરની એક કરવાની છે. જ્ઞાન ની ધારણા નાં માટે બધાંથી મોહ નીકાળી એક બાપ માં જ મોહ રાખવાનો છે.

વરદાન :-

બાપ - દાદા નાં સાથ દ્વારા માયા ને દૂર થી જ મૂર્છિત કરવા વાળા માયાજીત, જગતજીત ભવ જેમ બાપનાં સ્નેહી બન્યાં છો એમ બાપ ને સાથી બનાવો તો માયા દૂર થી જ મૂર્છિત થઈ જશે. શરું-શરું નો જે વાચદો છે તુમ્હીં સે ખાઉં, તુમ્હીં સે બેઠું, તુમ્હીં સે રુહ કો રિઝાઉ આ વાચદા પ્રમાણે આખી દિનચર્યા માં દરેક કાર્ય બાપનાં સાથે કરો તો માયા ડિસ્ટર્બ કરી (ખલેલ પહોંચાડી) ન શકે, તેની તોડફોડ થઈ જશે. તો સાથી ને સદા સાથે રાખો, સાથ ની શક્તિ થી કે મળવામાં મગન રહેવાથી માયાજીત, જગતજીત બની જશો.

સ્લોગન :-

પોતાની ઊંચી વૃત્તિ થી પ્રવૃત્તિ ની પરિસ્થિતિઓ ને ચેન્જ (પરીવર્તન) કરો.

“ મીઠા બાળકો - તમે હમણાં સાચાં સાચાં સતસંગ માં બેઠાં છો , તમને સચખંડ માં જવાનો માર્ગ સત્ય બાપ બતાવી રહ્યાં છે ”

પ્રશ્ન :- કયાં નિશ્ચય નાં આધાર પર પાવન બનવાની તાકાત સ્વતઃ આવે છે?

ઉત્તર :- જો નિશ્ચય હોય કે આ મૃત્યુલોક માં હવે આપણો આ અંતિમ જન્મ છે. આ પતિત દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. બાપ ની શ્રીમત છે પાવન બનો તો પાવન દુનિયાનાં માલિક બનશો. આ વાત નાં નિશ્ચય થી પાવન બનવાની તાકાત સ્વતઃ આવે છે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આ ગીત તમારા માટે હીરા જેવું છે અને જેમણે બનાવ્યું છે એમનાં માટે કોડી જેવું છે. એ તો જેમકે પોપટ માફક ગાય છે. અર્થ કાંઈ પણ જાણતાં નથી. તમે અર્થ સમજો છો. હવે તે દિવસ આવ્યો છે જ્યારે કે કળયુગ બદલાઈ સતયુગ અથવા પતિત દુનિયા બદલાઈ પાવન દુનિયા થવાની છે. મનુષ્ય પોકારે પણ છે કે હું પતિત-પાવન આવો. પાવન દુનિયામાં કોઈ પોકારશે નહીં. તમે આ ગીત નાં અર્થ ને સારી રીતે જાણો છો, તે લોકો નથી જાણતાં. તમે જાણો છો ભક્તિ કલ્પ અડધોકલ્પ ચાલે છે. જ્યાર થી રાવણ નું રાજ્ય શરૂ થાય છે ત્યાર થી ભક્તિ શરૂ થઈ જાય છે. સીડી ઉતરવી પડે છે. આ રહસ્ય બાળકો ની બુદ્ધિ માં બેઠેલું છે. હવે તમે જાણો છો ભારતવાસી જે ૧૬ કળા સંપૂર્ણ હતાં, તેજ ૧૪ કળા બન્યાં છે. જરૂર ૧૬ કળા જે બન્યાં હશે તે જ ૧૪ કળા બનશે ને. નહીં તો કોણ બનશે! તમે ૧૬ કળા હતાં હવે ફરી બની રહ્યાં છો, પછી કળાઓ ઘટતી જશે. દુનિયાની પણ કળા ઘટે છે. મકાન જે પહેલાં સતોપ્રધાન છે તે તો તમોપ્રધાન જરૂર થવાનાં છે. તમે જાણો છો સતોપ્રધાન દુનિયા સતયુગ ને, તમોપ્રધાન દુનિયા કળયુગ ને કહેવાય છે. સતોપ્રધાન વાળા જ તમોપ્રધાન બને છે કારણ કે ૮૪ જન્મ લેવા પડે છે. દુનિયા નવી થી જૂની જરૂર થાય છે એટલે ઈચ્છે પણ છે નવી દુનિયા, નવું રાજ્ય હોય. નવી દુનિયામાં કોનું રાજ્ય હતું - એ પણ કોઈને ખબર નથી. તમને આ સતસંગ થી બધી ખબર પડે છે. સાચ્યો-સાચ્યો સતસંગ આ સમયે આ છે જે ભક્તિમાર્ગ માં એનું ગાયન ચાલે છે. તો કહેશે ને - આ તો પરંપરા થી ચાલતું આવ્યું છે. પરંતુ તમે જાણો છો સાચ્યો-સાચ્યો સતસંગ તો આ તમારો છે. બાકી જે પણ છે તે બધો છે ખોટો સંગ. તે હકીકત માં સતસંગ છે જ નહીં. એનાંથી તો પડવાનું જ થાય છે. આ સતસંગ નો સૌથી મોટો તહેવાર છે. એક સત બાપ નાં સાથે સંગ થાય છે. બાકી બીજા કોઈ પણ સત બોલતાં જ નથી. આ છે જુઠું (ખોટો) ખંડ. જુઠી (ખોટી) માયા, જુઠી કાયા... પહેલાં-પહેલાં જુઠું (ખોટું) ઈશ્વર નાં માટે કહી દે છે કે તે સર્વવ્યાપી છે. અલ્ફ ને જ જુઠા બનાવી દીધાં છે. તો તમારે પહેલાં-પહેલાં પરિચય આપવાનો છે બાપ નો. તેઓ તો ઉલ્ટો પરિચય આપી દે છે. ખોટું તો ખોટું સાચાં ની રત્તી પણ નથી. આ જ્ઞાન ની વાતો છે. એવું નથી કે પાણી ને પાણી કહેવું ખોટું છે. આ છે જ્ઞાન અને અજ્ઞાન ની વાતો. જ્ઞાન એક જ જ્ઞાન સાગર બાપ આપે છે, જેને રુહાની જ્ઞાન કહેવાય છે. સતયુગ માં ખોટું થતું જ નથી. રાવણ આવીને સચખંડ ને જુઠખંડ બનાવી દે છે. બાપ કહે છે - હું કોઈ સર્વવ્યાપી થોડી છું. સાચ્યું તો હું જ બતાવું છું. હું આવીને સત્ય માર્ગ અર્થાત્ સચખંડ માં જવાનો માર્ગ બતાવું છું. હું તો ઊંચા માં ઊંચો તમારો બાપ છું. આવું જ છું તમને વારસો આપવાં. આપ બાળકો નાં માટે હું સૌગાત (ભેટ) લઈ આવું છું. મારું નામ જ છે હેવનલી ગોડફાધર. હેવન (સ્વર્ગ) હથેળી પર લઈ આવે છે. સ્વર્ગ માં હોય છે સ્વર્ગવાસી દેવતાઓની બાદશાહી. હમણાં તમને સ્વર્ગવાસી બનાવી રહ્યાં છે. સાચાં તો એક બાપ જ છે એટલે બાપ કહે છે હિયર નો ઇવિલ (ખરાબ નહીં સાંભળો) સી નો ઇવિલ (ખરાબ નહીં જુઓ)..... આ બધાં મરેલા પડ્યાં છે. કબ્રિસ્તાન છે, આને જોતાં પણ નથી જોવાનું. તમારે લાયક બનવાનું છે - નવી દુનિયાનાં માટે. આ સમયે બધાં પતિત છે. એટલે સ્વર્ગ નાં લાયક નથી. બાપ કહે છે - તમને રાવણે નાલાયક બનાવ્યાં છે. અડધાકલ્પ નાં માટે પછી બાપ આવીને લાયક બનાવે છે. તો એમની શ્રીમત પર ચાલવું પડે, પછી જવાબદારી બધી એમનાં પર છે. બાપે આખી દુનિયા ને પાવન બનાવવાની જવાબદારી ઉઠાવી છે. તે જે મત આપશે તે કલ્પ પહેલાં વાળી જ આપશે, એમાં મૂંઝાવું ન જોઈએ. જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ માં) થયું, કહેશે ડ્રામા અનુસાર થયું. વાત જ ખલાસ. શ્રીમત કહે છે આ કરો, તો કરવું જોઈએ. તે જવાબદાર પોતે છે કારણ કે એ જ કર્મો નો દંડ અપાવે છે તો એમની વાત ને

માનવી જોઈએ. કહે છે મીઠા બાળકો ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર રહો. આ મૃત્યુલોક માં આ આપણો અંતિમ જન્મ છે. આ વાત જ્યારે સમજે ત્યારે જ પાવન બની શકે. બાપ આવે જ ત્યારે છે જ્યારે પતિત દુનિયા નો વિનાશ થાય છે. પહેલાં સ્થાપના પછી વિનાશ અક્ષર પણ અર્થ સહિત લખવો પડે. એવું નહીં સ્થાપના, પાલના, વિનાશ. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આપણે ભણીને ઊંચ પદ પામીશું. આ બુદ્ધિ માં હઠી (જીગરી યાદ) રહેવું જોઈએ. ઘણાં બાળકો છે જે ભલે સમજાવે સારું છે પરંતુ હઠી તે સુખ કોઈને છે નહીં. પોપટ માફક યાદ કરે છે ને. તમારી બુદ્ધિ માં પણ હઠી ધારણા હોવી જોઈએ. તમે જાણો છો આ જે પણ શાસ્ત્ર છે, ભક્તિ માર્ગ નાં છે એટલે સમજાવાય છે, હવે નિર્ણય કરો સત્ય શું છે. સત્ય-નારાયણ ની કથા તમને એક વાર બાપ જ સંભળાવે છે. બાપ ક્યારેય ખોટું બોલી ન શકે. બાપ જ સચખંડ ની સ્થાપના કરે છે. સાચી કથા સંભળાવે છે, એમાં ખોટું હોઈ ન શકે. બાળકો ને આ નિશ્ચય હોવો જોઈએ કે આપણે કોની સાથે બેઠાં છીએ. બાપ આપણને પોતાનાં સાથે યોગ લગાવતાં શિખવાડે છે. સાચી અમરકથા અથવા સત્ય નારાયણ ની કથા સંભળાવી રહ્યાં છે, જેનાંથી આપણે નર થી નારાયણ બની રહ્યાં છીએ. જેનું પછી ભક્તિમાર્ગ માં ગાયન ચાલે છે. આ બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. આપણને કોઈ મનુષ્ય નથી ભણાવતાં. આપણને આત્માઓ ને રુહાની બાપ ભણાવે છે. શિવબાબા જે આપણી આત્માઓ નાં બાપ છે તે આપણને ભણાવે છે. શિવબાબા નાં સન્મુખ હમણાં આપણે બેઠાં છીએ. મધુબન માં આવો છો તો નશો ચઢે છે. તમને રીફ્રેશમેન્ટ (તાજગી) મળે છે, તમે રિચલાઈઝ (અનુભવ) કરો છો અહીંયા થોડો સમય પણ આવવાથી રિફ્રેશ થઈ જાઓ છો. બહાર માં તો ગોરખધંધા વગેરે રહે છે. બાપ કહે છે - હેં આત્માઓ, બાપ આત્માઓ થી વાત કરે છે. બાપ પણ છે નિરાકાર, એમને કોઈ જાણતું નથી. ન બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને જાણે છે. ચિત્ર તો બધાંની પાસે છે. કાગળ નાં ચિત્ર જોઈ કોઈ તો ફાડી દે છે. કોઈ તો પછી જુઓ કેટલાં દૂર-દૂર જઈને કેટલી પૂજા વગેરે કરે છે. ચિત્ર તો ઘર માં પણ રાખ્યાં છે ને. પછી આટલાં દૂર જઈને ભટકવાથી શું ફાયદો. હમણાં આપ બાળકોને આ જ્ઞાન મળ્યું છે, એટલે તે ફાલતું લાગે છે. કૃષ્ણ તો અહીંયા પણ ગોરા કે સાંવરા (કાળા) પથ્થર નાં બની શકે છે. પછી જગન્નાથપુરી માં કેમ જાય છે! આ વાતો ને પણ તમે જાણો છો તો કૃષ્ણ ને શ્યામ સુંદર કેમ કહે છે? આત્મા તમોપ્રધાન હોવાથી કાળી બની જાય છે. પછી આત્મા પવિત્ર થવાથી સુંદર બની જાય છે. આ જ ભારત સ્વર્ણિમ યુગ હતો, ૫ તત્વો નું પણ કુદરતી સૌંદર્ય રહે છે. શરીર પણ એવું સુંદર બનતું હતું. હમણાં તત્વ પણ તમોપ્રધાન હોવાનાં કારણે શરીર પણ એવું કાળું, કોઈ વાંકા, કોઈ લૂલા-લંગડા વગેરે બનતાં રહે છે, આને કહેવાય છે નર્ક. આ તો માયા નો પામ્પ(ભપકો) છે. વિદેશમાં બત્તીઓ તો એવી છે જે રોશની (પ્રકાશ) થાય છે, બત્તીઓ નથી દેખાતી. ત્યાં પણ એવી રોશની હોય છે. વિમાન વગેરે તો ત્યાં પણ હોય છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) ધમંડી પણ અહીંયા આવશે. પછી અહીંયા પણ આ એરોપ્લેન વગેરે બધું બનશે. તમે જેટલાં નજીક આવતાં જશો તો તમને બધાં સાક્ષાત્કાર થશે. વીજળી નાં કારીગર વગેરે આ બધું આવીને નોલેજ લેશે. થોડું પણ નોલેજ લીધું તો પ્રજા માં આવશે. હુન્નર (કળા) સાથે લઈ જાય છે તો અંત મતિ સો ગતી થઈ જશે. હાં તમારી માફક કર્માતિત અવસ્થા ને તો નહીં પામશે. બાકી આત્મા હુન્નર તો લઈ જશે ને. ટેલિવિઝન (દૂરદર્શન) વગેરે પર દૂર બેસી જોતાં રહેશે. દિવસે-પ્રતિદિવસે મુસાફરી કરવાનું મુશ્કેલ થઈ જશે. દુનિયામાં શું-શું ઇન્વેન્શન (શોધ) કરી વસ્તુ નીકાળે છે. કુદરતી આપત્તિઓ માં પણ એટલાં મરે છે, ફ્લડ, (પાણી નાં પૂર) વગેરે પણ થશે. સમુદ્ર પણ ઉછળ ખાશે. સમુદ્ર ને પણ સૂકાવ્યો છે ને.

હમણાં આપ બાળકો જાણો છો આ દુનિયામાં શું-શું છે, પછી નવી દુનિયામાં શું-શું હશે. ફક્ત ભારત ખંડ જ હશે. તે પણ નાનો હશે. બાકી બધાં ચાલ્યાં જશે પરમધામ માં. બાકી સમય કેટલો બચ્યો છે, આ કાંઈ પણ નહીં હશે. તમે પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. તમારા માટે જૂની દુનિયાનાં વિનાશ ની પહેલે થી જ નોંધ છે. આ છી-છી દુનિયા માં તમે બાકી થોડાં દિવસ છો. પછી પોતાની નવી દુનિયામાં ચાલ્યાં જશો. આ ફક્ત તમે યાદ કરતાં રહો તો પણ ખુશી માં રહેશો. તમારી બુદ્ધિ માં છે આ બધું ખલાસ થવાનું છે. આ બધાં આટલાં ખંડ રહેશે નહીં. પ્રાચીન ભારત ખંડ જ રહેશે. ભલે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહો. કામ વગેરે કરતાં રહો, બુદ્ધિ માં બાબા ની યાદ રહે. તમારે આ મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો કોર્સ ઉઠાવવાનો છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં, નોકરી કરતાં બાપ ને અને ચક્ર ને યાદ કરો. એકાંત માં બેસીને વિચાર સાગર મંથન કરો. કુદરતી આપદાઓ આવશે જેનાથી આખી દુનિયા ખતમ થઈ જશે. સતયુગ માં બહુજ થોડાં મનુષ્ય રહે છે. ત્યાં કેનલ્સ (નહેર) વગેરેની જરૂર નથી. અહીંયા તો કેટલી કેનલ્સ ખોદે છે. નદીઓ તો અનાદિ છે. સતયુગ માં જમુના નો કાંઠો હશે. ત્યાં બધાં મીઠા પાણી નાં ઉપર મહેલ હશે. આ બોમ્બે હશે નહીં. આને કોઈ નવું બોમ્બે થોડી કહેશે. તમારે દરેક બાળકોએ સમજવાનું કે અમે સ્વર્ગ નાં માટે રાજાઈ સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ પછી આ નર્ક રહેશે જ નહીં. રાવણ પુરી ખતમ

થઈ જશે. રામપુરી સ્થાપન થઈ જશે. તમોપ્રધાન પૃથ્વી પર દેવતાઓ પગ ધરી (રાખી) ન શકે. જ્યારે પરિવર્તન થશે ત્યારે પગ ધરશે એટલે લક્ષ્મી ને જ્યારે બોલાવે છે તો સફાઈ વગેરે કરે છે. લક્ષ્મી નું આહવાન કરે છે, ચિત્ર રાખે છે. પરંતુ એનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ની કોઈને ખબર નથી એટલે આઈડલ-પ્રસ્થી (આદર્શવાદી) કહેવાય છે. પથ્થર ની મૂર્તિ ને ભગવાન કહી દે છે. આ બધી વાતો ને આપ બાળકો હમણાં સમજો છો. પરમાત્મા જ બેસી સમજાવે છે. આત્મા, આત્મા ને સમજાવી ન શકે. આત્મા કેવી રીતે અને શું-શું પાઠ ભજવે છે, તે પણ તમે હમણાં સમજી શકો છો. બાબા આવીને રીયલાઈઝ (અનુભવ) કરાવે છે કે આત્મા શું વસ્તુ છે. મનુષ્ય તો ન આત્મા ને, ન પરમાત્મા ને જાણે છે. તો એમને શું કહેશે. મનુષ્ય હોવાં છતાં ચલન જેમ કે જાનવર માફક છે. હમણાં તમને જ્ઞાન મળ્યું છે. સીડી પર કોઈને સમજાવાનું તો બહુજ સહજ છે. તે પણ હઠી (જીગરી) સમજાવવું જોઈએ. આપણે ભારતવાસી જે દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા હતાં, તે કેવી રીતે સતોપ્રધાન બન્યાં પછી સતો રજો તમો માં આવ્યાં. આ બધી વાતો ધારણ કરવાની હોય છે ત્યારે જ વિચાર સાગર મંથન થશે. ધારણા જ નહીં હશે તો વિચાર સાગર મંથન થઈ ન શકે. સાંભળ્યું અને ધંધા માં લાગી જાય છે. વિચાર સાગર મંથન કરવાનો સમય નથી. નહીં તો આપ બાળકોએ રોજ ભણવાનું છે અને તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. મુરલી તો ક્યાંય પણ મળી શકે છે. વિશાળ બુદ્ધિ હોવાથી પોઈન્ટ (વાત) ને સમજી લે છે. બાબા રોજ સમજાવે છે. કોઈને સમજાવવાનાં માટે પોઈન્ટ્સ તો ખૂબ છે. ગંગા પર પણ તમે જઈને સમજાવી શકો છો. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાબા છે કે પાણી ની ગંગા. તમે શા માટે મફત માં પૈસા બરબાદ કરો છો. જો ગંગા સ્નાન થી પાવન બની શકો છો તો ગંગા પર બેસી જાઓ. બહાર નીકળો જ કેમ છો. બાપ તો કહે છે શ્વાસો શ્વાસ મને યાદ કરો. આ જ યોગ અગ્નિ છે. યોગ અર્થાત્ યાદ. સમજણ તો ખૂબ છે. પરંતુ કોઈ સતોપ્રધાન બુદ્ધિ છે તો ઝટ સમજી જાય છે. કોઈ રજો કોઈ તમો બુદ્ધિ પણ છે. અહીંયા ક્લાસ માં નંબરવાર નથી બેસાડાતાં. નહીં તો હાર્ટ ફેલ થઈ જાય. ડ્રામા પ્લાન અનુસાર કિંગડમ (રાજધાની) આખી સ્થાપન થઈ રહી છે. પછી સતયુગ માં થોડી બાપ ભણાવશે. બાપ નાં ભણાવવા નો એક જ સમય છે પછી ભક્તિમાર્ગ માં ખોટી વાતો બનાવે છે. વન્ડર (આશ્ચર્ય) તો આ છે જે પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે, એનું નામ ગીતા માં નાખી (લખી) દીધું છે અને જે પુનર્જન્મ રહિત છે એનું નામ ગુમ કરી દીધું છે. તો ૧૦૦ ટકા ખોટું થઈ ગયું ને.

બાળકોએ અનેકોનું કલ્યાણ કરવાનું છે. તમારું બધું જ છે ગુપ્ત. અહીંયા તમે બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ પોતાનાં માટે સ્વર્ગ ની સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છો. આ પણ કોઈની બુદ્ધિ માં નહીં આવશે. તમારામાં પણ ભૂલી જાય છે તો બીજા પછી શું જાણશે. તમે આ ન ભૂલો તો સદૈવ ખુશી માં રહો. ભૂલવાથી જ ઘુટકા (બગાસાં) ખાઓ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હઠી (જીગરી) સુખ નો અનુભવ કરવાનાં માટે બાપ જે ભણાવે છે એને બુદ્ધિ માં ધારણ કરવાનું છે. વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે.
2. આ કબ્રિસ્તાન ને જોતાં પણ નથી જોવાનું. હીયર નો ઇવિલ, સી નો ઇવિલ.... નવી દુનિયાનાં લાયક બનવાનું છે.

વરદાન :- કમ્બાઈન્ડ રુપ ની સેવા દ્વારા આત્માઓ ને સમીપ સંબંધ માં લાવવા વાળા કમ્બાઈન્ડ રુપધારી ભવ ફક્ત અવાજ દ્વારા સેવા કરવાથી પ્રજા બનતી જઈ રહી છે પરંતુ અવાજ થી પરે સ્થિતિ માં સ્થિત થઈ પછી અવાજ માં આવો, અવ્યક્ત સ્થિતિ અને પછી અવાજ - એવી કંબાઈન્ડ રુપ ની સેવા વારિસ બનાવશે. અવાજ દ્વારા પ્રભાવિત થઈ આત્માઓ અનેક અવાજ સાંભળવાથી આવાગમન માં આવી જાય છે પરંતુ કમ્બાઈન્ડ રુપધારી બની કમ્બાઈન્ડ રુપ ની સેવા કરો તો એનાં પર કોઈ પણ રુપ નો પ્રભાવ પડી નથી શકતો.

સ્લોગન :- સાધનો માં બેહદ ની વૈરાગ્ય વૃત્તિ ની સાધના મર્જ (વિસ્મૃત) થવા ન દો.

“ મીઠા બાળકો - ઊંચ પદ નો આધાર ભણતર અને યાદ ની યાત્રા પર છે એટલે જેટલું ઈચ્છો એટલું ગેલપ (ઝડપ) કરી લો ”

પ્રશ્ન :- કયું ગુહ્ય રહસ્ય પહેલાં-પહેલાં નથી સમજાવવાનું? કેમ?

ઉત્તર :- ડ્રામા નું જે ગુહ્ય રહસ્ય છે, તે પહેલાં-પહેલાં નથી સમજાવવાનું કારણ કે ઘણાં મૂંઝાય જાય છે. કહે છે ડ્રામા માં હશે તો આપમેળે જ રાજ્ય મળશે. આપમેળે જ પુરુષાર્થ કરી લઈશું. જ્ઞાન નાં રહસ્ય ને પૂરું ન સમજી બેપરવાહ બની જાય છે. એ નથી સમજતાં કે પુરુષાર્થ વગર તો પાણી પણ નહીં મળશે.

ગીત :- ભોલેનાથ સે નિરાલા...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો પ્રતિ ગુડમોર્નિંગ. બાબાએ આટલાં ભપકા થી બાળકો થી ગુડ મોર્નિંગ કર્યું. બાળકોએ રેસપોંડ (ઉત્તર) નહીં કર્યો (આપ્યો). બાળકોએ તો હજી વધારે અવાજ થી બોલવું જોઈએ. રુહાની બાપ રુહાની બાળકો થી ગુડ મોર્નિંગ કરે છે. બાળકો પણ જાણે છે કે અમે આ શરીર દ્વારા રુહાની બાપ ને ગુડ મોર્નિંગ કરીએ છીએ. તો બાળકોએ એટલાં ઉલ્લાસ થી કહેવું જોઈએ ને - વાહ બાબા! આખિર વહ દિન આયા આજ, જેમને આખી દુનિયા પોકારતી રહે છે એ બાપ સન્મુખ અમારાથી ગુડ મોર્નિંગ કરી રહ્યાં છે. પછી જ્યારે સતોપ્રધાન બની જશે તો પતિત-પાવન ને યાદ નહીં કરશે. હમણાં તમોપ્રધાન છે ત્યારે યાદ કરે છે કે હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને અમને પાવન બનાવો. હવે તમે જાણો છો કે બરાબર પતિત-પાવન બાબાને જ આવવું પડે છે. એ જ સુપ્રીમ ફાધર (પરમપિતા), ગોડફાધર (પરમાત્મા) છે. કાઈસ્ટ ને સુપ્રીમ ફાધર તો નહીં કહેશે. કાઈસ્ટ ને સન ઓફ ગોડ (ભગવાન નો બાળક) માને છે. સૌથી સુપ્રીમ એ એક જ છે. એ પણ સમજે છે કે એ ગોડફાધર જ આ પૈગમ્બરો ને મોકલે છે. આ પણ જરૂર છે કે પતિતો ને પાવન બનાવવાં સુપ્રીમ ફાધર ને જ આવવાનું છે. હવે એ તો છે નિરાકાર. કહે પણ છે કે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરાવે છે. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે બ્રહ્મા અને વિષ્ણુ નો પરસ્પર શું સંબંધ છે. નિરાકાર ને મુખ જરૂર જોઈએ એટલે એમને ભગીરથ પણ કહેવાય છે. મુખ દ્વારા જ તો સમજાવશે ને. ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે કે મનમનાભવ. તો મુખ દ્વારા કહેશે ને. આમાં પ્રેરણા ની તો વાત હોઈ ન શકે. બાપ તો બ્રહ્મા દ્વારા બેસી બધાં વેદો શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવે છે. દરેક વસ્તુ નો સાર નીકાળે છે ને. ગાયે છે તુમ માત-પિતા હમ બાલક તેરે.... તો એ જ આમાં પ્રવેશ કરી તમને નોલેજ આપે છે. કેટલી સમજવાની વાતો છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને પણ પિતા કહે છે. તો માતા ક્યાં? બાપ બેસી સમજાવે છે કે આ પ્રજાપિતા પણ છે તો માતા પણ છે. હું તો બધી આત્માઓ નો બાપ છું. મને જ ગોડફાધર કહે છે. ભારતવાસી પોકારે પણ છે તમે માત-પિતા.... પરંતુ અર્થ કાંઈ પણ નથી જાણતાં. નિરાકાર ને માતા કેવી રીતે કહી શકે. એ આમાં પ્રવેશ કરી એડોપ્ટ કરે (અપનાવે) છે. તો આ બ્રહ્મા માતા બની જાય છે. આમનાં દ્વારા જ દેવી રચના રચે છે. આ પણ એડોપ્ટેડ મધર (અપનાવેલ માતા) છે. એ ફાધર છે. આમને પછી નંદીગણ, બળદ પણ દેખાડે છે. ગાય ને ક્યારેય પણ નથી દેખાડતાં. આ ખૂબ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે. કોઈ-કોઈ નવાં આવે છે તો ડીટેલ (વિસ્તાર) માં સંભળાવવું પડે છે. નહીં તો આ વાતોને તે સમજી નહીં શકશે. કોઈ શુરુડ (સમજી) બુદ્ધિ હોય છે તો ઝટ સમજી જાય છે. ૩૦ વર્ષ વાળાઓથી પણ માસ વાળા આગળ ચાલ્યાં જાય છે એટલે એવું ન સમજવું જોઈએ કે અમે તો ખૂબ મોડે થી આવ્યાં છીએ. બાપ કહે છે બાળકો પુરુષાર્થ કરો. જેવી રીતે કોલેજ માં આવવા વાળા ભણતર ભણી ગેલપ (ઝડપ) કરી લે છે. અહીંયા પણ એવું છે. પૂરો આધાર ભણતર અને યાદ પર છે. બાળકો જાણે છે કે મૂળવતન માં તો આત્માઓ સતોપ્રધાન હોય છે. તમોપ્રધાન આત્માઓ તો ત્યાં જઈ નથી શકતી. પછી બધાં એક્ટર્સ (કલાકાર) પોત-પોતાનાં પાર્ટ અનુસાર સ્ટેજ પર આવે છે. ડ્રામા જ એવો બનેલો છે. હદ નાં ડ્રામા માં તો ૫૦-૬૦ એક્ટર હશે. અહીંયા તો કેટલો મોટો બેહદ નો ડ્રામા છે. બાબાએ આપણી બુદ્ધિ નું તાળું ખોલી દીધું છે. તો હવે સમજીએ છીએ કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વ નાં માલિક હતાં, કેટલાં સાહુકાર હતાં. અડધોકલ્પ વિશ્વ નાં માલિક હતાં. એને કહેવાય છે અદ્વૈત રાજ્ય. ત્યાં છે જ એક ધર્મ. તે છે રામરાજ્ય, આ છે રાવણ રાજ્ય. રામ રાજ્ય માં વિકાર હોતાં જ નથી. હકીકત માં આને ઈશ્વરીય રાજ્ય કહેશું. ઈશ્વર ને રામ ન કહેવાય. ઘણાં લોકો રામ-રામ ની માળા જપે છે પરંતુ યાદ તો ભગવાન ને કરે છે. નામ રામ નું રાઈટ (સાચું)

છે કારણ કે આ તો કોઈ જાણતું નથી કે ઈશ્વર નું નામ રૂપ શું છે? મનુષ્ય તો ખૂબ મુંઝાવેલા છે. રાવણ કોણ છે - એ નથી જાણતાં. રાવણ ને બાળવા પર કેટલો ખર્ચો કરે છે. પહેલાં દશેરા દેખાડવાનાં માટે બહાર વાળાઓ ને પણ બોલાવતાં હતાં. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નું પણ જુઓ હમણાં કેટલું જોર છે. આ સાયન્સ સુખ નાં માટે પણ છે તો દુઃખ નાં માટે પણ છે. સુખ તો આનાથી અલ્પકાળ નું જ મળે છે. એનાંથી જ આ દુનિયા નો વિનાશ થાય છે. તો આ દુઃખ થયું ને. તમારી છે સાઈલેન્સ પાવર (શાંતિ ની શક્તિ). એમની છે સાયન્સ પાવર. તમે સાઈલેન્સ થી પોતાનાં સ્વધર્મ માં રહો છો તો પવિત્ર બની જાઓ છો. યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થાય છે. તમે યોગબળ થી રાજાઈ લો છો, આમાં લડાઈ વગેરે ની વાત નથી. તમે બાબા થી રાજાઈ નો વારસો પામો છો. બાહુબળ ની તો વાત જ અલગ છે. કલ્પ-કલ્પ આપ બાળકો જ પતિત થી પાવન બનો છો ફરી પાવન થી પતિત બનશો. આ ડ્રામા છે હાર જીત નો. પરંતુ આ વાતો બધાંની બુદ્ધિ માં નહીં બેસશે. બધાં તો સતયુગ માં આવશે નહીં. બેહદ નાં બાપ પોતાનાં બાળકોને જ સમજાવે છે. બીજા ધર્મ વાળા આવે જ પછી થી છે. આ જૂની દુનિયા છે, દૈવી ધર્મ નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) સડી ગયું છે. બાકી એવું નહીં કહેશે કે ફાઉન્ડેશન હતું જ નહીં. હતું પરંતુ હમણાં નથી. પ્રાયઃલોપ થઈ ગયું છે. હમણાં અનેક ધર્મ છે, આને રાવણ રાજ્ય કહે છે. કહે છે વિષ્ણુ ની નાભી થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. કોઈ થી પણ પૂછો કે આ ચિત્ર નો અર્થ બતાવો શું છે? તો બતાવી નહીં શકશે. આત્મા તો એક જ છે. એમને કહેવાશે વિષ્ણુ. વિષ્ણુપુરી પણ દેખાડે છે. આ છે સંગમ, બ્રહ્માપુરી. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો જરૂર જોઈએ. બ્રાહ્મણ છે ચોટી. આ વિરાટ રૂપ નું ચિત્ર પણ ખાસ ભારતવાસીઓ નાં માટે છે અને ભારત માં પછી અનેક ધર્મ વાળા રહે છે, એટલે આને વેરાઈટી (વિવિધ) ધર્મો નું ઝાડ પણ કહેવાય છે. આ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ નું ઝાડ, પરંતુ આમાં વેરાઈટી ધર્મ છે. પહેલાં ડીટીજમ (દૈવી રાજધાની) પછી ઈસ્લામિજમ, આ છે બ્રાહ્મણ. આ સંગમ ની તો કોઈને ખબર નથી. આ છે પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. પુરુષોત્તમ બ્રાહ્મણ ધર્મ, જ્યારે કે સોશલ સર્વિસ (સમાજ સેવા) કરે છે. આપ બાળકોને રુહાની સોશયલ વર્કર (સમાજ સેવક) કહેવાય છે. સોશલ વર્કર ભારત માં ખૂબ છે, તેમને પણ શિખવાડે છે કે નમ્ર ભાવ થી સેવા કરો. જે પાક્કા કોંગ્રેસી હતાં તે તો ઝાડું વગેરે પણ લગાવતાં હતાં. મહેતર વગેરે નું કામ પણ કરતાં હતાં. આગળ જે પાક્કા હતાં તે ચીની નાં વાસણ માં ખાવાનું નહોતાં ખાતાં. જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થયું તે ડ્રામા છે. તે જ રિપીટ (ફરીવાર) થશે. આ વાતો ને સમજતાં નથી તો મુંઝાય છે એટલે ડ્રામા નું રહસ્ય શરૂ માં કોઈને સમજાવવાનું નથી. કહેશે જો ડ્રામા માં નોંધ હશે તો અમને આપમેળે જ રાજ્ય મળશે અને પુરુષાર્થ પણ આપમેળે જ કરીશું. એવાં બેપરવાહ પણ હોય છે. જ્ઞાન નાં રહસ્યો ને પૂરું સમજતાં જ નથી. અરે પુરુષાર્થ વગર તો પાણી પણ નહીં મળશે. જાતેજ થોડી પાણી આવી ને મોંઢા માં પડી જશે.

બાપ આવે જ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. એ આવીને સહજ રસ્તો બતાવે છે કે આત્મા ને પાવન બનાવવા માટે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. બાપ જ પાવન બનાવવાનાં માટે શ્રીમત આપે છે, મને યાદ કરો. પરંતુ એ નિરાકાર છે તો જરૂર સાકાર માં આવીને શ્રીમત આપશે. બાપ કહે છે - આ મારું શરીર પણ મુકરર (નિશ્ચિત) છે. આ બદલાઈ નથી શકતું. આ પણ નોંધ છે. ગવાય પણ છે પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરાવે છે. આ ભગવાનુવાય છે ને. તો બોલવાના માટે મુખ જોઈએ. પ્રેરણા થી થોડી ભણતર થાય છે. બાપ આવીને આમનાં દ્વારા ડાયરેક્શન આપે છે. આ ચિત્ર વગેરે આ બ્રહ્માએ થોડી બનાવ્યાં છે. આ પણ તો પુરુષાર્થ છે ને. આ કોઈ નોલેજકુલ નથી. આ તો ભક્તિમાર્ગ માં હતાં. ભક્તો નો ઉદ્ધાર તો ભગવાને જ કરવાનો છે. ભક્તિ નું ફળ આવીને આપે છે. આપ બાળકો ને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. બાપ આમાં પ્રવેશ કરી રાજયોગ શિખવાડે છે, એમનું નામ છે શિવબાબા. એ કહે છે મારો આ જન્મ દિવ્ય અલૌકિક છે. મારો આવવાનો પાર્ટ એક જ વાર સંગમ પર છે. એવું પણ નથી કે તમારી આત્મા નાં બોલાવવા પર આવું છું. જ્યારે મારો આવવાનો સમય થાય છે - તો એક સેકન્ડ પણ નીચે-ઉપર નથી થતી. એક્ઝ્યુરેટ (બરાબર) સમય પર આવી જાઉં છું. મને ઓરગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) જ ક્યાં છે જે તમારી પોકાર સાંભળીશ. આ ડ્રામા બન્યો-બનેલ છે. જ્યારે સમય થાય છે તો આવીને પતિતો ને પાવન બનાવું છું. એવું નથી કે આપણી રડીઓ (રાડો) કોઈ ભગવાન સાંભળે છે. ઘણાં બાળકો બાબાને બોલે છે કે બાબા આપ તો જાની-જાનનહાર છો, બતાવો અમે પરીક્ષા માં પાસ થઈશું. આ કામ થશે? બાબા કહે છે અરે હું તો આવું જ છું પતિતો ને પાવન બનાવવાનો રસ્તો બતાવવાં. મારો જે પાર્ટ હશે, તે જ ભજવીશ. જે નથી સંભળાવવાનું તે તો સંભળાવીશ નહીં. હું આ વાતો બતાવવા થોડી આવું છું. હું પણ ડ્રામા નાં બંધન માં બંધાયેલો છું. દરેક નો પાર્ટ ડ્રામા માં નોંધાયેલો છે. જે નિશ્ચય બુદ્ધિ નથી તે સ્વર્ગ માં ચાલવાનાં લાયક નથી. અને તેઓ વાતો પણ એવી જ કરશે. બાકી જે સૂર્યવંશી અને ચંદ્રવંશી ઘરાના (પરિવાર) ની આત્માઓ છે, એમને તો બાબા થી જરૂર આવીને સાંભળવાનું છે અને વારસો લેવાનો છે. બાકી જે વધારે

પુરુષાર્થ નથી કરતાં તે પણ સ્વર્ગ માં તો આવશે જરૂર. પરંતુ સજા બાઈ ને કોઈ પદ પામી લેશે. કહે તો ખૂબ છે બાબા અમે તો સૂર્યવંશી બનીશું, નારાયણ બનીશું. પરંતુ બાળકોએ પુરુષાર્થ પણ એટલો કરવો જોઈએ. બાબા ને ફોલો (અનુસરણ) કરવાની પણ તાકાત જોઈએ. ફોલો ફાધર કહે છે તો આમને જુઓ આ કેવી રીતે સરેન્ડર (સમર્પિત) થયાં. બધું ઈશ્વર અર્થ અર્પણ કરી દીધું. ઈશ્વર અર્થ બધું જ આપીને પોતાનું મમત્વ મિટાવી દેવું જોઈએ. પહેલી ભઠ્ઠી થી બહુજ નીકળ્યાં, હવે એવી થોડી ભઠ્ઠી થઈ શકે છે. આ કાર્ય માં માતાઓ, કન્યાઓ આગળ જાય છે. આમાં પણ કન્યાઓ આગળ જાય છે. દેહ અને દેહ નાં સંબંધો ને ભૂલી જવાનાં છે કારણ કે હવે ઘરે ચાલવાનું (જવાનું) છે. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. હવે નાટક પૂરું થાય છે, બાકી સમય થોડો છે. જેમ આશિક-માશૂક હોય છે. આ બાબા માશૂક છે, આશિક નથી. બાબા કહે છે - તમે પતિત બન્યાં છો તો યાદ પણ તમારે કરવાનું છે. હું થોડી પતિત બન્યો છું, જે તમને યાદ કરું. હું તો યુક્તિ બતાવું છું તેનાં પર ચાલો. આ દુનિયા થી મમત્વ મિટાવતા જાઓ. હવે તો પાછા જવાનું છે. આ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન છે. આ શરીર પણ જૂનું છે. સતયુગ માં નિરોગી શરીર મળશે. પછી આપણે ગોરા (સુંદર) બની જઈશું. કાળા થી ગોરા કેવી રીતે બને છે, આ પણ તમે જ જાણો છો. રામ ને પણ કાળા બનાવ્યાં છે. શિવ નું લિંગ પણ કાળું બનાવ્યું છે. એ તો ક્યારેય કાળા બનતાં જ નથી. એ એવર પ્યોર (સદા પવિત્ર) છે, એમને તો સફેદ બનાવવાં જોઈએ.

બાબા કહે છે - ચિત્ર એવાં-એવાં બનાવો જે જોવાથી આકર્ષણ કરે. સમાચાર પત્ર માં કેટલાં ચિત્ર પડે છે. તમારા નથી પડતાં. બાબા આપ બાળકો ને તો બેઅક્કલ થી અક્કલમંદ બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને અક્કલમંદ કોણે બનાવ્યાં? બાપે યોગ દ્વારા એવાં બનાવ્યાં. આપ બાળકોને આ નોલેજ મળ્યું છે તે ફેલાવવાનું છે, વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. ગવર્મેન્ટ (સરકાર) કેટલો પબ્લિક (લોકો) નાં માટે ખર્ચો કરે છે. અહીંયા જે આપ બાળકોનું તે બાપનું અને જે બાપનું તે આપ બાળકોનું. બાપ કહે છે - હું છું નિષ્કામ સેવાધારી. હું તો દાતા છું. આ ખ્યાલ ન કરવો જોઈએ કે અમે શિવબાબા ને આપીએ છીએ. શિવબાબા ૨૧ જન્મ નાં માટે વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. આ બાપ લેતાં નથી, આપે છે. બાબા તો દાતા છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકો ને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેવી રીતે બ્રહ્મા બાપ સરન્ડર થયા એવી રીતે ફોલો ફાધર કરવાનું છે. પોતાનું બધું જ ઈશ્વર અર્થ કરી ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) બની મમત્વ મિટાવી દેવાનું છે.
2. લાસ્ટ (છેલ્લે) આવતાં પણ ફાસ્ટ (ઝડપી) જવાનાં માટે યાદ અને ભણતર પર પૂરે-પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે.

વરદાન :- જૂનાં સંસ્કાર રૂપી અસ્થિઓ ને સંપૂર્ણ સ્થિતિ નાં સાગર માં સમાવવા વાળા સમાન અને સંપૂર્ણ ભવ બાપ સમાન અથવા સંપૂર્ણ બનવાનાં માટે સૃષ્ટિ ની કયામત નાં પહેલાં પોતાની કમજોરીઓ અને કમીઓની કયામત (ખતમ) કરો. કોઈ પણ ઉલઝન (મૂંઝવણ) નું નામ નિશાન ન રહે એવાં પોતાને ઉજ્જવળ બનાવો. જેવી રીતે જન્મ પરિવર્તન નાં પછી જૂનાં જન્મ ની વાતો ભુલાઈ જાય છે એવી રીતે જૂની વાતો ને, જૂનાં સંસ્કારો ને ભસ્મ કરો, અસ્થિઓને પણ સંપૂર્ણ સ્થિતિ નાં સાગર માં સમાવી દો ત્યારે કહેવાશે સમાન અને સંપૂર્ણ.

સ્લોગન :- વિસ્તાર ને સાર માં સમાવવાની જાદુગરી શિખી લો તો બાપ સમાન બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમે હવે ૨૧ જન્મો નાં માટે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો , હમણાં તમારા પર બૃહસ્પતિ (વૃક્ષપતિ) ની અવિનાશી દશા છે ”

પ્રશ્ન :- સાચાં સેવાધારી બાળકો ની બુદ્ધિ માં કઈ વાત સદૈવ યાદ રહે છે?

ઉત્તર :- ધન દિયે ધન ન ખૂટે (ધન આપવાથી ધન ઓછું નથી થતું)... તે સદૈવ દાન કરતાં જ રહે છે. એમની બુદ્ધિ માં રહે છે કે અમે પોતાનું જ કલ્યાણ કરીએ છીએ. બાપ પણ સાક્ષી થઈને જુએ છે કે કોણ-કોણ પોતાનું જીવન ઊંચું બનાવે છે અને કોણ પાસ થશે. જ્ઞાન માં મેનર્સ (રીતભાત) પણ બહુજ સારા જોઈએ. ક્યારેય નાની-નાની વાત માં ફંક (નારાજ) ન થવું જોઈએ.

ગીત :- તુમ્હી હો માતા, પિતા તુમ હી હો....

ઓમ શાંતિ ! ગુડમોર્નિંગ બાળકો ને. આજે છે ગુરુવાર. આપ બાળકોનાં માટે આ વૃક્ષપતિ ડે (દિવસ) અથવા બૃહસ્પતિવાર (ગુરુવાર) છે ઉત્તમ. અઠવાડિયા માં સૌથી ઉત્તમ દિવસ આ છે. વૃક્ષપતિ નું નામ ગવાયેલું છે. બૃહસ્પતિ ની દશા બેસી ગઈ છે. વૃક્ષપતિ બાબા ફરીથી આપણને આપણા બેહદ સુખ નો વારસો આપી રહ્યાં છે. બેહદ નો સંન્યાસ પણ કરાવે છે, નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા નો તો હદ નો સંન્યાસ છે. બધાએ સંન્યાસ કરવાનો છે. બાપ કહે છે આગળ ચાલીને તો બહુજ સાંભળશે. પતિત-પાવન બાપ, જે ગાઈડ (માર્ગદર્શક) અને લિબરેટર (મુક્તિદાતા) છે, તે કહે છે હું આવ્યો છું બધાંને મુક્તિધામ માં પાછાં લઈ ચાલવાનાં માટે. ભક્તિમાર્ગ માં મુક્તિ નાં માટે જ પુરુષાર્થ કરે છે. ભક્તિ માં કેટલો સમય રહેવું પડે છે. જે ભક્તિ નાં પછી ભક્તિનું ફળ મળે. આ તમારા સિવાય કોઈ નથી જાણતું. આપ બાળકો જાણો છો કે પૂરા ૨૫૦૦ વર્ષ લાગે છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. આ બન્યો-બનેલ ખેલ છે. દરેક પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવતાં રહે છે. તમે પણ કલ્પ-કલ્પ આ જ પાર્ટ ભજવો છો. કેટલી ખુશી ની વાત છે. આપણા ઉપર બૃહસ્પતિ ની દશા બેઠેલી છે. આપણે ૨૧ જન્મો નાં માટે સ્વર્ગ નાં માલિક બનીએ છીએ. હમણાં આપણી ચઢતી કળા છે. નર્ક મુર્દાબાદ, સ્વર્ગ ઝિંદાબાદ થાય છે. સુખ-દુઃખ નો ખેલ પણ આપ બાળકોનાં માટે છે. બાપ કહે છે આ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ બહુજ સુખ આપવા વાળો છે. તે છે જ નવી દુનિયા. ત્યાં ખાણો પણ નવી હશે. જે કાંઈ ત્યાં ઉત્પાદન થાય છે, બધું જ નવું હશે. જૂની વસ્તુ થઈ જવાનાં બાદ તે સાર નથી રહેતો. તો હમણાં દુનિયામાં પણ કોઈ સાર નથી. બાપ ને કહે છે સર્વશક્તિમાન. તો શું શક્તિ દેખાડે છે? એ તો આપ બાળકો જ જાણો છો. પતિત-પાવન સદ્ગતિ દાતા, લિબરેટર બાપ આવીને તમને એટલી શક્તિ આપે છે. અનેક ધર્મ નો વિનાશ કરાવી એક ધર્મ, એક રાજ્ય ની સ્થાપના કરવી, શું આ શક્તિ નું કામ નથી? આ ઊંચું કાર્ય આપ બાળકો દ્વારા કરાવે છે. તમને કેટલી શક્તિ મળશે જે કે તમારા બધાં પાપ કપાઈ જશે અને તમે પુણ્ય આત્મા બની જશો. જેટલી જે મહેનત કરશે એટલું ઊંચ પદ પામશે. તો પણ સ્વર્ગ નાં લાયક તો બની જ જશે. પહેલાં ન્યુ વર્લ્ડ (નવી દુનિયા) હતું, હમણાં છે ઓલ્ડ વર્લ્ડ (જૂની દુનિયા). આ પણ સમજતાં નથી, બિલકુલ બ્લાઈન્ડ ફેથ (અંધવિશ્વાસ) છે. આપ બાળકો જાણો છો - પહેલાં આપણે બુદ્ધિહીન હતાં, ગવાયેલું પણ છે આંધળા ની ઔલાદ (સંતાન) આંધળી. બધાં ભગવાન ને શોધતાં જ રહે છે, ઠોકરો ખાતાં રહે છે. મળતું કાંઈ પણ નથી. બહુજ મહેનત કરે છે. કોઈ તો બિયારા પ્રાણ પણ ત્યાગી દે છે. દેવતાઓ ને રાજી કરવાનાં માટે બલી પણ ચઢાવે છે. એને પછી મહાપ્રસાદ સમજે છે. હવે ગૌ (ગાય) હત્યા નાં માટે એનાઉન્સ (જાહેર) કરે છે. સમજે છે ગૌ માતા છે, દૂધ આપે છે. એમ તો બકરીઓ પણ દૂધ આપે છે, એમની રક્ષા કેમ નથી કરતાં? તો કહે છે કૃષ્ણ ને ગૌ ની સાથે પ્રેમ હતો. હવે એવી વાત નથી. બાપ સમજાવે છે તમે તો સતયુગ નાં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) હતાં, પછી ૮૪ જન્મ લઈને આવી તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હવે ફરી પુરુષાર્થ કરી સતોપ્રધાન પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનવાનું છે. આ છે જ ડબલ તાજધારી પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનવાની પાઠશાળા. ભલે ગીતા પાઠશાળાઓ તો ખૂબ છે, પરંતુ ત્યાં આ નથી સંભળાવતાં કે તમે સ્વર્ગ માં પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ કૃષ્ણ જેવાં બનશો. એવું કોઈ ગીતા પાઠી બતાવે છે શું? અહીંયા તો બાપ બતાવે છે, આ પરીક્ષા છે જ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ બનવાની. એમાં પણ બહુજ નંબર છે. ૧૬,૧૦૮ ની માળા ગવાય છે, ફક્ત ૧૦૮ થોડી હશે. હમણાં તો અગણિત મનુષ્ય છે. તે ઓછા તો થવાનાં જ છે. તમે કોઈ-કોઈ વાતો સમાચાર પત્ર માં પણ નાખી શકો છો, આ જે ગૌ

હત્યા નાં માટે ભૂખ હડતાળ વગેરે કરી રહ્યાં છે, આ કલ્પ પહેલાં પણ કર્યું હતું. નર્થિંગન્યુ (નવું કાંઈ નથી). આ સમયે પરમાત્મા ને પોકારે છે - અમને પાવન દુનિયામાં લઈ ચાલો. હવે કેવી રીતે લઈ ચાલશે, આ તો આપ બાળકો જ જાણો છો. પરંતુ તે દૈવીગુણ હજું આવ્યાં નથી. દૈવીગુણો ની ધારણા બહુજ ઓછી છે. જ્ઞાન તો ઘણાંને સારું પણ લાગે છે. સમજે છે બી.કે. પવિત્ર રહે છે, સાદગી માં રહે છે. દાગીના વગેરે નથી પહેરતાં પરંતુ ચલન પણ સારી જોઈએ. જે ઘર માં પણ રહે છે તે ક્યારેય પતિ ને કે મા-બાપ ને ન કહી શકે કે મને સારા દાગીના, સારા કપડા લઈને આપો. ના, કારણ કે તમે જાણો છો કે હમણાં આપણે વનવાસ માં બેઠાં છીએ. આ જૂનું શરીર, આ વસ્ત્ર છોડી આપણે વિષ્ણુપુરી માં જઈ રહ્યાં છીએ. શિવબાબા આપણા પતિઓનાં પતિ, ગુરુઓનાં ગુરુ છે ત્યારે તો બધાં એમને યાદ કરે છે કે હેં પતિત-પાવન આવો. એ જ આવીને બધાંને સદ્ગતિ આપે છે. સિક્ખ લોકો પણ કહે છે અકાળમૂર્ત. સત શ્રી અકાળ. આત્મા ને ક્યારેય કાળ નથી ખાતો. શરીર તો વિનાશ થઈ જાય છે. આત્મા તો વિનાશ થતી નથી. તો એ સદ્ગુરુ, અકાળમૂર્ત ને યાદ કરે છે કે આવીને અમને સદ્ગતિ આપો. અકાળ ઘરમાં લઈ ચાલો, જ્યાંથી અમે આવ્યાં છીએ. તો આપ બાળકોએ આ સમજાવવાનું છે કે સદ્ગુરુ અકાળમૂર્ત એ એક જ છે પછી તમે પોતાને ગુરુ કેવી રીતે કહેવડાવો છો? બાપ સમજાવે છે આ ભક્તિમાર્ગ નાં અથાહ ગુરુ છે. જ્ઞાન સાગર તો એક જ બાપ છે. એનાંથી તમે નદીઓ નીકળો છો. આ વાતો બાબા જ સમજાવે છે. બેહદ નાં બાપ બેહદ નો વારસો આપે છે. લૌકિક ટીચર પણ ભણતર નો વારસો આપે છે. હવે બાબા આવીને કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. માથા પર પાપો નો બોજો છે ને. બાપ ને યાદ કરવાથી બુદ્ધિ ગોલ્ડન (પારસ) બનશે. હમણાં તો સૌની બુદ્ધિ છી-છી, આચરન એજ (કળયુગ) છે. મૂર્તિ નાં આગળ જઈને કહે છે અમે છી-છી છીએ. તમે વાહ-વાહ છો.

તમે જ પાવન ઊંચ હતાં. તમે જ પતિત બની નીચે આવ્યાં છો. નાટક જ ભારત પર છે. ૮૪ જન્મો ની કથા પણ તમારા થી જ લાગે છે. જે કૃષ્ણ ની રાજધાની માં પહેલાં આવશે તે જ પૂરા ૮૪ જન્મ લેશે. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે હમણાં સ્વર્ગ, કૃષ્ણપુરી સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે સ્પષ્ટ કરી લખી શકો છો કે અમે યોગબળ થી ભારત ને શ્રેષ્ઠચારી બનાવી દઈશું. બર્થ કંટ્રોલ (જન્મ નિયંત્રણ) નાં માટે એટલું માથું મારે છે પરંતુ આ તો બાપ નું જ કામ છે. વિનાશ નાં પછી બાકી ૯ લાખ જ રહી જશે. આમાં બાપ કોઈ ખર્ચો નથી કરતાં. ન કોઈ દુવા વગેરે ની વાત છે. પરંતુ આ જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો જ છે. આ છે સંગમ. ગવાયેલું પણ છે કે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના તો જરૂર અહીંયા જ જોઈએ ને. તો બ્રહ્મા ને બેસાડ્યાં છે. લોકો કહે છે દાદા ને કેમ બેસાડ્યાં છે? કોઈને પણ બેસાડશે તો કહેશે ફલાણા ને કેમ બેસાડ્યાં છે! બ્રહ્મા તો બિલકુલ સાધારણ છે. સૌથી મોટાં તો બ્રહ્મા જ હોઈ શકે છે. વાત તો બિલકુલ સિમ્પલ (સરળ) છે. પરંતુ કેટલું સમજાવવું પડે છે. ભગવાન આવે જ છે પતિત શરીર અને પતિત દુનિયામાં. પાવન શરીર તો અહીંયા કોઈનું હોઈ ન શકે. સીડી નાં ચિત્ર માં પણ દેખાડ્યું છે કે કાંટો નાં જંગલ માં ઊભાં છે. આ પતિત દુનિયા છે ને. ભગવાન આવે જ છે પતિત સાધારણ તન માં, પછી એમનું નામ બ્રહ્મા રાખ્યું છે. આ બધી વાતો બુદ્ધિ માં રાખવાની છે. અનેક પ્રકાર નાં લોકો પ્રશ્ન પૂછે છે. સીડી નું ચિત્ર સમજાવવા વાળા ની બુદ્ધિ બહુજ સારી જોઈએ. પરંતુ જેનો અહીંયા આવવાનો પાર્ટ જ નથી, તે આવીને ફાલતુ પ્રશ્ન કરશે. ૮૪ નું ચક્ર ગવાયેલું પણ છે. તે પણ બધાં તો લઈ નથી શકતાં. જે પૂજ્ય છે તે જ પુજારી બને છે. જ્ઞાન તો બિલકુલ સહજ છે. ફક્ત બાબા ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે દેવી-દેવતા બની જશો. બ્રાહ્મણ જ પછી દેવતા બનશે. વિરાટ રૂપ નું ચિત્ર, ગોળા, સીડી, ત્રિમૂર્તી આ ચિત્ર પરસ્પર કનેક્શન (સંબંધ) રાખે છે. બાપ કેટલી સમજાવવાની યુક્તિ બતાવે છે. કોઈ તો ધારણા કરે છે. કોઈ તો એક કાને થી સાંભળી બીજા કાને થી નીકાળી પણ દે છે. આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં છે કે આપણી કિંગડમ (રાજધાની) સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે છો હમણાં સંગમયુગ પર. સંગમ નું જ ગાયન છે કે આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ. આપણે જ પહેલાં સંગમયુગ માં આવીએ છીએ. બાકી બધાં શાંતિધામ માં હોય છે. પહેલાં એ જ આવશે જે કલ્પ પહેલાં આવ્યાં હશે અને જે સારી રીતે ભણશે. જે સારી રીતે નહીં ભણશે તે પાછળ થી આવશે. બધો હિસાબ-કિતાબ છે. આ વાતો સેવાધારી બાળકોની બુદ્ધિ માં બેસશે. ગવાયેલું પણ છે ધન દિયે ધન ન ખૂટે.... દાન નથી કરતાં અર્થાત ભણતાં નથી. બાપ જુએ છે કે કોણ ભારતનાં રુહાની સેવાધારી છે. જેમ કે તે પોતાનું જ કલ્યાણ કરે છે. બાપ ભણતર પણ ભણાવે છે. સાક્ષી થઈને જુએ પણ છે કોણ-કોણ પોતાનું ઊંચું જીવન બનાવે છે અને કોણ પાસ થશે. તમે પણ જુઓ છો કે સૌથી ઊંચા સેવાધારી કોણ છે? પ્રદર્શની માં પણ એ બાળકોને જ બોલાવે છે. કોઈ તો એમ જ ચાલ્યાં જાય છે. જઈને જોઈએ, અનુભવ કરીએ. આ જ્ઞાન માં મેનર્સ (રીતભાત) પણ સારા જોઈએ. ફંક (નારાજ) પણ ન થવું જોઈએ. એક છુઈમુઈ ની બુટી હોય છે, હાથ લગાવાથી મુરઝાઈ (કરમાઈ) જાય છે. કેટલી વન્ડરફુલ બુટી

છે. બીજી છે સંજીવની બુટી, જે પહાડો પર થાય છે. હકીકત માં બાબા આવીને તમને સંજીવની બુટી આપે છે કે મનમનાભવ. બાકી શાસ્ત્રો માં તો શું-શું લખી દીધું છે. તમે જ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર મહાવીર મહાવીરનીઓ છો. તમે પણ માયા પર વિજય પામો છો. તમે છો ઈનકોગનીટો (ગુપ્ત) યોધ્ધા. મોટાં માં મોટી હિંસા છે કામ કટારી ચલાવવી. બીજો નંબર છે; ક્રોધ કરવો, કડવું બોલવું-આ પણ હિંસા છે. બાળકોને તો સદૈવ ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. જે બાળકો સેવા માં તત્પર છે, એમાં પણ માતાઓનું નામ આગળ છે. તમે છો શિવ શક્તિ સેના. ગવર્નરે (રાજ્યપાલે) પણ કહ્યું કે માતાઓ જે કાર્ય કરી રહી છે, આ બહુજ સારું છે. પરંતુ અહીંયા તો આ બંને નાં માટે જ્ઞાન છે. હાં માતાઓ ની મેજોરીટી (અધિકાંશ) છે. એવું થોડી કે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા ફક્ત કુમારીઓ જ થઈ. કુમાર પણ તો છે ને. જ્યારે બંને જ્ઞાન લેશે ત્યારે તો પ્રવૃત્તિ ઠીક ચાલે. જેનાં ઘરમાં બાળકી થાય છે તો સમજે છે લક્ષ્મી આવી. જ્યાં બાળકી નથી થતી તો સમજે છે આ ઘર અભાગ્યું છે. જુઓ, લક્ષ્મી ની પૂજા કરે છે, સ્ત્રીને ઘર નો શુંગાર મનાય છે. લક્ષ્મી છે તો એનાં સાથે નારાયણ પણ હશે. આજકાલ માતાઓ નો બહુજ રિગાર્ડ (માન) રાખે છે. સૌથી વધારે રિગાર્ડ તો બાપ જ આવીને રાખે છે. પહેલાં લક્ષ્મી પછી નારાયણ. આજકાલ મિસ્ટર અને મિસિઝ અક્ષર કાઢી શ્રી નામ રાખી દીધું છે. આ છે માયા ની મત. બીજા કોઈ ખંડ માં શ્રી અક્ષર નથી. શ્રી કાઈસ્ટ ક્યારેય નહીં કહેશે. શ્રીમત છે જ એક ભગવાન ની, જે શ્રીમત થી આવીને શ્રેષ્ઠાચારી બનાવે છે. આપ બાળકોએ તો બહુજ પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. પરંતુ કોઈ દેહ-અભિમાન માં આવીને પોતાનું પદ ભ્રષ્ટ કરી દે છે. આ સમયે બધાં દેહ-અભિમાની છે. બીજી કોઈ પાઠશાળા એવી હોઈ નથી શકતી જ્યાં કે આત્માઓ ને બેસી પરમાત્મા ભણાવે છે. પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો. કોઈનો પણ ડ્રામા માં એવો પાર્ટ નથી. આત્મામાં જ બધો અવિનાશી પાર્ટ ભરેલો છે - ૮૪ જન્મો નો. સીડી નું ચિત્ર તો સ્પષ્ટ કરી દે છે. આ તમે જાણો છો કે જેણે ૮૪ જન્મ લીધાં હશે તે જ આવશે. બાકી નાં માટે એવું જ સમજવાનું છે કે પાછળ માં આવવા વાળા છે. હવે બાળકોએ બહુજ સમજદાર બનવાનું છે. સારી રીતે ભણવાનું છે. જે સારી રીતે ભણશે અને પછી ભણાવશે, તે જ ઊંચ પદ પામશે. બાપ સમજણ તો બહુજ સારી આપે છે કે દેહ સહિત બધાંને ભૂલો. પોતાને આત્મા સમજો. આ જૂની દુનિયા ને ભૂલી જવાની છે, ફક્ત એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. યાદ થી જ બાપ નો વારસો પામશો. આજકાલ ઈશારો પણ કરે છે કે ભગવાન ને યાદ કરો તો જરૂર એક જ બાપ છે ને. બાકી બધાં બાળકો છે. ઊંચા માં ઊંચા છે જ શિવબાબા પછી બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પછી જગત અંબા.... ભક્તિમાર્ગ નો વિસ્તાર છે ઝાડ. જ્ઞાન છે બીજ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આ સમયે સ્વયં ને વનવાસ માં સમજવાનું છે. સારા કપડા, સારા દાગીના પહેરવાનો શોખ છોડી દેવાનો છે. સાદગી માં રહેવા છતાં ચલન બહુજ રોયલ રાખવાની છે.
2. છુઈમુઈ ક્યારેય નથી બનવાનું. મુખ થી કડવા બોલ નથી બોલવાનાં. સંજીવની બુટી થી માયાજીત બનવાનું છે.

વરદાન :- સાકાર બાપ સમાન પોતાનાં દરેક કર્મ ને યાદગાર બનાવવા વાળા આધારમૂર્ત અને ઉધ્ધાર મૂર્ત ભવ જેવી રીતે સાકાર બાપે પોતાનાં દરેક કર્મ ને યાદગાર બનાવ્યાં એવી રીતે તમારા બધાનાં દરેક કર્મ યાદગાર ત્યારે બનશે જ્યારે સ્વયં ને આધારમૂર્ત અને ઉધ્ધાર મૂર્ત સમજીને ચાલશો. જે પોતાને વિશ્વ પરિવર્તન નાં આધારમૂર્ત સમજે છે, એમનું દરેક કર્મ ઊંચું હોય છે અને વૃત્તિ-દૃષ્ટિ માં જ્યારે સર્વ નાં કલ્યાણ ની ભાવના રહે છે તો દરેક કર્મ શ્રેષ્ઠ થઈ જાય છે. એવાં શ્રેષ્ઠ કર્મ જ યાદગાર બને છે.

સ્લોગન :- સત્યતા ની શક્તિ ને ધારણ કરવાનાં માટે સહનશીલ બનો.

“ મીઠા બાળકો - સંગમયુગ પુરુષોત્તમ યુગ છે , અહીંયાનાં ભણતર થી ૨૧ જન્મો નાં માટે તમે ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ બની શકો છો ”

પ્રશ્ન :- આંતરિક ખુશી માં રહેવાનાં માટે કયો નિશ્ચય પાકકો હોવો જોઈએ?

ઉત્તર :- પહેલાં-પહેલાં નિશ્ચય જોઈએ કે અમે વિશ્વ નાં માલિક હતાં, ખૂબ ધનવાન હતાં. અમે જ પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે. હવે બાબા અમને ફરીથી વિશ્વની બાદશાહી આપવાં આવ્યાં છે. હવે અમે ત્રિકાળદર્શી બન્યાં છીએ. રચતા બાપ દ્વારા રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને અમે જાણ્યું છે. એવો નિશ્ચય હોય ત્યારે આંતરિક ખુશી રહે.

ગીત :- નયનહીન કો રાહ દિખાઓ પ્રભૂ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત ની લાઈન સાંભળી? હવે બાબા આવીને કેટલી સારી રાહ (રસ્તો) બતાવે છે પુરુષોત્તમ બનવાની. દુનિયામાં પણ અનેક પ્રકારની કોલેજ યુનિવર્સિટી છે, ત્યાં પણ પોઝિશન (પદ) નાં માટે ભણે છે. પછી કોઈ ક્લાર્ક, કોઈ મેજિસ્ટ્રેટ, કોઈ ચીફ જસ્ટિસ બને છે. પુરુષ ઉત્તમ પદ પામે છે. પરંતુ એ બધાં છે કળયુગ નાં માટે ઉત્તમ પદ. બાપ આવીને સતયુગ નાં માટે ઉત્તમ પદ પ્રાપ્ત કરાવે છે. આ છે સંગમયુગ. આમાં ઉત્તમ થી ઉત્તમ બનવાનું છે. મનુષ્ય જે પણ નોલેજ ભણે છે, તે ઉત્તમ બનવાનાં માટે. હવે આ છે રુહાની નોલેજ જે ભવિષ્ય નાં માટે છે. આ સંગમયુગ છે પુરુષોત્તમ યુગ. ચિત્રો માં જ્યાં પણ સંગમયુગ છે ત્યાં પુરુષોત્તમ જરૂર લખવું જોઈએ. દરેક વસ્તુ ઉત્તમ બનાવાય છે. તમે જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલાં પુરુષોત્તમ છે. તેમનાં ઘરેણા વગેરે કેટલાં શોભનિક હોય છે તો એવાં ચિત્ર બનાવવાં જોઈએ. બાપ તો ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) જ આપશે. બાળકો તો શહેરો માં હરે ફરે છે. એમને જ ધ્યાન માં આવવું જોઈએ કે કેવાં-કેવાં શોભનિક આકર્ષણ વાળા ચિત્ર બનાવીએ, જેનાંથી ભપકો સારો થાય. બુદ્ધિ માં આખો દિવસ આ યાદ રહેવું જોઈએ કે આપણે ઉત્તમ થી ઉત્તમ પુરુષ બની રહ્યાં છીએ. કોણ બનાવે છે? સૌથી ઉત્તમ બાપ. તે ઊંચા માં ઊંચી શ્રીમત છે એક બાપ ની. એ બાપ જ બતાવે છે. શ્રી નો અર્થ છે શ્રેષ્ઠ. શ્રી નું ટાઈટલ (શિર્ષક) ફક્ત દેવતાઓને જ અપાય છે. તેમની આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર છે. તેમનો જન્મ પણ પવિત્રતા થી જ થાય છે. અહીંયા કોઈનો પણ જન્મ પવિત્રતા થી નથી થતો. સિક્કમ લોકો ગાયે છે મૂત પલીતી.....બાબા આવીને મૂત પલીતી કપડા (પતિત આત્મા) ને ધોવે છે. અને તેમને મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. દેવતાઓ વિકાર થી પેદા નથી થતાં. પરંતુ લોકો સમજે છે વિકાર વગર દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે. બાપ સમજાવે છે સ્વર્ગ માં વિષ ની પેદાઈશ (ઉત્પત્તિ) હોતી નથી. હવે તમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) જાણો છો કે આપણે આવ્યાં છીએ નર થી નારાયણ બનવાનાં માટે. આ રાજ્યોગ દ્વારા આપણે રાજાઈ પ્રાપ્ત કરીશું. જો કોઈ ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે તો ચંદ્રવંશી માં ચાલ્યાં જાય છે. તમારું તો છે રાવણ થી યુદ્ધ, પરંતુ દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી કે રાવણ આપણો જૂનો દુશ્મન છે. રાવણ નો અર્થ નથી જાણતાં, તો દસ માથા શું છે? આપ બાળકો જાણો છો વિકારો ની પ્રવેશતા થી જ ભ્રષ્ટાચારી બની જાય છે. સતયુગ માં બધાં શ્રેષ્ઠાચારી છે. બાપ કહે છે આ સમયે બધાં તમોપ્રધાન બુદ્ધિ છે, બિલકુલ અંધારા માં છે. આ પણ ગવાયેલું છે કે કુંભકરણ ની નિંદર માં સૂતેલાં છે. જ્યારે આગ લાગશે ત્યારે જાગશે. જુઓ તમે કેટલું જગાડો છો ફરી સુઈ જાય છે. મેળા માં તમે એટલી મહેનત કરો છો. નીકળે કેટલાં છે, કોટો માં કોઈ. આગળ ચાલીને ખૂબ વૃદ્ધિ થશે, ત્યારે મનુષ્યો ની બુદ્ધિ ખુલશે. બીજાનાં ધર્મ તો બહુજ સમય થી જૂનાં થઈ ગયાં છે તો તેમની વૃદ્ધિ થાય છે. તમારું આ નાનું એવું જૂનું ઝાડ છે. તે લોકો તો માંસ મદિરા બધુંજ ખાય છે. વિકારો માં પણ જાય છે. કહેવાય છે સંગ તારે કુસંગ બોરે..... સત નો સંગ તો એક બાપ નો જ છે. કયો સંગ તારશે, આ નથી જાણતાં. ગાયે છે નૈયા મેરી પાર લગાઓ, ખિવૈયા. હેં બાગવાન, કાંટા થી ફૂલ બનાવો. આ કાંટા નાં જંગલ થી પાર લઈ જાઓ. હવે ફૂલ તો અહીંયા બનવાનું છે. દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે, પુરુષોત્તમ બનવાનું છે, ખાવા-પીવાનું પણ શુદ્ધ હોવું જોઈએ, જે વસ્તુઓ દેવતાઓને સ્વીકાર નથી કરાતી, તમોગુણી છે તે ન ખાવી જોઈએ. શાકભાજી માં પણ સતો રજો તમો છે. આજકાલ તો મનુષ્ય ગરીબ છે ને. જ્ઞાન પણ ગરીબોએ લેવાનું

છે. સાહુકાર લોકો તો ખૂબ પૈસા ઉડાવે છે.

બાઈસ્કોપ (ફિલ્મ) જોવું ખુબ ખરાબ છે. સમાચાર પત્ર માં પડ્યું હતું કે ફિલ્મ જોવા જવું એટલે નર્ક માં જવું. જેટલાં મોટાં વ્યક્તિ હોય છે એટલી જ ગંદ (ખરાબ કામ) વધારે કરે છે. આ સમયે પૂરું વેશ્યાલય છે. બાપ આવીને શિવાલય બનાવે છે. બધો આધાર છે પવિત્રતા પર. પ્યોરિટી (પવિત્રતા) છે તો પીસ (શાંતિ) અને પ્રોસપેર્ટી (સમૃદ્ધિ) પણ છે. રાવણ રાજ્ય માં કોઈ પવિત્ર હોઈ નથી શકતું. અહીંયા જ યુદ્ધ ની વાત છે. યોગબળ થી જ તમે રાવણ પર વિજય પામો છો. અહીંયા કેટલાં અસંખ્ય મંદિર છે. પરંતુ બાયોગ્રાફી (જીવનકહાની) કોઈની પણ નથી જાણતાં. શિવ નાં મંદિર માં જઈને પૂછો શિવ ની બાયોગ્રાફી બતાવો તો કાંઈ બતાવી નહીં શકશે. તમારામાં પણ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર જ્ઞાન ને જાણે છે. ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ તો હોય છે. બધો આધાર છે ભણતર પર. આત્મા કહે છે હું તો નર થી નારાયણ બનીશ. ભણાવું તો બધાંને રાજયોગ છું, પરંતુ છતાં પણ પુરુષાર્થ અનુસાર ઉત્તમ, મધ્યમ, કનિષ્ઠ બને છે એટલે બાળકોએ ભણતર પર ખૂબ ધ્યાન આપવું જોઈએ. શિવ ભગવાનુવાચ કે યોગ અગ્નિ થી તમારા પાપ ભસ્મ થઈ જશે અને સતોપ્રધાન બની જશો એટલે બાળકો યાદ ની યાત્રા ને ભૂલો નહીં. પોતાનાં દિલ થી પૂછો કે અમે પ્રદર્શની માં જ્ઞાન તો ખૂબ સારું સમજાવીએ છીએ પરંતુ યાદની યાત્રા માં રહીએ છીએ? યાદ માં ફેલ છે એટલે તે અવસ્થા, તે ખુશી કાયમ નથી રહેતી. આ સબ્જેક્ટ (વિષય) માં બાળકોએ અભ્યાસ વધારવો જોઈએ. ચિત્ર પણ એવાં શોભનિક બનાવવાં જોઈએ જે કોઈપણ આવીને વાંચવાથી જ નોલેજ સમજી જાય. સારી વસ્તુ હશે તો જોવાં બહુજ આવશે. આ ચિત્ર બનાવવા વાળા ને કેટલાં ઈનામ મળે છે. દેવતાઓનાં ચિત્રો ને ખાસ જૂનાં કરીને વેચે છે. તો મનુષ્યો ને ખુબ પસંદ આવે છે. ઘણાં પૈસા આપીને પણ ખરીદી કરે છે. દેવતાઓ સતોપ્રધાન હતાં તો તેમનાં ચિત્રો નું પણ કેટલું માન છે. પરંતુ એ નથી જાણતાં કે ભારત જ જૂનાં માં જૂનો છે. સૌથી જૂનાં માં જૂનાં છે - શિવબાબા. પહેલાં-પહેલાં શિવ જ આવે છે. મનુષ્ય તો મૂંઝાયેલાં છે. તમે પણ હવે સમજો છો કે પહેલાં આપણે તુચ્છ બુદ્ધિ હતાં. હમણાં શું થી શું બની ગયાં છીએ. આપણે વિશ્વ નાં માલિક હતાં, ખૂબ ધનવાન હતાં. પરંતુ તમારામાં પણ નિશ્ચયબુદ્ધિ થોડાં છે. નહીં તો બાળકોને આંતરિક ખુશી હોવી જોઈએ કે વાહ અમે તો પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ઓછું ભણવા વાળા ને ઓછા જન્મ મળશે. જે સૂર્યવંશીઓમાં આવશે એમણે જરૂર સારું ભણ્યું હશે. આ ભણતર કેટલું સારું છે. રચના બાબા જ આવીને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ આપે છે. તમે ત્રિકાળદર્શી બનો છો. કોઈથી પૂછો તમે ત્રિકાળદર્શી છો. ત્રણેય કાળો નું તમને જ્ઞાન છે. તો કહેશે આ બધી કલ્પના છે. કોઈ એકે કહ્યું તો બીજા પણ કહેતાં રહેશે. હવે તમારી બુદ્ધિમાં બધું જ્ઞાન છે. અને પરમાત્મા બાપ છે, આ પણ તમે જાણો છો. ગીતા માં લખ્યું છે કે પરમાત્મા નું રૂપ તો હજારો સૂર્ય થી પણ તેજોમય છે. પરંતુ એવું છે નહીં. બાબા તો બિલકુલ શીતળ છે. બાળકોને પણ આવીને શીતળ બનાવે છે. જેમ બાબા જ્યોતિ બિંદુ છે તેમ આત્મા પણ જ્યોતિ બિંદુ છે. જેમ ફાયર ફ્લાય હોય છે, તે તો દેખાય છે. બાબા તો દિવ્ય દૃષ્ટિ વગર દેખાતાં નથી. તમે જાણો છો પરમાત્મા જ્ઞાન નાં સાગર છે. આપ બાળકો પણ માસ્ટર જ્ઞાન સાગર બની રહ્યાં છો. આત્મા કેટલી નાની છે, તેમાં બધું નોલેજ ભરેલું છે. આત્મા જ સાંભળે છે, આત્મા જ ધારણ કરે છે, આત્મા જ શરીર દ્વારા સમજાવે છે. આ વાતો કોઈને પણ સમજાવતાં આવડશે નહીં. તમે પણ બાપ દ્વારા સમજી અને સમજાવી શકો છો. પરમપિતા પરમાત્મા જ પતિત-પાવન, જ્ઞાન નાં સાગર છે. કૃષ્ણ ને પતિત-પાવન જ્ઞાન નાં સાગર ન કહી શકાય. બોલાવે પણ એક ને છે કે હેં પતિત-પાવન આવો, ન કે કૃષ્ણ કે રામ ને કહે છે. સીતા નાં રામ કોઈ પતિત-પાવન હતાં શું? તમે બધાં ભક્તિઓ છો, ભગવાન એક છે. તમે બધાં બ્રાઈડસ (સજનીઓ) છો, હું તમારો બ્રાઈડગમ (સાજન) છું. હું આવું છું તમારો શૃંગાર કરાવવાં. બધી આત્માઓ ને હું આવીને ભક્તિ નું ફળ પણ આપું છું. આ ભણતર કેટલું ઊંચું છે, નર થી નારાયણ બનાવે છે. કેટલો નશો હોવો જોઈએ. બાપ આવ્યાં જ છે અવિનાશી જ્ઞાનરત્નો નું દાન આપવાં. આ છે સારા માં સારું દાન. શિવ ની આગળ જઈને કહે છે ઝોલી ભરી દો. તમારી બુદ્ધિમાં હમણાં બધું જ્ઞાન છે કે આપણે જ હવે સંગમ પર છીએ. આપણને શિવબાબા વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનાવે છે. હવે આપણે બ્રાહ્મણ છીએ પછી આપણે દેવતા બનીશું, પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય શૂદ્ર બનીશું. આ છે હમ સો, સો હમ નું રહસ્ય. મનુષ્ય કહે છે આત્મા સો પરમાત્મા. બાપ સમજાવે છે હમ સો પૂજ્ય, હમ સો પુજારી કેવી રીતે બને છે. સતોપ્રધાન સતો, રજો, તમો માં કેવી રીતે આવે છે. આ રહસ્ય ને તમે જ જાણો છો. આ ધારણા કરવાની વાતો છે. આ ભણતર થી કેટલી બેહદ ની રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. તમે ભણી રહ્યાં છો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નાં માટે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. કોઈ રાજા કોઈ રાણી, કોઈ પ્રજા જઈને બનશે. ત્યાં બધાંને સુખ જ સુખ છે. અહીંયા તો કર્મો અનુસાર

દુઃખ મળે છે. આ છે જ દુઃખધામ, તે છે સુખધામ.

હવે બાબા કહે છે બાળકો એવું કોઈ ખરાબ કામ નહીં કરો, જેની સજા ખાવી પડે. જો છતાં પણ એવાં કર્મ કરો છો તો પદ પણ એવું મળશે. જો સારી રીતે ભણશે તો કલ્પ-કલ્પાંતર ની પ્રાલબ્ધ બની જશે. હમણાં આ જ્ઞાન છે પછી પ્રાયઃલોપ થઈ જશે. હમણાં તમે પુરુષાર્થ નહીં કરશો તો ખૂબ પસ્તાશો. બાપ કહે છે - દૈવીગુણ ધારણ કરો નહીં તો કર્મ-વિકર્મ થઈ જશે. અહીંયા બધાં મનુષ્ય નાં કર્મ, વિકર્મ બને છે. આ તમારા સિવાય કોઈ જાણતું જ નથી. ગીતા નાં ભગવાન ક્યારે આવ્યાં? આ કોઈ બતાવી ન શકે. કહે છે દ્વાપર માં આવ્યાં - વેદ શાસ્ત્ર બન્યાં જ દ્વાપર માં છે અને દ્વાપર માં જ આસુરી સંપ્રદાય થઈ ગયાં. બાળકો કહે છે બાબા અમને આ પાપ ની દુનિયા થી લઈ ચાલો. અર્થાત્ મોત માંગો છો એટલે એમને કાળો નાં કાળ કહેવાય છે. તે લોકોએ ફક્ત નામ રાખી દીધું છે અકાળ તખ્ત. પરંતુ અર્થ કાંઈ નથી સમજતાં. જે ખૂબ ઊંચ બને છે, તે જ આવીને નીચે પણ પડે છે. આપ બાળકોને હવે આ જ્ઞાન બધું સમજમાં આવ્યું છે. આ ખૂબ વન્ડરફુલ જ્ઞાન છે. રચના નાં આદિ મધ્ય અને અંત નું જ્ઞાન કોઈ આપી ન શકે. નહીં તો નિરાકાર ને નોલેજફુલ કહેવાથી ફાયદો જ શું. જ્યાં સુધી એ આવીને જ્ઞાન ન આપે. બધી આત્માઓ નિરાકારી દુનિયાથી અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવે છે. હવે ભગવાન ને બોલાવે છે, એમને પોતાનું શરીર તો છે નહીં. બાકી બધી આત્માઓ ને પોત-પોતાનું શરીર છે. તો ભગવાન એક જ નિરાકાર થયાં ને. બાપ કહે છે - મારું નામ છે શિવ. હું આમનાં શરીર માં ભ્રુકુટી માં આવીને બેસું છું. જેમ આત્મા ઓર્ગન્સ (કર્મેન્ડ્રિયો) દ્વારા વાત કરે છે તેમ બાબા પણ આમનાં ઓર્ગન્સ દ્વારા સમજાવે છે. ગવાયેલું પણ છે ભ્રુકુટી ની વચમાં ચમકે છે અજબ તારો. હમણાં આ ગુહ્ય રહસ્ય ને તમે જ જાણો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની ઊંચી પ્રાલબ્ધ બનાવવા માટે ભણતર સારી રીતે ભણવાનું છે. કોઈપણ ખરાબ કામ નથી કરવાનું.
2. પોતાનું ખાવા-પીવાનું ખુબ શુદ્ધ રાખવાનું છે. દેવતાઓને જે વસ્તુ સ્વીકાર કરાવે છે, તે જ ખાવાની છે. પુરુષોત્તમ બનવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- ત્યાગ , તપસ્યા દ્વારા સેવા માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા સર્વ નાં કલ્યાણકારી ભવ જેમ સ્થૂળ અગ્નિ દૂર થી જ પોતાનો અનુભવ કરાવે છે, એમ તમારી તપસ્યા અને ત્યાગ ની ઝલક દૂર થી જ સર્વ ને આકર્ષિત કરે. સેવાધારી ની સાથે-સાથે ત્યાગી, તપસ્વીમૂર્ત બનો ત્યારે સેવા નું પ્રત્યક્ષફળ દેખાશે. ત્યાગી અર્થાત્ કોઈ પણ જૂનાં સંકલ્પ અથવા સંસ્કાર દેખાય નહીં. તપસ્વી અર્થાત્ બુદ્ધિ ની સ્મૃતિ તથા દૃષ્ટિ થી સિવાય આત્મિક સ્વરૂપ નાં બીજું કાંઈ પણ દેખાય નહીં. જે પણ સંકલ્પ ઉઠે તેમાં દરેક આત્મા નું કલ્યાણ સમાયેલું હોય ત્યારે કહેવાશે સર્વ નાં કલ્યાણકારી.

સ્લોગન :- દેહ-ભાન થી પરે જવાનાં માટે ચિત્ર ને ન જુઓ ચેતન અને ચરિત્ર ને જુઓ.

“ મીઠા બાળકો - શ્રીમત કહે છે ભણતર પર પૂરે - પૂરું ધ્યાન આપો , ભણશો - ગણશો તો બનશો નવાબ અર્થાત્ દિલતખ્તનશીન બની જશો ”

પ્રશ્ન :- સર્વિસ (સેવા) ની વૃદ્ધિ ન થવાનું કારણ શું છે?

ઉત્તર :- જો સર્વિસ કરવાવાળા બાળકો માં દેહ-અભિમાન આવી જાય છે, થોડી પણ સર્વિસ કરી અને નશો ચઢી ગયો કે મેં ફલાણા ને જ્ઞાન આપ્યું તો સર્વિસ વૃદ્ધિ ને નહીં પામી શકશે. બાળકો આ ભૂલી જાય છે કે આમને બાબાએ ટચ (સ્પર્શ) કર્યું છે. દેહ-અભિમાન જ સર્વિસ ને વધવા નથી દેતું એટલે બાબા ઘડી-ઘડી યુક્તિ બતાવે છે દેહી-અભિમાની ભવ.

ગીત :- હમે ઉન રાહો પર ચલના हैं...

ઓમ શાંતિ ! એક છે સદૈવ પરમધામ માં રહેવા વાળા ઊંચા માં ઊંચા બાપ. એ શિવબાબા નાં નીચે વિષ્ણુ નું ચિત્ર છે. હવે તમે જાણો છો કે આપણને શિવબાબા વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. વિષ્ણુ અર્થાત્ લક્ષ્મી-નારાયણ. આ બંને નું કંબાઈન્ડ (સંયુક્ત) રુપ છે વિષ્ણુ. આ આપણો એમ-ઓબજેક્ટ (લક્ષ-હેતુ) છે, કોઈને પણ સમજાવવાનાં માટે. બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ કે બાબા છે નિરાકાર પછી અમને કેવી રીતે ભણાવે એટલે બ્રહ્મા નું ચિત્ર દેખાડ્યું છે. બાબા અમને બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. તમને આ સરટેન (નિશ્ચય) પણ છે. પછી ભૂલી જાઓ છો કે અમે વિદ્યાર્થી છીએ, અમને શિવબાબા ભણાવી રહ્યાં છે. ભારતને જ વિષ્ણુપુરી બનાવી રહ્યાં છે. જો આ બુદ્ધિ માં રહે તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. આ ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર કેટલું નામીગામી છે. ત્રિમૂર્તિ માં તે લોકો બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ને દેખાડે છે પરંતુ શિવ ને ભૂલી ગયાં છે. કેટલી આ મોટી ભૂલ છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો કે શિવબાબા આપણને વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે અને આવેલાં છે. આમનાં અનેક જન્મો નાં અંત નાં જન્મ નાં પણ અંત માં આવીને પ્રવેશ કરે છે. બાબા આવે જ ભારતમાં છે અને ભારત ને જ વિશ્વ નો માલિક બનાવે છે.

આપ બાળકોને આ નિશ્ચય છે કે દર ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી સંગમયુગ માં જ આવે છે. આપ બાળકો અહીંયા આવો છો રાજાઈ લેવાનાં માટે અર્થાત્ સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનાં માટે. આ તો આપ બાળકોને ખબર છે કે ભારત માં ફક્ત એક જ ધર્મ હતો. એ સમયે બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો તો કેટલો નશો ચઢવો જોઈએ અને દૈવીગુણો ની ધારણા પણ કરવી જોઈએ. જો બાપ જુએ છે બાળકો દૈવીગુણ ધારણ નથી કરતાં તો કહેશે ને - આ કોઈ કમબખ્ત (બદનસીબ) છે. ભણતાં નથી તો સમજો પોતાનાં પગ પર કુહાડી મારે છે. બાપ કેટલું સહજ સમજાવે છે. તમે જાણો છો કે બાબા રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. તો બાળકોએ અહીંયા જ દૈવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. સતયુગ માં જઈને તો નહીં કરશે ને. જે ધારણા કરે અને કરાવે છે એમને ખુશી પણ બહુજ રહે છે. બાપ છે જ ઊંચા માં ઊંચા, મૂળવતન માં રહેવા વાળા. સૂક્ષ્મવતન વાસીઓ ને દેવતા કહેવાય છે અને અહીંયા છે મનુષ્ય. પરમાત્મા છે બધી આત્માઓ નાં બાપ અથવા સ્વર્ગ નાં રચયિતા. આ જ્ઞાન પણ હમણાં તમને મળે છે. તમે જાણો છો કે આપણે પણ પહેલાં પથ્થર બુદ્ધિ હતાં. બાપ દ્વારા આપણે પણ પાવન બની રહ્યાં છીએ. પહેલાં-પહેલાં ભારત માં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. એમને ભગવતી શ્રી લક્ષ્મી, ભગવાન શ્રી નારાયણ નું રાજ્ય કહેવાય છે. હવે તે ક્યાં ગયા? એમને એવાં કોણે બનાવ્યાં? આ ન કોઈ બતાવી શકશે, ન આ વાતો કોઈનાં ખ્યાલ માં પણ આવશે. તમે જાણો છો કે આ સાકાર સૃષ્ટિ માં જ એમનું રાજ્ય હતું. હમણાં પણ તે ભિન્ન નામ રુપ થી અહીંયા છે. આ બધી વાતો જાણવાથી બાળકોને બહુજ ખુશી થવી જોઈએ કે બાબા અમને ભણાવીને એવાં બનાવી રહ્યાં છે. નંબરવન હીરો-હીરોઈન આ છે. સૂક્ષ્મવતન માં પણ તમે એમને જુઓ છો. એમને પણ સરટેન છે કે આ બની રહ્યાં છે. નોલેજકુલ શ્રી શ્રી એમને ભણાવીને એવાં શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ બનાવી રહ્યાં છે. તમે એમનાં બાળકો પણ ગોડ-ગોડેઝ (ભગવાન-ભગવતી) બનશો. ગોડ (ભગવાન) દ્વારા તમે આ ભગવાન ભગવતી બની રહ્યાં છો, પ્રજા પણ બની રહી છે પરંતુ એમને ગોડ ગોડેઝ ન કહી શકાય, એટલે એમને દેવી-દેવતા કહેવાય છે. તો પણ મુખ્ય લક્ષ્મી-નારાયણ ને ગોડ ગોડેઝ કહી દે છે. એમણે સૌથી ઊંચ પુરુષાર્થ

કરી આ પદ પામ્યું છે. બધાંને તો ભગવાન ભગવતી નહીં કહેશે ને. નંબરવન ની જ મહિમા ગવાય છે સર્વગુણ સંપન્ન... બીજા કોઈ ધર્મ વાળાઓની આ મહિમા નથી. કોઈ એવું પણ ન કહી શકે - આ તો બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. પહેલાં છે જ દેવી ધરાના (વંશજ) પછી બીજા ધર્મ વાળા આવે છે. આપ બાળકોને પણ પુરુષાર્થ કરાવાય છે. જેમનો પાર્ટ છે તે જ સ્વર્ગ માં આવશે, બાકી બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશે. એમાં કોઈનો પ્રશ્ન નથી ઉઠી શકતો. હમણાં માંગે પણ છે અમને શાંતિ મળે. સ્વર્ગ ને તો તેઓ જાણતાં જ નથી. તો બાબા એમની આશા પૂર્ણ કરી દે છે. અને ભારતવાસી સ્વર્ગ ને યાદ કરે છે પરંતુ એ નથી જાણતાં કે સ્વર્ગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હવે તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણને ભગવાન ભણાવી રહ્યાં છે - ભગવાન ભગવતી બનાવવાનાં માટે. વિદેશ વાળા તો શાંતિધામ ને સ્વર્ગ સમજે છે. સમજે છે ગોડફાધર (પરમપિતા પરમાત્મા) ત્યાં રહે છે. તમે જાણો છો હેવન (સ્વર્ગ) અલગ છે, શાંતિધામ અલગ છે. તમે જ હેવન માં આવો છો. પહેલાં શાંતિધામ પછી સુખધામ પછી દુઃખધામ ફરી શાંતિધામ માં જવાનું છે..... આ ખેલ બનેલો છે. બધી આત્માઓ સતયુગ માં આવે, આ થઈ નથી શકતું. આ વેરાઈટી (વિવિધ) ધર્મો વાળું સૃષ્ટિ ચક્ર છે. પહેલાં સૂર્યવંશી પછી બીજા ધર્મ આવે છે. આ ડ્રામા માં ફર્ક નથી પડી શકતો. તે જ હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી ફરી રીપીટ (પુનરાવર્તિત) થાય છે પરંતુ કેવી રીતે રીપીટ થાય છે, આ આવીને જાણવું જોઈએ. સતયુગ માં તમારું રાજ્ય હતું, હમણાં ફરી સતયુગ માં જવાનાં માટે તમારો કલ્પ પહેલાં વાળો પુરુષાર્થ ચાલી રહ્યો છે.

આપ બાળકો દરેક ધર્મ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. ક્રિશ્ચન ધર્મ ક્યારે સ્થાપન થાય છે, કેવી રીતે થાય છે, કેવી રીતે વૃદ્ધિ ને પામે છે. આ ઝાડ માં સ્પષ્ટ દેખાડ્યું છે કે નવાં-નવાં જે આવે છે એમની કેવી રીતે ડાળીઓ નીકળે છે, એનાં કેટલાં પાન હશે? બહુજ થોડાં. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા ને ગ્રેટ ગ્રેટ ગ્રાન્ડ ફાધર કહેવાય છે. પહેલાં છે દેવી-દેવતા ધર્મ પછી બીજા સંપ્રદાય નાં નીકળે છે. હવે અંત માં ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામે છે. મનુષ્ય ને આ સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ ની ખબર જ નથી. તમે જાણો છો આ અનાદિ અવિનાશી ડ્રામા છે, આમાં એક સેકન્ડ નો પણ ફર્ક નથી પડી શકતો. આ ઝાડ ની આયુ પણ એક્યુરેટ (બરાબર) છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી બેહદ નું નાટક છે. અહીંયા આપણે આવીએ છીએ પાર્ટ ભજવવાં. આ જ્ઞાન બાબા જ સમજાવે છે. આ શાસ્ત્ર બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે, અડધોકલ્પ ભક્તિમાર્ગ ચાલે છે. એમાં એક સેકન્ડ પણ ફર્ક નથી પડી શકતો. આ જ્ઞાન ની પ્રાલબ્ધ પણ એક્યુરેટ અડધોકલ્પ ચાલે છે, જેણે જે પાર્ટ ભજવ્યો છે તે ભજવશે. હવે તમારી બુદ્ધિ બેહદ ની થઈ ગઈ છે. બીજાઓની બુદ્ધિ ને પણ બેહદ માં લાવવાની છે ત્યારે જ તમે બેહદ વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. નિરાકારી દુનિયામાં છે નિરાકાર બાપ અને નિરાકારી આત્માઓ બધાં બાળકો. સુક્ષ્મવતન નો પાર્ટ તો બહુજ થોડા સમય નો છે. હવે આ સાકારી દુનિયામાં સૌથી નંબરવન સુપ્રીમ કોણ છે? લક્ષ્મી-નારાયણ. સુપ્રીમ બાપ જ સુપ્રીમ ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. બીજા કોઈ પણ ધર્મ ને તમે સુપ્રીમ ન કહી શકાય. હમણાં તો બધાં તમોપ્રધાન છે. એક બાપ જ છે જે એવર પ્યોર (સદા પવિત્ર) છે, એવર સુપ્રીમ (સદા ઊંચ) છે. બાકી બધાંને સતો રજો તમો માં આવવાનું છે. હવે તો તમોપ્રધાન દુનિયાનો વિનાશ થવાનો જ છે. આ આંખો થી જે કાંઈ જુઓ છો - બધું વિનાશ થવાનું છે. જ્યારે નવું મકાન બને છે તો જૂનું ખતમ કરવું જ પડે છે. આપ બાળકો નવી દુનિયાનો સાક્ષાત્કાર પણ કરો છો. હવે જૂની થી દિલ હટાવવાનું (બુદ્ધિ નીકાળવાની) છે. ગીત છે ને - જાગ સજનિયા જાગ, બાપ તમને અર્થ સમજાવે છે કે બાળકો હવે નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે. તો હવે તમારી બુદ્ધિમાં સ્મૃતિ આવી ગઈ છે અમારો આ ડ્રામા માં અવિનાશી પાર્ટ છે, અમારે ફરી પણ આવવાનું છે. શરૂ થી અંત સુધી તમારો જ પાર્ટ છે. અડધાકલ્પ નાં પછી બીજો ડાળીઓ પણ નીકળતી જ રહે છે. જ્યારે ડાળીઓ નીકળવાનું બંધ થઈ જશે ત્યારે સમજવું કે ત્યાંથી આવવાનું બંધ છે. પછી અહીંયાથી જવાનું શરૂ થઈ જશે. પછી આ બધી આટલી આત્માઓ ક્યાં જશે. આ આપ બાળકો જાણો છો, સતયુગ માં બહુજ થોડાં મનુષ્ય હશે. એક સંપ્રદાય ની પછી કેટલી વૃદ્ધિ થાય છે. કેટલું મોટું ઝાડ થાય છે. હમણાં બધાં તમોપ્રધાન મનુષ્યો નું નાટક છે અથવા કાંટોઓનું જંગલ છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ ઝાડ એકદમ વિનાશ નથી થઈ જતું. ભલે કેટલાં પણ તોફાન આવે પરંતુ એકદમ વિનાશ નથી થતું. પરિવર્તન જરૂર થાય છે.

હમણાં આપ બાળકો કાંટા થી ફૂલ બની રહ્યાં છો. આ વાત પણ જ્યારે ધંધાધોરી માં જાય છે તો ભૂલી જાય છે, જેમને ધારણા થાય છે તે આખો દિવસ વિચાર સાગર મંથન કરતાં રહે છે કેવી રીતે અમે સર્વિસ કરીએ અથવા કાંટા ને ફૂલ બનાવીએ. બાપ સૌથી મોટાં ધર્માત્મા છે, જે સાધુઓ નો પણ ઉદ્ધાર કરવા વાળા છે. બાપ જ્યાં સુધી સાકાર માં ન આવે તો મનુષ્યો નો ઉધ્ધાર કેવી રીતે થાય. બાકી પ્રેરણા થી થોડી થશે. તો બાબા આવીને બધું

જ્ઞાન આપીને તમને ત્રિકાળદર્શી બનાવે છે. તો આપ બાળકો ને કેટલો નશો રહેવો જોઈએ. બાબા બહુજ યુક્તિઓ બતાવે છે કે આવી-આવી સર્વિસ કરશો તો અનેકોનું કલ્યાણ થશે. બાપ ને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે અને ચક્ર ને યાદ કરો તો ચક્રવર્તી રાજા બની જશે. બીજાઓ ને બતાવતાં જાઓ. જેમ ભણતર થી મનુષ્ય બેરિસ્ટર બની જાય છે, તમે મનુષ્ય થી દેવતા બની જાઓ છો. બાબા કહે છે - જો આપ સમાન નથી બનાવતાં તો એટલે સર્વિસેબલ (સેવાધારી) નથી બન્યાં. સર્વિસ કોઈની છુપી નથી રહી શકતી. તમારો પણ અંત માં પ્રભાવ નીકળશે. હમણાં તો બાળકો ની અવસ્થા ઉપર-નીચે થતી રહે છે. કોઈ પરીક્ષાઓ આવે છે તો બાળકો મુરઝાઈ જાય છે. તમને પણ અનુભવ થતો હશે કે આજે મારી અવસ્થા યાદ માં ટકતી નથી. દશાઓ તો બદલાતી રહે છે ને. બૃહસ્પતિ (વૃક્ષપતિ) ની દશા ઉતરે છે તો એકદમ નીચે પાડી દે છે. બીમારી પણ કર્મભોગ છે જે સર્વિસ નથી કરી શકતાં. અભૂલ તો અંત માં જ બનશો પરંતુ સદૈવ આ નશો રહેવો જોઈએ કે અમને પરમપિતા પરમાત્મા ભણાવી રહ્યાં છે ભગવાન-ભગવતી બનાવવાનાં માટે. હમણાં જો નપાસ થયાં તો કલ્પ-કલ્પાંતર તમારો એવો પાર્ટ થઈ જશે. બાબા પણ સાક્ષી થઈને જોઈ રહ્યાં છે અને પોતાને પણ જોવાનું છે કે હું શું સર્વિસ કરું છું. ક્યારેક-ક્યારેક માયા બાળકો ને થપ્પડ લગાવી દે છે. શ્રીમત પર ન ચાલવાનાં કારણે માયા મારી-મારી ને મુર્દા બનાવી દે છે. સર્વિસ પણ નથી કરી શકતાં. નહીં તો જોઈ પણ રહ્યાં છો કે માતાઓ કેટલી સર્વિસ કરે છે. કોઈ-કોઈ તો દેહ-અભિમાન માં આવીને કહે છે - મેં આમને જ્ઞાન આપ્યું, એ ભૂલી જાય છે કે બાબાએ એમને ટચ કર્યું છે - બાળકો નું નામ રોશન કરવાનાં માટે. દેહ-અભિમાન હોવાનાં કારણે જે સર્વિસ થવી જોઈએ તે નથી થઈ શકતી. પછી કહે છે-બાબા ભૂલ થઈ ગઈ. બાબાએ સમજાવ્યું છે મોટાં વ્યક્તિઓ ને બહુજ યુક્તિ થી સમજાવવાનું છે. એમનાથી જ અવાજ નીકળશે અને વાહ-વાહ થશે પરંતુ બાળકોએ હજું યોગ નો પાવર (શક્તિ) ભરવાનો છે. હમણાં બાબા આવીને પુરુષાર્થ કરાવે છે તો પણ તકદીર માં નથી તો શ્રીમત પર ચાલતાં જ નથી. ભણશો, ગણશો તો બનશો નવાબ અને બાબા નાં દિલ પર ચઢશો. જુઓ, બધાં બાળકો બાબા ને બોલાવે છે કેમ? તે બાપ પણ બાળકોનાં દિલ પર ચઢેલાં છે. બાપે સર્વિસ કરી બાળકોને કેટલાં ગુલ-ગુલ બનાવી દીધાં છે. સર્વિસ કરવી તો ફરજ છે. મેગેઝીન માં લખી શકો છો ફલાણા મર્યા નથિંગન્યુ (નવી વાત નથી). આ ડ્રામા નાં રહસ્ય ને બ્રાહ્મણ સમજી શકે છે. શૂદ્ર તો કાંઈ પણ નથી સમજી શકતાં. એમને તો સંશય આવતો રહેશે. મેગેઝીન થી પણ તમે સમજાવી શકો છો. તેઓ લેશે, વાંચશે, જો ન સમજમાં આવ્યું તો ફેંકી દેશે. જો કોઈની તકદીર માં નથી તો તદબીર (પુરુષાર્થ) શું કરશે. પછી જરા પણ ધારણા નથી કરી શકતાં. તો દિલ (મન) પણ નહીં થશે કે એવાને મંત્ર આપીએ, આને કહેવાય છે મહામંત્ર, મનમનાભવ. સાડું જો પોતે યાદ નથી કરતાં તો બીજાનું તો કલ્યાણ કરો. ઘર-ઘર માં આ સંદેશો આપો કે બાપ કહે છે મને યાદ કરો. પતિત-પાવન હું જ છું. સર્વિસ નાં માટે માથું ફરવું જોઈએ.અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાની બુદ્ધિ હદ થી નીકાળી બેહદ માં રાખવાની છે. બીજા ને પણ બેહદ માં લાવવાનાં છે. આ જૂની દુનિયા થી દિલ હટાવી દેવાનું છે.
2. સદા ખુશીમાં રહેવાનાં માટે ધારણા કરવાની અને કરાવવાની છે. અમને ભગવાન ભણાવે છે - આ નશો રાખવાનો છે.

વરદાન :-

તપસ્યા દ્વારા પોતાનાં વિકર્મો અથવા તમોગુણ નાં સંસ્કારો ને ભસ્મ કરવા વાળા તપસ્વી મૂર્ત ભવ જેમ હમણાં ઈશ્વરીય પાલના નું કર્તવ્ય ચાલી રહ્યું છે એમ અંત માં તપસ્યા દ્વારા પોતાનાં વિકર્મો અને દરેક આત્મા નાં તમોગુણી સંસ્કાર અથવા પ્રકૃતિ નાં તમોગુણ ને ભસ્મ કરવાનું કર્તવ્ય ચાલવાનું છે. એનાં માટે સદા એકરસ સ્થિતિ નાં આસન પર સ્થિત થઈ પોતાનાં તપસ્વી રૂપ ને પ્રત્યક્ષ કરો. તમારી દરેક કર્મેન્દ્રિય થી દેહ-અભિમાન નો ત્યાગ અને આત્મ-અભિમાની બનવાની તપસ્યા પ્રત્યક્ષ રૂપ માં દેખાઈ આવે.

સ્લોગન :-

સંસ્કારો નાં ટકરાવ થી બચવાનાં માટે બાળક અને માલિક પણાનું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખો.

દિવ્ય બ્રાહ્મણ જન્મ નાં ભાગ્ય ની રેખાઓ

આજે વિશ્વ રચયિતા બાપદાદા પોતાનાં વિશ્વ ની સર્વ મનુષ્ય-આત્માઓ રૂપી બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. સર્વ આત્માઓમાં અર્થાત્ સર્વ બાળકોમાં બે પ્રકારનાં બાળકો છે. એક છે બાપ ને ઓળખવા વાળા અને બીજા છે પોકારવા વાળા અથવા પારખવાનો પ્રયત્ન કરવા વાળા. પરંતુ છે બધાં બાળકો. તો આજે બંને પ્રકારનાં બાળકોને જોઈ રહ્યાં હતાં. સર્વ બાળકો માંથી ઓળખવા વાળા તથા પ્રાપ્ત કરવા વાળા બાળકો ખૂબ થોડાં છે અને ઓળખીને પ્રયત્ન કરવા વાળા અનેક છે. ઓળખવા વાળા બાળકોનાં મસ્તક પર શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ની લકીર (રેખા) ચમકી રહી છે. સૌથી શ્રેષ્ઠ ભાગ્યની રેખા છે - બાપ દ્વારા દિવ્ય બ્રાહ્મણ જન્મ ની. દિવ્ય જન્મ ની રેખા અતિ શ્રેષ્ઠ ચમકી રહી છે. પોકારવા વાળા બાળકો અજાણતાં પણ માને આ જ છે કે ભગવાને અમને રચ્યાં છે પરંતુ અજાણ હોવાનાં કારણે દિવ્ય જન્મની અનુભૂતિ નથી કરી શકતાં. તમે પણ કહો છો - અમને બાપદાદાએ દિવ્ય જન્મ આપ્યો, તે પણ કહેશે - ભગવાને રચ્યાં, ભગવાન જ રચતા છે, ભગવાન જ પાલનહાર છે. પરંતુ બંનેનાં કહેવામાં કેટલું અંતર છે! તમે અનુભવ થી, નશા થી, નોલેજ થી કહો છો કે અમને બાપદાદા, માતા-પિતાએ રચ્યા અર્થાત્ બ્રાહ્મણ જન્મ આપ્યો. રચતા ને, જન્મ ને, જન્મપત્રી ને, દિવ્ય જન્મ ની વિધિ અને સિદ્ધિ - બધાંને જાણો છો. દરેક ને પોતાનાં દિવ્ય જન્મ નો બર્થ ડે (જન્મ દિવસ) યાદ છે ને? આ દિવ્ય જન્મ ની વિશેષતા કઈ છે? સાધારણ જન્મધારી આત્માઓ પોતાનો બર્થ-ડે અલગ મનાવે, ફેન્ડ્સ-ડે અલગ મનાવે, ભણતર નો દિવસ અલગ મનાવે અને તમે શું કહેશો? તમારો બર્થ-ડે પણ તે જ છે તો મેરેજ-ડે (લગ્ન દિવસ) અને ભણતર નો દિવસ પણ તે જ છે. મધર-ડે (માતા નો દિવસ) કહો, ફાધર-ડે (પિતા નો દિવસ) કહો, એંગેજમેન્ટ-ડે (સગાઈ દિવસ) કહો, બધું એક જ છે. આવો દિવ્ય જન્મ ક્યારેય સાંભળ્યો? આખાં કલ્પ માં આવો દિવસ આપ આત્માઓ નો ફરી ક્યારેય પણ નથી આવતો. સતયુગ માં પણ બર્થ-ડે અને મેરેજ-ડે એક જ નહીં હશે. પરંતુ આ સંગમયુગ નાં આ મહાન જન્મની આ વિશેષતા પણ છે અને વિચિત્રતા પણ છે. આમ તો જે દિવસે બ્રાહ્મણ બન્યાં તે જ જન્મદિવસ. તે જ મેરેજ-દિવસ છે કારણ કે બધાં આ જ વાયદો કરો છો - એક બાપ બીજું ન કોઈ. આ દૃઢ સંકલ્પ પહેલાં જ કરો છો ને. તમારી સાથે ખાઉં, તમારી સાથે બેસું, તમારી સાથે સર્વ સંબંધ નિભાવું - આ બધાએ વાયદો કર્યો ને. પાંડવોએ, માતાઓએ, કુમારીઓએ બધાએ વાયદો કર્યો છે. તો બીજે ક્યાંય સપના માં પણ મન નથી જઈ શકતું. એવાં પાક્કા છો ને કે કોઈ સાથી જોઈએ છે? સેવા નાં માટે કોઈ વિશેષ સાથી જોઈએ છે? તો સાથી-દિવસ કોનો મનાવશો? સેવાધારી સાથી નો કે બાપ સાથી છે એમનો દિવસ મનાવશો? ભલે સર્વિસ (સેવા) કરવા વાળા છે, ભલે સર્વિસ લેવા વાળા છે પરંતુ સેવા નાં સમયે સેવા કરી, પછી એટલાં ન્યારા અને પ્યારા બનો જે જરા પણ વિશેષ ઝુકાવ ન હોય. જે સેવા માં મદદ કરશે તે વિશેષ હશે ને! ભલે ભાઈ હોય કે બહેન હોય, જે વિશેષ સેવા કરે તે વિશેષ અધિકાર પણ રાખશે! તો સેવા નાં સાથી બનો પરંતુ સાક્ષી થઈને સાથી બનો. સાક્ષીપણું ભૂલાઈ જાય છે તો ફક્ત સાથી બનવામાં બાપ ભૂલાઈ જાય છે. સાક્ષી બની પાર્ટ ભજવવાની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો.

દરેક બાળકનાં મસ્તક પર વિશેષ ચાર ભાગ્યની રેખાઓ ચમકે છે. ૧. દિવ્ય જન્મની રેખા, ૨. પરમાત્મ-પાલના ની રેખા, ૩. પરમાત્મ ભણતર ની રેખા અને ૪. નિસ્વાર્થ સેવા ની રેખા. બધાનાં મસ્તક માં ચારેય ભાગ્ય ની રેખાઓ ચમકી રહી છે. પરંતુ ચમક માં અને સદા એકરસ વૃદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરવામાં ફરક હોવાનાં કારણે ચમક માં અંતર દેખાય છે. આદિ થી હમણાં સુધી ચારેય રેખાઓ સદા યથાર્થ રૂપ થી ચાલતી રહે, તે ખૂબ થોડા ની છે. વચ્ચે-વચ્ચે કાંઈ-ને-કાંઈ વાત માં ભાગ્ય ની રેખા કાં તો ખંડિત થાય છે અથવા ચમક ઓછી થાય છે, સ્પષ્ટ નથી થતી. જેમ હસ્ત-રેખાઓ પણ જુએ છે ને - કોઈની ખંડિત હોય, કોઈની એકરસ હોય છે, કોઈની સ્પષ્ટ હોય છે, કોઈની સ્પષ્ટ નથી હોતી. બાપદાદા પણ બાળકોનાં ભાગ્યની રેખા ને જોતાં રહે છે. દિવ્ય જન્મ તો બધાએ લીધો પરંતુ દિવ્ય જન્મ ની રેખા ખંડિત હોય છે અથવા સ્પષ્ટ નથી હોતી કારણ કે પોતાનાં જન્મ નાં ધર્મ માં અખંડ નથી ચાલતાં તો એમનાં ભાગ્ય ની રેખા ખંડિત થાય છે. ધર્મ શું છે, કર્મ શું છે - તેને તો જાણો છો ને. એમ જ પરમાત્મ-પાલના માં તો બધાં બ્રાહ્મણ ચાલી રહ્યાં છો. ભલે સમર્પિત હોય, ભલે પ્રવૃત્તિ માં હોય પરંતુ બાપ

નાં ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) થી ચાલી રહ્યાં છે. પ્રવૃત્તિવાળા શું કહેશે? પોતાનું કમાયેલું ખાઓ છો કે બાપનું ખાઓ છો? બાપનું ખાઓ છો ને કારણ કે પોતાનું બધું બાપ ને આપી દીધું તો બાપ નું જ થયું ને! ભલે કમાઓ પણ છો પરંતુ કમાયેલું ધન બાપ નાં હવાલે કરો છો કે પોતાનાં કામમાં લગાવો છો? ટ્રસ્ટી (નિમિત્ત) છો ને? ટ્રસ્ટી નું પોતાનું કાંઈ નથી હોતું. ગૃહસ્થી માં પોતાપણું હોય છે, ટ્રસ્ટી અર્થાત્ બધું બાપનું છે. પોતાનાં હાથ થી ભોજન બનાવો છો તો પણ સમજો છો ને - બ્રહ્મા ભોજન ખાઈ રહ્યાં છીએ. પહેલાં ભોગ કોને લગાવો છો? બાપ ને અર્પણ કરો છો ને? અર્પણ કરવું અર્થાત્ બાપ નું ખાવું. બ્રહ્મા ભોજન ખાઓ છો. ભલે બાળકોનાં અર્થ પણ લગાવો છો તે પણ ડાયરેક્શન અનુસાર લગાવો છો. જેવી રીતે સમર્પિત બહેનો કે ભાઈ ભિન્ન-ભિન્ન કાર્ય માં તન-મન પણ લગાવે તો ધન પણ લગાવે છે. એવી રીતે પ્રવૃત્તિ માં રહેવા વાળા પણ ભલે તન લગાવે, ભલે ધન લગાવે - બાપની શ્રીમત પ્રમાણે જ અમાનત સમજી કાર્ય માં લગાવો છો - એવું કરો છો ને? અમાનત માં ખયાનત અથવા મનમત તો નથી મેળવતાં ને. તો પરમાત્મ-પાલના સર્વ બ્રાહ્મણ આત્માઓ ને મળી રહી છે. પાલના કરાય છે શક્તિશાળી બનાવવાનાં માટે. માતા ની પાલના નું પ્રત્યક્ષ રુપ શું હોય છે? બાળક શક્તિશાળી બને છે. તો બ્રહ્મા-માં ની પાલનાં દ્વારા બધાં માસ્ટર સર્વશક્તિમાન બન્યાં છો. પરંતુ કોઈ બાળકો સદા શક્તિઓ ને કાર્ય માં લગાવે અને કોઈ બાળકો પ્રાપ્ત શક્તિઓ ને અર્થાત્ પાલના ને કાર્ય માં નથી લગાવતાં અર્થાત્ પાલના ને પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહાર) માં નથી લાવતાં એટલે શ્રેષ્ઠ પાલના મળવા છતાં પણ કમજોર રહી જાય છે અને ભાગ્ય ની રેખા ખંડિત થઈ જાય છે.

એવી રીતે જ ભણતર ની રેખા - ભણતર નો લક્ષ-હેતુ જ છે શ્રેષ્ઠ પદ ને પ્રાપ્ત કરવું. શિક્ષક બાપ ભણતર બધાંને એક જ ભણાવે છે, એક જ સમય પર ભણાવે છે. પરંતુ જે શ્રેષ્ઠ બ્રાહ્મણ-જીવન નો અથવા ભણતર નું પદ અથવા નશો છે તે બધાંને એક જેવો નથી રહેતો. ફરિશ્તા સૌ (થી) દેવતા સ્ટેટસ (પદ) ને સદા સ્મૃતિ માં નથી રાખતાં, એટલે ભાગ્ય ની રેખા માં અંતર પડી જાય છે. એવી રીતે જે સેવાની રેખા - સેવા ની વિશેષતા છે જે બ્રહ્મા બાપે સાકાર રુપ માં અંતિમ વરદાન રુપ માં સ્મૃતિ દેવડાવી - નિરાકારી, નિર્વિકારી અને નિરહંકારી. નિરાકારી સ્થિતિ માં સ્થિત થયાં વગર કોઈ પણ આત્મા ને સેવા નું ફળ નથી આપી શકતાં કારણ કે આત્મા નું તીર આત્મા ને લાગે છે. સ્વયં સદા આ સ્થિતિ માં સ્થિત નથી તો જેમની સેવા કરશો તે પણ સદા સ્મૃતિ-સ્વરુપ નથી બની શકતાં. એમ જ નિર્વિકારી, કોઈ પણ વિકાર નો અંશ અન્ય આત્મા નાં શૂદ્ર વંશ ને પરિવર્તન કરી બ્રાહ્મણ વંશી નથી બનાવી શકતો. તે આત્મા ને પણ મહેનત કરવી પડે છે એટલે મહોબ્બત (પ્રેમ) નું ફળ સદા અનુભવ નથી કરી શકતાં. નિરહંકારી સેવા નો અર્થ જ છે ફળસ્વરુપ બની ઝુકવું. વગર નિર્માન બન્યાં નિર્માણ અર્થાત્ સેવા માં સફળતા નથી મળી શકતી. તો નિરાકારી, નિર્વિકારી, નિરહંકારી - આ ત્રણેય વરદાનો ને સદા સેવા માં પ્રેક્ટિકલ માં લાવો, આને કહે છે અખંડ ભાગ્ય ની રેખા. હવે ચારેય ભાગ્ય ની રેખાઓ ને ચેક કરો કે અખંડ છે કે ખંડિત છે, સ્પષ્ટ છે કે અસ્પષ્ટ છે? કોટો માં કોઈ તો બની ગયાં છો પરંતુ બનવાનું છે કોઈ માં પણ કોઈ. જે કોઈ માં પણ કોઈ હશે તે જ હવે સર્વ નાં માનનીય અને ભવિષ્ય માં પૂજનીય બને છે. જે અખંડ ભાગ્ય નાં રેખાવાન છે એમની નિશાની છે - તે હમણાં પણ સર્વ બ્રાહ્મણ પરિવાર નાં પ્રિય હશે. માનનીય હોવાનાં કારણે સર્વ ની દુવાઓ, શ્રેષ્ઠ આત્માઓનાં ભાગ્ય ની રેખા ને ચમકાવતી રહે છે. તો પોતે-પોતાનાથી પૂછો - હું કોણ? તો સાંભળ્યું, આજે શું જોયું!

દુનિયા વાળા કહે છે પાલનહાર છે, જન્મદાતા છે. પરંતુ જન્મદાતા નો પરિચય જ નથી. અને તમે નશા થી કહી શકો છો કે જન્મદાતા પરમાત્મા કેવાં છે, પાલનહાર પરમાત્મા કેવાં છે! બ્રહ્મા-માં ની પાલના પણ મળી રહી છે અને બાપની શ્રેષ્ઠ મત પર યોગ્ય આત્માઓ બની ગયાં. બાપ બાળકો ને યોગ્ય બનાવે છે અને માં શક્તિશાળી બનાવે છે. બંને અનુભવ છે ને! અચ્છા! ગીતા પાઠશાળા વાળા વધારે આવ્યાં છે. ગીતા પાઠશાળા વાળા કોણ થયાં, ગીતા નું જ્ઞાન સાંભળવા વાળા “હેં અર્જુન” છે. “અર્જુન” સમજી ને ગીતા-જ્ઞાન સાંભળો છો કે “અર્જુન” બીજો છે. “હું અર્જુન છું” - આ સમજો છો? સદૈવ આ અનુભવ કરીને સાંભળો હું અર્જુન છું, મને વિશેષ ભગવાન ગીતા નું જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. ગીતા પાઠશાળા વાળા તો સૌથી નંબરવન નીકળી જશે. આ વિધિ થી સાંભળો તો આગળ ચાલ્યાં જશો. ટીચર્સ ને વ્યસ્ત રાખવાનાં માટે ગીતા પાઠશાળાઓ સારી છે. ગીતા પાઠશાળા ચક્રવર્તી પણ બનાવે છે, વ્યસ્ત પણ રાખે છે. વૃદ્ધિ પણ સારી થાય છે. મહેનત ઓછી લે છે, મદદગાર વધારે બને છે. બલિહારી તો ગીતા પાઠશાળા વાળાઓની છે ને, એટલે ગામડા વાળા બાપ ને પ્રિય લાગે છે. મોટાં સ્થાનો પર માયા પણ મોટાં રુપ ની આવે છે. ગામડા વાળાઓને માયા પણ ગામડા વાળી આવે છે, એટલે બહુ

સારા છો ગામડા વાળા, વધારે સંખ્યા ક્યાંની છે? પરંતુ હમણાં તો બધાં મધુબન નિવાસી છો.

બધાં ટીચર્સ નું પર્મનેન્ટ (કાયમી) એડ્રેસ (સરનામું) કયું છે? મધુબન છે ને. તે દુકાન છે, આ ઘર છે. વધારે શું યાદ રહે છે - ઘર કે દુકાન? કોઈ-કોઈ ને દુકાન વધારે યાદ રહે છે. સૂચે તો પણ દુકાન યાદ આવશે. તમે લોકો જ્યાં ઈચ્છો બુદ્ધિ ને સ્થિત કરી શકો છો. સેવાકેન્દ્ર પર રહેતાં પણ મધુબન નિવાસી બની શકો અને મધુબન માં રહેતાં પણ સેવાધારી બની શકો છો, આ અભ્યાસ છે ને. સેકન્ડ માં વિચાર્યું અને સ્થિત થયાં, આ છે ટીચર્સ ની સ્થિતિ ની વિશેષતા. બુદ્ધિ પણ સમર્પિત છે ને કે ફક્ત સેવા નાં માટે સમર્પિત છો? સમર્પિત બુદ્ધિ અર્થાત્ જ્યાં ઈચ્છે, જ્યારે ઈચ્છે ત્યાં સ્થિત થઈ જાય. આ વિશેષતા ની નિશાની છે બુદ્ધિ સહિત સમર્પિત - એવાં છો ને કે બુદ્ધિ થી અડધા સમર્પિત છો અને શરીર થી આખાં છો?

કોઈ-કોઈ ટીચર્સ પણ કહે છે - યોગ માં બેસીએ છીએ તો આત્મ-અભિમાની થવાનાં બદલે સેવા યાદ આવે છે. પરંતુ એવું ન થવું જોઈએ કારણ કે અંત સમયે જો અશરીરી બનવાનાં બદલે સેવા નો પણ સંકલ્પ ચાલ્યો તો સેકન્ડ નાં પેપર માં ફેલ (નપાસ) થઈ જશો. તે સમયે સિવાય બાપનાં, નિરાકારી, નિર્વિકારી, નિરહંકારી - બીજું કંઈ યાદ ન આવે. બ્રહ્મા બાપે અંતિમ સ્ટેજ (સ્થિતિ) આ જ બનાવી ને - બિલકુલ નિરાકારી. સેવા માં તો પણ સાકાર માં આવી જશો, એટલે આ અભ્યાસ કરો - જે સમયે જે ઈચ્છો તે સ્થિતિ થાય નહીં તો દગો મળી જશે. એવું નહીં વિચારો - સેવા નો જ તો સંકલ્પ આવ્યો, ખરાબ સંકલ્પ વિકલ્પ તો નથી આવ્યાં. પરંતુ કંટ્રોલિંગ પાવર (નિયંત્રણ શક્તિ) તો ન થયો ને. કંટ્રોલિંગ પાવર નથી તો રુલિંગ પાવર (શાસક શક્તિ) આવી નથી શકતો, પછી રુલર (શાસક) બની નહીં શકશો. તો અભ્યાસ કરો. હમણાંથી બહુજકાળ નો અભ્યાસ જોઈએ. આને હલકું નહીં છોડો (હળવું ન લો). તો સાંભળ્યું, ટીચર્સે શું અભ્યાસ કરવાનો છે? ત્યારે - કહેશે ટીચર્સ બાપ ને ફોલો (અનુકરણ) કરવા વાળા છે. સદા બ્રહ્મા બાપ ને સામે રાખો અને ત્રણ વરદાન યાદ રાખો અને ફોલો કરો. આ તો સહજ છે ને. આ અંતિમ વરદાન ખૂબ જ શક્તિશાળી છે. આ ત્રણ વરદાનો ને જો સદા સ્મૃતિ માં રાખતાં પ્રેક્ટિકલ માં આવો તો બાપ નાં દિલતપ્ત અને રાજ્ય-તપ્ત નાં અધિકારી જરૂર બનશો. અચ્છા!

સર્વ બાપ સમાન સદા નોલેજકુલ, પાવરકુલ બાળકો ને, સદા ભાગ્યવિધાતા દ્વારા શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય ની સ્પષ્ટ રેખાઓ વાળા ભાગ્યવાન બાળકો, સદા બાપ સમાન ત્રિ-વરદાન પ્રાપ્ત થયેલ વિશેષ આત્માઓ ને, સદા બ્રાહ્મણ જન્મ ની પાલના અને ભણતર ને આગળ વધારવા વાળા - એવાં અખંડ ભાગ્યવાન બાળકો ને બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને નમસ્તે.

અવ્યક્ત બાપદાદા ની ઝોન પ્રમાણે બાળકો થી મુલાકાત - મહારાષ્ટ્ર ગ્રુપ

સદા પોતાને સર્વ પ્રાપ્તિઓ થી ભરપૂર અનુભવ કરો છો? ક્યારેય ખાલી તો નથી થઈ જતાં? કારણ કે બાપે એટલી પ્રાપ્તિઓ કરાવી છે, જો સર્વ પ્રાપ્તિ પોતાનામાં જમા કરો તો ક્યારેય પણ ખાલી ન થઈ શકો. આ જન્મ ની તો વાત જ નથી પરંતુ અનેક જન્મ પણ અહીંયા ની ભરપૂરતા સાથે રહેશે. તો જ્યારે આટલું આપ્યું છે જે ભવિષ્ય માં પણ ચાલવાનું છે, તો હવે ખાલી કેવી રીતે થશો? જો બુદ્ધિ ખાલી રહે તો હલચલ રહેશે. કોઈ પણ વસ્તુ જુઓ કુલ (પૂરી) ભરેલી નથી હોતી તો તેમાં હલચલ થાય છે. તો ભરપૂર હોવાની નિશાની છે કે માયા ને આવવાની માર્જિન (છૂટ) નથી. માયા જ હલાવે છે. તો માયા આવે છે કે નહીં? સંકલ્પ માં પણ આવે છે? માયા નાં રાજ્ય માં તો અડધો કલ્પ અનુભવ કર્યો અને હવે પોતાનાં રાજ્ય માં જઈ રહ્યાં છો. જ્યારે માયાજીત બનશો ત્યારે પછી પોતાનું રાજ્ય આવશે અને માયાજીત બનવાનું સહજ સાધન - સદા પ્રાપ્તિ થી ભરપૂર રહો. કોઈ એક પણ પ્રાપ્તિ થી વંચિત નહીં રહો. સર્વ પ્રાપ્તિ હોય. એવું નહીં - આ તો છે, એક વાત નથી તો કોઈ વાંધો નહીં. જો જરા પણ કમી હશે તો માયા છોડશે નહીં, તે જગ્યાએ થી હલાવશે. તો માયા ને આવવાની માર્જિન જ ન હોય. આવી ગઈ પછી ભગાવો તો તેમાં સમય જાય છે. તો માયાજીત બન્યાં છો? આ નહીં વિચારો - ૨ વર્ષ કે ૩ વર્ષ માં થઈ જઈશું. બ્રાહ્મણો નાં માટે સ્લોગન છે - “હમણાં નહીં તો ક્યારેય નહીં”. હવે સમય ની રફતાર નાં પ્રમાણે કોઈપણ સમયે કંઈ પણ થઈ શકે છે, એટલે તીવ્ર પુરુષાર્થી બનો. અચ્છા!

વરદાન :- સમય અને સંકલ્પ સહિત પોતાનાં સર્વ ખજાનાઓને વિલ કરવા વાળા મોહજીત ભવ

જેવી રીતે બાળકો ને બધું જ વિલ કરવામાં આવે છે, એવી રીતે તમે લોકો પણ બાપ ને પોતાનાં

વારીસ બનાવીને બધું જ વિલ કરી દો તો વિલ પાવર (આત્મ શક્તિ) આવી જશે. આ વિલ પાવર થી મોહ સ્વતઃ નષ્ટ થઈ જશે. જેમ સાકાર બાપે પૂરા પોતાને વિલ કેવી રીતે કર્યા તેમ તમારા લોકોની જે સ્મૃતિ છે, સમય અને સંકલ્પો નાં ખજાના છે તેને વિલ કરો અર્થાત્ શ્રીમત પ્રમાણે સેવાઓમાં લગાવો તો મોહજીત, બંધનમુક્ત બની જશો.

સ્લોગન :- એક-બીજા નાં સ્નેહી બનવાનાં માટે સરળતા અને સહનશીલતા નો ગુણ ધારણ કરો.

સુચના :- આજે માસ નો ત્રીજો રવિવાર આંતરરાષ્ટ્રીય યોગ દિવસ છે, બાબા નાં બધાં બાળકો સાંજે ૬:૩૦ થી ૭:૩૦ વાગ્યા સુધી વિશેષ પોતાનાં રહેમદિલ દાતા સ્વરુપ, સંપૂર્ણ પવિત્ર સ્વરુપ માં સ્થિત થઈ સર્વ આત્માઓ ને પવિત્રતા, સુખ-શાંતિ ની અંજલી આપવાની સેવા કરે.

“ મીઠા બાળકો - તમે જે પણ સાંભળો છો તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરો તો બુદ્ધિમાં આખો દિવસ આ જ્ઞાન ટપકતું રહેશે”

પ્રશ્ન :- અહીંયા નો કયો હુનર (કળા) નવી દુનિયાની સ્થાપના માં કામ આવશે?

ઉત્તર :- અહીંયા જે સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નો હુનર છે - જેનાથી એરોપ્લેન, મકાન વગેરે બનાવે છે, આ સંસ્કાર ત્યાં પણ સાથે લઈ જશે. અહિયાં ભલે જ્ઞાન ન લે પરંતુ ત્યાં આ હુનર સાથે જશે. તમે હમણાં સતયુગ થી લઈને કળયુગ અંત સુધી ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી જાણો છો. તમને ખબર છે કે આ આખો થી જે કાંઈ જૂની દુનિયાનું જોઈએ છીએ, તે બધું હવે ખતમ થવાનું છે.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ સો કે...

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે. હૂબહૂ જેમ પ હજાર વર્ષ પહેલાં સમજાવ્યું હતું, તેમ ફરી પણ સમજાવી રહ્યાં છે કે જૂની દુનિયાનો વિનાશ અને નવી દુનિયા સતયુગ ની સ્થાપના કેવી રીતે થાય છે. હમણાં છે જૂની દુનિયા અને નવી દુનિયાનો સંગમયુગ. બાપે સમજાવ્યું છે નવી દુનિયા સતયુગ થી લઈને હમણાં કળયુગ અંત સુધી શું-શું થઈ રહ્યું છે! કઈ-કઈ સામગ્રી છે! શું-શું જુઓ છો! યજ્ઞ, તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે શું કરે છે. આ જે કાંઈ દેખાય છે એ કાંઈ પણ રહેવાનું નથી. જૂની કોઈ પણ વસ્તુ રહેવાની નથી. જેવી રીતે જૂનું મકાન તોડે છે તો તેમાં જે માર્બલ નાં પથ્થર વગેરે સારી વસ્તુઓ હોય છે, તે રાખી દે છે. બાકી તોડી-ફોડી દે છે. આપ બાળકો જાણો છો આ જૂનું બધું ખતમ થવાનું છે. બાકી આ જે સાયન્સ નો હુનર છે, તે કાયમ રહેશે. તમે બધાં જાણો છો કે આ સૃષ્ટિ ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. સતયુગ થી કળયુગ અંત સુધી શું-શું થાય છે. આ સાયન્સ પણ એક વિદ્યા છે, તેનાથી એરોપ્લેન, વીજળી વગેરે બધું બન્યું છે. પહેલાં આ નહોતું, હમણાં બન્યું છે. દુનિયા તો ચાલતી રહે છે. ભારત છે અવિનાશી ખંડ, પ્રલય તો થતી નથી. આ સાયન્સ જેનાથી હમણાં આટલું સુખ મળે છે, તે હુનર પણ ત્યાં રહે છે. શિખેલી વસ્તુઓ બીજા જન્મ માં પણ કામ આવે છે. કાંઈ ને કાંઈ રહે છે. અહીંયા પણ ધરતીકંપ જ્યાં થાય છે તો ફરી જલ્દી થી આખું નવું બનાવી દે છે. ત્યાં નવી દુનિયામાં વિમાન વગેરે બનાવવા વાળા પણ હશે. સૃષ્ટિ તો ચાલતી જ રહે છે. આ બનાવવા વાળા ફરી પણ આવશે. અંત મતિ સો ગતિ થશે. ભલે એમનામાં આ જ્ઞાન નથી પરંતુ તે આવશે જરૂર અને આવીને નવી-નવી વસ્તુઓ બનાવશે. આ ખ્યાલાત હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે. આ બધું ખતમ થઈ જશે, બાકી ફક્ત ભારત ખંડ જ રહેશે. તમે યોદ્ધા છો. પોતાનાં માટે યોગબળ થી સ્વરાજ્ય ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છો. ત્યાં બધું જ નવું હશે. તત્વો પણ જે તમોપ્રધાન છે તે સતોપ્રધાન બની જશે. તમે પણ નવી પવિત્ર દુનિયામાં જવાનાં માટે હમણાં પવિત્ર બની રહ્યાં છો. તમે જાણો છો આપણે બાળકો આ શિખીને ખૂબ હોશિયાર થઈ જઈશું. ખૂબ મીઠા ફૂલ બની જઈશું. તમે કોઈને પણ આ વાતો સંભળાવો છો તો તે ખૂબ ખુશ થાય છે. જે જેટલું સારી રીતે સમજાવે છે, તેનાં પર ખૂબ ખુશ થાય છે. કહે છે આ સમજાવે તો બહુ સારું છે, પરંતુ જ્યારે ઓપિનિયન (અભિપ્રાય) લખવાનાં માટે કહીએ છીએ તો કહે છે વિચાર કરીશું. આટલાંમાં અમે કેવી રીતે લખી દઈએ. એકવાર સાંભળવાથી બાપ થી યોગ કેવી રીતે રાખીએ, આ શિખી ન શકીએ. સારું તો લાગે છે. તમે આ જરૂર સમજાવતાં હશો કે હવે જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. પાપો નો બોજો માથા પર ખૂબ છે. આ પતિત દુનિયા છે, પાપ ખૂબ કરેલાં છે. રાવણ રાજ્ય માં બધાં પતિત છે ત્યારે તો પતિત-પાવન બાપ ને બોલાવે છે. આ જ્ઞાન હમણાં તમને છે. સતયુગ માં આ કોઈ નથી જાણતું કે આનાં પછી ત્રેતા આવશે. ત્યાં તો પ્રાલબ્ધ ભોગવે છે.

હવે આપ બાળકો કેટલાં બુદ્ધિવાન બનો છો, જાણો છો આપણને રુહાની બાપ ભણાવે છે. બાબા છે વર્લ્ડ ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (દુનિયાની સર્વોચ્ચ સત્તા), તે છે શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી. તે શાસ્ત્ર વાંચવા વાળા ને ઓલમાઈટી ન કહેવાય. આ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર છે. બાકી આ જે બાબા તમને ભણાવી રહ્યાં છે, આ છે નવી દુનિયાનાં માટે નવી વાતો. તો આપ બાળકોને ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. બુદ્ધિ માં આખો દિવસ આ જ્ઞાન ટપકતું રહે. સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) જે વાંચે છે એને ફરી રિવાઈઝ (યાદ) પણ કરે છે, જેને જ વિચાર સાગર મંથન કહેવાય છે. તમે એ સમજો છો કે બાબા આપણને બેહદનું ભણતર અથવા સૃષ્ટિનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું બધું

રહસ્ય બેસી સમજાવે છે, જેને તમારા સિવાય કોઈ સમજી નથી શકતું એટલે તમને બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. તમે ખૂબ મોટાં વ્યક્તિ છો. તમને ભણાવવા વાળા પણ ઊંચા માં ઊંચા બાપ છે. તો તમને સદૈવ ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. સદૈવ બુદ્ધિમાં આ વાતો રિવાઈઝ કરો કે પહેલાં-પહેલાં અમે પાવન હતાં. પછી ૮૪ જન્મ લઈ પતિત બની ગયાં, હવે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર બાબા પાવન બનાવી રહ્યાં છે. સાધુ-સંત બધાં કહે છે કે અમે રચતા બાપ અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. તમે જાણો છો કાઈસ્ટ ફરી પોતાનાં સમય પર આવશે. કિશ્ન નું જેમ આખી સૃષ્ટિ પર રાજ્ય હતું, હવે બધાં અલગ-અલગ થઈ ગયાં છે, પરસ્પર લડી-ઝઘડી રહ્યાં છે. હવે કહે છે એક રાજ્ય એક ભાષા હોય. મતભેદ ન હોય, આ કેવી રીતે થઈ શકે છે. હમણાં તો પરસ્પર લડી-ઝઘડી ને વધારે જ પાક્કા થઈ ગયાં છે. હમણાં આ તો થઈ નથી શકતું જે બધાંની એક દેવતાઈ મત થઈ જાય. ભલે કહે છે રામરાજ્ય જોઈએ પરંતુ સમજતાં કાંઈ નથી. તમને પણ પહેલાં કાંઈ ખબર નહોતી. હવે તમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો, તમે જાણો છો કે આપણો યુગ જ અલગ છે. આ સંગમયુગ પર બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ ધર્મ ની સ્થાપના થાય છે. તમે બ્રાહ્મણ છો રાજકૃષિ. તમે પવિત્ર પણ છો અને શિવબાબા થી રાજ્ય પ્રાપ્ત કરો છો. તેઓ યોગ રાખે છે બ્રહ્મ થી, એક બાપ થી નથી રાખતાં. કોઈ કોનાથી રાખે, કોઈ કોનાથી. કોઈ કોનાં પુજારી, તો કોઈ કોનાં. આ કોઈને ખબર જ નથી કે ઊંચા માં ઊંચા કોણ છે એટલે બાપે કહ્યું છે આ બધાં છે આસુરી સંપ્રદાય, તુચ્છબુદ્ધિ. રાવણ નાં મુરીદ (ગુલામ) છે. તમે હમણાં શિવબાબા નાં બન્યાં છો. તમને બાપ થી વારસો મળે છે નવી દુનિયા સતયુગ નો. બાપ કહે છે - હેં આત્માઓ તમારે હવે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે એટલે ફક્ત મને યાદ કરો. કેટલી સહજ વાત છે. ગીતા માં કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે પછી એમને દ્વાપરયુગ માં લઈ ગયાં છે. ભૂલ તો ભારે કરી છે પરંતુ આ વાત એમની જ બુદ્ધિ માં બેસસે જે અહીંયા આવતાં રહેશે. મેળા માં આવે તો અસંખ્ય છે એમાંથી જુઓ કલમ કેવી રીતે લાગે છે. અનેક ધર્મ વાળા આવે છે, તેમાં પણ વધારે હિંદુ ધર્મ વાળા આવે છે, જે દેવી-દેવતાઓ નાં પુજારી હશે. આપેહી (પોતેજ) પૂજ્ય આપેહી પુજારી.....આનો પણ અર્થ સમજાવવો પડે છે. મેળા પ્રદર્શની માં આટલું વધારે સમજાવી નથી શકાતું. કોઈ તો ૪-૫ માસ આવે છે, સમજે છે. કોઈ થોડું સારી રીતે સમજે છે. તમે જેટલાં વધારે પ્રદર્શની મેળા વગેરે કરશો એટલાં ખૂબ આવશે. સમજશે જ્ઞાન ખૂબ સારું છે. જઈને સમજીએ. સેવાકેન્દ્ર પર આટલાં ચિત્ર નથી હોતાં. પ્રદર્શની માં ખૂબ ચિત્ર હોય છે. તમે સમજાવો છો - તો સારું પણ એમને લાગે છે પરંતુ બહાર જવાથી માયા નું વાયુમંડળ છે, પોતાની ધંધાધોરી માં લાગી જાય છે. હવે આ જૂની દુનિયા ખતમ થઈ નવી બનશે અને બાબા આપણા માટે સ્વર્ગ ની બાદશાહી સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. નવી દુનિયામાં આપણે જઈને નવાં મહેલ બનાવીશું. એવું નથી નીચે થી મહેલ નીકળી આવશે. પહેલી-પહેલી મુખ્ય આ વાત નિશ્ચય કરવાની છે કે એ આપણા બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ છે. એમનામાં બધું નોલેજ છે, ત્યારે તો મહિમા ગાયે છે જ્ઞાન નાં સાગર..... તે બીજ જડ હોય છે. તે બોલી ન શકે. આ ચૈતન્ય છે. બાપે તમને બધું નોલેજ આપ્યું છે જે બીજાઓને સારી રીતે સમજાવવાનું છે. મેળા અથવા પ્રદર્શની માં અસંખ્ય આવે છે. નીકળે કોટો માં કોઈ છે. ૭-૮ દિવસ આવીને ફરી ગુમ થઈ જાય છે. આમ કરતાં-કરતાં કોઈ ને કોઈ નીકળી આવશે. સમય થોડો છે, વિનાશ સામે છે. કર્માતીત અવસ્થા ને પામવાની છે જરૂર. પતિત થી પાવન થવાનાં માટે યાદ ખૂબ જરૂરી છે. પોતાની સંભાળ કરવાની છે. મારે સતોપ્રધાન બનવું છે - આ ચિંતા લાગી રહે કારણ કે માથા પર જન્મ-જન્માન્તર નો બોજો છે. રાવણ રાજ્ય થવાથી સીડી ઉતરતાં જ આવ્યાં છો. હવે યોગબળ થી ચઢવાનું છે. રાત-દિવસ આ જ ફિકરાત (ચિંતા) રહે કે મારે સતોપ્રધાન બનવું છે અને સૃષ્ટિ ચક્ર નું નોલેજ પણ બુદ્ધિ માં જોઈએ. સ્કૂલ માં પણ આ રહે છે કે હું ફલાણા-ફલાણા સબ્જેક્ટ (વિષય) માં પાસ થઈ જાઉં, આમાં મુખ્ય સબ્જેક્ટ છે યાદ નો. સૃષ્ટિનાં આદિ મધ્ય અંત નું પણ જ્ઞાન જોઈએ. તમારી બુદ્ધિ માં આખું સીડી નું જ્ઞાન છે કે હવે અમે બાબાની યાદ થી સતયુગી સૂર્યવંશી ધરાના (વંશજ) ની સીડી ચઢીએ છીએ. ૮૪ જન્મ લેતાં સીડી ઉતરતાં આવ્યાં, હવે ફટ થી ચઢી જવી છે. ગાયન છે ને - સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ. આ જન્મમાં જ બાપ થી જીવનમુક્તિ નો વારસો લઈને સો દેવતા બની જઈશું. બાબા કહે છે બાળકો તમે જ સૂર્યવંશી હતાં, પછી ચંદ્રવંશી, વૈશ્ય વંશી બન્યાં. હવે તમને બ્રાહ્મણ બનાવું છું. બ્રાહ્મણ છે ચોટી. ઊંચા માં ઊંચા પરમપિતા પરમાત્મા આવીને બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ત્રણ ધર્મો ની સ્થાપના કરે છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે બ્રાહ્મણ વર્ણ માં છીએ. પછી દેવતા વર્ણ માં આવીશું. બાળકોને રોજ કેટલું બુદ્ધિ માં જ્ઞાન ભરતાં રહે છે, જેને ધારણ કરવાનું છે. નહીં તો આપ સમાન કેવી રીતે બનાવશો. સૂર્યવંશી ધરાના માં ખૂબ થોડા આવશે, જે સારી રીતે ભણશે અને ભણાવશે.

આ સમયે તમારી ગત મત દુનિયા થી બિલકુલ ન્યારી છે. જેમ કહે છે ઈશ્વર ની ગત મત ન્યારી છે. તમારા

સિવાય કોઈ પણ બાપ થી યોગ લગાવતાં નથી. પ્રદર્શની માં આવે છે પછી ચાલ્યાં જાય છે. તે બની જાય છે પ્રજા. બાકી જે સારી રીતે ભણશે, ભણાવશે તે સારું પદ પામી શકે છે. પછી તમારી આ મશીનરી (કાર્ય) પણ જોર ભરતી જશે. અનેકો ને કશિશ (આકર્ષણ) થશે, આવતાં રહેશે. નવી વાત ને ફેલાવામાં સમય તો લાગે છે ને. ચિત્ર પણ ફટ થી બહુ બની જશે. દિવસે-પ્રતિદિવસે મનુષ્ય પણ વૃદ્ધિ ને પામતાં જાય છે.

તમે જાણો છો આ જે બોમ્બસ વગેરે ની લડાઈ લાગશે તો પછી શું હાલ થશે. દિવસે-પ્રતિદિવસે દુઃખ અપાર થતું જશે. અંતે આ દુઃખ ની દુનિયા ખતમ થશે. ટોટલ (પૂરો) વિનાશ નહીં થશે. શાસ્ત્રો માં ગાયન છે આ ભારત અવિનાશી ખંડ છે. તમે જાણો છો આપણું યાદગાર હૂબહૂ આબુ માં છે. તેનાં પર સમજાવવું જોઈએ, તે છે જડ યાદગાર. અહીંયા પ્રેક્ટિકલ (ખરેખર) સ્થાપના થઈ રહી છે. રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો વૈકુંઠ નાં માટે. દેલવાડા મંદિર કેટલું સારું બનાવેલું છે. આપણે પણ અહીંયા આવીને બેઠા છીએ. પહેલે થી જ આપણું યાદગાર બનેલું છે. તમે સ્વર્ગ ની રાજાઈ પામવાનાં માટે અહીંયા બેઠા છો. કહે છે બાબા અમે તમારા થી રાજ્ય લઈને જ છોડીશું. જે સારી રીતે આખો દિવસ સિમરણ કરે અને કરાવતાં હશે, ખુશી પણ તેમને જ રહેશે. સ્ટુડન્ટ પોતે સમજે છે - હું પાસ થઈશ કે નહીં. લાખો-કરોડો માંથી સ્કોલરશિપ કેટલાં થોડાને મળે છે. મુખ્ય છે ૮ સોના નાં પછી ૧૦૮ ચાંદી નાં, બાકી ૧૬૦૦૦ તાંબા નાં. જેવી રીતે જુઓ પોપ મેડલ્સ આપતાં હતાં તો બધાંને સોના નાં થોડી આપશે. કોઈ ને સોના નો, કોઈને ચાંદી નો. માળા પણ એવી રીતે બને છે. તમે ઈચ્છો છો ગોલ્ડન પ્રાઈઝ (સુવર્ણ ઈનામ) લઈએ. ચાંદી નું લેવાથી ચંદ્રવંશી માં આવી જઈશું. બાબા કહે છે મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે બીજો કોઈ ઉપાય જ નથી. આ જ કુરણા રાખો પાસ થવાની. લડાઈ નો થોડો વધારે હંગામો (તોફાન) થશે પછી જોર (તીવ્રતા) થી પુરુષાર્થ કરવા લાગી પડશે. પરીક્ષા નાં સમયે સ્ટુડન્ટ પણ ગેલપ (ઝડપ) કરવા પુરુષાર્થ માં લાગી જાય છે. આ બેહદની સ્ફૂલ છે. પ્રદર્શની પર ખૂબ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરતાં રહો. પ્રોજેક્ટર થી એટલાં પ્રભાવિત નથી થતાં, જેટલું પ્રદર્શની જોઈ વન્ડર ખાય (આશ્ચર્ય લાગે) છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જૂની દુનિયાનો વિનાશ થાય તેનાં પહેલાં પોતાની કર્માતિત અવસ્થા બનાવવાની છે, યાદ માં રહી સતોપ્રધાન બનવાનું છે.
2. સદા આ જ ખુશી રહે કે આપણને ભણાવવા વાળા સ્વયં ઊંચા માં ઊંચા બાપ છે. ભણતર સારી રીતે ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. સાંભળીને વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે.

વરદાન :- નિર્વિકારી તથા ફરિશ્તા સ્વરૂપ ની સ્થિતિ નો અનુભવ કરવા વાળા આત્મ - અભિમાની ભવ જે બાળકો આત્મ-અભિમાની બને છે તે સહજ જ નિર્વિકારી બની જાય છે. આત્મ-અભિમાની સ્થિતિ દ્વારા મન્સા માં પણ નિર્વિકારીપણા ની સ્ટેજ (સ્થિતિ) નો અનુભવ થાય છે. એમ નિર્વિકારી જેમને કોઈ પણ પ્રકારની ઈમ્પ્યોરીટી (અપવિત્રતા) તથા પ તત્વો નું આકર્ષણ આકર્ષિત નથી કરતું - તે જ ફરિશ્તા કહેવાય છે. આનાં માટે સાકાર માં રહેતાં પોતાની નિરાકારી આત્મ-અભિમાની સ્થિતિ માં સ્થિત રહો.

સ્લોગન :- જીવન માં અતીન્દ્રિય સુખ નો અનુભવ કરવાનાં માટે વિશેષ અમૃતવેલા એકાંતપ્રિય બનો.

“ મીઠા બાળકો - તમારો ચહેરો સદા ખુશનુમા હોય , બોલ માં હિંમત અને સ્પીરીટ (આત્મબળ) હોય , તો તમારી વાત નો પ્રભાવ પડશે”

પ્રશ્ન :- કઈ ડ્યુટી અથવા કર્તવ્ય બાપ નું છે, જે કોઈ પણ મનુષ્ય નથી કરી શકતાં?

ઉત્તર :- વિશ્વ માં શાંતિ સ્થાપન કરવી તથા પતિત સૃષ્ટિ ને પાવન બનાવવી, આ ડ્યુટી બાપની છે. કોઈ પણ મનુષ્ય વિશ્વ માં પીસ (શાંતિ) કરી નથી શકતાં. ભલે કોન્ફરન્સ (સંગઠન) વગેરે કરે છે, પીસ પ્રાઈઝ (ઈનામ) આપે છે પરંતુ પીસ સ્થાપન ત્યારે થાય જ્યારે પહેલાં પ્યોરિટી (પવિત્રતા) માં રહે. પ્યોરિટી થી જ પીસ અને પ્રોસપર્ટી (સમૃદ્ધિ) મળે છે. બાપ આવીને એવી પવિત્ર દુનિયા સ્થાપન કરે છે, જ્યાં પીસ હશે.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા પિતા.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ કોની મહિમા સાંભળી? બ્રહ્માની, સરસ્વતી ની કે શિવ ની? જ્યારે કહે છે તમારા સિવાય બીજું કોઈ નથી તો બીજા પછી કોની મહિમા કરી શકાય છે. ભલે બ્રાહ્મણ ચોટી (સૌથી ઊંચા) છે પરંતુ એમનાં ઉપર શિવબાબા છે ને. એમનાં સિવાય બીજા કોઈની મહિમા નથી. હવે ઘણાઓ ને પીસ પ્રાઈઝ પણ આપે છે. આ દુનિયાનાં સમાચાર પણ સાંભળવાં જોઈએ. તમને નવી દુનિયાનાં સમાચાર બુદ્ધિ માં છે. હવે આપણે જઈએ છીએ નવી દુનિયામાં. તો આપ બાળકો જાણો છો કે એક નાં સિવાય બીજા કોઈ ની મહિમા નથી. બાપ કહે છે હું છું આપ પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળો. હું ન હોત તો તમે બ્રાહ્મણ થોડી હોત. તમે બ્રાહ્મણ હમણાં શિખી રહ્યા છો, બાપ થી વારસો પામી રહ્યા છો. શૂદ્ર તો વારસો પામી ન શકે. તો બલિહારી એક બાપની છે. ભલે રુહાની સેવાધારી બ્રાહ્મણો નું પણ ગાયન છે. દેવી-દેવતાઓનું પણ ગાયન છે. પરંતુ જો શિવબાબા ન હોય તો આમનું પણ ગાયન ક્યાંથી આવે! ગાયે પણ છે મારા તો એક શિવબાબા, બીજું ન કોઈ. વારસો પણ એમનાથી જ મળે છે. બાબા કહે છે - મને કોઈ પીસ પ્રાઈઝ નથી મળતી. હું તો નિષ્કામ સેવાધારી છું. મને શું મેડલ આપશે? શું મને કોઈ મેડલ આપશે! હું પ્રાઈઝ નું શું કરીશ! કોઈ સોના વગેરે નું મેડલ બનાવીને આપે છે અથવા સમાચાર પત્ર માં નાખે છે. મારા માટે શું કરશે? બાળકો હું તો બાપ છું. બાપ ની ફરજ છે - પતિતો ને પાવન બનાવવાં. ડ્રામા અનુસાર મારે બધાંને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ આપવાની છે. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ? જેમ જનક નું નામ છે તે પછી અનુ જનક બન્યાં. એમ અહીંયા પણ નામ છે. જેમ કોઈનું લક્ષ્મી નામ છે, હમણાં તે જીવનબંધ માં છે અને તમે હવે સાચી લક્ષ્મી, સાચાં નારાયણ બની રહ્યાં છો. ભારત માં જ એવાં નામ અનેકોનાં છે બીજા ધર્મ વાળાઓનાં એવાં-એવાં નામ નહીં સાંભળશો. ભારત માં કેમ રાખે છે? કારણ કે આ મોટાઓનું યાદગાર છે. નહીં તો ફર્ક જુઓ કેટલો છે. અહીંયાનાં લક્ષ્મી-નારાયણ નામ વાળા મંદિરો માં જઈને સતયુગી લક્ષ્મી-નારાયણ ની આગળ માથું ટેકવે છે, પૂજા કરે છે. એમને તો કહેશે શ્રી લક્ષ્મી, શ્રી નારાયણ. પોતાને શ્રી નથી કહી શકતાં. પતિત શ્રેષ્ઠ કેવી રીતે હોઈ શકે છે. તે કહેશે અમે વિકારી પતિત છીએ, આ નિર્વિકારી પાવન છે. છે તો આ પણ મનુષ્ય. તે પાસ્ટ (પહેલાં) થઈને ગયાં છે. આ બધી વાતો બીજા કોઈ નથી જાણતાં. તમને બાપ બેસી સમજાવે છે અને દરેક પ્રકાર નું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) પણ આપે છે. હવે વિરાટ રુપ નું ચિત્ર પણ જરૂર હોવું જોઈએ. દેવતાઓ જ પછી અંત માં જઈને શુદ્ર બને છે. વેરાઈટી (વિવિધતા) છે ને. બીજા કોઈનું એવું વિરાટ રુપ બનેલું નથી. ૮૪ જન્મ પણ તમે જ લો છો. પૂજ્ય પુજારી પણ તમે જ બનો છો. આટલાં અસંખ્ય પુજારીઓનાં માટે પછી પૂજ્ય પણ ખૂબ જોઈએ ને. તો કેટલાં ચિત્ર બેસી બનાવ્યાં છે. હનુમાન ને પણ પૂજ્ય બનાવી રાખ્યાં છે. તો વિરાટ રુપ નું ચિત્ર પણ જરૂરી છે. હિસાબ જોઈએ ને. ક્યાં હિસાબ થી આપણે ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. ઉપર માં ચોટી પણ જરૂર આપવી પડે. વિષ્ણુ નું રુપ પણ ઠીક છે કારણ કે પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. બ્રાહ્મણો ની ચોટી પણ ક્લિયર (સ્પષ્ટ) કરી બતાવવી જોઈએ. ચિત્ર એટલું મોટું બનાવવું જોઈએ જે લખાણ પણ આવી જાય. સમજણ તમે ખૂબ સહજ આપી શકો છો. હકીકત માં બાબાને પ્રાઈઝ કાંઈ પણ નથી મળતી. પ્રાઈઝ તમને મળે છે. પ્યોરીટી (પવિત્રતા), પીસ (શાંતિ) અને પ્રોસપર્ટી (સુખ) નું રાજ્ય તમે સ્થાપન કરો છો. તમે કોઈને પણ કહી શકો છો - અમે આ સ્થાપના કરી રહ્યાં છીએ. અમે જે આટલી સર્વિસ (સેવા) કરીએ છીએ, એની પ્રાઈઝ અમને

મળે છે - વિશ્વ ની બાદશાહી. કેટલી સારી સમજવાની વાત છે. બાકી અહીંયા કોઈને પીસ પ્રાઈઝ શું મળશે? તમે લખી શકો છો કે અમે પ્યોરિટી પીસ પ્રોસપર્ટી ૨૫૦૦ વર્ષ નાં માટે સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ શ્રીમત પર. પરંતુ બાળકોને એટલો નશો ચઢેલો નથી. નશો કોને ચઢશે? શું શિવબાબા ને? જેમને પૂરો નશો ચઢે છે, તે એ નશા થી સમજાવે છે. પહેલાં તો નશો બ્રહ્મા ને ચઢે છે, એટલે શિવબાબા કહે છે ફોલો ફાધર (પિતા નું અનુસરણ કરો). તમારે પણ આટલો ઊંચો પુરુષાર્થ કરી આ બનવાનું છે. આ બાબા કહે છે મને બાપ થી શિક્ષા મળી રહી છે. તમે પણ શિવબાબા ને યાદ કરો. હું તો પુરુષાર્થી છું. શિવબાબા કહે છે મારી તો ડ્યુટી છે પાવન બનાવવાની, આમાં મારી મહિમા શું કરશો. મને પ્રાઈઝ શું આપશો? કોઈ પણ મારી આ ડ્યુટી લઈ કેવી રીતે શકે. આજકાલ ઘણાઓ ને પીસ પ્રાઈઝ મળતી રહે છે. તો તમે સલાહ આપી શકો છો - તમે પીસ સ્થાપન કરી શકશો શું? પીસ સ્થાપન કરવા વાળા તો એક જ બાપ છે. પહેલાં જોઈએ પવિત્રતા. પીસ તો છે શાંતિધામ, સુખધામ માં. ઇનકોર્પોરીયલ વર્લ્ડ (નિરાકાર દુનિયા) માં અથવા કોર્પોરીયલ પેરેડાઈઝ (સાકારી સ્વર્ગ) માં. આ પણ સમજાવવું પડે. પીસ સ્થાપન કરવા વાળા કોણ છે? તમે બોલાવો પણ છો કે આવીને પાવન દુનિયા સ્થાપન કરો. આ કોણ સમજાવે છે? બંને સાથે છે ને! ભલે બંને નું નામ લો, ભલે એક નું નામ લો. બચ્યું બાદશાહ, પીરું વજીર. તમે શું સમજો છો? વિચાર સાગર મંથન કોણ કરે છે? શિવબાબા કરશે કે બ્રહ્મા? છે તો બંને સાથે ને. આ વાતો ગુડ જાણે ગુડ ની ગોથરી જાણે. તમને ખબર નથી પડતી કે કોણ ડાયરેક્શન આપી રહ્યું છે ચિત્ર બનાવવાં અને સમજાવવા નાં માટે. આપણે જે રુહાની સર્વિસ કરી રહ્યાં છીએ તે પણ ડ્રામા અનુસાર. ભણવા અને ભણાવવા વાળા ક્યારેય પણ છુપા નથી રહી શકતાં. હાં, તોફાન તો જરૂર આવશે. આ ૫ વિકાર જ હેરાન કરે છે. રાવણ રાજ્ય માં બુદ્ધિ ખોટું કામ જ કરાવે છે કારણ કે બુદ્ધિ ને તાળું લાગી જાય છે. માયાએ બુદ્ધિ ને તાળું લગાવી દીધું છે. જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર હમણાં મળ્યું છે.

બાપ બેસી સમજાવે છે આપ ભારતવાસી શું બની પડ્યાં છો. આ બ્રહ્મા પણ સમજે છે કે શું હતો ફરી ૮૪ જન્મો નાં પછી શું બન્યું છું. ભારત માં ૮૪ જન્મ આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં જ ગણશે. બાપ પણ અહિંયાં જ આવ્યાં છે. શિવ જયંતી પણ ભારત માં જ થાય છે. બાબા કહે છે હું પતિત શરીર માં પ્રવેશ કરી પતિત દુનિયામાં જ આવું છું. નંબરવન પાવન પછી નંબરવન પતિત. આ સમયે પતિત તો બધાં છે ને. સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બાળકોની બુદ્ધિ માં આખો દિવસ આ જ નોલેજ રહે છે. બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં એક તો પવિત્ર રહો અને બાબા ને યાદ કરો. સતસંગ પણ સવારે અને સાંજે હોય છે. દિવસ માં તો વ્યવહાર માં રહે છે, ભક્તિ કરે છે. કોઈ કોની પૂજા કરશે, કોઈ કોની. હકીકત માં સ્ત્રી ને તો કહે છે પતિ જ તમારું બધું છે પછી એમને તો કોઈ ની પૂજા કરવાની નથી. પતિ ને જ ગુરુ ઈશ્વર સમજે છે. પરંતુ આ વિકારી નાં માટે થોડી કહી શકાય. પતિઓ નાં પતિ, ગુરુઓ નાં ગુરુ તો એક જ નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. તમે બધાં છો બ્રાઈડસ (સજની), એક જ બ્રાઈડગ્રુમ (સાજન) છે. તે પછી પતિ ને સમજી લે છે. હકીકત માં બાપ તો આવીને માતાઓ નું પદ ઊંચ કરે છે. ગવાયેલું પણ છે પહેલાં લક્ષ્મી, પાછળ નારાયણ. તો લક્ષ્મી નું માન વધારે થયું. તો સ્વર્ગ નાં માલિક બનવાનો કેટલો નશો હોવો જોઈએ, કલ્પ પહેલાં પણ શિવ જયંતી મનાવી હતી. બાબા આવ્યાં હતાં સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરી હતી. બાપ આવીને રાજયોગ શિખવાડે છે. આપણે રાજ્ય પણ લઈએ છીએ અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ થવાનો છે. બીજા કોઈની બુદ્ધિ માં આ વાતો હોઈ ન શકે. બુદ્ધિમાં આ બધી વાતો ધારણ રહે તો ખુશનુમા: રહે. હિંમત અને સ્પીરીટ(આત્મબળ) જોઈએ. આમાં બોલવાનો અભ્યાસ કરવાનો હોય છે, બેરિસ્ટર લોકો પણ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરે છે તો સારા બની જાય છે. નંબરવાર તો હોય છે. ફર્સ્ટ ક્લાસ (પ્રથમ શ્રેણી), સેકન્ડ ક્લાસ (દ્વિતીય શ્રેણી), થર્ડ ક્લાસ (તૃતીય શ્રેણી), ફોર્થ ક્લાસ (ચતુર્થ શ્રેણી) તો હોય જ છે. બાળકોની અવસ્થાઓ પણ એવી છે. બાળકો માં તો ખૂબ મીઠાશ જોઈએ. મધુરતા અને સ્પષ્ટ શબ્દો માં વાત કરવાથી પ્રભાવ પડશે. તો પીસ સ્થાપન કરવા વાળા એક જ બાપ છે, બોલાવે પણ એમને છે. બાપ કહે છે મને પ્રાઈઝ શું આપશો! હું તો આપ બાળકો ને પ્રાઈઝ આપું છું. તમે પીસ, પ્રોસપર્ટી સ્થાપન કરો છો રીયલ (ખરેખર). પરંતુ તમે છો ગુપ્ત. આગળ ચાલીને પ્રભાવ નીકળતો રહેશે. સમજે પણ છે બી.કે. ખૂબ કમાલ કરે છે. દિવસે-પ્રતિદિવસે સુધરતા પણ જશે. કોઈની પાસે ધન વધારે હોય છે તો મકાન પણ સારા-સારા માર્બલ નાં બનાવે છે. તમે પણ વધારે શિખતાં જશો તો પછી આ ચિત્ર વગેરે પણ આલીશાન બનતાં જશે. તો દરેક વાત માં સમય લાગે છે. આ તો ખૂબ મોટી પરીક્ષા છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બસ બીજા કોઈથી આપણો સંબંધ જ નથી. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનીએ, તે યુક્તિ બાપ બેસી બતાવે છે. ગીતા માં પણ છે - મનમનાભવ. પરંતુ આનો અર્થ નથી સમજતાં. હવે બાપ સન્મુખ બેસીને સમજાવે છે. બાળકો જાણે છે - અડધોકલ્પ છે ભક્તિ, અડધોકલ્પ

છે જ્ઞાન. સતયુગ ત્રેતા માં ભક્તિ હોતી નથી. જ્ઞાન છે દિવસ, ભક્તિ છે રાત. મનુષ્ય નાં જ દિવસ અને રાત હોય છે. આ છે બેહદ ની વાત. બ્રહ્મા નો દિવસ, બ્રહ્મા ની રાત. દિવસ માં જુઓ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની છે ને. હમણાં છે રાત. આ પહેલી (કોયડો) કેટલી સારી છે. બ્રહ્મા બનવામાં ૫ હજાર વર્ષ લાગે છે. ૮૪ જન્મ લે છે ને. તમે કહ્યો અમે જ દેવતા બનીએ છીએ. આ તો બુદ્ધિ માં સારી રીતે યાદ કરવું જોઈએ. સૃષ્ટિ ચક્ર બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર ને જોઈ ખૂબ ખુશ થવું જોઈએ. આ છે લક્ષ-હેતુ. રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો - નર થી નારાયણ બનવાનાં માટે. કૃષ્ણ સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતાં. ત્યાં થોડી બેસી ગીતા સંભળાવશે. કેટલી ભૂલ છે. આ ભૂલ બાપનાં વગર કોઈ બતાવી ન શકે. આ પણ આપ બાળકો જ જાણો છો બીજા તો બધાં વિષય સાગર માં ગોથા ખાતાં રહે છે. ઘણાં ને તો માયા એકદમ ગળા થી પકડી ગટર માં નાખી દે છે. બાપ કહે છે - ગટર માં નહીં પડો. નહીં તો ખૂબ પસ્તાવું પડશે. પસ્તાવું ન પડે એટલે બાપ સમજાવે છે. ઘણાઓ ને તો ખૂબ જોશ આવે છે, ઝટ માની લે છે. કોઈ લખે છે બાબા પહેલે થી જ સગાઈ કરેલી છે. હવે શું કરીએ? બાબા કહે છે - તમે કમાલ કરીને દેખાડો. એમને પહેલે થી જ બોલી દો. તમારે પતિ ની આજ્ઞા પર ચાલવું પડશે. આ ગેરેન્ટી (ખાત્રી) કરવી પડશે કે હું પવિત્ર રહીશ. પહેલાં થી જ લખી દે, જે હું કહીશ તે માનીશ. લખાવીને લો પછી કોઈ પરવા નથી. કન્યા તો લખાવી ન શકે. એમણે પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ અમારે લગ્ન નથી કરવાં. કન્યાઓએ તો ખૂબ ખબરદાર રહેવાનું છે. અચ્છા.

બાબા કહે છે તમે મને શું સમજ્યો, જે કહો છો - હેં પતિત-પાવન આવીને પાવન બનાવો, શું મારો આ જ ધંધો છે! બાપ બાળકો થી હસી-મજાક કરે છે. તમે બોલાવો છો બાબા અમે પતિત થઈ ગયાં છીએ, આવીને પાવન બનાવો. બાબા પરાયા (પારકા) દેશ માં આવે છે. આ પતિત દુનિયા છે ને! મારે આમાં પ્રવેશ થઈને પાવન બનાવવાનાં છે. આ તો ફરી આવીને પાવન શરીર લેશે. મારી તકદીર (નસીબ) માં તો આ પણ નથી. મારે પતિત શરીર માં જ આવવું પડે છે. આ નોલેજ સાંભળીને અનેકો ને ખુશી ખૂબ થાય છે. આ કેટલું ભારે નોલેજ છે. તો પુરુષાર્થ પણ પૂરો કરવો જોઈએ. સારા પુરુષાર્થોનાં નામ તો બાબા ગાયન કરે છે. મનુષ્ય તો મોજ ઉડાવે છે. સમજે છે અમે જેમ કે સ્વર્ગ માં બેઠા છીએ. અહીંયા તો સહન કરવું પડે છે. જે બાપ ખવડાવે, પીવડાવે, જ્યાં પણ બેસાડે. કદમ-કદમ શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદ શિવબાબા ને કરવાનાં છે, ફોલો બ્રહ્મા બાબા ને કરવાનાં છે. બ્રહ્મા બાપ નાં સમાન ઊંચ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ઈશ્વરીય નશા માં રહેવાનું છે.
2. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે, બાકી કોઈ વાત ની પરવા નથી કરવાની. કદમ-કદમ શ્રીમત પર ચાલવાનું છે.

વરદાન :- સંગમયુગ પર અતીન્દ્રિય સુખ નો અનુભવ કરવા વાળા ડબલ પ્રાપ્તિ નાં અધિકારી ભવ જે બાળકો સંગમયુગ પર અતીન્દ્રિય સુખ નો અનુભવ કરી લે છે તેમને સદા શાંતિ અને ખુશી ની ડબલ પ્રાપ્તિ નો નશો રહે છે કારણ કે અતીન્દ્રિય સુખ માં આ બંને પ્રાપ્તિઓ સમાયેલી છે. હમણાં આપ બાળકોને જે બાપ અને વારસા ની પ્રાપ્તિ છે એ આખાં કલ્પ માં નથી થઈ શકતી. આ સમય ની પ્રાપ્તિ અતીન્દ્રિય સુખ અને નોલેજ પણ પછી ક્યારેય નથી મળી શકતું. તો આ ડબલ પ્રાપ્તિ નાં અધિકારી બનો.

સ્લોગન :- એકબીજા નાં સંસ્કારો ને જાણવાં છતાં એમનાંથી મળીને ચાલવું - આ જ ઉન્નતિ નું સાધન છે.

“મીઠા બાળકો - બાપ આવ્યાં છે તમને ભક્તિ નું ફળ આપવાં, ભક્તિ નું ફળ છે જ્ઞાન, જ્ઞાન થી જ સદ્ગતિ થાય છે”

પ્રશ્ન :- આ બ્રાહ્મણ કુળ માં મોટાં કોને કહેશું? એમની નિશાની સંભળાવો?

ઉત્તર :- બ્રાહ્મણ કુળ માં મોટાં માં મોટાં તે છે જે સારી સર્વિસ (સેવા) કરવા વાળા છે. જેમને સદૈવ પોતાની ઉન્નતિનો જ ખ્યાલ રહે છે, જે ભણીને ખૂબ આગળ જાય છે. એવાં મહાવીર બાળકો પોતાનું તન-મન-ધન બધું ઈશ્વરીય સેવા માં સફળ કરે છે. પોતાની ચલન પર ખૂબ ધ્યાન આપે છે.

ગીત :- તૂને રાત ગવાઈ સોકે...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત અનકરેક્ટ (ખોટું) છે. આ દુનિયામાં તમે જે પણ સાંભળો છો બધું છે અનકરેક્ટ અર્થાત્ જુઠું. બાપ બેસી સમજાવે છે હેં ભારતવાસી બાળકો, બાળકો જે સન્મુખ છે, એમને જ કહેશે. તમને હવે ખબર પડી છે તે છે ભક્તિમાર્ગ. વેદ, શાસ્ત્ર, ઉપનિષદ વગેરે કેટલાં ભક્તિમાર્ગ માં જન્મ-જન્માંતર વાંચતા આવે છે. ગંગા સ્નાન કરતાં આવ્યાં છે. પૂછો, આ કુંભ નો મેળો ક્યાર થી લાગતો આવ્યો છે? કહેશે આ તો અનાદિ છે. ક્યાર થી કરતાં આવ્યાં છે? એ બતાવી નથી શકતાં. એમને આ ખબર જ નથી કે ભક્તિમાર્ગ ક્યાર થી શરૂ થાય છે. કલ્પ ની આયુ ઉલ્ટી કરી દીધી છે. કહે છે શાસ્ત્રો માં લખેલું છે - બ્રહ્મા નો દિવસ અને બ્રહ્મા ની રાત. આ એક ગીતા માં જ છે. હવે બાપ સમજાવે છે આપ બ્રાહ્મણો નો દિવસ અને રાત છે બેહદ ની. અડધોકલ્પ દિવસ, અડધોકલ્પ રાત. જરૂર સમાન જોઈએ ને. અડધાકલ્પ થી ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે, આ કોઈને ખબર નથી. સોમનાથ નું મંદિર ક્યારે બન્યું? પહેલાં-પહેલાં સોમનાથ નું મંદિર જ બન્યું છે - અવ્યભિચારી ભક્તિ નાં માટે. તમે જાણો છો અડધોકલ્પ પૂરો થાય છે ત્યારે બ્રહ્માની રાત શરૂ થાય છે. લાખો વર્ષ ની તો વાત હોઈ ન શકે. કહે છે ૧૩-૧૪ સો વર્ષ થયાં હશે જ્યારે કે મહોમ્મદ ગઝનવી મંદિર થી ખજાનો લૂંટી લઈ ગયો. હવે તમે સમજો છો આ જૂની દુનિયાથી આપણો કોઈ તાલુકા (સંબંધ) નથી, બીજા-બીજા ધર્મ વાળા જે આવે છે તે બધાં વચ્ચે-વચ્ચે નાં બાઈપ્લાટ છે. હવે તો તેમનો પણ અંત છે. તમોપ્રધાન છે. કેટલી વેરાઈટી (વિવિધતા) છે. સૂર્યવંશી પછી ચંદ્રવંશી થયાં, બે કળા ઓછી થઈ પછી બીજા વેરાઈટી આવતા ગયાં છે. આ સમયે છે જ ભક્તિમાર્ગ. જ્ઞાન થી થાય છે દિવસ, સુખ. ભક્તિ થી થાય છે રાત, દુઃખ. જ્યારે ભક્તિ પૂરી થાય ત્યારે જ્ઞાન મળે. જ્ઞાન આપવા વાળા એક જ જ્ઞાન સાગર બાપ છે. એ ક્યારે આવે છે, શિવ જયંતી ક્યારે મનાવાય છે, આ પણ કોઈને ખબર નથી.

હવે તમને બાબા બેસી સમજાવે છે કે ભક્તિ કેટલો સમય ચાલે છે પછી જ્ઞાન ક્યારે મળે છે. અડધાકલ્પ થી આ ભક્તિમાર્ગ ચાલતો જ આવ્યો છે. સતયુગ ત્રેતા માં આ ભક્તિમાર્ગ નાં ચિત્ર વગેરે કાંઈ પણ હોતું નથી. ભક્તિ નો અંશ પણ નથી રહેતો. હવે કળયુગ નો અંત છે ત્યારે ભગવાન ને આવવું પડે છે. વય માં કોઈને ભગવાન મળતાં જ નથી. કહે છે ખબર નથી કયાં રૂપ થી ભગવાન મળશે? ગીતા નાં ભગવાન જો કૃષ્ણ છે તો એ ફરી ક્યારે આવશે - રાજયોગ શિખવાડવાં? મનુષ્ય ને કાંઈ પણ ખબર નથી. ભક્તિમાર્ગ બિલકુલ અલગ છે, જ્ઞાન બિલકુલ અલગ છે. ગીતા માં છે ભગવાનુવાચ. ગાયે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો. એક તરફ પોકારતાં રહે છે, બીજી તરફ પછી ગંગા સ્નાન કરવાં જાય છે. નિશ્ચય કાંઈ પણ નથી કે પતિત-પાવન પરમાત્મા કોણ છે. આપ બાળકો ને હવે જ્ઞાન મળ્યું છે. તમે જાણો છો હમણાં આપણે યોગબળ થી સદ્ગતિ ને પામીએ છીએ. બાબા કહે છે - મામેકમ્ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. હું ગેરંટી (ખાતરી) કરું છું - પતિત-પાવન બાપ કહે છે મેં ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આમ કહ્યું હતું કે હેં બાળકો દેહ સહિત દેહ નાં બધાં સંબંધો થી બુદ્ધિયોગ તોડી મને યાદ કરો. આ ગીતા નાં મહાવાક્ય છે. પરંતુ ગીતા મેં ક્યારે સંભળાવી, આ કોઈને ખબર નથી. હું બતાવું છું કે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં મેં તમને ગીતા સંભળાવી હતી. આ સમયે મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ જડજડીભૂત અવસ્થા ને પામેલું છે. તમને પણ હમણાં બાપે આવીને ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું, આખાં ચક્ર નું રહસ્ય સમજાવ્યું છે. બાપ તો જરૂર અંત માં જ આવશે ને. તમે જાણો છો નવી દુનિયાની સ્થાપના, જૂની દુનિયાનો વિનાશ કેવી રીતે થઈ રહ્યો છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિમાં છે કે આપણે નવી દુનિયા સ્વર્ગ નાં માલિક બનીશું. આ રાજયોગ છે તો પછી અમે પ્રજા કેમ બનીએ. જ્યારે કે મમ્મા બાબા રાજા-રાણી બને છે તો અમે પણ કેમ ન રાજા-રાણી બનીએ. મમ્મા તો

યુવાન હતી. આ બાબા તો વૃધ્ધ છે છતાં પણ સૌથી ઊંચ ભણતાં રહે છે ને. યુવાન તો સૌથી આગળ હોવાં જોઈએ ને. બાપ કહે છે ફક્ત મને યાદ કરો, જેટલું થઈ શકે. બાકી બધાંને ભૂલી જાઓ. જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય. જેવી રીતે નવું મકાન બને છે તો બુદ્ધિ તે તરફ ચાલી જાય છે ને. તે આંખો થી દેખાય છે. આ બુદ્ધિ થી જાણો છો. અનેકો ને સાક્ષાત્કાર પણ થાય છે. બરાબર વૈકુંઠ પેરેડાઇઝ, હેવન પણ કહે છે. જરૂર ક્યારેક હતું ને. હમણાં નથી. હવે ફરી તમે રાજાઈ પ્રાપ્ત કરવાનાં માટે રાજયોગ શીખી રહ્યાં છો. પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત જ આ છે - શિવ ભગવાનુવાચ. કૃષ્ણ તો ભગવાન હોઈ ન શકે. તે તો પૂરાં ૮૪ જન્મ લે છે. ભગવાન તો જન્મ-મરણ માં આવી ન શકે, આ તો ખૂબ સાફ (સ્પષ્ટ) છે. કૃષ્ણ નું એ રૂપ સતયુગ માં જે હતું તે તો ફરી હોઈ ન શકે. પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં નામ રૂપ બદલાઈ જાય છે. આ સમયે તે આત્મા પણ તમોપ્રધાન છે. કોઈ કહે કૃષ્ણ દ્વાપર માં હતાં પરંતુ એમનું તે રૂપ તો દ્વાપર માં હોઈ ન શકે. દ્વાપર માં પતિત થી પાવન બનાવવાં આવી નથી શકતાં. કૃષ્ણ તો સતયુગ માં જ રહે છે. એમને પતિત-પાવન કહી ન શકાય. ગીતા નાં ભગવાન કૃષ્ણ નથી, શિવ છે. એ આવે પણ જરૂર છે. શિવ જયંતી પણ છે, જરૂર કોઈ રથ માં પ્રવેશ કરશે. સ્વયં પણ કહે છે હું સાધારણ તન માં આવું છું, જેનું નામ બ્રહ્મા રાખું છું. બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના થાય છે. મહાભારત લડાઈ પણ સામે છે. આ નોલેજ સારી રીતે બુદ્ધિ માં યાદ રાખવાનું છે. બુદ્ધિ માં એ યાદ રહે કે અમે સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છીએ. બાપ ભણાવી રહ્યાં છે. બાકી થોડો સમય છે. પછી બાબા આપણને પાછાં લઈ જશે. જે પોતાને ઊંચ બનાવશે, તે જ ઊંચ પદ પામશે. પરંતુ માયા એવી છે જે એકદમ તવાઈ બનાવી દે છે. ઘણાં બાળકોને સર્વિસ નો ખૂબ શોખ છે. નાનાં-નાનાં ગામડા માં પ્રોજેક્ટર લઈને સર્વિસ કરી રહ્યાં છે. ખૂબ પ્રજા બનાવે છે તો સ્વયં જરૂર રાજા બનશે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર પણ રહેવાનું છે. ખૂબ મહેનત કરવાની છે. માતાઓ પવિત્ર બને છે તો પતિ બનવા નથી દેતાં, તો ઝઘડો પણ ચાલે છે. સંન્યાસી સ્વયં પવિત્ર બને છે તો સ્ત્રી ને છોડી દે છે. પછી એમને કોઈ કાંઈ નથી કહેતાં કે પોતાની રચના ને છોડીને કેમ ભાગો છો. પવિત્ર બનવાનાં માટે કોઈ મનાઈ નથી કરી શકાતું. અમે કોઈને ઘરબાર છોડવાનાં માટે કહેતાં નથી. ફક્ત કહે છે પવિત્ર બનવું જોઈએ તો આમાં મનાઈ કેમ થવી જોઈએ. પરંતુ આમાં તાકાત ખૂબ જોઈએ વાત કરવાની. ભગવાનુવાચ - તમે પવિત્ર બનશો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. આમાં અવસ્થા ખૂબ સારી મજબૂત જોઈએ, મોહ વગેરે ન જોઈએ, જે પછી યાદ આવતી રહે. બુદ્ધિયોગ કુટુંબ ની તરફ જતો રહે, એટલે પછી સર્વિસ લાયક બની નથી શકતાં. અહીંયા તો બેહદ નો સંન્યાસ જોઈએ. આ તો કબ્રિસ્તાન છે. આપણે યાદ કરવાનાં છે - બાપ ને. તે પરીસ્તાન માં લઈ ચાલવા (જવા) વાળા છે. આ બ્રાહ્મણ કુળ માં જે સારી સર્વિસ કરે છે, તે મોટાં થયાં. એમનો ખૂબ રિગાર્ડ (આદર) રાખવો જોઈએ, એમનાં જેવી સર્વિસ કરવી જોઈએ ત્યારે જ ઊંચ પદ પામશો. હમણાં તો પોતાની ઉન્નતિ નો ખ્યાલ રહેવો જોઈએ. પોતાને જોવું જોઈએ હું બાબા થી વારસો પામવાનાં લાયક બન્યો છું! બાપ આવ્યાં છે પાવન બનાવીને સાથે લઈ જવાં. તે હુકરાવશે કેવી રીતે? બાબા બધાંથી પૂછે છે તો કહે છે અમે તો મહારાણી બનીશું. તો એવી ચલન પણ હોય ને. ઘણાં તો ખૂબ સારા બાળકો છે. પરંતુ જે પુરુષાર્થ જ નહીં કરશે તો તે શું પદ પામશે. દરેક વાત માં પુરુષાર્થ થી જ પ્રાલ્બ્ધ મળે છે. કોઈ બીમાર પડી જાય છે પછી ઠીક થવાથી જ દિવસ રાત પુરુષાર્થ માં લાગી ભણતર માં તીવ્ર થઈ જાય છે. અહીંયા પણ સર્વિસ માં લાગી જવાનું છે. સર્વિસ ની યુક્તિઓ તો બાબા ખૂબ બતાવે છે. પ્રદર્શની પર સમજાવવાનો અભ્યાસ કરો.

બાબા તો કહે છે પોતાની ઉન્નતિ કરી જીવન બનાવો. આ ખ્યાલ રહેવો જોઈએ કે મેં કેટલી સર્વિસ કરી, કેટલાંને આપ સમાન બનાવ્યાં. કોઈને આપ સમાન ન બનાવ્યાં તો ઊંચ પદ કેવી રીતે પામશે. પછી સમજાય છે પ્રજા માં ચાલ્યાં જશે અથવા દાસ દાસીઓ બનશે. અસંખ્ય સર્વિસ પડી છે. હજું તમારું ઝાડ નાનું છે. મજબૂત નથી. તોફાન લાગવાથી કાચ્યા નીચે પડશે. માયા ખૂબ હેરાન કરે છે. માયા નું કામ જ છે બાબા થી બેમુખ કરવાનું. ચાલતાં-ચાલતાં ગ્રહચારી જ્યારે ઉતરે છે ત્યારે કહે છે હવે તો અમે બાબા થી પૂરો વરસો લઈશું. તન-મન-ધન થી પૂરી સેવા કરીશું. ક્યાંક-ક્યાંક માયા ગફલત (ભૂલ) કરાવે છે પછી શ્રીમત પર ચાલવાનું છોડી દે છે. પછી ક્યારેક સ્મૃતિ આવે છે તો શ્રીમત પર ચાલે છે. આ સમયે દુનિયામાં છે રાવણ સંપ્રદાય. આ દેવતાઓ છે રામ સંપ્રદાય. રાવણ સંપ્રદાય વાળા રામ સંપ્રદાય નાં આગળ માથું ટેકવે છે. તમે જાણો છો આપણે વિશ્વ નાં માલિક હતાં. ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં હવે શું હાલત થઈ ગઈ છે. હવે બાપ બધાંને પુરુષાર્થ કરાવે છે. નહીં તો ખૂબ પસ્તાવું પડશે. અમે ભગવાન ની શ્રીમત પર ન ચાલ્યાં, બાબા તો રોજ સમજાવે છે બાળકો ગફલત નહીં કરો. સર્વિસ કરવા વાળાને જુઓ છો કેવી સારી સર્વિસ કરે છે. ફલાણા ફસ્ટ ગ્રેડ (પ્રથમ શ્રેણી), ફલાણા સેકન્ડ ગ્રેડ (દ્વિતીય શ્રેણી) માં સર્વિસ કરવા વાળા છે. ફર્ક તો રહે છે ને. બાપ બાળકો ને સમજાવશે તો ખરા ને. અજ્ઞાન કાળ માં બાપ

થપ્પડ પણ મારે છે. અહીંયા આ બેહદ નાં બાપ તો પ્રેમ થી સમજાવે છે, પોતાની ઉન્નતિ કરો. જેવો થઈ શકે પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. બાપ ને ખુશી થાય છે કે ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી ફરી આવીને બાળકો થી મળ્યો છું. રાજયોગ શિખવાડી રહ્યો છું. ગીત છે ને - તુમ ભી વહી હમ ભી વહી હૈં. તો બાપ કહે છે આપ બાળકો પણ તે જ છો. આ વાતોને બીજા કોઈ સમજી ન શકે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વયં ને સર્વિસ નાં લાયક બનાવવાનાં છે. જે સારી સર્વિસ કરે છે એમનો પૂરે-પૂરો રિગાર્ડ રાખવાનો છે. પોતાની ઉન્નતિ નો ખ્યાલ કરવાનો છે.
2. તન-મન-ધન થી પૂરી સેવા કરવાની છે. શ્રીમત પર ચાલવાનું છે, ગફલત નથી કરવાની.

વરદાન :- માસ્ટર ઓલમાઈટી ઓથોરિટી (સર્વોચ્ચ સત્તા) ની સીટ પર સેટ રહેવા વાળા સહજ અને સદા નાં કર્મયોગી ભવ જેવી રીતે કોઈ મશીનરી ને સેટ કરાય છે તો એકવાર સેટ કરવાથી પછી ઓટોમેટિકલી (આપમેળે) ચાલતી રહે છે, આ જ રીતે માસ્ટર ઓલમાઈટી ઓથોરિટી ની સ્ટેજ (સ્થિતિ) પર સ્વયં ને એકવાર સેટ કરી દો તો ક્યારેય કમજોરી નાં શબ્દ નહીં નીકળશે. દરેક સંકલ્પ, શબ્દ તથા કર્મ તે જ સેટિંગ પ્રમાણે ઓટોમેટીક ચાલતાં રહેશે. આ જ સેટિંગ સહજ અને સદા નાં માટે કર્મયોગી, નિરંતર નિર્વિકલ્પ સમાધિ માં રહેવા વાળા સહજયોગી બનાવી દેશે.

સ્લોગન :- હું નાં બદલે બાબા-બાબા કહેવું - આ જ યાદ નું પૂફ (સાબિતી) છે.

- “ મીઠા બાળકો - આ સુહાવનો (સુખદ) કલ્યાણકારી સંગમયુગ છે , જેમાં સ્વયં બાપ આવીને પતિત ભારત ને પાવન બનાવે છે”
- પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર જ્યારે બાપ આવે છે તો એમનાં આવવાથી જ કયો ઈશારો મળી જાય છે?
- ઉત્તર :- આ જૂની દુનિયાનો અંત થવાનો ઈશારો બધાંને મળી જાય છે કારણ કે બાપ આવે જ છે પતિત સૃષ્ટિ નો અંત કરવાં, એટલે વિનાશ નો સાક્ષાત્કાર પણ થાય છે. હવે તમને નવી દુનિયાનાં ઝાડ સામે દેખાઈ રહ્યાં છે.
- ગીત :- તુમ્હે પાકે હમને...

ઓમ શાંતિ ! હકીકત માં કહેવું જોઈએ રુહાની બાળકો પ્રતિ રુહાની બાપની ગુડ મોર્નિંગ કારણ કે બાળકો જાણે છે બાપ આવે જ છે રાત ને દિવસ બનાવવાં. આ પણ હિસાબ કરાય છે? અંતે પણ બાબા આવે કયાં સમયે છે? તિથી તારીખ નથી. પરંતુ કયાં સમય માં આવે છે, જરૂર ૧૨ વાગી ને એક મિનીટ થઈ હશે ત્યારે બાબાએ આ શરીર માં પ્રવેશ કર્યો હશે. આ છે બેહદ ની રાત અને દિવસ. તિથિ તારીખ નથી બતાવી શકતાં. પોતાનાં બાળકો થી જ કહે છે હું આવીને રાત ને દિવસ, નર્ક ને સ્વર્ગ બનાવું છું અથવા પતિત દુનિયા ને પાવન દુનિયા બનાવું છું. સમજમાં આવે છે કે બાબા નું આવવાનું રાત્રિ નું જ કહેવાય છે. શિવરાત્રિ કહે છે ને. આવે જ છે રાત ને દિવસ બનાવવાં. એમની કોઈ જન્મપત્રી છે? કૃષ્ણજયંતી ની પણ તિથિ-તારીખ કાંઈ નથી કારણ કે એમને ખૂબ દૂર લઈ ગયાં છે. આ કોઈને ખબર નથી. કૃષ્ણ નો જન્મ ક્યારે થયો? સંવત તિથિ-તારીખ કાંઈ નથી. બાકી ફક્ત રાત્રે મનાવે છે. હકીકત માં શિવબાબા છે જ રાત્રે આવવા વાળા. આપ બાળકો કહેશો શિવબાબા ની રાત્રિ. ભારત માં મનાવે પણ છે શિવરાત્રિ. શિવ જયંતી પણ કહે છે પરંતુ હકીકત માં શિવ જયંતી કહેવું ન જોઈએ કારણ કે એમની મરન્તી (મરણ તિથી) નથી. મનુષ્ય જન્મે છે પછી મરે પણ છે. એ તો મરતાં જ નથી એટલે શિવ જયંતી કહેવું પણ ખોટું છે. શિવરાત્રિ કહેવું ઠીક છે. આ શિવબાબા બતાવે છે. બીજું કોઈ એવું કહી ન શકે. ભલે કહે છે શિવોહમ્ પરંતુ બતાવી ન શકે, હું ક્યારે આવું છું? શું આવીને કરું છું? શિવબાબા તો બતાવે છે કે હવે અડધાકલ્પ ની રાત પૂરી થઈ દિવસ શરૂ થાય છે. આ ગીતા નો એપિસોડ (અધ્યાય) રિપીટ (પુનરાવર્તિત) થઈ રહ્યો છે. મોત નું તોફાન પણ સામે છે. પતિત દુનિયા પણ બરાબર છે. કળયુગ નો અંત છે. મુસીબતો પણ સામે છે. સમજે છે આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે, જેનાં માટે શાસ્ત્રો માં ગાયન છે નેચરલ કેલેમીટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) દ્વારા જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. તો જરૂર ગીતા નાં ભગવાન આવ્યાં હશે. આવશે જ કળયુગ નાં અંત માં. સતયુગ નો ફર્સ્ટ પ્રિન્સ (પ્રથમ રાજકુમાર), તે પછી દ્વાપર માં તો હોઈ ન શકે. મનુષ્ય ને ૮૪ શરીર મળે છે. દરેક જન્મ માં ફીચર્સ (વિશેષતાઓ) બદલાઈ જાય છે - એક ન મળે બીજા થી. ભલે હમણાં કૃષ્ણ નું ગાયન પૂજન છે પરંતુ એમનાં એક્ચુરેટ (બરાબર) ફીચર્સ તો હોઈ ન શકે. એમનો ફોટો પણ નીકળી ન શકે. એમ જ માટી નાં, કાગળ નાં બનાવી લે છે. એક્ચુરેટ ફીચર્સ તો જ્યારે ધ્યાન માં જાઓ ત્યારે તમે જોઈ શકો છો. ફોટો નીકળી ન શકાય. મીરા કૃષ્ણ થી ડાન્સ કરતી હતી, ખૂબ નામીગ્રામી છે. શિરોમણી ભક્તો માં ગવાય છે. કૃષ્ણ ને યાદ કરતી હતી તો ઝટ તેને સાક્ષાત્કાર થતો હતો. કૃષ્ણ થી પ્રીત હતી. સાક્ષાત્કાર માં જોતી હતી, એટલે પવિત્ર રહેવાં ઈચ્છતી હતી. જાણે છે ત્યાં વિકાર તો હોતાં નથી. કૃષ્ણ થી પ્રીત લાગી તો પવિત્ર જરૂર બનવું પડે. પતિત તો કૃષ્ણ નાં સાથે મળી ન શકે. મીરા પાવન રહી એટલે એની મહિમા છે. આ બધાં રહસ્ય બાબા જ સમજાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં તો એમની અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર ભાવના પૂરી થઈ. સાક્ષાત્કાર થયો, જે મનોકામના રાખે છે, તે અલ્પકાળ નાં માટે પૂરી થઈ જાય છે. અનેક પ્રકાર નાં દેવતાઓ વગેરે છે. એમનો સાક્ષાત્કાર ઈચ્છે છે. તો ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તે મનોકામના પૂર્ણ થઈ જાય છે. ભક્તિમાર્ગ ની પણ નોંધ છે. વેદ શાસ્ત્ર વાંચે, માથું મારે તો પણ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં જઈ નથી શકતાં. આગળ બનારસ માં જઈને કાશી કલવટ ખાતાં હતાં. સમજતાં હતાં શિવપુરી અર્થાત્ મુક્તિ માં જઈએ પરંતુ જઈ નથી શકતાં. મુક્તિ માં લઈ જવા વાળા છે જ એક બાપ. એમને જ મુક્તિ-જીવનમુક્તિ દાતા કહેવાય છે. બીજું કોઈ લઈ જઈ નથી શકતું. સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો જીવનમુક્તિ હતી, જીવનબંધ નહોતું. ખૂબ થોડાં વ્યક્તિ રહેતાં હતાં. આ સમયે કેટલાં કરોડો મનુષ્ય છે. સતયુગ માં આટલાં હતાં નહીં. બાકી તે સમયે બધાં કયાં હતાં? આ પણ હમણાં તમને ખબર પડી છે.

સૃષ્ટિ નાં આદિ મધ્ય અંત નું નોલેજ હમણાં તમને મળે છે. રચયિતા અને રચના નાં આદિ મધ્ય અંત ને કોઈ જાણી નથી શકતું. હવે તમે જાણો છો પતિત સૃષ્ટિ નો અંત છે. તે તો સમજે છે કળયુગ હજી ૪૦ હજાર વર્ષ ચાલવાનો છે પરંતુ તમે જાણો છો હવે કળયુગ નો અંત થવાનો છે ત્યારે જ બાપ આવીને બધું નોલેજ સંભળાવે છે. ઊંચા માં ઊંચા છે જ ભગવાન. એમનો જન્મ પણ અહીંયા થાય છે. આવે પણ છે સંગમ પર અને અંત થવાનો ઈશારો આપે છે. વિનાશ નો સાક્ષાત્કાર પણ કરાવ્યો છે. અર્જુન નાં માટે પણ દેખાડ્યું છે ને કે સાક્ષાત્કાર થયો. આપ બાળકો માં પણ અનેકોએ સાક્ષાત્કાર કર્યો છે. જેટલાં-જેટલાં નજીક આવશો તો દેખાશે. મનુષ્ય જ્યારે ઘર નાં નજીક આવે છે તો બધી વાતો યાદ આવે છે ને. તમને પણ બહુ સાક્ષાત્કાર થતાં રહેશે. મુક્તિધામ માં જઈને પછી જીવનમુક્તિ માં આવવાનું છે. તમે જાણો છો - બરાબર ભારત વિશ્વ નો માલિક હતો. બાપ કહે છે - હું ૬૨૫ હજાર વર્ષ નાં પછી આવીને તમને રાજયોગ શિખવાડું છું. આ સ્થાપના થઈ રહી છે ભવિષ્ય નવી દુનિયાનાં માટે. સંગમ પર સ્થાપના થાય છે. આપ બ્રાહ્મણ છો જ સંગમયુગ પર. તે છે શૂદ્ર, તમે છો બ્રાહ્મણ. તે દેવતાઓ. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. મનુષ્ય થોડી જાણે છે કે સંગમ કોને કહેવાય છે! આને કલ્યાણકારી સુખદ સંગમયુગ કહેવાય છે. જ્યાંથી પતિત ભારત પાવન બને છે. બાપ પણ કલ્યાણકારી છે. આવે પણ ભારત માં છે. બાપ કહે છે - હવે તમારા ૮૪ જન્મ પૂરાં થયાં, હવે તમે પતિત છો, એક પણ પાવન નથી. બધાં ભ્રષ્ટાચારી છે. વિકાર થી જન્મે છે. તમે શ્રેષ્ઠ દેવી-દેવતા હતાં પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બન્યાં. હવે બ્રાહ્મણ બન્યાં છો ફરી દેવતા બનશો. ફરી અંત માં આવીને પ્રજાપિતા બ્રહ્મા મુખ દ્વારા સ્થાપના કરે છે. કોની? સ્વર્ગ ની. દેવી-દેવતા ધર્મ ની. તમે અહીંયા આવ્યાં છો દેવી-દેવતા બનવાં, દેવી ગુણ ધારણ કરવાં. આ તો આપ બાળકોને ખબર છે કે કોઈપણ વિકારી ને અહીંયા એલાઉ નથી કરાતા (પરવાનગી નથી અપાતી). પહેલાં-પહેલાં પવિત્રતા ની પ્રતિજ્ઞા લેવાની હોય છે. એકવાર પ્રતિજ્ઞા કરી પછી જો તોડે છે તો એકદમ રસાતળ માં ચાલ્યાં જાય છે, ચંડાળ નો જન્મ પામી લે છે. અહીંયા બાબા નાં આગળ પતિત કોઈ આવી ન શકે. જો બ્રાહ્મણી ભૂલ થી પણ લઈ આવે છે તો તેનાં પર પણ ખૂબ દોષ આવી જાય છે. બંને ચંડાળ બની પડે છે. જે પાવન નથી બની શકતાં એમને અહીંયા આવવાનો હુકમ નથી. પર્સનલ (વ્યક્તિગત) આવીને સમજી શકે છે પરંતુ બાબા ની સભામાં નથી આવી શકતાં. જો ભૂલ થી લઈ આવે છે તો એમને ચોટ (ચમાટ) ખૂબ લાગે છે. આવે તો અસંખ્ય છે. બધાંને ખબર છે કે બેહદ બાપ નાં પાસે જઈએ છીએ, અમારે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. મીરા પવિત્ર હતી તો એનું કેટલું માન છે. હમણાં તમે જ્ઞાન અમૃત પીવડાવો છો તો પણ તે કહે છે અમને ઝેર જોઈએ. અબળાઓ ઉપર કેટલાં અત્યાચાર કરે છે વિષ નાં માટે. કૃષ્ણ ની તો વાત નથી. આ તો મોટી ભૂલ છે જે ભગવાન નાં બદલે કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે.

બાપ સમજાવે છે કે ભક્ત કહે છે ભક્તિ નાં પછી ભગવાન આવે છે ફળ આપવાં તો ભક્તિ નિષ્ફળ થઈ ને પરંતુ કાંઈ પણ નથી સમજતાં. ભારત જ ગોલ્ડન એજેડ (સતયુગ) હતો, હમણાં છે આઈરન એજ (કળયુગ). કહે પણ છે પતિત-પાવન આવો તો પતિત થયાં ને. પરંતુ કોઈને કહો તમે નર્કવાસી પતિત છો તો સમજતાં નથી. બાબાએ જ્યારે સમજદાર બનાવ્યાં હતાં તો સ્વર્ગ હતું, હવે બેસમજ થવાથી કંગાળ બન્યાં છે. જ્યારે દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો ભારત કેટલો ઊંચ હતો. કહે પણ છે સ્વર્ગ હતું, લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું પછી શાસ્ત્રો માં એવી-એવી વાતો લખી દીધી છે જે લોકો સમજે છે ત્યાં પણ અસુર હતાં. આ શાસ્ત્ર કોઈ સદ્ગતિ નાં માટે નથી. તે તો જ્યારે બાપ આવ્યાં ત્યારે સર્વ ની સદ્ગતિ કરે છે. આ છે રાવણ રાજ્ય ત્યારે તો ઈચ્છે છે રામરાજ્ય હોય. આ નથી જાણતાં કે રાવણ રાજ્ય ક્યાર થી શરૂ થયું છે. જ્ઞાનસાગર બાપ તો બધાંને સદ્ગતિ માં લઈ જાય છે. આ સમજવાની વાતો છે. દરેક આત્મા ને અવિનાશી પાર્ટ મળેલો છે. આત્મા શાંતિધામ થી આવે છે આ પૃથ્વી પર પાર્ટ ભજવવાં. આત્મા પણ અવિનાશી, ડ્રામા પણ અવિનાશી. એમાં આત્મા અવિનાશી એક્ટર (કલાકાર) છે. પરમધામ ની રહેવા વાળી છે. ૮૪ જન્મ ગવાયેલાં છે. તે તો ૮૪ લાખ કહી દે છે. પરમાત્મા ને પથ્થર-ભિત્તર માં કહી દે છે તો ઝાલિ થઈ ને. બાપ ભારત પર ઉપકાર કરી સ્વર્ગ બનાવે છે. રાવણ આવીને અપકાર કરી નર્ક બનાવી દે છે. આ ખેલ છે દુઃખ સુખ નો. આ છે કાંટાઓનું જંગલ. બાપ આવીને કાંટા ને ફૂલ બનાવે છે. મોટાં માં મોટો કાંટો છે કામ વિકાર. હવે બાપ કહે છે - હું પાવન બનાવવાં આવ્યો છું. જે પાવન બનશે તે જ પાવન દુનિયાનાં માલિક બનશે. બાપ આવ્યાં છે સહજ યોગ શિખવાડવાં. કહે છે મુજ પોતાનાં માશૂક ને યાદ કરો. બધી આત્માઓ એક માશૂક પર આશિષ છે. એ આવીને બધાંને લઈ જાય છે મુક્તિધામ, પરંતુ બાબા કહે છે તમે પતિત ચાલી નથી શકતાં. મને યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જાય.

ડ્રામા અનુસાર જ્યારે સમય આવે છે ત્યારે જ હું આવું છું આપ બાળકો ને પાવન બનાવવાં. આ તે જ મહાભારત લડાઈ છે. મૃત્યુલોક માં આ અંતિમ લડાઈ છે. અમરલોક માં લડાઈ થતી નથી. ત્યાં છે જ રામરાજ્ય. ત્યાં રહે છે ધર્માત્માઓ. અહીંયા છે પાપ આત્માઓ. પાપ કરતાં રહે છે. પુણ્ય આત્માઓની દુનિયા ને સ્વર્ગ કહેવાય છે. બાપ કહે છે - હું એક સેકન્ડ માં તમને ચઢતી કળા માં લઈ જાઉં છું. આમાં ફક્ત આ એક જ અંતિમ જન્મ લાગે છે અને ઉતરતી કળા માં ૮૪ જન્મ લાગે છે. તો બાપ કહે છે ઉઠતાં બેસતાં મને યાદ કરો. આ સાધુઓ નો પણ ઉધ્ધાર કરવા મારે આવવું પડે છે. તમોપ્રધાન બુદ્ધિ મનુષ્ય જે કાંઈ સાંભળે છે તે સત-સત કરતાં રહે છે. અંધશ્રદ્ધાળું છે ને. આને કહેવાય છે અંધશ્રદ્ધા, ગુફીયો ની પૂજા કરતાં રહે છે. બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) ને જાણતાં નથી. હવે બાપ આવીને આ બધાનું જ્ઞાન આપે છે, આને રુહાની સ્પ્રિચયુઅલ (આધ્યાત્મિક) નોલેજ કહેવાય છે. તે છે શાસ્ત્રો ની ફિલોસોફી (તત્ત્વજ્ઞાન). આ પણ બાપ જ આવીને બાળકો ને સમજાવે છે. દુનિયામાં તો એક પણ મનુષ્ય નથી, જે પરમપિતા પરમાત્મા ને યથાર્થ રીતે જાણે છે. મનુષ્ય થઈને અને બાપ ને ન જાણે તો જાનવર થી પણ બદતર થયાં. દેવતાઓનાં આગળ જઈને મહિમા ગાયે છે - આપ સર્વગુણ સમ્પન્ન છો.... છે તો બંને મનુષ્ય ને પરંતુ આ છે આખું કાંટોઓનું જંગલ. બાબા તમને કાંટા થી ફૂલ બનાવે છે. ભારત સચખંડ હતો પછી રાવણ આવીને જુઠખંડ બનાવે છે. સચખંડ બનાવવા વાળા છે પરમપિતા પરમાત્મા. બાપ જ આવીને પરિચય આપે છે, તે પણ બ્રાહ્મણ બાળકો ને. પછી આ જ્ઞાન રહેશે નહીં. આપ બાળકો યોગબળ થી વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. બાહુબળ થી ક્યારેય કોઈને વિશ્વ ની બાદશાહી નથી મળી શકતી. ભારત જે વિશ્વ નો માલિક હતો, તો હવે કંગાળ બન્યો છે. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ એવી છે જે બહાર માં બોર્ડ જુએ પણ છે, લખેલું છે, પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર બ્રહ્માકુમારીઓ.... તો પણ નથી સમજતાં કે આ એક ઈશ્વરીય ફેમિલી (પરિવાર) છે. આટલાં અસંખ્ય બી.કે. છે, આમાં અંધશ્રદ્ધાની તો વાત હોઈ ન શકે. આ છે ઈશ્વરીય પરિવાર. સમજે છે આ પણ કોઈ ઇન્સ્ટિટ્યૂશન (સંસ્થા) છે. અરે, આ તો ફેમિલી છે ને. કુમાર, કુમારીઓ..... તો ઘર થયું ને. આટલી પ્રદર્શની કરો છો, સમજાવો છો છતાં પણ સમજે થોડી છે. ૭ દિવસ નો જ્યારે કોર્સ લે સારી રીતે સમજે ત્યારે બુદ્ધિ માં બેસે કે બાપ ફરી થી બેહદ નો વારસો આપવા આવ્યાં છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ચઢતી કળા માં જવાનાં માટે ઉઠતાં-બેસતાં એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. બાપ સમાન બધાં પર ઉપકાર કરવાનો છે.
2. જ્ઞાન અમૃત પીવાનું અને પીવડાવવાનું છે. કાંટા ને ફૂલ બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- મરજીવા સ્થિતિ દ્વારા હિંમત અને ઉલ્લાસ નો અવિનાશી સ્ટેમ્પ (છાપ) લગાવવા વાળા પ્રાપ્તિ સંપન્ન ભવ જે પ્રાપ્તિઓ થી સંપન્ન હોય છે એમની દરેક ચલન, નયન ચેન થી ઉમંગ-ઉત્સાહ દેખાય છે. પરંતુ હિંમત અને ઉલ્લાસ ની અવિનાશી સ્ટેપ લગાવવા નાં માટે પોતાનાં પાસ્ટ (પહેલાં) નાં કે ઈશ્વરીય મર્યાદાઓનાં વિપરીત જે સંસ્કાર, સ્વભાવ, સંકલ્પ તથા કર્મ થાય છે એનાથી મરજીવા બનો. પ્રતિજ્ઞા રૂપી સ્વીચ ને સેટ કરી પ્રેક્ટિકલ (વ્યવહાર) માં પ્રતિજ્ઞા પ્રમાણે ચાલતાં રહો. હિંમત ની સાથે ઉલ્લાસ હોય તો પ્રાપ્તિની ઝલક દૂર થી જ દેખાશે.

સ્લોગન :- મેળા કે ઝમેલા માં ડબલ લાઈટ (હલકા) રહેવા વાળા જ ધારણામૂર્ત છે.

“ મીઠા બાળકો - બાપ તમને સ્મૃતિ અપાવે છે તમે પાવન હતાં , પછી ૮૪ જન્મ લેતાં - લેતાં પતિત બન્યાં છો હવે ફરીથી પાવન બનો”

- પ્રશ્ન :- બેસમજ થી સમજદાર બનવા વાળા બાળકો થી બાપ કઈ વાત પૂછીને ક્યાં પુરુષાર્થ ની સલાહ આપે છે?
- ઉત્તર :- બાળકો, મેં તમને કેટલું ધન આપ્યું હતું, તમારી પાસે અગણિત ધન હતું, પછી તમે આટલું બધું ક્યાં ગુમાવ્યું? તમે આટલાં ઇન્સોલવેન્ટ (કંગાળ) કેવી રીતે બન્યાં? ભારત જે સોનાની ચીડીયા (ચકલી) હતો તે આવો કેવી રીતે બની ગયો? હવે બાપ સલાહ આપે છે બાળકો ફરીથી પુરુષાર્થ કરી, રાજયોગ શિખીને તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનો.

ઓમ શાંતિ ! બાળકો અહીંયા કોને યાદ કરે છે? પોતાનાં બેહદનાં બાપ ને. એ ક્યાં છે? એમને પોકારાય છે ને પતિત-પાવન.... આજકાલ સંન્યાસી પણ કહે છે પતિત-પાવન સીતારામ..... અર્થાત્ અમને પતિતો ને પાવન બનાવવા વાળા આવો. આ તો બાળકો સમજે છે - પાવન, નવી દુનિયા સતયુગ ને, પતિત જૂની દુનિયા કળયુગ ને કહેવાય છે. હમણાં તમે ક્યાં બેઠા છો? કળયુગ નાં અંત માં એટલે પોકારે છે બાબા આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો. આપણે કોણ છીએ? અહમ્ આત્મા. આત્માએ જ પાવન બનવાનું છે. આત્મા પવિત્ર બને છે તો પછી શરીર પવિત્ર મળે છે. આત્મા પતિત છે તો પછી શરીર પણ પતિત છે. આ શરીર તો માટી નું પૂતળું છે. આત્મા તો અવિનાશી છે. આત્મા આ ઓર્ગાન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) દ્વારા કહે છે, પોકારે છે - અમે બહુજ પતિત બની ગયાં છીએ અમને આવીને પાવન બનાવો. બાપ પાવન બનાવે છે, પ વિકારો રૂપી રાવણ પતિત બનાવે છે. પાવન સતયુગ ને, પતિત કળયુગ ને કહેવાય છે. હમણાં તમને બાપે સ્મૃતિ અપાવી છે - તમે પાવન હતાં. પછી આવી-આવી રીતે ૮૪ જન્મ લીધાં છે, હમણાં અનેક જન્મો નાં અંત નાં પણ અંત માં છો. ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં છે. આ તો મનુષ્ય સૃષ્ટિ રૂપી ઝાડ છે, હું તેનું બીજ રૂપ છું. મને બોલાવે છે - હેં પરમપિતા પરમાત્મા, જે ગોડફાધર લિબરેટર (મુક્તિદાતા) અને ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ છે. દરેક પોતાનાં માટે કહે છે મને છોડાવો પણ અને પંડા બનાવીને શાંતિધામ માં લઈ જાઓ. સંન્યાસી વગેરે પણ કહે છે સ્થાઈ શાંતિ કેવી રીતે મળે? હવે શાંતિધામ તો છે મૂળવતન. જ્યાંથી પછી આત્માઓ પાર્ટ ભજવવા આવે છે. ત્યાં ફક્ત આત્માઓ છે, શરીર નથી. આત્માઓ અશરીરી અર્થાત્ શરીર વગર રહે છે. તે છે શાંતિધામ અથવા નિર્વિકારી દુનિયા, જ્યાં આત્માઓ રહે છે. બાળકોને સીડી પર પણ સમજાવ્યું છે - કેવી રીતે આપણે સીડી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છીએ. ૮૪ જન્મ લાગ્યાં છે. આ ૮૪ જન્મ છે મેક્સિમમ (વધારે માં વધારે). પછી કોઈ એક જન્મ પણ લે છે. એક થી ૮૪ સુધી છે. આત્માઓ ઉપર થી આવતી જ રહે છે. હવે બાપ કહે છે હું આવ્યો છું પાવન બનાવવાં. બાળકો ચિઠ્ઠી લખે છે તો એડ્રેસ (સરનામું) લખે છે - શિવબાબા કેઅર ઓફ (વાયા) બ્રહ્મા બાબા. શિવબાબા છે આત્માઓનાં બાપ અને બ્રહ્મા ને કહેવાય છે આદિદેવ, એડમ, દાદા. દાદા માં બાપ આવે છે, કહે છે તમે મને બોલાવ્યો છે - હેં પતિત-પાવન આવો. આત્માઓએ આ શરીર દ્વારા બોલાવ્યાં છે. મુખ્ય છે તો આત્મા ને! આ છે જ દુઃખધામ. અહીંયા જુઓ તો અચાનક બેઠા-બેઠા અકાળે મૃત્યુ પણ થઈ જાય છે. નાનાં બાળકો પણ મરી જાય છે. સતયુગ માં અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થતું નથી. અહીંયા તો બેઠા-બેઠા મરી જાય છે. ત્યાં એવી કોઈ બીમારી વગેરે હોતી નથી. નામ જ છે સ્વર્ગ. કેટલું સારું નામ છે. નામ કહેવાથી જ દિલ ખુશ થઈ જાય છે - સતયુગ, હેવન, પેરેડાઇઝ (વૈકુંઠ). ક્રિશ્નન પણ કહે છે - કાઈસ્ટ થી ૩૦૦૦ વર્ષ પહેલાં પેરેડાઇઝ હતું. અહીંયા ભારતવાસીઓને તો આ ખબર પણ નથી, કારણ કે એમણે ખૂબ સુખ જોયું છે તો દુઃખ પણ બહુજ જોઈ રહ્યાં છે. તમોપ્રધાન બન્યાં છે. ૮૪ જન્મ પણ એમનાં જ છે. અડધોકલ્પ પછી બીજા ધર્મ વાળા આવે છે. હમણાં તમે સમજો છો અડધોકલ્પ દેવી-દેવતા હતાં તો બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. પછી ત્રેતા માં રામરાજ્ય થયું તો પણ ઈસ્લામી, બૌદ્ધી નહોતાં. મનુષ્ય તો ધોર અંધારા માં છે. કહી દે છે દુનિયાની આયુ લાખો વર્ષ છે એટલે મનુષ્ય સમજે છે કળયુગ તો હમણાં નાનો બાળક છે. તમે હવે સમજો છો કળયુગ ની આયુ પૂરી થઈ છે. પછી સતયુગ આવશે એટલે તમે આવ્યાં છો બાપ થી સ્વર્ગ નો વારસો લેવાં. તમે બધાં સ્વર્ગવાસી હતાં. બાપ આવે જ છે સ્વર્ગ સ્થાપન કરવાં. બાકી બધાં શાંતિધામ, ઘરે ચાલ્યાં જાય

છે. પછી અહીંયા આવીને પાઠધારી બને છે. શરીર વગર તો આત્મા બોલી ન શકે. ત્યાં શરીર ન હોવાનાં કારણે આત્મા શાંત રહે છે. એને મૂળવતન, શાંતિધામ કહેવાય છે. આ વાતો શાસ્ત્રો માં નથી. શાસ્ત્ર તો મનુષ્યોએ બનાવ્યાં છે. સતયુગ માં આ હોતાં નથી. ભક્તિ જ નથી કરતાં એટલે શાસ્ત્રો ની પણ દરકાર નથી રહેતી. દેવતાઓ ભક્તિ કરતાં નથી, પાછળ માં પછી દેવતાઓ ની ભક્તિ મનુષ્ય કરે છે. તે છે જ દેવતાઓ ની દુનિયા, આ છે મનુષ્યો ની દુનિયા. દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, હમણાં નથી. કોઈને ખબર નથી કે ક્યાં ગયાં? આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની હતી, આ નોલેજ હમણાં તમને મળે છે. બીજા કોઈ મનુષ્ય માં આ નોલેજ હોતું નથી. બાપ જ આવીને મનુષ્યો ને આ નોલેજ આપે છે, જેનાંથી મનુષ્ય દેવતા બની જાય છે. તમે અહીંયા આવો જ છો મનુષ્ય થી દેવતા બનવાં. દેવતાઓ ક્યારેય અશુદ્ધ ખાવા-પીવાનું બીડી વગેરે પીતાં નથી. તે છે દેવતાઓ. અહીંયા છે બધાં મનુષ્ય. તે પાવન, આ પતિત. બાપ બેસી આત્માઓ થી વાત કરે છે. આત્મા જ સાંભળે છે આ કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા. શાસ્ત્રોમાં આ વાતો નથી. સતયુગ માં રાવણ હોતો જ નથી. દુઃખ નું નામ નથી. પછી ધીરે-ધીરે દુઃખ શરૂ થાય છે. પછી તમારી પાસે અથાહ ધન રહે છે. ભક્તિમાર્ગ માં તમે મંદિર બનાવો છો. પહેલાં-પહેલાં થાય છે સોમનાથ નું મંદિર. મોટાં-મોટાં હીરા-ઝવેરાત હતાં તમારી પાસે. એની કોઈ કિંમત કરી નથી શકતું. મુખ્ય છે સોમનાથ નું મંદિર. પરંતુ રાજાઓ તો બધાં પોત-પોતાનાં મંદિર બનાવતાં હશે કારણ કે એમણે તો પૂજા કરવાની હોય છે. પૂજા પહેલાં-પહેલાં થાય છે શિવ ની. સોમનાથ પણ શિવ ને કહેવાય છે. સોમનાથ અર્થાત્ સોમરસ પીવડાવવા વાળા. જ્ઞાન અમૃત છે ને. તો બાપ બેસી સમજાવે છે. બાપ ને જ દ્રુથ (સત્ય) કહેવાય છે. બાપ કહે છે - હું જ આવીને ભારત ને સચખંડ બનાવું છું. તમે બધાં દેવતાઓ કેવી રીતે બની શકો છો, તે પણ તમને શિખવાડું છું. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા કાર્ય કરાવે છે. બ્રહ્મા થઈ ગયાં સાંવરા (કાળા) કારણ કે અનેક જન્મો નાં અંત નો આ જન્મ છે ને! આ પછી ગોરા બનશે. કૃષ્ણ નું ચિત્ર પણ ગોરુ અને સાંવરુ છે ને! મ્યુઝિયમ માં ખૂબ સારા-સારા ચિત્ર છે, જેનાં પર તમે સારી રીતે સમજાવી શકો છો. તમે જાણો છો આપણે શાંતિધામ પોતાનાં ઘરે જઈએ છીએ, ત્યાંના આપણે રહેવા વાળા છીએ. પછી અહીંયા આવીને પાઠ ભજવીએ છીએ. બાળકોને પહેલાં-પહેલાં તો આ નિશ્ચય હોવો જોઈએ કે આ કોઈ સાધુ-સંત વગેરે નથી ભણાવતાં. આ તો સિંધ નાં રહેવા વાળા હતાં પરંતુ એમનામાં જે પ્રવેશ કરી બોલે છે તે છે જ્ઞાન નાં સાગર. એમને કોઈ નથી જાણતું. કહે પણ છે - ઓ ગોડ ફાધર, પરંતુ એમનું નામ, રૂપ, દેશ, કાળ શું છે, આ કોઈ નથી જાણતું. પછી કહી દે છે સર્વવ્યાપી છે. અરે પરમાત્મા ક્યાં છે? કહેશે એ તો ઘટ-ઘટ નાં વાસી છે, બધાંની અંદર છે. હવે દરેક નાં ઘટ-ઘટ માં તો દરેક ની આત્મા બેઠી છે. પરમાત્મા બાપ ને તો બોલાવે છે બાબા આવીને અમને પતિતો ને પાવન બનાવો. તમે મને બોલાવો છો આ ધંધો, આ સેવા કરાવવા માટે. અમને છી-છી ને આવીને શુદ્ધ બનાવો. પતિત દુનિયામાં મને નિમંત્રણ આપો છો. બાપ તો પાવન દુનિયા જોતાં જ નથી. પતિત દુનિયામાં જ તમારી સેવા કરવા આવ્યાં છે. હવે આ રાવણ રાજ્ય વિનાશ થઈ જશે. બાકી તમે જે રાજયોગ શિખો છો, ત્યાં જઈને રાજાઓનાં રાજા બનો છો. તમને અગણિતવાર બનાવ્યાં છે. પહેલાં-પહેલાં છે બ્રાહ્મણ કુળ, પ્રજાપિતા બ્રહ્મા પણ ગવાય છે ને. જેમને એડમ, આદિ દેવ કહેવાય છે. આ કોઈને ખબર નથી. ઘણાં છે જે આવીને સાંભળીને પછી માયા નાં વશ થઈ જાય છે. પુણ્યાત્મા બનતાં-બનતાં પાપ આત્મા બની જાય છે. માયા બહુ જબરજસ્ત છે, બધાંને પાપ આત્મા બનાવી દે છે. અહીંયા કોઈ પણ પવિત્ર, પુણ્યાત્મા છે નહીં. પવિત્ર આત્માઓ દેવી-દેવતાઓ જ હતાં. જ્યારે બધાં પતિત બની જાય છે ત્યારે બાપ ને બોલાવે છે. હમણાં છે જ રાવણ રાજ્ય, પતિત દુનિયા. આને કહેવાય જ છે કાંટાઓનું જંગલ. સતયુગ છે ગાર્ડન ઓફ ફ્લાવર્સ (ફૂલો નો બગીચો). મુગલ બગીચા માં કેટલાં ફર્સ્ટ ક્લાસ સારા-સારા ફૂલ હોય છે. અક નાં પણ ફૂલ મળશે. પરંતુ એનું અંતર કોઈ નથી સમજતાં. શિવ નાં ઉપર અક નાં ફૂલ કેમ ચઢાવે છે? આ પણ બાપ સમજાવે છે. હું જ્યારે ભણાવું છું તો એમાં કોઈ ફર્સ્ટ ક્લાસ ફૂલ છે, કોઈ મોતીયાનું, કોઈ રતનજ્યોત નું, કોઈ અક નાં પણ છે. નંબરવાર તો છે ને. તો આને કહેવાય જ છે દુઃખધામ, મૃત્યુલોક. સતયુગ છે અમરલોક. નવી દુનિયા બનાવવા વાળા છે જ બાપ. એમને જ નોલેજકુલ કહેવાય છે. તે ચૈતન્ય બીજરૂપ છે. એમને જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. એવું નથી કે બધાંની અંદર નું જાણે છે, અંતર્યામી છે. આ મનુષ્ય ખોટું બોલે છે. બાકી જ્ઞાન સાગર ઠીક છે. ચૈતન્ય બીજરૂપ છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે એટલે જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન આપ બાળકોને આપી રહ્યાં છે. સતયુગ, ત્રેતા, દ્વાપર, કળયુગ.... આ ચક્ર ફરતું જ રહે છે. સંગમયુગ પર દુનિયા બદલાઈ જાય છે.

હમણાં તમે સંગમયુગ પર ઉભાં છો અને તમે રાજયોગી છો. બાપ બેસી ભણાવે છે. બાપ નાં જે બાળકો બને છે તે

રાજયોગ શિખે છે. પહેલાં-પહેલાં મુખ્ય વાત આ સમજવાની છે - બાબા, બાબા પણ છે પછી સુપ્રીમ (પરમ) શિક્ષક પણ છે, સુપ્રીમ ફાધર (પિતા) પણ છે. હમણાં તમને શિવબાબા ભણાવે છે. આ તમારા સદ્ગુરુ પણ છે. તમને બધાંને પાછા લઈ જશે, જેને શિવ ની બારાત (જાન) કહેવાય છે. બધાં ભક્તો ને ભગવાન ભણાવીને સ્વર્ગવાસી બનાવી દે છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. શાસ્ત્ર તો આ દાદાએ ખૂબ વાંચ્યા છે. બાપ નથી વાંચતાં. બાપ તો પોતે સદ્ગતિ દાતા છે. એમને તો કોઈ શાસ્ત્ર વાંચવાની દરકાર જ નથી. કરીને ફક્ત રેફર (સંદર્ભ) કરે છે તે પણ ફક્ત ગીતા ને. સર્વ શાસ્ત્રમંદ શિરોમણી ગીતા ભગવાને ગાઈ છે. પરંતુ ભગવાન કોને કહેવાય છે આ ભારતવાસી નથી જાણતાં. બાપને સર્વવ્યાપી કહી દે છે તો આ જેવી રીતે ડીફેમ (અપમાન) કરે છે. બાપ નું અપમાન કરે છે એટલે પતિત બની જાય છે. પછી પાવન કોણ બનાવે? જેમને આટલા ડીફેમ કર્યા છે એ જ આવીને પાવન બનાવે છે. કહે છે હું નિષ્કામ સેવા કરું છું. તમને વિશ્વ નાં માલિક બનાવું છું. હું નથી બનતો. સ્વર્ગ માં મને યાદ પણ નથી કરતાં. દુઃખ માં સિમરણ બધાં કરે, સુખ માં કરે ન કોઈ. આને દુઃખ નો અને સુખ નો ખેલ કહેવાય છે. સ્વર્ગ માં બીજો કોઈ ધર્મ હોતો જ નથી. તે બધાં આવે જ છે પછી થી. કિશ્વન લોકો પોતે કહે છે ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું, બીજો કોઈ ધર્મ નહોતો. આપણે આત્માઓ શાંતિધામ માં હતી. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. બાપ આ જ્ઞાન થી સદ્ગતિ કરે છે જેનું નામ ગીતા રાખ્યું છે.

બાપ ને બોલાવે છે આવીને અહીંયા થી સ્વર્ગ માં લઈ ચાલો. તો જૂની દુનિયાનો વિનાશ થઈ જશે. નેચરલ કૈલેમિટીઝ (કુદરતી આપદાઓ) તોફાન આવશે બહુજ જોર થી. બાપ આવીને બેસમજ ને સમજદાર બનાવે છે. બાપ કહે છે મેં તમને કેટલું ધન આપ્યું હતું. અગણિત ધન હતું પછી આટલું બધું ક્યાં ગુમાવ્યું? બેહદનાં બાપ પૂછે છે-શું કર્યું? તમે આટલાં ઇન્સોલવેન્ટ (કંગાળ) કેવી રીતે બની ગયાં? અડધાકલ્પ થી ધન ગુમાવતાં-ગુમાવતાં તમે ઇન્સોલવેન્ટ બની ગયાં છો. ભારત જે સોનાની ચીડીયા હતો, તો હમણાં શું બની ગયો છે! ફરી પતિત-પાવન બાપ આવ્યાં છે, રાજ્યોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. તે છે હઠયોગ, આ છે રાજ્યોગ. આ રાજ્યોગ તો બંને નાં માટે છે. તે તો ફક્ત પુરુષ જ શિખે છે. હવે બાપ કહે છે - પુરુષાર્થ કરી સ્વર્ગ નાં માલિક બનીને દેખાડવાનું છે. આ જૂની દુનિયાનો તો વિનાશ થવાનો જ છે. બાકી થોડો સમય છે, લડાઈઓ પણ શરૂ થઈ જશે. ઓટોમિક બોમ્બસ શરૂ ત્યારે કરશે જ્યારે તમારી કર્માતિત અવસ્થા થશે અને સ્વર્ગ માં જવાનાં લાયક બનશો, ત્યાં સુધી બનાવતાં રહેશે. બાપ તોપણ બાળકોને કહે છે - યાદ ની યાત્રા કરતાં રહો, એમાં જ માયા વિઘ્ન નાખે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. દેવતા બનવાનું છે એટલે ખાવા-પીવાનું બહુજ શુદ્ધ રાખવાનું છે. અશુદ્ધિ ને ત્યાગી દેવાની છે.
2. ફર્સ્ટ ક્લાસ ફૂલ બનવાનું છે. સ્વર્ગ માં જવાનાં માટે પૂરે-પૂરા લાયક બનવાનું છે. કર્માતિત અવસ્થા બનાવવા માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ કર્મ દ્વારા સિમરણ યોગ્ય બનવા વાળા યોગયુક્ત, યુક્તિયુક્ત ભવ તમારું એક-એક કર્મ જેટલું શ્રેષ્ઠ હશે એટલું જ શ્રેષ્ઠ આત્માઓમાં સિમરણ કરાશે. ભક્તિ માં નામનું સિમરણ કરે છે, પરંતુ અહીંયા જે શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છે એમનાં ગુણો અને કર્મો નું દૃષ્ટાંત બનાવવાનાં માટે સિમરણ કરે છે. તો આપ શ્રેષ્ઠ કર્મો નાં આધાર પર સિમરણ યોગ્ય બનતાં જશો, એનાં માટે યોગયુક્ત બનો. યોગયુક્ત બનવાથી દરેક સંકલ્પ, શબ્દ કે કર્મ યુક્તિયુક્ત અવશ્ય થશે, એમનાથી અયુક્ત કર્મ તથા સંકલ્પ થઈ જ નથી શકતાં - આ પણ કનેક્શન (સંબંધ) છે.

સ્લોગન :- નિમિત્ત અને નિર્માણયિત્ત - આ જ સાચાં સેવાધારી નાં લક્ષણ છે.

“ મીઠા બાળકો - તમને અથાહ ઈશ્વરીય સુખ મળ્યું છે , એટલે તમારે માયાવી સુખો ની પરવા નથી કરવાની , તે સુખ કાગ વિષ્ટા સમાન છે”

પ્રશ્ન :- બાપની સર્વ બાળકો નાં પ્રતિ એક જ આશા છે - તે કઈ?

ઉત્તર :- મારા બધાં બાળકો સારી રીતે ભણીને તખ્તનશીન બને અથવા બાપ નાં ખભા પર ચઢે. બાબા જુએ છે કોણ કેટલી પોતાની સુગંધ ફેલાવે છે. બાળકો માં કોઈ દુર્ગંધ તો નથી. તો બાળકોએ પણ આ રીતે પુરુષાર્થ માં લાગી જવું જોઈએ. ક્યારેય પણ કર્મોન્નિઓ થી કોઈ ઉલ્ટું કામ ન કરવું જોઈએ.

ગીત :- બદલ જાયે દુનિયા ન બદલેંગે હમ...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત નું થોડું તાત્પર્ય (અર્થ) બાપ બતાવે છે આમાં કોઈ બદલાવાની વાત જ નથી. બાળકો બાપ ને કહી ન શકે કે અમે તમારા બાળકો નથી, પરંતુ કોઈ સમયે બદલાઈ જશે. આમ તો બાળકો ક્યારેય બાપ થી બદલાતાં નથી. બાળકો તો છે જ પરંતુ કુટુંબ થી જુદા થઈ જાય છે. હવે આ તો છે બેહદ નાં બાપ. કહે છે હું પોતાનાં પરમધામ માં રહેતો હતો. જેવી રીતે તમે આત્માઓ અહીંયા આવીને પાર્ટ ભજવો છો, ગૃહસ્થી બનો છો તેવી રીતે મારે પણ આવીને ગૃહસ્થી બનવું પડે છે. અહીંયા સન્મુખ તમે મને માતા-પિતા કહો છો. ભલે આગળ પણ તમે પોકારતાં હતાં તમે માતા-પિતા..... પરંતુ તે સમયે હું ગૃહસ્થી નહોતો. આ સમયે આવીને ગૃહસ્થી બન્યો છું. ગૃહસ્થી પણ બે-ચાર બાળકો નો નહીં. અનેકાનેક બાળકો આવતાં જાય છે. ભલે કહે છે - અમે બદલાશું નહીં, પરંતુ માયા બદલી દે છે. બાપ છે ઊંચા માં ઊંચા. એનાંથી ઊંચા બાપ કોઈ હોઈ ન શકે. સાધારણ મનુષ્ય તન માં પ્રવેશ કર્યો છે. બાળકો જાણે છે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નાં માટે પુરુષાર્થ અનુસાર મિલકત મળે છે. ઘણાં છે જે ચાલતાં-ચાલતાં પછી બદલાઈ જાય છે કારણ કે આ છે માયા ની લડાઈ. આગળ તમે માયા નાં હતાં. હમણાં બાપે એડોપ્ટ કર્યા (અપનાવ્યા) છે. તે તરફ છે માયા નું સુખ, અહીંયા તો તે સુખ નથી. તો માયા નાં સુખ પોતાની તરફ ખેંચી લે છે. અહીંયા તમને છે ગુપ્ત સુખ. જાણો છો ભવિષ્ય માં અથાહ સુખ લઈશું. અહીંયાનાં સુખ માં જો બુદ્ધિ ગઈ તો તે સુખ યાદ આવતાં રહેશે. અંત માં પણ તે જ યાદ આવશે એટલે આ માયાવી સુખો ની પરવા નથી રાખવાની. ગાયે પણ છે આ સુખ કાગ વિષ્ટા નાં સમાન છે. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો સુખ તો આપણને સતયુગ માં મળશે, તે સુખ પ્રાપ્ત કરવા માટે આપણે માતા-પિતા નાં બન્યાં છીએ. બાપ જરૂર કોઈ સમયે ગૃહસ્થી બન્યાં છે, જેનાં કારણે એમને માતા-પિતા કહેવાય છે. ગાયે તો છે પરંતુ સમજતાં નથી. હમણાં આપ બાળકો જાણો છો બેહદ નાં બાપ પણ છે તો માં પણ છે. આ માં દ્વારા અર્થાત્ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કર્યા છે. હવે પ્રજાપિતા અને શિવ બંનેય બાપ થયાં. બાપ તો માતા દ્વારા એડોપ્ટ કરશે ને. હવે ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા..... આમને કહે કે બ્રહ્મા ને કહે? ગાયે તો છે અમે બધાં બ્રધર્સ (ભાઈઓ) છીએ, એ કાધર (પિતા) છે. એમાં તો માતા નો પ્રશ્ન જ નથી. ગવાય છે - તમે માતા-પિતા. હવે માતા-પિતા કેવી રીતે બને છે, આ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો છે સમજવાની. મનુષ્ય મૂંઝાય પણ છે કારણ કે શરીર તો મેલ (પુરુષ) નું છે ને, એટલે માતા એડોપ્ટ કરાઈ. તે છે સરસ્વતી બાળકી. પરંતુ બાળકી દ્વારા તો એડોપ્ટ ન કરાય. આ માતા પણ છે તો પિતા પણ છે. એમણે આમાં પ્રવેશ કર્યો છે. ત્યારે બ્રહ્મા ને સ્વયં કહે છે તું મારો બાળક પણ છે, વન્દી (પત્ની) પણ છે. બરાબર બાપ આમનાં દ્વારા એડોપ્ટ કરે છે. તો આ માતા પણ થઈ જાય છે. છતાં પણ બાપ કહે છે, તમારે યાદ મને કરવાનો છે. બ્રહ્મા ને યાદ નથી કરવાનાં. મનુષ્ય તો દુનિયામાં ખૂબ લોકેટ પહેરે છે. આ તો બાપ છે. બાપ કહે છે બાળકો તમારે પોતાનું પણ બધું જ ભૂલી જવાનું છે, દેહ સહિત દેહ નાં જે પણ સંબંધી છે, બધાંને ભૂલી પરમપિતા પરમાત્મા નાં સાથે યોગ લગાવો. આપ બાળકોને ફરમાન (આજ્ઞા) છે મુજ બાપ ને યાદ કરો. હું આમનામાં પ્રવેશ થઈને તમને રાજ્યોગ શિખવાડું છું, આમાં પ્રેરણા ની કોઈ વાત નથી. પ્રેરણા થી બાબા કામ નથી કરતાં. આ ડ્રામા અનુસાર બધું થવાનું જ છે. બાપની યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. બાકી કોઈ દેહધારી ને યાદ કરવાથી સમય વેસ્ટ (વ્યર્થ) થઈ જાય છે. બીજાની સાથે બુદ્ધિયોગ લગાવો છો અર્થાત્ બાપ થી નાફરમાનવરદાર બનો છો. બાપ ને યાદ કરવામાં મહેનત છે, આમાં જ ભૂલ થાય છે. બાપ કહે છે તમે છો

આશિક. ચાલતાં-ફરતાં મુજ માથૂક ને યાદ કરવાનો પુરુષાર્થ કરો. ગીતા માં પણ ભગવાનુવાચ છે - મામેકમ્ યાદ કરો. દેહ સહિત દેહ નાં બધાં સંબંધ છોડી પોતાને આત્મા સમજો. આ કોણ કહે છે? શિવબાબા કે શ્રીકૃષ્ણ? કોને યાદ કરવાનાં છે? શ્રીકૃષ્ણ તો સંગમ પર હોઈ ન શકે. હાં, કૃષ્ણ ની આત્મા જરૂર છે. તે પણ શિખી ને બીજાઓને શિખવાડે છે. આ છે મુખ્ય પ્રથમ નંબર નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર). એની સાથે બીજા પણ તો છે ને, રાધા પણ સાથે છે. પરંતુ ફર્સ્ટ પ્રિન્સ આ છે. રાધા તો હજું પણ પછી થી છે. પહેલાં આમનું નામ છે. આ કેટલી ગુહ્ય વાતો છે એટલે બાપ કહે છે મુખ્ય એક જ વાત ને ઉઠાવો. ગીતા કૃષ્ણએ નથી ગાઈ. કૃષ્ણ ને ભગવાન નથી કહી શકાતું. આ વાતમાં જ આખી વાત છે જીતવાની. એક બાપ જ બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય આ ત્રણ ધર્મ સ્થાપન કરે છે. પહેલાં ડીટીઝમ (દૈવી રાજધાની), પછી ઈસ્લામીઝમ, બુદ્ધિઝમ, ક્રિશ્ચનીઝમ..... બસ બીજા નાનાં-નાનાં ધર્મ તો બહુજ છે. સદ્ગતિ થાય છે ગીતા નાં ભગવાન દ્વારા. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાપ છે. સર્વ નાં જગતગુરુ પણ એક જ સતગુરુ છે. સતગુરુ અર્થાત્ સદ્ગતિ કરવા વાળા. આ બધાંને સારી રીતે સમજાવી શકો છો.

જે બાબાની મુરલી નીકળે છે, બધાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) ને હક છે મુરલી સારી રીતે વાંચવાનો. જેને મુરલી નો શોખ હશે તે ત્રણ ચાર વાર મુરલી જરૂર વાંચશે. મુરલી વગર બીજું કંઈ સૂઝવું જ ન જોઈએ. મુરલી ને કોઈ ૫-૮ વાર સારી રીતે વાંચે તો બ્રાહ્મણી થી પણ ઊંચ જઈ શકે છે. બધાંએ પોતાની ઉન્નતિ કરવાની છે. હકીકત માં બ્રાહ્મણીઓ છે મોસ્ટ ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (સૌથી આજ્ઞાકારી સેવાધારી). કોઈની સારા ખાવા-પીવાની તરફ બુદ્ધિ ગઈ તો મરતાં સમયે પણ તે યાદ આવી જશે. આ સમયે જ સર્વિસ લેતાં રહો તો ખલાસ. સર્વિસ પર રહેવા વાળા સદૈવ ઓબીડિયન્ટ થઈને રહેશે. જેમ જનક બાળકો છે, ક્યારેય કોઈ થી કામ નહીં લેશે. કોઈ-કોઈ ને તો આદત પડી જાય છે તો પછી વાત ન પૂછે. કપડા ધોવા વાળા ન મળવાથી બીમાર થઈ પડે છે. ક્યાંય જઈ નથી શકતાં. આમાં વધારે નવાબી ચાલી ન શકે. સર્વેન્ટ (સેવાધારી) બની સર્વિસ (સેવા) કરવાની છે. બાપ પણ સર્વેન્ટ છે ને. કહે છે હું ઊંચા માં ઊંચો, કેટલાં સાધારણ તન માં આવું છું. હું કોઈ ઘોડા ગાડી વગેરે નથી માંગતો. એ તો છતાં પણ બાપ છે. વાનપ્રસ્થ નાં પછી બાળકો ની ફરજ હોય છે - બાપ ની સેવા કરવાની. શિવબાબા નો રથ છે છતાં પણ બાબા કોઈ સેવા નથી લેતાં બાળકો થી. બાળકોએ પોતાનાં ભણતર માં પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. કાયદેસર ભણશો, ભણાવશો તો સતયુગ માં પણ કાયદેસર રાજ્ય કરશો. સતયુગ માં બેકાયદેસર કોઈ વાત હોતી નથી. દરેક વાત માં એક્યુરેટ (બરાબર) બનવાનું છે. આપણે વિશ્વ નાં રાજકુમાર રાજકુમારી બનીએ છીએ તો તે મેનર્સ (શિષ્ટાચાર) અહીંયા શિખીએ છીએ. કૃષ્ણ ની કેટલી મહિમા છે - મહારાજકુમાર. બાપ થી પણ કૃષ્ણ નું નામ વધારે છે. રાધા-કૃષ્ણ નાં મા-બાપ કોઈ આટલાં માર્ક્સ નથી લઈ શકતાં, જેટલાં રાધા-કૃષ્ણ લે છે. ઊંચું ભણતર એ ભણે છે. સૌથી વધારે માર્ક્સ કૃષ્ણ લે છે પરંતુ જન્મ તો ફરી ક્યાંક લેવો જ પડશે. તો જેમની પાસે જન્મ લીધો એમનું આટલું માન નથી હોતું. પહેલાં જરૂર એમનાં મા-બાપ જન્મ લેતાં હશે. છતાં પણ કૃષ્ણ બાળક નું નામ પ્રસિદ્ધ થાય છે. આ વાતો ખૂબ ગુપ્ત છે. આ છે ચીટચેટ ની વાતો. મૂળ વાત છે પોતાને અશરીરી આત્મા સમજો. આપણે બેહદ બાપ નાં સંતાન છીએ, આપણે સર્વગુણ સંપન્ન અહીંયા બનવાનું છે. હમણાં કોઈ પણ સંપૂર્ણ નથી બન્યાં. બધાં પુરુષાર્થી છે. આમનું રિઝલ્ટ (પરીણામ) પણ બાબા જુએ તો છે ને - આ (બ્રહ્મા) સૌથી ઊંચા જશે, એટલે ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ કરો) કહેવાય છે. અંત સુધી ફાધર ને જ ફોલો કરવા પડે. ડ્રામા માં જે કંઈ થાય છે સમજાય છે - આ જ રાઈટ (સાચું) છે. કોઈ પણ વાત માં સંશય ન આવી શકે. અમ્મા મરે તો પણ હલવો ખાવો.... તમારે તો મનમનાભવ થઈને રહેવાનું છે. દુઃખ ની કોઈ વાત જ નથી. ડ્રામા માં જે નોંધ હશે તે થતું જ રહેશે. અનાદિ બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે. જે નોંધ છે તે થતું રહેશે. બાળકો નું કામ છે પુરુષાર્થ કરી પોતાનું જીવન હીરા જેવું બનાવવું. કર્મેન્દ્રિયો થી કોઈ ઉલ્લું કામ નથી કરવાનું. એવું નહીં જે ભાગ્ય માં હશે. પુરુષાર્થ કરવાનો છે. બાબાને પૂરા સમાચાર પણ આપવાનાં છે. કોઈ સેવાકેન્દ્ર ની તો બિલકુલ ખબર પણ નથી પડતી. કોઈ સેવાકેન્દ્ર ચાલે છે. કોઈ તો વગર બ્રાહ્મણી પણ ગીતા પાઠશાળા ખોલી સર્વિસ કરતાં રહે છે. નંબરવાર તો છે ને. જે સારી સર્વિસ કરે છે તે જ બાબાનાં દિલ પર ચઢે છે. તખ્તનશીન થાય છે. બાપ તો ઈચ્છે છે બાળકો સારી રીતે ભણી ને બાપ નાં ખભા પર ચઢી જાય. પરીક્ષા તો એક જ છે પરંતુ પદ ની વેરાયટી (વિભિન્નતા) કેટલી છે. દરેક ફૂલ પોત-પોતાની સુગંધ આપે છે. કોઈ તો એકદમ દુર્ગંધ વાળા પણ છે. ઘણાં બાળકો કમાલ કરવા વાળા પણ છે. પ્રેમ છે, મનોહર છે, દીદી છે.... આમની બધાં મહિમા કરે છે. કોઈનું તો નામ પણ નથી લેતાં. બાપ ને પતિત થી પાવન બનાવવામાં કેટલી મહેનત કરવી પડે છે. વાંદરાઓ ને મંદિર લાયક બનાવે છે. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજા, પ્રજા, ગરીબ, સાહુકાર બધાં બને છે ને. પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામવાનું છે. નહીં તો જન્મ-જન્માંતર નાં માટે તે જ બની જશો. પછી ખૂબ પસ્તાવું પડશે. બાબા થી અમે પૂરો વારસો ન

લીધો. શિક્ષક ગુરુ પણ કહેશે ફોલો કરો. આ તો બાપ શિક્ષક ગુરુ એક જ છે. સુપ્રીમ (પરમ) ફાધર, સુપ્રીમ શિક્ષક, સુપ્રીમ ગુરુ પણ છે. એ નિરાકાર જ નોલેજકુલ છે, એમનાથી જ વારસો મળે છે. સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા એ છે, જેમની બધાં સાધના કરે છે. સાધુ અર્થાત્ સાધના કરવા વાળા. પછી કોઈને મુક્તિ આપી કેવી રીતે શકે. સમજાવવા ની યુક્તિ ખૂબ સારી જોઈએ. પ્રદર્શની નું ઉદ્ઘાટન કરવા વાળા પણ કાંઈક સમજેલા હોવાં જોઈએ. જે કહી શકે કે આ પ્રદર્શની મનુષ્ય ને હીરા જેવા બનાવવા વાળી છે. આ પ્રદર્શની પરમપિતા પરમાત્મા નાં ડાયરેક્શન થી બનાવેલી છે. ઉદ્ઘાટન એવાં થી કરાવવું જોઈએ જે કાંઈક સમજાવી પણ શકે. એક દિવસ મોટાં પણ આવીને તમારી પાસે સમજશે. સંન્યાસી વગેરે પણ આવશે. તે ફ્રેસ માં બેસી સમજશે. હવે બાબા ડાયરેક્શન આપે છે મનમનાભવ, બાપ ને યાદ કરો તો પાવન બનશો. વિનાશ પણ સામે છે. બાપ કહે છે - હું કેટલો મોટો ગૃહસ્થી બનું છું. સૌથી મોટાં માં મોટો ગૃહસ્થ ધર્મ હું પાલન કરું છું. ફ્રામા માં મારો પાર્ટ જ એવો છે. બાળકોએ ઊંચ પદ પામવામાં મહેનત કરવી જોઈએ. પુરુષાર્થ કરી મા-બાપ નાં ગાદી-નશીન બનવું જોઈએ. શિવબાબા નાં આપણે બાળકો છીએ, અંદર માં તે નશો રહેવો જોઈએ. અમે બાબા થી કમ (ઓછાં) થોડી જ જઈશું. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ સમાન સાચાં સેવાધારી બનવાનું છે. કોઈ થી પણ સેવા નથી લેવાની. ઓબીડિયન્ટ (આજ્ઞાકારી) થઈને રહેવાનું છે.
2. ફ્રામા માં જે પણ સીન (દૃશ્ય) ચાલે છે, તે જ રાઈટ (સાચું) છે. તેમાં સંશય નથી ઉઠાવવાનો. પોતાનાં જીવન ને હીરા જેવું બનાવવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- આ જૂની દુનિયા ને વિદેશ સમજી એનાંથી ઉપરામ રહેવા વાળા સ્વદેશી ભવ જેમ કોઈ લોકો વિદેશ ની વસ્તુ ને ટચ (સ્પર્શ) પણ નથી કરતાં, સમજે છે પોતાનાં દેશની વસ્તુ નો પ્રયોગ કરીએ. એમ આપ લોકો નાં માટે આ જૂની દુનિયા જ વિદેશ છે, એનાંથી ઉપરામ રહો અર્થાત્ જૂની દુનિયાની જે વસ્તુઓ છે, સ્વભાવ-સંસ્કાર છે તેનાં તરફ જરા પણ આકર્ષિત ન થાઓ. સ્વદેશી બનો અર્થાત્ આત્મિક રુપ માં પોતાનાં ઊંચા દેશ પરમધામ અને ઈશ્વરીય પરિવાર નાં હિસાબ થી મધુબન દેશ નાં નિવાસી સમજી, એનાં નશા માં રહો.

સ્લોગન :- ઝમેલા માં ફસાવવાનાં બદલે સદા મિલન મેળા માં રહો.

સદા સમર્થ કેવી રીતે બનાય ?

આજે સમર્થ બાપ પોતાનાં ચારેય તરફનાં માસ્ટર સમર્થ બાળકો ને જોઈ રહ્યાં છે. એક છે સદા સમર્થ અને બીજા છે ક્યારેક સમર્થ, ક્યારેક વ્યર્થ ની તરફ ન ઈચ્છતાં પણ આકર્ષિત થઈ જાય કારણ કે જ્યાં સમર્થ સ્થિતિ છે, ત્યાં વ્યર્થ હોઈ નથી શકતું, સંકલ્પ પણ વ્યર્થ નથી ઉત્પન્ન થઈ શકતાં. બાપદાદા જોઈ રહ્યાં હતાં કે ઘણાં બાળકોની હજી સુધી પણ બાપ નાં આગળ ફરિયાદ છે કે ક્યારેક-ક્યારેક વ્યર્થ સંકલ્પ યાદ ને ફરિયાદ માં બદલી દે છે, ઈચ્છતાં નથી પરંતુ આવી જાય છે. વિકલ્પો ની સ્ટેજ (સ્થિતિ) ને તો મેજોરીટીએ (અધિકાંશે) મેજોરીટી સમય સુધી સમાપ્ત કરી લીધી છે પરંતુ વ્યર્થ જોવું, વ્યર્થ સાંભળવું અને વિચારવું, વ્યર્થ સમય ગુમાવવો - આમાં પૂરા પાસ નથી કારણ કે અમૃતવેલા થી આખાં દિવસ ની દિનચર્યા માં પોતાનાં મન અને બુદ્ધિ ને સમર્થ સ્થિતિ માં સ્થિત કરવાનો પ્રોગ્રામ (કાર્યક્રમ) સેટ (નિશ્ચિત) નથી કરતાં એટલે અપસેટ (અસ્તવ્યસ્ત) થઈ જાય છે. જેવી રીતે પોતાનાં સ્થૂળ કાર્ય નાં પ્રોગ્રામ ને દિનચર્યા પ્રમાણે સેટ કરો છો, એવી રીતે પોતાની મનસા સમર્થ સ્થિતિ નો પ્રોગ્રામ સેટ કરશો તો સ્વતઃ જ ક્યારેય અપસેટ નહીં થશો. જેટલું પોતાનાં મન ને સમર્થ સંકલ્પો માં બીઝી (વ્યસ્ત) રાખશો તો મન ને અપસેટ થવાનો સમય જ નહીં મળશે. આજકાલ ની દુનિયા માં મોટી પોઝિશન (પદ) વાળા, જેમને આઈ.પી. કે વી.આઈ.પી. કહે છે, તે સદા પોતાનાં કાર્યની દિનચર્યા ને સમય પ્રમાણે સેટ કરે છે. તો તમે કોણ છો? તે ભલે વી.આઈ.પી. છે પરંતુ આખાં વિશ્વ માં ઈશ્વરીય સંતાન નાં સંબંધે, બ્રાહ્મણ-જીવન નાં સંબંધે તમે કેટલાં પણ વી. આગળ લગાવી દો તો પણ ઓછું છે કારણ કે તમારા આધાર પર વિશ્વ પરિવર્તન થાય છે. તમે વિશ્વ નાં નવ-નિર્માણ નાં આધારમૂર્ત છો. બેહદ નાં ડ્રામા નાં અંદર હીરો એક્ટર (મુખ્ય કલાકાર) છો અને હીરાતુલ્ય જીવન વાળા છો. તો કેટલાં મોટાં થયાં! આ શુદ્ધ નશો સમર્થ બનાવે છે અને દેહ-અભિમાન નો નશો નીચે લઈ આવે છે. તમારો આત્મિક રુહાની નશો છે એટલે નીચે નથી લઈ આવતો, સદા ઊંચી ઉડતી કળા ની તરફ લઈ જાય છે. તો વ્યર્થ તરફ આકર્ષિત થવાનું કારણ છે - પોતાનાં મન-બુદ્ધિ ની દિનચર્યા સેટ નથી કરતાં. મન ને વ્યસ્ત રાખવાની કળા સંપૂર્ણ રીતે સદા યુઝ (ઉપયોગ) નથી કરતાં.

બીજી વાત, બાપદાદાએ અમૃતવેલા થી લઈને રાત્રે સુવા સુધી મનસા-વાચા-કર્મણા અને સંબંધ-સંપર્ક માં કેવી રીતે ચાલવાનું કે રહેવાનું છે - બધાનાં માટે શ્રીમત અર્થાત્ આજ્ઞા આપેલી છે. મનસા માં શું સ્મૃતિમાં રાખવાનું છે - આ દરેક કર્મ માં પોતાની મનસા સ્થિતિ નું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન), આજ્ઞા મળેલી છે અને તમે બધાં આજ્ઞાકારી બાળકો છો ને કે બની રહ્યાં છો? આજ્ઞાકારી અર્થાત્ બાપ નાં સંબંધ થી બાપ નાં ફૂટ સ્ટેપ લેવા વાળા અર્થાત્ કદમ નાં ઉપર કદમ રાખવા વાળા. અને બીજો સંબંધ છે સજનીઓ નો. તો સજની પણ શું કરે છે? એમને શું શિક્ષા મળે છે? સાજન નાં કદમ ઉપર કદમ ચાલો. તો આજ્ઞાકારી અર્થાત્ બાપદાદા નાં આજ્ઞા રૂપી કદમ પર કદમ રાખવાં. આ સહજ છે કે મુશ્કેલ છે? ક્યાં કદમ રાખીએ - ઠીક છે કે નહીં, આ વિચારવાની પણ જરૂર નથી. છે સહજ, પરંતુ આખાં દિવસ માં ચાલતાં-ફરતાં કોઈ ને કોઈ આજ્ઞા નું ઉલ્લંઘન થઈ જાય છે. વાતો નાની-નાની હોય છે પરંતુ અવજ્ઞા થવાથી થોડો-થોડો બોજ ભેગો થઈ જાય છે. આજ્ઞાકારી ને સર્વ સંબંધો થી પરમાત્મ-દુવાઓ મળે છે. આ નિયમ છે. સાધારણ રીતે પણ કોઈક કોઈ મનુષ્ય આત્માનાં ડાયરેક્શન પ્રમાણે “હાં જી” કહીને કાર્ય કરે છે તો જેનું કાર્ય કરે, તેમનાં દ્વારા તેમનાં મન થી એમને દુવાઓ જરૂર મળે છે. આ તો પરમાત્મ-દુવાઓ છે! પરમાત્મ-દુવાઓનાં કારણે આજ્ઞાકારી આત્મા સદા ડબલ લાઈટ ઉડતી કળા વાળી હોય છે. સાથે-સાથે આજ્ઞાકારી આત્મા ને આજ્ઞા પાલન કરવા નાં રિટર્ન (વળતર) માં બાપ દ્વારા વિલ પાવર (આત્મશક્તિ) વિશેષ વરદાન નાં રૂપ માં, વારસા નાં રૂપ માં મળે છે. બાપ બધો પાવર (શક્તિઓ) વિલ માં બાળકોને આપે છે, એટલે સર્વ શક્તિઓ સહજ પ્રાપ્ત થઈ જાય છે. તો આમ વિલ પાવર પ્રાપ્ત કરવા વાળી આજ્ઞાકારી આત્મા વારસો, વરદાન અને દુવાઓ - આ બધી પ્રાપ્તિઓ કરી લે છે જેનાં કારણે સદા ખુશી માં નાચતા, “વાહ-વાહ” નાં ગીત ગાતાં ઉડતાં રહે છે કે કારણ કે એમનું દરેક કર્મ, એમને પ્રત્યક્ષ ફળ પ્રાપ્ત કરાવે છે. કર્મ છે બીજ. જ્યારે બીજ શક્તિશાળી છે તો ફળ પણ એવું મળશે ને. તો દરેક કર્મ નું પ્રત્યક્ષફળ વગર મહેનત નાં સ્વતઃ પ્રાપ્ત થાય છે. જેવી રીતે ફળ ની શક્તિ થી શરીર શક્તિશાળી રહે છે, એવી રીતે કર્મ નાં

પ્રત્યક્ષફળ ની પ્રાપ્તિ નાં કારણે આત્મા સદા સમર્થ રહે છે. તો સદા સમર્થ રહેવાનો બીજો આધાર છે - સદા અને સ્વતઃ આજ્ઞાકારી બનવું. એવી સમર્થ આત્મા સદા સહજ ઉડતાં પોતાની સંપૂર્ણ મંઝિલ - “બાપ નાં સમીપ સ્થિતિ” ને પ્રાપ્ત કરે છે. તો વ્યર્થ તરફ આકર્ષિત થવાનું કારણ છે અવજ્ઞા. મોટી-મોટી અવજ્ઞાઓ નથી કરતાં, નાની-નાની થઈ જાય છે. જેમ મુખ્ય પહેલી આજ્ઞા છે - પવિત્ર બનો, કામજીત બનો. આ આજ્ઞા ને પાલન કરવામાં મેજોરીટી (અધિકાંશ) પાસ થઈ જાય છે. ભોળી-ભોળી માતાઓ એમાં પાસ થઈ જાય છે. જે વાત દુનિયા અસંભવ સમજે એમાં પાસ થઈ જાય છે. પરંતુ એમનો બીજો ભાઈ ક્રોધ - એમાં ક્યારેક-ક્યારેક અડધા ફેલ (નપાસ) થઈ જાય છે. પછી હોશિયાર પણ ખૂબ છે. ઘણાં બાળકો કહે છે - ક્રોધ નથી કર્યો પરંતુ થોડો રુબાબ તો દેખાડવો જ પડે છે, ક્રોધ નથી આવતો થોડો રોબ રાખું છું. જ્યારે અસંભવ ને સંભવ કરી લીધું, આ તો આનો નાનો ભાઈ છે. તો આને આજ્ઞા કહેશો કે અવજ્ઞા?

એનાંથી પણ નાની અવજ્ઞા અમૃતવેલા નો નિયમ અડધો પાલન કરો છો. ઉઠીને બેસી તો જાઓ છો પરંતુ જેવી રીતે બાપ ની આજ્ઞા છે, એ વિધિ થી સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરો છો? શક્તિશાળી સ્થિતિ હોય છે? સ્વીટ સાઇલેન્સ (મીઠી શાંતિ) ની સાથે-સાથે નિંદર ની શાંતિ પણ મિક્સ (મેગી) થઈ જાય છે. બાપદાદા જો દરેક ને પોતાનાં અઠવાડિયા નું ટીવી બતાવે તો બહુજ મજા જોવામાં આવશે! તો અડધી આજ્ઞા માનો છો - નેમિનાથ બનો છો પરંતુ સિદ્ધિ સ્વરૂપ નથી બનતાં. આને શું કહેશો? આવી નાની-નાની આજ્ઞાઓ છે. જેમકે આજ્ઞા છે - કોઈ પણ આત્મા ને ન દુઃખ આપો, ન દુઃખ લો. એમાં પણ દુઃખ દેતાં નથી પરંતુ લઈ તો લો છો ને. વ્યર્થ સંકલ્પ ચાલવાનું કારણ જ આ છે - વ્યર્થ દુઃખ લીધું. સાંભળી લીધું તો દુઃખી થયાં. સાંભળેલી વાત ન ઈચ્છતા પણ મનમાં ચાલે છે - આ કેમ કીધું, આ ઠીક નથી કહ્યું, આ ન થવું જોઈએ.....વ્યર્થ સાંભળવાની, જોવાની આદત મન ને ૬૩ જન્મો થી છે, એટલે હમણાં પણ એ તરફ આકર્ષિત થઈ જાઓ છો. નાની-નાની અવજ્ઞાઓ મન ને ભારે બનાવી દે છે અને ભારે હોવાનાં કારણે ઊંચી સ્થિતિ ની તરફ ઉડી નથી શકતાં. આ બહુજ ગુણ ગતિ છે. જેવી રીતે પાછલાં જન્મો નાં પાપ-કર્મ બોજ નાં કારણે આત્મા ને ઉડવા નથી દેતાં. એવી રીતે આ જન્મ ની નાની-નાની અવજ્ઞાઓ નો બોજ, જેવી સ્થિતિ ઈચ્છો છો, તેવો અનુભવ કરવા નથી દેતો.

બ્રાહ્મણોની ચાલ બહુજ સારી છે. બાપદાદા પૂછે છે - કેમ છો? તો બધાં કહેશે - બહુ જ સારા છીએ, ઠીક છીએ. પછી જ્યારે પૂછે છે કે જેવી સ્થિતિ હોવી જોઈએ તેવી છે? તો ચૂપ થઈ જાય છે. એ કારણે આ અવજ્ઞાઓ નો બોજ સદા સમર્થ બનવા નથી દેતો. તો આજે આ જ સ્લોગન યાદ રાખજો - ન વ્યર્થ વિચારો, ન જુઓ, ન વ્યર્થ સાંભળો, ન વ્યર્થ બોલો, ન વ્યર્થ કર્મ માં સમય ગુમાવો. તમે બુરાઈ (અવગુણ) થી તો પાર થઈ ગયાં. હવે એવી રીતે આજ્ઞાકારી ચરિત્ર નું ચિત્ર બનાવો. આને કહેવાય છે સદા સમર્થ આત્મા. અચ્છા! બધાં ટીચર્સ આર્ટિસ્ટ (કલાકાર) છો. ચિત્ર બનાવતાં આવડે છે? પોતાનાં શ્રેષ્ઠ ચરિત્ર નું ચિત્ર બનાવતાં આવડે છે ને! તો મોટાં-માં-મોટાં ચિત્રકાર તે જ છે જે દરેક કદમ માં ચરિત્ર નું ચિત્ર બનાવતાં રહે છે. આ જ ચરિત્ર નું ચિત્ર બનાવવાનાં કારણે જ તમારા જડ ચિત્ર અડધોકલ્પ ચાલે છે. તો ટીચર્સ અર્થાત મોટાં-માં-મોટાં ચિત્રકાર. પોતાનું પણ ચિત્ર બનાવે અને અન્ય આત્માઓ ને પણ ચિત્રકાર બનાવી દો છો. બીજાઓનાં પણ શ્રેષ્ઠ ચરિત્ર બનાવવાનાં નિમિત્ત ટીચર્સ છો. તેમાં જ બિઝી રહો છો ને. પૂરા બિઝી રહો. એક સેકન્ડ પણ મન બુદ્ધિ ને કુરસત માં રાખ્યાં તો વ્યર્થ સંકલ્પ પોતાની તરફ આકર્ષિત કરી લેશે. સંભળાવ્યું ને કે સેવા નું પ્રત્યક્ષફળ સદા પ્રાપ્ત થાય - આ જ નિશાની છે સદા આજ્ઞાકારી આત્માની. ક્યારેક સેવાનું ફળ પ્રત્યક્ષ મળે અને ક્યારેક નથી મળતું, એનું કારણ? કોઈ-ને-કોઈ અવજ્ઞા થાય છે. ટીચર્સ અર્થાત અમૃતવેલા થી લઈને રાત સુધી દરેક આજ્ઞા નાં કદમ-પર-કદમ રાખવા વાળા. એવાં ટીચર્સ છો કે ક્યારેક-ક્યારેક અલબેલાપણું આવી જાય છે? અલબેલા નહીં બનતાં. જવાબદારી નાં તાજધારી છો. ક્યારેક તાજ ભારે લાગે છે તો ઉતારી દે છે. તમે ઉતારવા વાળા તો નથી ને. સદા આજ્ઞાકારી એટલે સદા જવાબદારી નાં તાજધારી. ટીચર્સ તો બધાં છે પરંતુ આને કહેવાય છે યોગ્ય ટીચર, યોગી ટીચર.

ટીચર્સ ક્યારેય કંપલેન (ફરિયાદ) ન કરી શકે. બીજાઓને કંપલિટ (સંપૂર્ણ) કરવા વાળા છો, કંપલેન કરવા વાળા નથી. ક્યારેય એવાં પત્ર તો નથી લખતાં ને - શું કરીએ, થઈ ગયું, થવું તો ન જોઈએ. તે તો સમાપ્ત થઈ ગયું ને. સંભળાવ્યું હતું - પત્ર લખો જરૂર, મધુબન માં પત્ર જરૂર મોકલો પરંતુ “હું સદા ઓ.કે. છું” - બસ, આ બે લાઈન લખો. વાંચવા વાળા ને પણ સમય નથી. પછી ફરિયાદ કરે કે પત્ર નો જવાબ નથી આવ્યો. હકીકત માં

તમારા બધાનાં પત્રો નાં જવાબ બાપદાદા રોજ ની મુરલી માં આપે જ છે. તમે લખશો ઓ.કે. અને બાપદાદા ઓ.કે. નાં રિટર્ન (જવાબ) માં કહે છે - યાદપ્યાર અને નમસ્તે. તો આ રેસપોન્ડ (જવાબ) પણ થયો ને. સમયને પણ બચાવવાનો છે ને. સેવા સમાચાર પણ શોર્ટ (ટુંક) માં લખો. તો સમય ની પણ ઇકોનોમી (બચત), કાગળ ની પણ ઇકોનોમી, પોસ્ટ ની પણ ઇકોનોમી. ઇકોનોમી થઈ શકે છે ને. પત્ર ૩ પાના માં પણ લખી શકાય છે, કોઈને વિસ્તાર થી લખવાનું ડાયરેક્શન મળે છે તો ભલે લખો પરંતુ બે લાઈન માં પણ પોતાની ભૂલ ની ક્ષમા લઈ શકો છો. છુપાવો નહીં, પરંતુ શોર્ટ માં લખો. કેટલાંક પત્ર લખે છે, જેનો કોઈ સાર નથી હોતો. બાપ ને કહે - મારું આ કામ કરી લો, મને ઠીક કરી દો, મારો ધંધો ઠીક કરી દો, મારી પત્ની ને ઠીક કરી દો.... એવાં પત્ર એક વાર નહીં ૧૦ વાર મોકલે છે. તો હમણાં ઇકોનોમી નાં અવતાર બનો અને બનાવો. અચ્છા!

બધાંને આ મેળો સારો લાગે છે ને. દુનિયા વાળા કહે છે બે દિવસ નો મેળો અને તમારો ૪ દિવસ નો મેળો છે. બધાંને પસંદ છે ને આ મેળો. અચ્છા!

ચારેય તરફ ની સદા સમર્થ આત્માઓ ને, સદા દરેક કદમ માં આજ્ઞાકારી રહેવા વાળા આજ્ઞાકારી બાળકો ને, સદા વ્યર્થ ને સમર્થ માં પરિવર્તન કરવા વાળી વિશ્વ-પરિવર્તક આત્માઓ ને, સદા પોતાનાં ચરિત્ર નાં ચિત્રકાર બાળકો ને સમર્થ બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

અવ્યક્ત બાપદાદા ની ઝોન વાઈઝ બાળકો થી મુલાકાત, બોમ્બે અને ગુજરાત ગ્રુપ

બેહદ બાપ નાં અર્થાત્ બેહદ નાં માલિક નાં બાળક છીએ, એમ સમજો છો? બાળક સો (તે) માલિક હોય છે, એટલે બાપદાદા બાળકોને “માલેકમ્ સલામ” કહે છે. બેહદ બાપ નાં બેહદનાં વારસા નાં બાળક સો માલિક છો. તો બેહદ નાં વારસા ની ખુશી પણ બેહદ હશે ને. બાપ બાળકોને પોતાનાથી પણ આગળ રાખે છે. વિશ્વનાં રાજ્યનાં અધિકારી બાળકો ને બનાવે છે, સ્વયં તો નથી બનતાં. તો વર્તમાન અને ભવિષ્ય - બંને અધિકાર મળી ગયાં અને બંનેય બેહદ છે! સતયુગ માં પણ હદ તો નહીં હશે ને - ન ભાષા ની, ન રંગ ની, ન દેશ ની. અહીંયા તો જુઓ કેટલી હદો છે! બેહદ નાં આકાશ ને પણ હદો માં વહેંચી દીધું છે. ત્યાં કોઈ હદ નથી હોતી. તો બેહદ નું રાજ્ય-ભાગ્ય થઈ ગયું. પરંતુ બેહદનું રાજ્ય-ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવા વાળાઓને પહેલાં આ સમયે પોતાનાં દેહ (શરીર) ની હદ થી પરે જવું પડશે. જો દેહભાન ની હદ થી નીકળો તો બીજી બધી હદ થી નિકળી જશો એટલે બાપદાદા કહે છે - પહેલાં દેહ સહિત દેહ નાં બધાં સંબંધો થી ન્યારા બનો. પહેલાં દેહ પછી દેહ નાં સંબંધી. તો આ દેહ નાં ભાન ની હદ થી નીકળ્યાં છો? કારણ કે દેહ ની હદ ક્યારેય પણ ઉપર નહીં લઈ જશે. દેહ માટી છે, માટી સદા ભારે હોય છે. કોઈ પણ વસ્તુ માટી ની હશે તો ભારે થઈ જશે ને. આ દેહ તો જૂની માટી છે, એમાં ફસાવાથી શું મળશે! કાંઈ પણ નહીં. તો સદા આ નશો રાખો કે બેહદ બાપ અને બેહદ વારસા નો બાળક સો માલિક છું. જ્યારે બાળક બનવાનું છે એ સમયે માલિક નહીં બનો જ્યારે માલિક બનવાનું છે એ સમયે બાળક નહીં બનો. જ્યારે કોઈ સલાહ આપવાની છે, પ્લાન વિચારવાનો છે, કોઈ કાર્ય કરવાનું છે તો માલિક થઈને કરો પરંતુ જ્યારે મેજોરિટી દ્વારા અથવા તો નિમિત્ત બનેલી આત્માઓ દ્વારા કોઈ પણ વાત ફાઈનલ (નિશ્ચિત) થઈ જાય છે તો એ સમયે બાળક બની જાઓ, એ સમયે માલિક નહીં બનો. મારો જ વિચાર ઠીક છે, મારો જ પ્લાન ઠીક છે - નહીં. એ સમયે માલિક નહીં બનો. ક્યાં સમયે રાય બહાદુર બનવાનું છે અને ક્યાં સમયે રાય (સલાહ) માનવા વાળા બનવાનું છે - જેને આ રીત આવડી જાય છે તે ક્યારેય નીચે-ઉપર નથી થતાં. તે પુરુષાર્થ અને સેવા માં સફળ રહે છે. પોતાને મોલ્ડ (વાળી) કરી શકે છે, પોતાને ઝુકાવી શકે છે. ઝુકવા વાળાને સદૈવ સેવાનું ફળ મળે છે અને પોતાનાં અભિમાન માં રહેવા વાળાને સેવાનું ફળ નથી મળતું. તો સફળતા ની વિધિ છે - બાળક સો માલિક, સમય પર બાળક બનવું, સમય પર માલિક બનવું. આ વિધિ આવડે છે? જો નાની-એવી વાત ને બાળક નાં સમયે માલિક બની ને સિદ્ધ કરશો તો મહેનત વધારે અને ફળ ઓછું મળશે. અને જે વિધિ ને જાણે છે, સમય પ્રમાણે એને મહેનત ઓછી અને ફળ વધારે મળે છે. તે સદા હર્ષિત રહેશે. સ્વયં પણ ખુશ રહેશે અને બીજા ને જોઈને પણ ખુશ થશે. ફક્ત હું બહુજ ખુશ રહું છું, એ નહીં. પરંતુ ખુશ કરવાનાં પણ છે ખુશ રહેવાનું પણ છે, ત્યારે રાજા બનશો. પોતાને મોલ્ડ કરશો તો ગોલ્ડન એજ (સ્વર્ણિમ યુગ) નો અધિકાર જરૂર મળશે. અચ્છા!

વરદાન :- સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ બંને રીત થી સ્વયં ને બીઝી (વ્યસ્ત) રાખવા વાળા માયાજીત, વિજયી ભવ

સ્વયંને સેવાધારી સમજી પોતાની ટુચિ, ઉમંગ થી સેવા માં વ્યસ્ત રહો તો માયા ને ચાન્સ (તક) નહીં મળશે. જ્યારે સંકલ્પ થી, બુદ્ધિ થી, ભલે સ્થૂળ કર્મણા થી ફી (મુક્ત) રહો છો તો માયા ચાન્સ લઈ લે છે. પરંતુ સ્થૂળ અને સૂક્ષ્મ બંનેય રીતે ખુશી-ખુશી થી સેવા માં બીઝી રહો તો ખુશી નાં કારણે માયા સામનો કરવાનું સાહસ નથી રાખી શકતી, એટલે સ્વયં જ શિક્ષક બની બુદ્ધિ ને બીઝી રાખવાનો ડેઇલી પ્રોગ્રામ (રોજનો કાર્યક્રમ) બનાવો તો માયાજીત, વિજયી બની જશો.

સ્લોગન :-

નિશ્ચય અને ફલક (ગર્વ) થી કહો બાબા મારી સાથે છે તો માયા નજીક આવી નથી શકતી.

- “મીઠા બાળકો - ભારત ભૂમિ સુખદાતા બાપ ની જન્મભૂમિ છે , બાપ જ આવીને બધાં બાળકો ને દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરે છે”
- પ્રશ્ન :- સૌથી ઊંચી ખૂબ લાંબી કહાની (કથા) કઈ છે, જે આપ બાળકોનાં માટે કોમન (સામાન્ય) છે?
- ઉત્તર :- આ ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત ની કહાની ખૂબ લાંબી અને ઊંચી છે. આ કહાની ને મનુષ્ય નથી સમજી શકતાં. આપ બાળકોનાં માટે આ કહાની ખુબ કોમન છે. તમે જાણો છો - આ ડ્રામા કેવી રીતે હૂબહૂ રિપીટ (પુનરાવર્તિત) થાય છે, આ સીડી કેવી રીતે ફરતી રહે છે.
- ગીત :- ઓમ નમો શિવાય...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા સિકીલધા બાળકોએ મહિમા નું ગીત સાંભળ્યું. કોની મહિમા? ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન ની. જેમને પતિત-પાવન, દુઃખહર્તા સુખકર્તા પણ કહે છે. સુખ આપવા વાળા ને યાદ કરાય છે. બાળકો જાણે છે સુખ આપવા વાળા એક જ પરમપિતા પરમાત્મા છે. બધાં મનુષ્ય માત્ર એમને જ યાદ કરે છે બીજા ધર્મ વાળા પણ કહે છે કે બાપ આવીને દુઃખ થી લિબરેટ કરી સુખ આપે છે. પરંતુ એ નથી જાણતાં કે બાપ સુખ આપે છે. પછી દુઃખ કોણ અને ક્યારે આપે છે, આ પણ તમે સમજો છો. નવી દુનિયા તે પછી જૂની થાય છે તો તેને દુઃખધામ કહેવાય છે. કળયુગ નાં અંત નાં પછી ફરી સતયુગ જરૂર આવશે. સૃષ્ટિ તો એક જ છે. મનુષ્ય આ સૃષ્ટિ નાં ચક્ર ને બિલકુલ જ નથી જાણતાં એટલે બાબા પૂછે છે - તમને આવાં બેસમજ બનાવવા વાળા કોણ છે? બાપ તો કોઈને દુઃખ નથી આપતાં. બાપ તો સદા સુખ આપે છે. તમે જાણો છો સુખ આપવા વાળા નું જન્મસ્થાન પણ ભારત માં છે તો દુઃખ આપવા વાળા નું જન્મસ્થાન પણ ભારત માં છે. ભારતવાસી શિવજયંતિ ભલે મનાવે છે પરંતુ સમજતાં કાંઈ પણ નથી, એ છે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન ની જયંતિ. એમનું નામ છે શિવ. આ કોઈને ખબર નથી પડતી. રાવણ ને વર્ષે-વર્ષે બાળતાં રહે છે. પરંતુ તે શું વસ્તુ છે, ક્યાર થી આવ્યો છે? કેમ બાળે છે? આ કાંઈ પણ નથી જાણતાં. ડ્રામા નાં પ્લાન અનુસાર એમને આ ખબર થવાની જ નથી. બાપ સમજાવે છે દરેક નો પાર્ટ અલગ-અલગ છે. મનુષ્ય નો પાર્ટ જ ગવાય છે. મનુષ્ય જ સમજદાર છે જાનવર તો બેસમજ છે. આ સમયે મનુષ્ય પણ બેસમજ બની ગયાં છે. આ જાણતાં જ નથી કે દુઃખહર્તા, સુખકર્તા પતિત-પાવન કોણ છે? પતિત કેવી રીતે બન્યાં છે અને પાવન કેવી રીતે બનીશું? પોકારે છે પરંતુ અર્થ નથી જાણતાં. આ સમયે છે જ ભક્તિમાર્ગ. શાસ્ત્ર પણ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે. શાસ્ત્રો માં કોઈ સદ્ગતિ નું જ્ઞાન નથી. કહે પણ છે જ્ઞાન, ભક્તિ, વૈરાગ્ય....બસ. આટલું બુદ્ધિ માં આવે છે. આનો પણ અર્થ નથી જાણતાં. જ્ઞાન નાં સાગર એક જ પરમપિતા પરમાત્મા છે, જરૂર એમણે જ જ્ઞાન આપવાનું છે. એ જ સતગુરુ, સદ્ગતિ દાતા છે એટલે એમને પોકારે છે આવીને દુર્ગતિ થી બચાવો. દ્વાપર માં આપણે પહેલાં સતોપ્રધાન પુજારી બનીએ છીએ પછી પુનર્જન્મ લેતાં ઉતરતાં આવીએ છીએ. જે પણ મનુષ્ય આવે છે સીડી તો જરૂર ઉતરશે જ. ભલે બુદ્ધ વગેરે નું નામ સીડી માં નથી આપ્યું. જો એમને દેખાડો પણ, તો પણ તેમણે પણ સીડી તો ઉતરવાની છે ને. તેમને સતો રજો તમો માં તો આવવાનું જ છે. હમણાં બધાં તમોપ્રધાન છે. હવે બાપ સમજાવે છે - આ શાસ્ત્ર બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે, જેમાં અનેક પ્રકાર નાં કર્મકાંડ છે. જ્ઞાન આપવા વાળા એક જ બાપ છે. જ્ઞાન સાગર જ આવીને સાચું જ્ઞાન સંભળાવે છે. અડધોકલ્પ છે દિવસ, તેમાં ભક્તિ ની વાત જ નથી દિવસ માં ક્યારેય હોકરો નથી ખાતાં, ત્યાં તો સુખ જ સુખ છે. એ બાપનો વારસો તમને કલ્પ નાં સંગમ પર મળે છે. આ જ્ઞાન બાપ એ જ બાળકોને આપે છે, જેમને કલ્પ પહેલાં આપ્યું હતું અને કલ્પ-કલ્પ આપતાં જ રહેશે. એમની બુદ્ધિ માં જ બેસશે કે રચયિતા જ રચના નું જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. ચિત્ર કેટલાં બનાવે છે. પછી તેમનાં કેલેન્ડર્સ પણ બનશે. નવી વસ્તુ કોઈ નીકળે છે તો તે ફેલાય છે, હમણાં ભારત માં રચયિતા બાપ આવીને રચતા અને રચના નું જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. આ પણ ફેલાશે અને બહાર બધાંની પાસે જશે, પછી તેઓ કહી નહીં શકશે કે અમે સ્વર્ગ માં કેમ નથી જતાં. બધાંને ખબર પડી જશે. બન્યો-બનેલ ડ્રામા છે, આમાં ફરક પડી જ નથી શકતો. દુનિયામાં તો અનેક મત છે. કોઈ કહે નેચર (કુદરત) છે, કોઈ કહે આત્મા નિર્લેપ છે.... અંત માં એક બાપ નું જ સાંભળશે. સમજશે બરાબર અમે આ ડ્રામા નાં એક્ટર્સ (કલાકાર) પણ છીએ. આ વેરાઈટી (વિભિન્ન) ધર્મો નું ઝાડ છે. બધાંની બુદ્ધિ નું તાળું ખુલી જશે. હમણાં તાળું બંધ છે. તમારા ધર્મ ની વાત અલગ છે. બાકી ડ્રામા પ્લાન અનુસાર તેઓ સ્વર્ગ માં આવી નથી શકતાં.

અમારા ધર્મ સ્થાપક ફલાણા સમય પર આવ્યાં. કાઈસ્ટ કોઈ સ્વર્ગ માં થોડી આવ્યાં. આ બધી વાતો આ ઝાડ થી જ બુદ્ધિ માં આવશે, સીડી થી નહીં. ઝાડ ખૂબ સારું છે. સમજશે આ બન્યું-બનેલું નાટક છે. બાકી યોગ ની વાત તમે સમજો છો. આપણે પાવન બની બાપ ને યાદ કરીએ તો વિકર્મ વિનાશ થાય. જ્યારે યોગયુક્ત થઈ જઈશું ત્યારે આપણી પણ ખબર પડી જશે. રચતા અને રચના નું નોલેજ આગળ ચાલીને બધાં સમજશે. હમણાં નહીં. ડ્રામા પણ ખૂબ યુક્તિ થી બનેલો છે. લડાઈ તો લાગવાની જ છે. હમણાં તમારી બુદ્ધિ માં આ ડ્રામા નું રહસ્ય છે. જો કોઈ નવાં આવી જાય છે તો શરૂ થી લઈને સમજાવવું પડે છે. આ ખૂબ લાંબી કહાની છે. છે ખૂબ ઊંચી, પરંતુ તમારા માટે કોમન છે. તમે જાણો છો આ સીડી નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે.

બાપ કહે છે - મીઠા બાળકો ભક્તિમાર્ગ માં તમે કેટલી તકલીફો લીધી છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. આ સુખ દુઃખ નો ખેલ તમારા ઉપર બનેલો છે. તમે ખૂબ ઊંચા પણ બનો છો તો નીચા પણ બનો છો. બાપ કહે છે મીઠા બાળકો, હું આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નો બીજરૂપ છું. ઝાડ નું બધું નોલેજ તો જરૂર મારી પાસે જ હશે. વડ નાં ઝાડ નું દૃષ્ટાંત પણ એમની ઉપર જ છે. સંન્યાસી લોકો પણ દૃષ્ટાંત આપે છે પરંતુ એમની બુદ્ધિ માં કાંઈ પણ નથી. તમે તો જાણો છો કેવી રીતે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ પ્રાય:લોપ થઈ જાય છે. હમણાં તે ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે નહીં. બાકી આખું ઝાડ ઉભું છે. બધાં ધર્મ છે, બાકી એક ધર્મ નથી. વડ નું ઝાડ પણ જુઓ કેવી રીતે ઉભું છે. થડ છે નહીં. છતાં પણ ઝાડ સદૈવ હર્યુ-ભર્યુ છે. બીજા ઝાડ ફાઉન્ડેશન વગર સુકાઈ જાય છે કારણ કે થડ વગર પાણી કેવી રીતે મળે. પરંતુ તે વડ નું ઝાડ આખું તાજુ ઉભું છે. આ વન્ડર (આશ્ચર્ય) છે ને. એવી રીતે જ આ ઝાડ માં પણ દેવી-દેવતા ધર્મ છે નહીં. પોતાને સમજતાં જ નથી, દેવતા ધર્મ નાં બદલે હિંદુ કહી દીધું છે. જ્યાર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું છે તો દેવી-દેવતાઓ કહેવાનાં લાયક નથી રહ્યાં. તો નામ બદલી હિન્દુ રાખી દીધું છે. દેવતાઓ નાં ફક્ત જડ ચિત્ર નિશાની જઈને રહી છે, જેનાંથી સમજે છે - સ્વર્ગ માં એમનું રાજ્ય હતું. પરંતુ એ સ્વર્ગ ક્યારે હતું; આ કોઈ જાણતાં જ નથી, સતયુગ ની આયુ ખૂબ લાંબી પહોળી કરી દીધી છે. જે પાસ્ટ (પહેલાં) થઈ ગયું છે તે ફરી પોતાનાં સમય પર જ રિપીટ થશે. તે જ ફીચર્સ (વિશેષતા) હમણાં થોડી હોઈ શકે છે. તે ફરી સ્વર્ગમાં જ હશે. આ જ્ઞાન તમે જ સમજો છો. બાકી તે બધાં ભક્તિ કરતાં પતિત બનતાં રહે છે. પાવન દુનિયા હતી. તમને બાપ બેસી સમજાવે છે, કહે પણ છે આપ જાની-જાનનહાર છો. બાપ કહે છે હું કોઈ એક-એક નાં દિલ ને થોડી બેસી જાણીશ. કોઈ કહે છે બાબા આપ તો બધું જાણો છો. અમે વિકાર માં જઈએ છીએ - આપ બધું જાણતાં હશો. બાપ કહે છે હું આખો દિવસ બેસી આ જાણું છું શું? હું તો આવ્યો છું પતિતો ને પાવન બનાવવાં.

તમે જાણો છો આપણે બાબા થી સુખ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાકી બધાં પાછા મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશે. કેવી રીતે જશે? આમાં તમારું શું જાય છે. બાપ જ આવીને મુક્તિ-જીવનમુક્તિ માં લઈ જાય છે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી બધાંને જવાનું છે. તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. તમે બીજાની વાત માં કેમ જાઓ છો? તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવા વાળા એક જ બાપ છે. ભક્તિમાર્ગ માં જ્ઞાન ની રત્તી નથી હોઈ શકતી. કહે છે જ્ઞાન અને ભક્તિ. પૂછો જ્ઞાન કેટલો સમય અને ભક્તિ કેટલો સમય ચાલે છે? તો કાંઈ પણ બતાવી નથી શકતાં. ભક્તિ અલગ વસ્તુ છે, બાપ સ્વયં જ સમજાવે છે કે હું કેવી રીતે આવું છું, કોનામાં પ્રવેશ કરું છું. મનુષ્ય ભક્તિમાર્ગ માં ફસાયેલા હોવાનાં કારણે મને મુશ્કેલ જ ઓળખે છે, એટલે તમે શિવ શંકર નાં ચિત્ર સમજાવો છો. તે બંને ને એક કરી દે છે. તે સૂક્ષ્મવતન વાસી, એ પરમધામ નાં વાસી, બંનેનું સ્થાન અલગ-અલગ છે. પછી એક નામ કેવી રીતે રાખી શકે! એ નિરાકારી, તે આકારી. એવી રીતે થોડી કહેશે; શંકર માં શિવ નો પ્રવેશ છે, એટલે તમે શિવ-શંકર કહી દો છો. બાપ સમજાવે છે હું તો આ બ્રહ્મા માં પ્રવેશ કરું છું. તમને આ કોણે બતાવ્યું કે શિવ-શંકર એક છે? શંકર ને તો ક્યારેય કોઈ ગોડફાધર (પરમપિતા) નથી કહેતાં. એમનાં તો ગળામાં સાપ નાખી શકલ (ચહેરો) જ કેવી બનાવી દીધી છે. પછી બળદ પર સવારી દેખાડે છે. શંકર ને ભગવાન તો બિલકુલ જ નહીં માનશે. એક શિવબાબા જ ભક્તિ માં બધાંની મનોકામના પૂર્ણ કરે છે. શંકર નાં માટે તો ફક્ત કહે છે આંખ ખોલી તો વિનાશ થઈ ગયો. બાકી સૂક્ષ્મવતન માં કોઈ બળદ, સાપ વગેરે થોડી હોય છે. તે તો ઉત્પત્તિ અહીંયાની છે. કેટલાં પથ્થરબુદ્ધિ બની ગયાં છે. આ પણ સમજતાં નથી કે અમે પતિત છીએ. બાપ કહે છે - હું આ સાધુઓનો પણ ઉદ્ધાર કરવા આવ્યો છું. સાધના કરાય છે કાંઈક પ્રાપ્તિ નાં માટે. તો સાધુ લોકો પછી પોતાને શિવ કે ભગવાન કેવી રીતે કહી શકે છે. શિવ ને તો સાધના કરવાની દરકાર જ નથી. એમનું તો નામ જ છે સંન્યાસી. ભગવાન ને ક્યારેય સંન્યાસ કરવો પડે છે શું? સંન્યાસ ધારણ કરવા વાળા ને ગેરુ વસ્ત્ર ધારણ કરવા પડે છે. ભગવાન ને પણ આ વેશ ધારણ કરવો પડે છે શું? એ તો છે જ પતિત-પાવન. કહે છે હું આ વેષધારીઓ

નો પણ ઉદ્ધાર કરું છું. ડ્રામા અનુસાર દરેક પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં મનુષ્ય જે કંઈ કરે છે, સમજતાં નથી. શાસ્ત્રો થી કોઈની સદ્ગતિ નથી થતી. સદ્ગતિ થાય છે એક બાપ થી. ડ્રામા અનુસાર આ શાસ્ત્ર પણ જરૂરી છે. ગીતા માં શું-શું લખેલું છે. ગીતા કોણે સંભળાવી, તે પણ કોઈ જાણતું નથી. તમારે મુખ્ય જોર આપવાનું છે ગીતા પર. ગીતા જ સર્વ શાસ્ત્રમંઈ શિરોમણી છે. હવે આ ધર્મશાસ્ત્ર કોણે અને ક્યારે રચ્યાં અને એનાંથી શું થયું? કોઈ જાણતું નથી. ગીતા માં જે કંઈ લખતાં આવ્યાં છે, તે ફરી રિપીટ થશે. આપણે એને સારું કે ખરાબ કંઈ નથી કહેતાં. પરંતુ સમજીએ છીએ આ ભક્તિમાર્ગ ની સામગ્રી છે, જેનાંથી મનુષ્ય ઉતરતાં જાય છે. ૮૪ જન્મ પૂરા લેતાં-લેતાં ઉતરતી કળા માં તો આવવાનું જ છે. જ્યારે બધાં પોત-પોતાનો પાર્ટ ભજવવા આવી જાય છે ત્યારે અંત માં બાપ આવે છે બધાંને લઈ જવા એટલે એમને કહેવાય છે પતિત-પાવન, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા. એ જ્યારે આવે છે ત્યારે જ આવીને રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. હવે બાપ બેસી ભણાવે છે, આ પણ માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે. નહીં તો ભગવાન આપણને ભણાવીને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. સતયુગ માં આ જ્ઞાન નહીં હશે. ફરી ભક્તિમાર્ગ માં તે જ ભક્તિ નાં શાસ્ત્ર થશે. ૨૫૦૦ વર્ષ આ પાર્ટ ભજવવાનો જ છે. આ ચક્ર નું જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિ માં છે. તે લોકો તો ન પતિત-પાવન ને જાણે છે, ન પાવન થી પતિત કોણ બનાવે - એ જાણે છે. ફક્ત રમકડાં બનાવીને રમતાં રહે છે, સમજતાં કંઈ પણ નથી. તમને કહેશે તમે પણ ભારતવાસી છો, તમે પછી કેવી રીતે કહો છો કે ફક્ત ભારતવાસી કંઈ નથી સમજતાં, બેસમજ છે. તમે બોલો - આ બેહદ નાં બાપ કહે છે, એ જ નોલેજ આપી રહ્યાં છે. અમે એમનાં દ્વારા સમજદાર બન્યાં છીએ. પ્રદર્શની માં ઘણાં લોકો આવે છે; કહે છે આ જ્ઞાન ખૂબ સારું છે. બહાર ગયાં ખલાસ કારણ કે એ બધાં છે રાવણ નાં મુરીદ. તમે હવે બન્યાં છો રામ નાં મુરીદ. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે કે આપણને રચતા બાપ સમજાવી રહ્યાં છે. પતિત થી પાવન બનાવી રહ્યાં છે. બાપ આપણું કલ્યાણ કરે છે. આપણે પછી બીજાઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે. જેટલું અનેકોનું કલ્યાણ કરશો તો ઊંચ પદ પામશો. આ છે રુહાની સેવા. રુહો ને જ સમજાવવાનું હોય છે. સમજે પણ રુહ છે. અડધોકલ્પ તમે દેહ-અભિમાની બની છો. દેહી-અભિમાની બનવાથી અડધોકલ્પ સુખ, દેહ-અભિમાની બનવાથી અડધોકલ્પ દુઃખ. કેટલો ફર્ક છે. તમે જ્યારે વિશ્વ નાં માલિક હતાં તો કોઈ ધર્મ નહોતો. હવે કેટલાં મનુષ્ય છે. હમણાં તમે છો સંગમ પર. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. યાદ નાં બળ થી બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી સતોપ્રધાન બની પાછા ઘરે ચાલવાનું છે. બીજી કોઈ પણ વાતો માં નથી જવાનું.
2. ભગવાન આપણને ભણાવીને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે, આ જ ખુશી માં રહેવાનું છે. રુહાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- સાધારણતા દ્વારા મહાનતા ને પ્રસિદ્ધ કરવા વાળા સિમ્પલ (સરળ) અને સેમ્પલ ભવ જેવી રીતે કોઈ સિમ્પલ વસ્તુ જો સ્વરંધ્ર હોય છે તો પોતાનાં તરફ આકર્ષિત જરૂર કરે છે. એવી રીતે મનસા માં, સંબંધ માં, વ્યવહાર માં, રહન-સહન માં જે સિમ્પલ અને સ્વચ્છ રહે છે તે સેમ્પલ (ઉદાહરણ) બની સર્વ ને પોતાની તરફ સ્વતઃ આકર્ષિત કરે છે. સિમ્પલ અર્થાત્ સાધારણ. સાધારણતા થી જ મહાનતા પ્રસિદ્ધ થાય છે. જે સાધારણ અર્થાત્ સિમ્પલ નથી તે પ્રોબ્લેમ (સમસ્યા) રૂપ બની જાય છે.

સ્લોગન :- દિલ થી કહો મારા બાબા તો માયા ની બેહોશી થી બંધ આંખો ખુલી જશે.

“ મીઠા બાળકો - પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો હું આત્મા છું , હું આત્મા છું , શરીર નું ભાન છોડી દો , બસ શિવબાબા ને યાદ કરતાં - કરતાં ઘરે જવાનું છે”

પ્રશ્ન :- શિવબાબા ને કયાં બાળકો પર ખૂબ-ખૂબ તરસ પડે છે?

ઉત્તર :- જે બાળકો પોતાનો વેલ્યુએબલ (કિંમતી) સમય વ્યર્થ ગુમાવી દે છે, બાપ નાં બનીને બાપની સર્વિસ (સેવા) નથી કરતાં. એમનાં પર બાપ ને ખૂબ-ખૂબ તરસ પડે છે. બાબા કહે છે - મારા બાળકો બન્યાં છો તો ફર્સ્ટ ગ્રેડ (પ્રથમ શ્રેણી નાં) બનીને દેખાડો. જ્ઞાન રત્ન જે મળે છે એનું દાન કરો.

ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં...

ઓમ શાંતિ ! જેમ બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે બાળકોને પણ સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સમજાવતાં રહે છે અને ચિત્રો નાં ઉપર પણ સારી રીતે સમજાવતાં રહે છે. બાબા નો સીડી નાં ચિત્ર પર આખી રાત વિચાર ચાલી રહ્યો હતો કારણ કે આ છે સૌથી સારા માં સારું ચિત્ર સમજાવવાનું અને છે પણ ભારતવાસીઓનાં માટે. શિવબાબા તો જ્ઞાન નાં સાગર છે, આ બાબા પણ જ્ઞાન ની ઉછાળો આપતાં રહે છે, આને કહેવાય છે વિચાર સાગર મંથન. આપ બાળકોનું બહુજ થોડું વિચાર સાગર મંથન ચાલે છે. ઘણાં બાળકોનું તો વિચાર સાગર મંથન ચાલતું જ નથી. દરેકની બુદ્ધિ ચાલવી જોઈએ. સીડી પર બહુજ વિચાર ચાલે છે. મૂળવતન પણ ઉપર દેખાડવું પડે. સીડી તો છે સ્થૂળ વતન ની, ૮૪ જન્મો ની. જ્ઞાન નાં વગર આ ચિત્ર કોઈ બનાવી ન શકે. જ્ઞાન તો આપ બાળકોમાં જ છે. સીડી બનાવતાં પણ વિચાર સાગર મંથન ચાલતું રહેવું જોઈએ. આ બહુજ સારી વસ્તુ છે. ઉપર માં મૂળવતન પણ જરૂર જોઈએ. સમજાવાય છે - આત્માઓ મૂળવતન માં સ્ટાર (તારા) ની માફક રહે છે. મૂળવતન નાં પછી છે બ્રહ્મા-વિષ્ણુ-શંકર પુરીઓ, જેને સૂક્ષ્મ વતન કહેવાય છે. સીડીમાં તો ભારતનું જ દેખાડે છે. ભારત પાવન હતો, હમણાં પતિત છે. અક્ષર બધાં લખવા પડે છે. બિચારા મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી જાણતાં. જે પૂજ્ય હતાં તે જ પુજારી બને છે, આ કોઈને પણ ખબર નથી. તમારામાં પણ નંબરવાર છે જે જાણે છે. રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. કોઈ તો બહુ સારી રીતે પુરુષાર્થ કરવા લાગી પડે છે. હું આત્મા છું. શરીરને જેમકે ભૂલી જાય છે બીજું કાંઈ દેખાતું નથી કારણ કે સમજાવાય છે કે તમે પોતાને આત્મા સમજો. શરીર નું ભાન તૂટી જાય. કહે છે ને - આપ મુઘે મર ગઈ દુનિયા (પોતે મર્યા મરી ગઈ દુનિયા). શિવબાબા ને યાદ કરતાં-કરતાં પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. આ અવસ્થા ને જમાવામાં જ મહેનત છે. સીડી પર પણ સમજાવાય છે કે ભારત માં આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો તો સુખ-શાંતિ-પવિત્રતા હતી. હમણાં મનુષ્ય દુઃખી થયાં છે તો ઘર ને યાદ કરે છે. કોઈને પણ આ સીડી નાં ચિત્ર પર સમજાવવું બહુજ સારું છે. સીડી નાં આગળ જઈને બેસી જાય તો પણ બુદ્ધિ માં રહે - આપણે ભારતવાસીઓએ ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ૮૪ જન્મ સિદ્ધ કરવાનાં છે. પછી આ હિસાબ થી સમજાવાય છે - જે અડધાકલ્પ નાં પછી આવે છે એમનાં જરૂર ઓછાં જન્મ હશે. આખો દિવસ બુદ્ધિ માં જ્ઞાન ટપકતું રહે. સતયુગ ત્રેતા માં સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, પૂજ્ય હતાં પછી વિકારી પુજારી બન્યાં. વિકારી બનવાનાં કારણે જ પોતાને હિંદુ કહેતાં રહે છે. બીજા કોઈએ પોતાનું નામ નથી બદલ્યું. હિંદુઓએ જ બદલ્યું છે. હમણાં આપ બાળકોને આ જ્ઞાન મળે છે. જ્ઞાન સાગર બાબા તમને નવું જ્ઞાન આપી રહ્યાં છે. સીડી નાં ચિત્ર પર બહુજ બાળકોએ ધ્યાન આપવાનું છે. ફક્ત કોઈ ચિત્રની સામે આવીને બેસી જાય તો પણ બુદ્ધિ માં બધું જ આવી જશે. આખી રાત બુદ્ધિ ચાલતી રહે. ૮૪ નું ચક્ર કેવી રીતે સમજાવવામાં આવે. અડધોકલ્પ છે રાવણ રાજ્ય, પછીથી જે આવવા વાળા છે તે આ જ્ઞાન ઉઠાવશે જ નહીં. સતયુગ ત્રેતા માં આવવા વાળા જ ઉઠાવશે. જેમને સતયુગ ત્રેતા માં આવવાનું જ નથી, તે આ જ્ઞાન ઉઠાવશે પણ નહીં. હમણાં તો ભારત ની કેટલી સંખ્યા છે. સતયુગ ત્રેતા માં હોય છે એક બાળક, એક બાળકી. પછીથી થોડી ગડબડ થાય છે, પરંતુ વિકાર ની વાત નથી. રાવણરાજ્ય થાય જ છે - દ્વાપર માં. પરંતુ ત્રેતા માં ૨ કળા ઓછી થઈ જવાથી કાંઈ ને કાંઈ પવિત્રતા ઓછી થઈ જાય છે. રાવણ રાજ્ય અને રામરાજ્ય ને પણ કોઈ સમજતું નથી. રાજાઈ પદ પામવા વાળા સારું ભણશે. શોખ જોઈએ કોઈનું કલ્યાણ કરવાનો. પરંતુ તકદીર માં નથી તો તદબીર (પુરુષાર્થ) જ નથી કરતાં. ધારણા કરતાં જાય તો સર્વિસ

પર પણ બાબા મોકલી દે. જેમને સર્વિસ નો શોખ છે તે તો દિવસ-રાત સર્વિસ કરે છે. સીડી નાં રહસ્ય ને કોઈ સમજી જાય તો ખુશી નો પારો ચઢી જાય. બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે, આપણે બાળકો નદીઓ છીએ તો તે શો દેખાડવાનો છે. દિવસે-પ્રતિદિવસે વૃદ્ધિ થતી જશે. રાજાઈ તો સ્થાપન થવાની જ છે. સીડીમાં પણ દેખાડ્યું છે સતયુગ શ્રેષ્ઠાચારી પાવન ભારત, તે જ હવે પતિત ભ્રષ્ટાચારી દુર્ગતિ ને પામેલું ભારત છે. બધાં દુર્ગતિ ને પામેલાં છે ત્યારે તો બાબા આવીને સદ્ગતિ કરે છે. એમાં ભલે કોઈ આત્મા સારી કે ખરાબ પણ હોય છે. રિલીજસ (ધાર્મિક) વ્યક્તિ એટલાં પાપ કર્મ નથી કરતાં. વેશ્યાઓ વગેરે બહુજ પાપ કર્મ કરે છે. આ છે વેશ્યાલય. સતયુગ છે શિવાલય, એની સ્થાપના શિવબાબા કરે છે. એને કૃષ્ણપુરી પણ કહે છે અર્થાત્ કૃષ્ણાલય કહેવાય.... પરંતુ સ્થાપના તો શિવબાબા કરે છે ને. આ સીડી નું ચિત્ર પણ જરૂરી છે. આનાં પર તો બહુજ ધ્યાન આપવું જોઈએ. સીડી ને જોવાથી આખું ૮૪ નું ચક્ર બુદ્ધિ માં આવી જાય છે. પરંતુ અંદર ખૂબ શુદ્ધ હોવું જોઈએ. શિવબાબા થી યોગ હોય ત્યારે નશો ચઢે અને પદ પણ પામી શકે. એવું ન કહેવું જોઈએ કે જે મળશે, તકદીર માં જે હશે... સેવા નો શોખ રાખવો જોઈએ. શરીર પર તો ભરોસો નથી. આગળ ચાલીને કેલેમીટીઝ (આપદાઓ) પણ જોર થી આવતી રહેશે પછી ખાલી હાથે જશે. અર્થક્રવેક (ધરતીકંપ) માં લાખો મનુષ્ય મરી પડે છે તો ડર રહેવો જોઈએ, યોગની યાત્રા થી આપણે સતોપ્રધાન બની જઈએ પછી બીજાઓને પણ બનાવવાનાં છે. ધન દિવે ધન ન ખૂટે.... મહેનત કરવાની છે. બાપ તો સમજાવતાં રહે છે તમારે ૨૧ જન્મો નાં માટે પોતાનાં પગ પર ઉભાં રહેવાનું છે એટલે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરતાં રહો. પુરુષાર્થ નો સમય જ હમણાં છે. દુનિયામાં કોઈને ખબર નથી કે ૨૧ જન્મો નાં માટે રાજાઈ કેવી રીતે મળે છે. તમે આ સીડી પર બહુજ સારી રીતે સમજાવી શકશો. ૮૪ જન્મ કેવી રીતે છે? ઉપર માં લખેલું પણ છે શિવ ભગવાનુવાય, નિરાકાર પતિત-પાવન જ્ઞાન નાં સાગર સમજાવી રહ્યાં છે. જેમને સમજાવે છે તે પછી બીજાઓને પણ સમજાવશે કે બાળકો તમને હમણાં કારુન નો ખજાનો મળે છે તો તે લેવો જોઈએ. ઊંચ પદ પામવું જોઈએ. આ છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ નું જ્ઞાન. એક જ ઘરે થી એક સભ્ય જ્ઞાન માં છે, બીજું નથી. ખીટ-ખીટ તો થશે જ. આ સેપ્લીંગ (કલમ) લાગી રહી છે. આપણે પૂજ્ય થી પુજારી કેવી રીતે બનીએ. આ રહસ્ય ખૂબ સમજવાનું છે. જે સૌથી વધારે પૂજ્ય પાવન બને છે, તે જ સૌથી વધારે પતિત બને છે. આમનાં અનેક જન્મો નાં અંતમાં જ પ્રવેશ કર્યો છે. બધાં પતિત છે ને. બાપ પણ સમજાવે છે તો દાદા પણ સમજાવે છે તો દાદીઓ પણ સમજાવે છે. બહેન-ભાઈઓ નો ધંધો જ આ છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન રહે તો તમારા થી પણ તીખા (આગળ) જઈ શકે છે. જે કાંટા નાં જંગલ માં રહેતાં સર્વિસ કરે છે, એમને ફળ વધારે મળે છે. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં સર્વિસ બહુજ સારી કરે છે, એમને સર્વિસ માં બહુજ મજા આવશે. શિવબાબા પણ મદદ તો કરશે ને. કહેશે સારું, સર્વિસ છોડીને ફલાણી જગ્યાએ જાઓ. જેવી રીતે જુઓ નિમંત્રણ મળે છે - પ્રોજેક્ટર શો નાં માટે. ૪-૫ મુખ્ય ચિત્ર પણ લઈ જાઓ. ત્યાં સર્વિસ કરીને આવો. સર્વિસ નાં જે શોખીન હશે, કહેશે અમે જઈને સમજાવીએ છીએ. ત્યાં સેવાકેન્દ્ર પણ ખુલી શકે છે. નિમંત્રણ તો ખૂબ મળી શકે છે. સર્વિસ વૃદ્ધિ ને પામતી રહેશે. બાપ ગાયન તો કરશે ને. આ બાળક બહુજ સારી સર્વિસ કરવા વાળો છે. કોઈ તો સર્વિસ થી ૩ કોસ દૂર ભાગે છે. સર્વિસ નો શોખ રાખવાથી મદદ પણ મળે છે, જેટલી બાપની સર્વિસ કરશે એટલી તાકાત મળશે, આયુ પણ વધશે. ખુશી નો પારો ચઢશે. નામીગ્રામી પણ થશે પોતાનાં ફળ માં. પુરુષાર્થ થી એટલાં ઊંચા બની શકો છો તો એટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. ચલન થી જ ખબર પડી જાય છે. કોને સર્વિસ નો શોખ છે. રાત-દિવસ પોતાની કમાણી નું ચિંતન રાખવું પડે. બહુજ ભારે કમાણી છે. બાબા ને પણ ક્યારેક-ક્યારેક ખ્યાલ આવે છે, જઈને બાળકો ને રિફ્રેશ કરું. બહુજ ખુશી થશે. બાબા ને તો સેવાધારી બાળકો જ યાદ આવે છે. અમૃતવેલા વિચાર સાગર મંથન નો ડાન્સ (નૃત્ય) સારો ચાલે છે, જેનો જે ધંધો એમાં લાગી રહે છે. સવાર માં વિચાર સાગર મંથન ચાલે છે. બાળકોએ પણ પહેલાં તો મુરલી સારી રીતે ધારણ કરવી પડે. રીવાઈસ (યાદ) કરે ત્યાર પછી આવીને મુરલી ચલાવે. પહેલાં બાબા રાત્રે ૨ વાગે ઉઠીને લખતાં હતાં પછી સવારે મમ્મા મુરલી વાંચીને પછી ચલાવતાં હતાં. ભલે મુરલી હાથમાં ન પણ લે, તો પણ સારી ચલાવી શકે છે. જે-જે બાળકોને મુરલી વાંચવાનો અને એનાં પર ચિંતન કરવાનો શોખ છે, તે સર્વિસ કરતાં રહેશે. મુરલી વાંચવાથી જાગી પડશે. આ મુરલી છાપવાનું કામ તો બહુજ જોર થી ચાલશે. ટેપ નું પણ કામ ખૂબ વધી જશે. મુરલી વિલાયત સુધી પણ જશે. કોઈની બુદ્ધિ માં બેસી જાય તો એકદમ નશો ચઢી જશે. ઉઠતાં-બેસતાં ૮૪ નું ચક્ર બુદ્ધિ માં ફરતું રહેશે. કોઈની બુદ્ધિમાં તો કાંઈ પણ નથી બેસતું. ખુશી નો પારો નહીં ચઢશે.

તમારો તો આખો દિવસ ધંધો જ આ રહેવો જોઈએ. આ છે ઊંચા માં ઊંચો ધંધો. બાબા ને વેપારી પણ કહેવાય છે ને. આ અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નો વેપાર કોઈ વિરલા કરે. આખો દિવસ બુદ્ધિ માં આ જ ફરતું રહેવું જોઈએ અને

ખુશી માં મસ્ત રહેવું જોઈએ. આ ખુશી છે બધી અંદર ની. આત્મા ને ખુશી થાય છે - ઓહો! અમને બાબા મળી ગયાં છે. બેહદ નાં બાપે ૮૪ જન્મો ની કથા સંભળાવી છે. બાળકો; બાપ નો, શિક્ષક નો આભાર માનશે ને. વિદ્યાર્થી શિક્ષક દ્વારા પાસ થાય છે તો પછી ટીચર ને સોગાત (ભેટ) પણ મોકલી દે છે. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણને ઊંચું ભણતર ભણાવે છે, જેનાંથી આપણે વિશ્વ નાં માલિક બની જઈએ છીએ. આ ભણતર છે ખૂબ સહજ. પરંતુ પૂરું ધ્યાન નથી આપતાં. ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સરસ) નોલેજ છે. આને સમજવાથી કારુન નો ખજાનો મળે છે ભવિષ્ય માં. કમાલ છે ને!

દરેક બાળક સમજી શકે છે અમે કયાં ગ્રેડ માં છીએ. પૂરો આધાર છે - સર્વિસ પર. બાબા તો કહેશે થર્ડ ગ્રેડ (તૃતીય શ્રેણી) થી નીકળી ફર્સ્ટ ગ્રેડ (પ્રથમ શ્રેણી) માં આવી જાઓ ત્યારે કાંઈક પદ પામી શકશો. ૨૧ જન્મો નું રીઝલ્ટ (પરીણામ) નીકળી જાય છે. બાબા ને તો તરસ પડે છે. વ્યર્થ સમય ગુમાવે છે. બાબા સમજાવે છે ડ્રામા પ્લાન અનુસાર મારે આવવું પડે છે - સદ્ગતિ આપવાનાં માટે. આ છે જ દુર્ગતિ ની દુનિયા. પૂછો તમે દુર્ગતિ માં છો? તો કહેશે અમારા માટે તો અહીંયા જ સ્વર્ગ છે. અમે તો સ્વર્ગ માં બેઠાં છીએ. આ બુદ્ધિ માં નથી આવતું કે સ્વર્ગ સતયુગ ને કહેવાય છે. મોટાં-મોટાં પંડિત, વિદ્વાન છે. કોઈની પણ બુદ્ધિમાં નથી આવતું કે આ તો જૂની આચરન એજેડ (કળયુગી) દુનિયા છે. બહુજ ઘમંડ થી બેઠા છે. કેટલું ભક્તિ માર્ગ નું જોર છે. ભક્તિનો તો બહુજ પામ્પ (ભપકો) છે. કુંભના મેળા પર લાખો મનુષ્ય જાય છે. આ છે અંતિમ પામ્પ. માયા આ તરફ આવવા નથી દેતી. ઉંદર ની માફક ફૂંક મારે છે, બધું લોહી ચૂસી લે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સવારે-સવારે ઉઠીને વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. મુરલી વાંચીને એનાં પર ચિંતન કરીને ધારણ કરવાનું છે. અવિનાશી જ્ઞાન રત્નો નો વેપાર કરવાનો છે.
2. સર્વિસ નો ખૂબ-ખૂબ શોખ રાખવાનો છે. શરીર પર કોઈ ભરોસો નથી, એટલે ૨૧ જન્મો ની કમાણી હમણાં જ જમા કરવાની છે.

વરદાન :- સાઈલેન્સ ની શક્તિ દ્વારા પોતાનાં રજીસ્ટર ને સાફ કરવા વાળા લોકપ્રિય , પ્રભુ પ્રિય ભવ જેમ સાયન્સ (વિજ્ઞાને) એવી ઇન્વેન્શન (શોધખોળ) કરી છે જે લખાયેલું બધું ભૂંસાઈ જાય, ખબર ન પડે. એમ તમે સાઈલેન્સ ની શક્તિ થી પોતાનાં રજીસ્ટર ને રોજ સાફ કરો તો પ્રભુ પ્રિય અથવા દૈવી લોક પ્રિય બની જશો. સચ્ચાઈ સફાઈ ને બધાં પસંદ કરે છે. એટલે એક દિવસ નો કરેલ વ્યર્થ સંકલ્પ અથવા વ્યર્થ કર્મ ની બીજા દિવસે અંશ પણ ન રહે, વીતેલા ને વીતેલું કરી ફૂલસ્ટોપ (પૂર્ણ વિરામ) લગાવી દો તો રજીસ્ટર સાફ રહેશે અને સાહેબ રાજી થઈ જશે.

સ્લોગન :- વ્યર્થ સંકલ્પ કરવા અથવા બીજાનાં વ્યર્થ સંકલ્પ ચલાવવાનાં નિમિત્ત બનવું - આ પણ અપવિત્રતા છે.

“મીઠા બાળકો - તમે અડધાકલ્પ નાં માટે સુખધામ માં હોલી કે (રજા નાં દિવસો) મનાવશો કારણ કે ત્યાં દુઃખ નું નામ નિશાન નથી”

પ્રશ્ન :- બ્રાહ્મણ બાળકો ને બાપ એવી કઈ યુક્તિ બતાવે છે, જે યુક્તિ થી તેઓ પોતાનું જીવન સફળ બનાવી શકે છે?

ઉત્તર :- બાબા કહે છે - મીઠા બાળકો પોતાનું જીવન સફળ કરવું છે તો પોતાનું તન-મન-ધન બધું ઈશ્વરીય સેવામાં લગાવો. ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુસરણ કરો). પછી જોજો - એનાં વળતર માં તમને શું મળે છે. આત્મા ગોલ્ડન (સોનાની) બની જશે. તન પણ ખૂબ સુંદર મળશે. ધન તો અથાહ મળી જશે.

ગીત :- આખિર વહ દિન આયા આજ...

ઓમ શાંતિ ! જ્યારે બાપ ઓમ શાંતિ કહે છે તો દાદા પણ ઓમ શાંતિ કહે છે. બાળકો પણ અંદર માં કહે છે ઓમ શાંતિ. જ્યારે કોઈ ભાષણ કરે છે તો ઓમ શાંતિ કહે છે. ત્યાં બધાં બેઠેલાં પણ કહે છે ઓમ શાંતિ. રેસ્પોન્ડ (જવાબ) જરૂર આપવાનો હોય છે. હવે આપ બાળકો સમજો છો આત્માઓ અને પરમાત્મા નું હવે મિલન થઈ રહ્યું છે. ગવાયેલું પણ છે - આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ..... જેમનાંથી બહુકાળ અલગ રહે છે, એમને જ સન્મુખ મળે છે. એ આવે છે પોતાનો પાર્ટ ભજવવાં. ભક્તિમાર્ગ માં જેમને આટલાં શોધતાં રહે છે, અંતે તે દિવસ પણ આવ્યો છે જ્યારે કે બાપ થી મળવાનું થાય છે. ફક્ત એક ભારત જ અવિનાશી ખંડ છે, બાકી બધાં છે વિનાશી ખંડ. નવી દુનિયામાં તો ફક્ત ભારત જ હોય છે. ભારત નો ક્યારેય વિનાશ નથી થતો. આ તો છે જ. હમણાં તો કેટલાં ખંડ છે. ભારત માં જ્યારે દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું તો ત્યાં કોઈ ખંડ નહોતો, ફક્ત ભારતવાસી જ હતાં બીજા કોઈ મનુષ્ય નહોતાં. ભારત માં ફક્ત સૂર્યવંશી દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. હવે તેમનાં ફક્ત ચિત્ર રહી ગયાં છે. યાદગાર તો રહેવું જોઈએ ને. પહેલાં કેટલું નાનું ઝાડ હોય છે. એને કહેવાય છે રામરાજ્ય, ઈશ્વરીય રાજ્ય. ઈશ્વર ની સ્થાપના છે ને. હમણાં તો છે આસુરી સ્થાપના અને સતયુગ ની છે દેવી સ્થાપના. ઈશ્વર ની સ્થાપના અડધોકલ્પ ચાલે છે પછી આસુરી સ્થાપના થાય છે, જેને રાવણરાજ્ય કહેવાય છે. એ છે નિર્વિકારી દુનિયા અને આ છે વિકારી દુનિયા. દુનિયામાં કોઈ જાણતું નથી કે આ દુનિયાનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે. દેવી-દેવતાઓ ફરી ક્યાં ગયાં. પાવન સો (થી) પછી પતિત કેવી રીતે બન્યાં. સીડી ઉતરવાની હોય છે ને. કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. જેમ ચંદ્રમા ને ગ્રહણ લાગે છે તો કહેવાય છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. હવે બાપ કહે છે પ વિકારો ને છોડો. જ્યારે તમે રાવણ ની જેલ થી છૂટશો તો રામરાજ્ય સ્થાપન થઈ જશે. ત્યાં આ પ વિકાર હોતાં નથી. આ પણ કોઈને ખબર નથી. મનુષ્ય સમજે છે આ સદા થી જ ચાલ્યાં આવે છે. દુનિયામાં મનુષ્યની છે અનેક મત. તમારી છે એક મત, આને કહેવાય છે અદ્વેત મત. અહીંયા છે આસુરી મત.

તમે જાણો છો આપણે ભારતવાસી રામરાજ્ય માં હતાં. પૂજ્ય સો પુજારી બન્યાં છીએ. આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં આ નોલેજ હમણાં બેઠું છે. આપણે જ પૂજ્ય હતાં પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં પુજારી બન્યાં છીએ. તેઓ સમજે છે પરમાત્મા જ પૂજ્ય પુજારી બને છે, એમની જ બધી લીલા છે, બધાં પરમાત્મા જ પરમાત્મા છે, આ સૌથી મોટી ભૂલ છે. હમણાં આપ બાળકો ને તો ખુશી થાય છે, જે બાપને અડધોકલ્પ યાદ કર્યા છે, હવે તે મળ્યાં છે. કહે છે દુઃખ મેં સિમરણ સબ કરે, સુખ મેં કરે ન કોઈ. એ જ આત્માઓ પછી દુઃખ માં આવે છે તો બાપ ને યાદ કરે છે. સતયુગ માં કોઈ પણ બાપ ને બોલાવતાં નથી. તો હવે આત્માઓ નો પરમાત્મા થી, પરમાત્મા નો આપણી આત્માઓ થી મેળો થાય છે. બાપ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે, આમાં પાણી નાં સાગર ની વાત નથી. સંગમ પર જુઓ કુંભ નો કેટલો મોટો મેળો લાગે છે, હમણાં સાચ્યો-સાચ્યો મેળો તમારો લાગેલો છે. બધાં તો સાથે મળી નથી શકતાં. કોઈ ક્યાંથી, કોઈ ક્યાંથી આવે છે. મેળા પર કેટલાં લાખો મનુષ્ય જાય છે સ્નાન કરવાં. જન્મ-જન્માંતર આ સ્નાન કરતા આવ્યાં છે. કહે છે આ મેળો લાગતો જ રહે છે. નાનો અને મોટો કુંભ પણ કહે છે. હવે બાપ તો એક જ વાર આવે છે પતિતો ને પાવન બનાવવાં. ગંગા પતિત-પાવની છે તો શું તે જ્ઞાન સંભળાવશે? અહીંયા

તો પતિત-પાવન બાપ બેસી સૃષ્ટિ નાં આદિ મધ્ય અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. બાળકો જાણે છે હમણાં દુનિયાની હાલત શું છે? વિનાશ તો બાળકોએ જોયો છે. અર્જુન તો આ બ્રહ્મા થયાં ને. આ તો છે મનુષ્ય નો રથ. આ કહે છે મેં વિનાશ પણ જોયો, પોતાની રાજધાની પણ જોઈ ત્યારે છોડ્યું. ઘર વગેરે બધું ફટ થી છોડી દીધું. વિનાશ તો થવાનો જ છે. આ કોઈ નવી વાત નથી.

આ છે ઈશ્વરીય દરબાર, આમાં કોઈ પતિતે બેસવું ન જોઈએ. નહીં તો તે એકદમ રસાતળ માં ચાલ્યાં જશે પતિત બનવાથી, એટલે પતિત ને આવવાનો હુકમ જ નથી. એવું કોઈ-કોઈ આવી જાય છે. સમજે છે આમને શું ખબર કે અમે વિકાર માં ગયાં. આ ખૂબ ગંદી વસ્તુ છે. વિદેશમાં ૪-૫ બાળકો પેદા કરવા વાળા ને ઈનામ મળે છે. સતયુગ માં તો એક જ બાળક હોય છે, તે પણ વિકાર ની ત્યાં વાત નથી. ત્યાં તો રાવણ રાજ્ય જ નથી. એ છે રામરાજ્ય. કન્યા લગન કરે છે તો કન્યા ને ગુપ્ત રીતે થી ખૂબ આપે છે, જે કોઈને ખબર નથી પડતી. બાપ પણ કહે છે બાળકો તમને ગુપ્ત દાન આપું છું. કોઈને ખબર પડે છે શું, હું શું આપી રહ્યો છું. આ છે ગુપ્ત. કોઈ સમજી નથી શકતાં કે આ બી.કે. વિશ્વ નાં માલિક બનશે. આ તમે હવે સમજો છો, આપણે વિશ્વ નાં માલિક હતાં પછી ૮૪ જન્મ લઈએ છીએ. આપણે કલ્પ-કલ્પ બાબા થી વારસો લઈએ છીએ. કહે છે બાબા અમે કલ્પ-કલ્પ તમારાથી મળીએ છીએ. કલ્પ પહેલાં પણ મળ્યાં હતાં. બાબા ને જ રામ કહે છે. રામ ત્રેતા વાળા નહીં, એમને તો ફક્ત એમનું બાળક જ બાબા કહેશે. આ તો છે બેહદ નાં બાપ. હવે બાપ આપ બાળકોને કહે છે. આપ બાળકોએ દેવી ગુણ ધારણ કરી એવાં બનવાનું છે. આ દેવી-દેવતાઓની કેટલી મહિમા કરે છે. પરંતુ સમજતાં કાંઈ પણ નથી. કહે છે અચતમ્ કેશવમ્..... હવે ક્યાં રામ, ક્યાં નારાયણ. બધાંને મળાવી (ભેગા કરી) દીધાં છે. અર્થ કાંઈ પણ નથી નીકળતો. હવે તમને નટશેલ (સાર) માં બધું સમજાવાય છે. દ્રાપર થી લઈને આ ભક્તિમાર્ગ શરૂ થાય છે. ૮૪ નું ચક્ર લગાવીને નીચે ઉતરવાનું જ છે. ૮૪ જન્મ ગવાય છે. બાબા એ પૂછ્યું - અહીંયા તમે બેઠા છો તો શું બધાં ૮૪ જન્મ લેશે કે કોઈ ૮૦-૮૨ પણ લેશે? શું બધાં પાસ થશે? શું ભાગાન્તી થઈ જવા વાળા નાં જન્મ ઓછા વધારે નહીં હશે? અવસ્થા અનુસાર જ દરેક નો પાર્ટ હશે ને. ઘણાં છે જે આશ્ચર્યવત ભાગાન્તી થઈ જશે. પછી સતયુગ માં કેવી રીતે આવશે. તે તો પ્રજામાં પણ ખૂબ મોડે થી આવશે કારણ કે ઝ્લાનિ (બદનામી) કરે છે. આટલાં બધાં થોડી સૂર્યવંશી માં આવી શકશે. નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર માળા બને છે. બાપ તો જ્ઞાન નાં સાગર છે. કયું એમનામાં જ્ઞાન છે, આ પણ કોઈ નથી જાણતું. તમને હમણાં જ્ઞાન મળી રહ્યું છે. તેઓ તો ફક્ત સ્તુતિ કરે છે, સમજતાં કાંઈ પણ નથી. આને કહેવાય છે ભક્તિમાર્ગ. તહેવાર પણ જે મનાવાય છે તે છે બધાં આ સમય નાં, જે ફરી પછીથી મનાવાય છે. તમને તો અડધોકલ્પ સુખ માં હોલીડે મળી જાય છે. ક્યારેય દુઃખ નું નામ નહીં જોશો. હોલી ડે થઈ જાય છે કારણ કે તમે પવિત્ર થઈ જાઓ છો ને. બાપ સમજાવે છે તમારો આ અંતિમ જન્મ છે. જ્યારે રાવણરાજ્ય શરૂ થાય છે, એને મૃત્યુલોક કહેવાય છે. મૃત્યુલોક મુર્દાબાદ.... અમરલોક ઝિંદાબાદ થાય છે. સુખ અને દુઃખ, રામ અને રાવણ નો આ ખેલ છે. રામ દ્વારા તમે રાજ્ય પામો છો, રાવણ દ્વારા તમે રાજ્ય ગુમાવો છો. બાપ કહે છે - તમે પોતાનાં જીવનને નથી જાણતાં બીજું કોઈ આવું કહી ન શકે, બાપ જ બતાવે છે. તેઓ તો ૮૪ લાખ કહી દે છે. પછી તો કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ થઈ જાય છે. કાંઈ પણ બુદ્ધિ માં નથી આવતું, જે આ વાતોને સમજી શકે. કલ્પ ની આયુ પણ ખોટી લખી દીધી છે. આ શાસ્ત્ર વગેરે બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે. આપ બાળકોને કેટલું સહજ સમજાવાય છે. આગળ ચાલીને વધારે સારી રીતે સમજાવશે. જ્યારે કોઈ મરે છે તો તે સમયે ફક્ત થોડું વૈરાગ્ય આવે છે, એને કહેવાય છે શમશાની વૈરાગ્ય. શમશાન થી બહાર નીકળી માર્કેટ માં ગયાં તો ખલાસ, જઈને માંસ મદિરા ખરીદી કરશે. આપ બાળકોને આ સમયે છે આખી જૂની દુનિયા થી વૈરાગ્ય. બાબા સમજાવે છે વૈરાગ્ય બે પ્રકારનાં છે. નિવૃત્તિ માર્ગ વાળાઓનો છે હદ નો વૈરાગ્ય. તે પ્રવૃત્તિ માર્ગ નાં માટે જ્ઞાન આપશે જ નહીં. બન્ને પવિત્ર બનો - આ કહી ન શકે. ગીતા તે સંભળાવી ન શકે. તમને તો જ્ઞાનસાગર થી જ્ઞાન મળે છે. તે સમજે પણ છે પરંતુ એમને ડર રહે છે. આગળ ચાલીને માની લેશે બરાબર ગીતા કુષ્ણએ નથી સંભળાવી. જો હમણાં કહેશે તો એમનાં બધાં ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) ભાગી જશે. ફટ થી કહેશે આમને બી.કે. નું જાદુ લાગ્યું છે.

હવે બાપ સમજાવે છે જો દેવતા બનવું છે તો દેવી ગુણ ધારણ કરો. મુખ્ય વાત છે પવિત્રતા ની. અહીંયા મનુષ્યો નું ખાવા-પીવાનું જુઓ કેટલું આસુરી છે. જન્મ-જન્માંતર ની પાપ આત્માઓ છે. પુણ્ય આત્મા એક પણ નથી. હવે તમે બની રહ્યાં છો. સતયુગ માં બધાં પુણ્ય આત્માઓ હોય છે. ત્યાં છે જ શ્રેષ્ઠાચારી પાવન. અહીંયા છે ભ્રષ્ટાચારી પતિત. સતયુગ માં ૫ વિકાર હોતાં નથી. રામરાજ્ય રાવણરાજ્ય માં કેટલો ફર્ક પડી જાય છે, આને

તો રાવણ રાજ્ય કહેશે ને. પતિત-પાવન એક જ ગોડફાધર (પરમપિતા પરમાત્મા) છે. તમે જાણો છો એ આપણા બેહદ નાં બાપ છે. બેહદ નાં બાપ, રચયિતા ને રચના યાદ કરે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે - સતયુગ માં છે એક બાપ. પછી હોય છે બે બાપ. લોકિક અને પારલૌકિક. તમને છે ત્રણ બાપ. લૌકિક, પારલૌકિક, અલૌકિક. ભક્તિમાર્ગ માં લૌકિક બાપ હોવા છતાં પણ પારલૌકિક બાપ ને યાદ કરે છે. અહીંયા તો આ વઢરકુલ (અદ્ભુત) છે - બાપ અને દાદા. બંને બેઠાં છે. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો - પછી ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા તો ગવાયેલાં છે ને. તે હમણાં જ મળે છે. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે સાકાર. એ છે નિરાકાર. નિરાકાર અને સાકાર બંને સાથે છે. બંનેની હાઈએસ્ટ પોઝિશન (સૌથી ઊંચું પદ) છે, એમનાથી મોટું કોઈ હોતું નથી અને કેટલાં સાધારણ રીતે બેઠાં છે. ભણતર પણ કેટલું સહજ છે બાળકોનાં માટે. બાપ ફક્ત કહે છે પોતાને આત્મા સમજો. આત્મા અવિનાશી છે, આ દેહ વિનાશી છે. એક શરીર થી આત્મા નીકળી, જઈને બીજું શરીર લે છે, તમારે રડવાની દરકાર નથી. મનુષ્ય શરીરને યાદ કરવાથી રડે છે. તમારે રડવાની દરકાર નથી. સતયુગ માં ક્યારેય રડતા નથી. ત્યાં છે જ મોહજીત. આ બધી વાતો તમને સંગમ પર જ સમજાવાય છે. તમને આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચિત્ર જોઈને ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ એટલે બાપે કહ્યું છે આ લક્ષ્મી-નારાયણ, ત્રિમૂર્તિ નો બેઝ અથવા મેડલ ખિસ્સા માં રાખી દો. ઘડી-ઘડી પોકેટ (ખિસ્સા માંથી) થી નીકાળીને જુઓ. ઓહો! અમે તો આ બનવા વાળા છીએ. ખૂબ ખુશી થશે. બીજાઓને પણ બતાવીને ખુશ કરો કે અમે આ બની રહ્યાં છીએ. જોવાથી ખુશી થશે. હું તો શિવબાબા નો બાળક છું. મારે કોઈ વાતની શું પરવા કરવાની છે. કાંઈ નુકસાન પડ્યું તો શું! આપણે તો ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નાં માટે પદમપતિ બનીએ છીએ. જુઓ, બાબા એ બધું આપી દીધું. પછી ફાયદા માં છે કે નુકસાન માં છે? બાબા હવે સન્મુખ સમજાવી રહ્યાં છે. તમારું આ ધનસંપત્તિ બધું માટીમાં મળી જવાનું છે. પોતાનું જીવન સફળ કરવું છે તો પોતાનું તન-મન-ધન આમાં લગાવો પછી એનાં વળતર માં જુઓ તમને શું મળે છે! આત્મા પણ ગોલ્ડન બની જાય છે તો તન પણ સુંદર, ધન તો અથાહ રહે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હું શિવબાબા નો બાળક છું, મારે ભવિષ્ય ૨૧ જન્મો નાં માટે પદમપતિ બનવું છે, આ જ ખુશી માં રહેવાનું છે અને બધાંને ખુશ કરવાનાં છે. કોઈ વાત ની પરવા નથી કરવાની.
2. એક બાપ ની અદ્વૈત મત પર ચાલીને બેહદનાં વૈરાગી બનવાનું છે. એક બાપ ને ફોલો કરવાનું છે.

વરદાન :- રુહાબ અને રહેમ નાં ગુણ દ્વારા વિશ્વ નવનિર્માણ કરવા વાળા વિશ્વ કલ્યાણકારી ભવ વિશ્વ કલ્યાણકારી બનવાનાં માટે મુખ્ય બે ધારણાઓ આવશ્યક છે એક ઈશ્વરીય રુહાબ અને બીજું રહેમ. જો રુહાબ અને રહેમ બંને સાથે-સાથે અને સમાન છે તો રુહાનિયત ની સ્ટેજ (અવસ્થા) બની જાય છે. તો જ્યારે પણ કોઈ કર્તવ્ય કરો છો તથા મુખ થી શબ્દ વર્ણન કરો છો તો ચેક કરો કે રહેમ અને રુહાબ બંને સમાન રૂપ માં છે? શક્તિઓનાં ચિત્રો માં આ બંને ગુણો ની સમાનતા દેખાડે છે, આનાં જ આધાર પર વિશ્વ નવ-નિર્માણ નાં નિમિત્ત બની શકો છો.

સ્લોગન :- બાપ નાં પ્રેમ ની પાછળ વ્યર્થ સંકલ્પ ન્યોછાવર કરી દો - આ જ સાચી કુરબાની છે.

“મીઠા બાળકો - સાચાં બાપની સાથે સાચાં બનો, જો સાચું નથી બતાવતાં તો પાપ વૃદ્ધિ ને પામતાં જાય છે”

પ્રશ્ન :- જ્યારે આપ બાળકો કર્મોત્તર અવસ્થા નાં સમીપ પહોંચશો તો કઈ અનુભૂતિ કરશો?

ઉત્તર :- એવો અનુભવ થશે જેમ કે માયા નાં તોફાન બધાં સમાપ્ત થઈ ગયાં છે. કોઈ પણ વિઘ્ન માં ગભરાશો નહીં. અવસ્થા બહુજ નિડર રહેશે. જ્યાં સુધી તે અવસ્થા દૂર છે ત્યાં સુધી માયા નાં તોફાન બહુજ હેરાન કરે છે. બાબા કહે છે - મીઠા બાળકો જેટલાં તમે રુસ્તમ (બળવાન) બનો છો, એટલી માયા પણ રુસ્તમ થઈને આવે છે પરંતુ તમારે વિજય પ્રાપ્ત કરવાની છે, ડરવાનું નથી. સાચાં બાપ ની સાથે સચ્ચાઈ-સફાઈ થી ચાલતાં રહો. ક્યારેય કોઈ વાત છુપાવતાં નહીં.

ગીત :- જાગ સજનિયાં જાગ...

ઓમ શાંતિ ! અહીંયા વાળા બાળકો તો આ ગીત રોજ સાંભળે છે. સેવાકેન્દ્ર પર પણ જે બી.કે. રહે છે તે સાંભળે છે. બહાર વાળા તો સાંભળતાં નથી. હકીકત માં આ ગીત તો અનન્ય બાળકો નાં ઘરમાં બધાંએ રાખવું જોઈએ. બધાંને જગાડવાં જોઈએ કારણ કે આ ગીત નું રહસ્ય બહુજ સાડું છે. નવો યુગ આવી રહ્યો છે. નવો યુગ અર્થાત્ સતયુગ. આ છે કળયુગ. કળયુગ નો વિનાશ થવાનો છે. સતયુગ માં રાજધાની હોય જ છે ભારતવાસીઓની. એને ગોલ્ડન એજેડ વર્લ્ડ (સતયુગી દુનિયા) કહેવાય છે. ગોલ્ડન એજેડ વર્લ્ડ માં ગોલ્ડન એજેડ ભારત. આઈરન એજેડ (કળયુગી) દુનિયામાં આઈરન એજેડ ભારત. આ પણ તમે જ જાણો છો. તો ગોલ્ડન એજ માં બીજા કોઈ ખંડ અથવા ધર્મ હોતાં નથી. હમણાં છે આઈરન એજ, એમાં બધાં ધર્મ છે. ભારત નો પણ ધર્મ છે જરૂર. પરંતુ તે દેવી-દેવતા નથી. તો પછી હોવો જરૂર જોઈએ. તો બાપ કહે છે હું આવીને સ્થાપના કરું છું. પહેલાં-પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. શાસ્ત્રો ની જ્યારે કોઈ વાત કરે તો એમને કહેવું જોઈએ, આ તો ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર છે. જ્ઞાનમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર હોતાં નથી. જ્ઞાન નાં સાગર તો પરમપિતા પરમાત્મા ને કહેવાય છે. જ્યારે તે આવીને જ્ઞાન આપે ત્યારે સદ્ગતિ થાય. આ ગીતા વગેરે પણ ભક્તિમાર્ગ નાં માટે છે. હું તો આવીને આપ બાળકોને જ્ઞાન અને યોગ શિખવાડું છું. પછી પાછળ થી તેઓ શાસ્ત્ર બનાવે છે, જે પછી ભક્તિમાર્ગ માં કામ આવે છે. હમણાં તમારી છે ચઢતી કળા. તમને બાપ આવીને જ્ઞાન સંભળાવે છે. બાપ પોતે કહે છે હું જે તમને સદ્ગતિ નાં માટે જ્ઞાન આપું છું, તે પ્રાયઃલોપ થઈ જાય છે. હમણાં બાપ કહે છે તમે કોઈ પણ શાસ્ત્ર વગેરે નહીં સાંભળો. તે રુહાની બાપ તો બધાનાં એક જ છે. સદ્ગતિ નો વારસો પણ એમનાથી મળે છે. આ તો છે જ દુર્ગતિ ધામ, સદ્ગતિ ધામ સતયુગ ને કહેવાય છે. જ્યારે કોઈ પણ શાસ્ત્રો ની, વેદો ની અથવા ગીતા ની વાત કરે, બોલો અમે જાણીએ બધાંને છીએ. પરંતુ આ છે ભક્તિ નાં. આપણે એનું નામ લઈએ જ કેમ! જ્યારે કે હમણાં જ્ઞાન સાગર પરમપિતા પરમાત્મા આપણને ભણાવી રહ્યાં છે. બાપ કહે છે-પોતાને આત્મા સમજી મુજ બાપ ને યાદ કરો, તો આ યોગ અગ્નિ થી તમારા વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. ભક્તિમાર્ગ માં તો વધારે જ વિકર્મ થતાં આવ્યાં છે. આપણને બાપે કહ્યું છે મનમનાભવ. એ જ જ્ઞાનનાં સાગર, પતિત-પાવન છે. પતિત-પાવન કૃષ્ણ ને નથી કહેવાતું. હવે આપણે એક બાપનું જ સાંભળીએ છીએ. એમને કહે છે શિવ પરમાત્માય નમઃ, બાકી બધાંને કહેશે દેવતાય નમઃ.... આ સમયે તો બધાં તમોપ્રધાન છે. સતોપ્રધાન બનવાનો રસ્તો એક બાપ જ આવીને બતાવે છે. હવે એ એક બાપ ને જ યાદ કરવાનાં છે. બ્રહ્મ ને યાદ નથી કરવાનું, તે તો ઘર છે. ઘર ને યાદ કરવાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. પરંતુ ઘરમાં રહેવા વાળા પરમપિતા પરમાત્માને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જાય. અને આત્મા સતોપ્રધાન બની પોતાનાં ઘરે ચાલી જશે પછી આવશે પાર્ટ ભજવવાં. ચક્ર નું રહસ્ય સમજાવવું જોઈએ. પહેલાં તો એ સમજો કે આમને જ્ઞાન સંભળાવવા વાળા નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે. કોઈ કહે તમે તો બ્રહ્મા થી સાંભળો છો, બોલો નહીં, અમે તો મનુષ્ય થી નથી સાંભળતાં. આમનાં દ્વારા અમને પરમપિતા પરમાત્મા સમજાવે છે. અમે આમને (બ્રહ્માને) પરમાત્મા નથી માનતાં. સર્વનાં બાપ શિવ જ છે, વારસો પણ એમનાં થી મળે છે. આ છે માધ્યમ. બ્રહ્મા થી કંઈ મળતું નથી. આમની મહિમા શું છે? મહિમા બધી એક શિવ ની છે. તે જો આમાં ન આવત તો તમે કેવી રીતે આવત. શિવબાબા એ બ્રહ્મા દ્વારા તમને એડોપ્ટ કર્યા (અપનાવ્યા) છે, ત્યારે તમે બી.કે. કહેવાઓ છો. બ્રાહ્મણ કુળ જોઈએ ને. કોઈ મનુષ્ય અથવા શાસ્ત્ર વગેરે મુક્તિ-જીવનમુક્તિ નો રસ્તો

બતાવી ન શકે. નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા સદ્ગતિ દાતા જ રસ્તો બતાવે છે. ખૂબ વાતો ન કરવી જોઈએ. ફટ થી કહેવું જોઈએ અમે જન્મ-જન્માંતર ભક્તિ કરી છે. હવે અમને બાપ કહે છે આ અંતિમ જન્મ ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળ ફૂલ સમાન પવિત્ર રહો અને મને યાદ કરો, તો તમારા આ અંતિમ જન્મ નાં અથવા પાસ્ટ (પહેલાનાં) જન્મો નાં જે પાપ છે, તે ભસ્મ થઈ જશે અને તમે પોતાનાં ઘરે ચાલ્યાં જશો. પવિત્ર થયાં વગર તો કોઈ જઈ નથી શકતું. પહેલી-પહેલી વાત જ એક સમજાવો તો નિરાકાર શિવબાબા કહે છે હેં આત્માઓ, હું બ્રહ્મા તન માં પ્રવેશ થઈને જ્ઞાન આપું છું. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરું છું. બ્રાહ્મણો ને શિક્ષા આપું છું. જ્ઞાન યજ્ઞ ને સંભાળવા વાળા પણ બ્રાહ્મણ જોઈએ ને. તમે હમણાં બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. તમે જાણો છો આ મૃત્યુલોક હવે ખતમ થવાનો છે. કળયુગ ને મૃત્યુલોક અને સતયુગ ને અમરલોક કહેવાય છે. ભક્તિ ની રાત હમણાં પૂરી થાય છે. બ્રહ્મા નો દિવસ શરૂ થાય છે. બ્રહ્મા સો (થી) વિષ્ણુ આ પણ કોઈ સમજતું નથી. સમજે ત્યારે જ્યારે પૂરા ૭ દિવસ આવીને સાંભળે. પ્રદર્શની માં કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. ફક્ત એટલું કહે છે રસ્તો સારો છે. સમજવા લાયક છે. મુખ્ય વાત સમજાવવાની છે કે ગીતા નાં ભગવાન નિરાકાર શિવ છે. એ કહે છે મને યાદ કરો. બાકી આ બધું જન્મ-જન્માંતર વાંચતા ઉતરતા જ આવ્યાં છો. પછી સીડી થી ઝડ પર લઈ જવાં જોઈએ. તમે છો નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા. અમે છીએ પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા. અમારો છે બેહદ નો સંન્યાસ. જ્યારે ભક્તિ પૂરી થઈ જાય છે તો આખી દુનિયાથી વૈરાગ્ય થઈ જાય છે અને ભક્તિ થી પણ વૈરાગ્ય થઈ જાય છે. ભક્તિ થાય છે રાવણ રાજ્ય માં. હમણાં શિવબાબા શિવાલય સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. શિવ જયંતિ પણ ભારત માં જ મનાવાય છે, તો આ પાકું થઈ જાય કે શિવબાબાએ આવીને ભારત ને સ્વર્ગ બનાવ્યું છે અને નર્ક નો વિનાશ કર્યો છે. નવી દુનિયામાં આવવા વાળા જ આ રાજ્યોગ શિખી રહ્યાં છે. સ્વર્ગ માં પવિત્રતા, શાંતિ, સુખ બધુંજ છે. અહીંયા જે સંન્યાસી વગેરે છે, તે અડધા પવિત્રતા માં છે, તે જન્મ ગૃહસ્થી, વિકારી ઘર માં લઈ પછી સંન્યાસ કરે છે. આ સમજાવવાનું હોય છે. શિવબાબા પતિત-પાવન અમને બ્રહ્મા દ્વારા સમજાવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા રાજ્યોગ શિખવાડીને આ બનાવી રહ્યાં છે. રાજ્યોગ દ્વારા જ રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે. આ ગીતા એપિસોડ (અધ્યાય) હમણાં રીપિટ (પુનરાવર્તિત) થઈ રહ્યો છે. તમારે પણ રાજ્યોગ શિખવો હોય તો આવીને શિખો. આ જ્ઞાન પ્રવૃત્તિ માર્ગ નું છે.

ભગવાનુવાચ - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં પવિત્ર બની મને યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થાય, બીજો કોઈ ઉપાય જ નથી - પાવન બનવાનો. થોડી વાત કરવી જોઈએ. મુંઝાવું ન જોઈએ. બાબાએ સમજાવ્યું છે રાત્રે બેસી વિચાર કરો, આજ નાં આખાં દિવસ માં જે પાસ્ટ થયું (વીતી ગયું), જે સર્વિસ (સેવા) થવાની હતી, ડ્રામા પ્લાન અનુસાર થયું. પુરુષાર્થ તો ચાલવાનો છે ને. પ્રદર્શની માં બાળકો કેટલી મહેનત કરે છે. આ પણ જાણો છો - માયાનાં તોફાન બહુજ કડા (કઠોર) છે, ઘણાં બાળકો કહે છે બાબા આને બંધ કરો. અમને કોઈ વિકલ્પ ન આવે. બાબા કહે છે-એમાં ડરો કેમ છો? હું તો માયા ને કહીશ વધારે જોર થી તોફાન લાવો. બોક્સિંગ માં એક-બીજા ને કહે છે શું કે મને જોર થી ઉલ્ટું-સુલ્ટું નહીં લગાવતાં જે હું પડી જાઉં. તમે પણ યુદ્ધનાં મેદાન માં છો ને. બાપ ને ભૂલશો તો માયા થપ્પડ લગાવશે. માયાનાં તોફાન તો અંત સુધી આવતાં રહેશે. જ્યારે કર્મોત્તીત અવસ્થા થશે ત્યારે તે ખલાસ થશે. તોફાન બહુજ આવશે, ડરવાની કોઈ વાત નથી. બાબા થી સાચાં થઈને ચાલવાનું છે. સાચ્યો ચાર્ટ મોકલવો જોઈએ. ઘણાં બાળકો સવારે ઉઠીને યાદ માં બેસતાં નથી, સુતા રહે છે. એ નથી સમજતાં જો અમે શ્રીમત પર નહીં ચાલીએ તો અમે પોતાનું કલ્પ-કલ્પાંતર નાં માટે સત્યાનાશ કરીએ છીએ. બહુજ મોટી ચોટ (માર) ખાઈ રહ્યાં છે. એવાં પણ બાળકો છે જે ક્યારેય સાચ્યું નથી બોલતાં પછી એમની શું ગતિ થશે. પડી જશે. માયા થપ્પડ બહુ જોર થી લગાવે છે. ખબર નથી પડતી. આખો દિવસ ઝરમુઈ-ઝઘમુઈ કરતાં રહે છે. સાચ્યું ન બતાવવાથી પછી વૃદ્ધિ થતી જાય છે. નહીં તો સાચ્યું બતાવવું જોઈએ. આજે આ ભૂલ કરી, ખોટું બોલ્યું. જો સાચ્યું નહીં બતાવશો તો વૃદ્ધિ થતી જશે પછી ક્યારેય સાચાં બનશો નહીં. બતાવવું જોઈએ અમે આ-આ ડીસ-સર્વિસ (કુસેવા) કરી. અમને ક્ષમા કરજો. સાચ્યું ન બતાવવાથી પછી દિલ પર ચઢતા નથી. સચ્યાઈ ખેંચે છે. બાળકો પોતે પણ જાણે છે - કોણ-કોણ સારી સેવા કરે છે. સારા-સારા બાળકો ખૂબ થોડાં છે. ઈચ્છું છું ગામડામાં પણ સારી-સારી બાળકીઓ ને મોકલી દઉં તો બધાં ખુશ થશે, બાબાએ અમારી પાસે મુંબઈની હેડ (મુખ્ય), કલકત્તાની હેડ મોકલી છે. કોઈ પણ મળે તો એમને સીધી વાત સંભળાવવાની છે કે પતિત-પાવન પરમપિતા પરમાત્મા સંગમ પર આવીને આ મહામંત્ર આપે છે મામેકમ્ યાદ કરો. રાજ્યોગ તો બાબા તમને જ શિખવાડે છે. તમારું કામ છે બીજાઓને પણ રસ્તો દેખાડવો. બાળકો કહે છે - કલકત્તા ચાલો. હવે બાબા બાળકોનાં વગર કોઈ થી વાત કરી ન શકે. પછી કહેશે આ તો કોઈ થી મળતાં નથી. અમે કેવી રીતે સમજીએ કે આ કોણ છે? કારણ કે એમની તો છે ભક્તિ ની વાતો. આત્માઓનાં બાપ કોણ છે, આ તો કોઈ બતાવી

જ નથી શકતું. શિવબાબા તો આવે જ ભારતમાં છે. એવી-એવી વાતો સમજાવવા માં કલાક લાગી જાય. બાબા તો કોઈ થી મળતાં નથી. બાળકોએ જ માથું મારવાનું છે. અહીંયા પણ જુઓ બાળકોની સાથે કેટલી મહેનત કરવી પડે છે - સુધારવાનાં માટે. બાબા ને સાચાં સમાચાર કોઈ આપતું નથી. બાબા અમે સંન્યાસી થી વાત કરી, ફલાણાં પ્રશ્ન નો અમે જવાબ આપી ન શક્યાં. અમે આ ભૂલ કરી. આખો દિવસ શું-શું કરે છે, લખવું જોઈએ. બાબાએ બાળકોને સમજાવ્યું છે - મને પૂછ્યાં વગર કોઈને ચિઠ્ઠી નહીં લખો. બાબા થી પૂછશો તો બાબા એવી મત આપશે જેનાંથી કોઈનું કલ્યાણ થઈ જાય. બાબા ની પાસે લખીને મોકલી દો તો બાબા કરેક્ટ (સુધારો) કરી દે. બાબા તો યુક્તિ બતાવશે. દેહી-અભિમાની થઈને લખશો તો તે વાંચીને ગદ-ગદ થઈ જશે. શિક્ષા તો બહુજ સારી અપાય છે. તમારું મુખ્ય લક્ષ્ય છે લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનું. આ તમારા બાપ-શિક્ષક-ગુરુ, ભાઈ વગેરે સર્વસ્વ છે. દરેક વાત માં સલાહ આપતાં રહેશે પછી જવાબદારી તમારા થી ઉતરી જશે કારણ કે શ્રીમત પર ચાલ્યાં ને. ધંધા વગેરે નાં માટે પણ સમજાવશે કે ક્યાં લાચારી માં કોઈનાં હાથનું ખાવાનું હોય છે. નહીં તો ધંધો વગેરે છૂટી જશે. યા નહીં પીધી તો મિનિસ્ટર (મંત્રી) રિસાઈ જશે. યુક્તિ થી કહેવું જોઈએ હું યા આ સમયે નથી પીતો. મને તકલીફ થઈ જશે. ક્યાંક લગ્ન મુરાદી (પ્રસંગ) છે, નહીં જશો તો નારાજ થઈ જશે. તો બાબા કહેશે આવું-આવું કરો. બધી યુક્તિઓ બતાવશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ થી સદા સાચાં રહેવાનું છે. દિલતખ્તનશીન બનવાનાં માટે શ્રીમત પર પૂરે-પૂરું ચાલવાનું છે.
2. યુદ્ધ નાં મેદાન માં માયા નાં વિકલ્પો થી, વિઘ્નો થી ડરવાનું નથી. પોતાનો સાચો ચાર્ટ રાખવાનો છે. ઝરમુઈ ઝઘમુઈ નથી કરવાનું.

વરદાન :- સ્વ - સ્થિતિ દ્વારા સર્વ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરવા વાળા અવ્યક્ત સ્થિતિ નાં અભ્યાસી ભવ જ્યારે અવ્યક્ત સ્થિતિ નાં અભ્યાસ ની આદત બની જશે ત્યારે સ્વ સ્થિતિ દ્વારા દરેક સ્થિતિ નો સામનો કરી શકશે. અને આ આદત અદાલત માં જવાથી બચાવી દેશે એટલે આ અભ્યાસ ને જ્યારે નેચરલ (કુદરતી) અને નેચર (સ્વભાવ) બનાવો ત્યારે નેચરલ કેલેમિટીઝ (કુદરતીઆપદાઓ) થાય કારણ કે જ્યારે સામનો કરવા વાળા સ્વ સ્થિતિ થી દરેક પરિસ્થિતિ ને પાર કરવાની શક્તિ ધારણ કરી લેશે ત્યારે પડદો ખુલશે. એટલાં માટે જૂની આદતો થી, જૂનાં સંસ્કારો થી, જૂની વાતો થી.... પુરું વૈરાગ્ય જોઈએ.

સ્લોગન :- સ્વયં ને નિમિત્ત કરનહાર સમજો તો કોઈ પણ કર્મ માં થાક નથી લાગી શકતો.

“ મીઠા બાળકો - સદા સુખી રહો , જેટલું યાદ કરશો એટલું સુખ મળશે , આ જ બાપ આપ બાળકોને આશીર્વાદ આપે છે”

પ્રશ્ન :- સંગમયુગ પર આપ બાળકો એવું કયું શુભ કાર્ય કરો છો જે આખાં કલ્પ માં નથી થતું?

ઉત્તર :- પવિત્ર બનવું અને બનાવવાં - સૌથી શુભ કાર્ય છે. પવિત્ર બનવાથી તમે પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બની જાઓ છો. પવિત્ર બનાવવાની યુક્તિ બાપે બતાવી છે કે મીઠા બાળકો તમે મને લવ (પ્રેમ) થી યાદ કરો. દેહી-અભિમાની બનો. આવી યુક્તિ બધાંને સંભળાવતાં રહે.

ગીત :- કિસને યહ સબ ખેલ રચાયા...

ઓમ શાંતિ ! શિવબાબા બેસી પોતાનાં બાળકોને, સાલિગ્રામો ને સમજાવે છે. શિવબાબા ને તો બધાં જાણે જ છે. એ પણ જાણે છે કે શિવબાબા ને પોતાનું શરીર નથી. શિવ ની પ્રતિમા તો એક જ છે. એમાં કોઈ ફર્ક નથી આવતો. એમને દેખાડે જ છે લિંગ નાં સમાન. જેમ મનુષ્ય છે તો મનુષ્ય માં કોઈ ફર્ક નથી પડી શકતો. આંખ, નાક, કાન બધાંને બે છે. આત્મા કોઈ છુપાયેલી વસ્તુ નથી. જેવી રીતે મનુષ્યો ની, દેવતાઓ ની પૂજા થાય છે, તેવી રીતે આત્માઓ અને પરમાત્મા ની પણ પૂજા થાય છે. શિવ નાં મંદિર માં જાઓ તો અસંખ્ય નાનાં-નાનાં સાલિગ્રામ રાખેલાં છે, જેની પૂજા થાય છે. મનુષ્યો ની બે પ્રકારની પૂજા થાય છે - એક તો વિકારીઓની, બીજી નિર્વિકારીઓની, એને કહેવાય છે ભૂત પૂજા કારણ કે અહીંયા તો શરીર કોઈનું પણ પવિત્ર છે નહીં. ૫ તત્ત્વોનું બનેલું છે, માટી નું બનાવેલું બુત (પૂતળું) છે. મૂર્તિઓ બનાવે છે, તો પણ માટી અને પાણી મળાવે છે પછી એને સૂકવવા માટે ધૂપ (તડકો) જોઈએ. ધૂપ પણ આગ નો અંશ છે, પહેલાં ધૂપ થી આગ બાળતા હતાં. તો બાળકોને આ ખબર છે કે નિરાકાર ની પણ પૂજા થાય છે. સાકાર દેવતાઓ ની પણ થાય છે, તો મનુષ્યો ની પણ પૂજા થાય છે. દેવતા છે પવિત્ર, અહીંયા અપવિત્ર છે. બાકી પૂજા તો ભૂતો (૫ તત્ત્વો) ની જ થાય છે. આત્મા શું વસ્તુ છે, આ મનુષ્ય નથી જાણતાં. કહેવાય છે - રિયલાઇઝ થોર સેલ્ફ (તમે પોતે અનુભૂતિ કરો). આત્મા ને રિયલાઇઝ કરો. આત્મા છે બિંદુ સમાન. અનેકોએ સાક્ષાત્કાર પણ કર્યો છે. વર્ણન કરે છે નાની એવી લાઈટ એમાંથી નીકળી અમારા માં પ્રવેશ થઈ ગઈ. સારું એનાંથી ફાયદો તો કાંઈ પણ ન થયો. નારદ અને મીરા ભક્તિ માં આગળ ગવાય છે. ભલે સાક્ષાત્કાર થાય છે પરંતુ સીડી ઉતરવાની હોય છે ને. ફાયદો અલ્પકાળ નાં માટે થાય છે. હવે આપ બાળકો આત્મ-અભિમાની બનો છો. જાણો છો આનાં આગળ આપણે દેહ-અભિમાની હતાં. હવે આ છે નવી વાતો. આત્મા ભણી રહી છે. આ તો એકદમ પાક્કું કરી દેવું જોઈએ, બાબા આપણને ભણાવે છે. આ તો પહેલાં પાક્કો નિશ્ચય થઈ જાય. આત્મ-અભિમાની બનવાનું છે. અડધોકલ્પ આત્મ-અભિમાની બનો છો પછી અડધોકલ્પ દેહ-અભિમાની બનો છો. સતયુગ માં આત્મા ને આ શુદ્ધ અભિમાન નથી કે હું પરમાત્મા ને જાણું છું. શુદ્ધ અભિમાન અને અશુદ્ધ અભિમાન હોય છે ને. કર્તવ્ય પણ શુભ અને અશુભ હોય છે. કહેવાય છે શુભ કાર્ય માં વાર ન કરવી જોઈએ. બાપ કહે છે હું તમને કેટલાં સારા બનાવું છું. તમે પવિત્ર બનો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. આનાં જેવું શુભ કાર્ય કોઈ હોઈ નથી શકતું. તમે પાવન હતાં. હવે ઘડી-ઘડી બાપ કહે છે દેહી-અભિમાની બનો. પોતાને આત્મા સમજી બાપ થી પૂરો લવ (પ્રેમ) રાખવાનો છે. આત્મા નો સંબંધ જ એક બાપ થી છે. એ બેસી ભણાવે છે. આ પ્રેક્ટિકલ (વ્યાવહારિક) અનુભવ ની વાત છે. બેહદ નાં બાપ થી આપણે બેહદ સ્વર્ગ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ પણ કહે છે હેં મીઠા-મીઠા બાળકો. આત્માઓ ને કહે છે. આત્મા આ કાનો થી સાંભળે છે. તમે સમજો છો આજે આપણને કોણ મીઠા-મીઠા બાળકો કહી રહ્યું છે? મીઠા-મીઠા બાળકો. બાપ નો બાળકો પર લવ રહે છે ને. ખૂબ ખુશી થી બાળકોની પાલના કરે છે. આ પણ બાળકો નાં બેહદ નાં બાપ છે. આત્મા કહે છે હું શરીર નાં ઓર્ગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) દ્વારા સંભળાવું છું. અજ્ઞાનકાળ માં બાપ બાળકોને કેટલો લવ કરે છે. જાણે છે આ વારિસ છે, આમને હું લાયક બનાવું છું જેનાંથી ખૂબ સુખી બને. સારો વારસો પામે. કહે છે ને - બાળકો જીવતાં રહો, સુખી થાઓ. આશીર્વાદ નીકળતાં રહેશે. બાળકો સદેવ સુખી થાય. પરંતુ તે તો સદા સુખી થઈ ન શકે. આપ બાળકો જાણો છો બાબા આપણને આશીર્વાદ આપી રહ્યાં છે - સદા સુખી રહો, મને યાદ કરો. બાપ કેટલાં પ્યાર, પ્રેમ, નમ્રતા થી બેસી સમજાવે છે. બાપ બાળકોનાં સર્વન્ટ (સેવાધારી) છે ને. કેટલાં બાળકો ની યાકરી કરવાની હોય છે. મા મરી જાય છે તો બાપ ને બધું જ બાળકોનું કરવું પડે છે. આ બાપ કેટલું બાળકોને

પ્રેમ થી સમજાવે છે. પોતાનાં પગ પર ઉભું થવાનું છે. હેં આત્મા તમારે બાપ થી વારસો લેવાનો છે. દેહ નું ભાન છોડી પોતાને આત્મા સમજો - આ ખૂબ ભારે સબક (પાઠ) છે. બાળકો ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. કહે છે બાબા ને યાદ કરવાનું ભૂલાઈ જાય છે. યાદ અક્ષર ખૂબ સહજ છે. યોગ અથવા નિષ્ઠા વગેરે આ શાસ્ત્રો નાં અક્ષર છે. બાપ કેટલું સહજ બતાવે છે ફક્ત યાદ કરો. બાપને જોવાથી ખૂબ ખુશી થવી જોઈએ. આપણા જેવાં બાબા દુનિયામાં કોઈને નથી મળતાં. તમે જાણો છો - આપણે આત્મા પતિત બની હતી. હવે બાપ પાવન બનાવે છે, એટલે પોકારે પણ છે કે હેં પતિત-પાવન આવો, આવીને પાવન બનાવો. બાપ ને યાદ કરવાનાં સિવાય બીજી કોઈ તકલીફ નથી દેતાં. આનું નામ જ છે સહજ યાદ, સહજ જ્ઞાન. આ પણ બાળકો સમજી ગયાં છે. બાપ સત છે, ચૈતન્ય છે. એમની આત્મા જ્ઞાન નાં સાગર છે, જ્ઞાન ની ઓથોરિટી (સત્તા) છે. અહીંયા મનુષ્યો ની મહિમા થાય છે, ફલાણા શાસ્ત્રો ની ઓથોરિટી છે. અહીંયા બાપ કહે છે હું જ બધાં વેદો શાસ્ત્રો ને જાણું છું, ઓથોરિટી છું. ભક્તિમાર્ગ માં ચિત્ર પણ દેખાડે છે - વિષ્ણુ ની નાભી થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. એમને પછી શાસ્ત્ર આપ્યાં છે. બ્રહ્મા દ્વારા બધાં વેદો શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવે છે. બાપ બધી વાતો સારી રીતે બેસી સમજાવે છે. હવે બ્રહ્મા તો છે સૂક્ષ્મવતન માં. ભગવાન થઈ ગયાં મૂળવતન માં. હવે સૂક્ષ્મવતન માં કોને જ્ઞાન સંભળાવશે. જરૂર અહીંયા આવીને સંભળાવશે ને. આ ખૂબ સમજવાની વાતો છે. બ્રહ્મા દ્વારા બધાં શાસ્ત્રો નો સાર ભગવાન ક્યાં સંભળાવશે? સંભળાવવાની વાત તો અહીંયા હોય છે.

હવે તમે પ્રેક્ટિકલ માં જાણો છો - કેવી રીતે ભગવાન આવીને બ્રહ્મા દ્વારા આપણને સંભળાવે છે. બાળકોને તો અથાહ ખુશી થવી જોઈએ. મનુષ્ય ૫-૧૦ લાખ કમાય છે, કેટલી ખુશી થાય છે. અહીંયા બાપ બેસી તમારો ખજાનો ભરે છે. કહે છે મને યાદ કરો તો તમે સોના જેવાં બની જશો. આ ભારત સોનાની ચીડિયા (ચકલી) બની જશે. જાણો છો બાબા મૂળવતન થી આવીને બ્રહ્મા દ્વારા અમને શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવી રહ્યાં છે. બધાં રહસ્ય સમજાવે છે. તે યોગ, તપ-દાન-પુણ્ય વગેરે થી મુક્તિ તો કોઈ નથી પામતું. મનુષ્ય સમજે છે આ બધાં રસ્તા થી અમે મુક્તિ માં જઈએ છીએ. જો એવું હોત તો પછી પતિત-પાવન બાપ ને આવવાની શું દરકાર. જો તે પાછા જવાનો રસ્તો હોય તો કોઈ જાય ને. દુનિયામાં મનુષ્યો ની અનેક મત છે. હવે બાળકોને બાપે સમજાવ્યું છે પાછું કોઈ પણ જઈ નથી શકતું. બાપ કહે છે - હું આમનાં દ્વારા બધાં વેદો શાસ્ત્રો નો સાર સમજાવું છું. આમણે પણ ખૂબ ગુરુ કર્યા છે, ભણેલાં ગણેલા છે, બાપ કહે છે આ બધાંને ભૂલી જાઓ. પતિત-પાવન તો પરમપિતા પરમાત્મા ને જ કહેશે. એ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ, વૃક્ષપતિ ચૈતન્ય છે. આત્માઓ બધી ચૈતન્ય છે. તમે જાણો છો આપણે મૂળવતન માં જઈને ફરી આવીશું પાર્ટ ભજવવાં. અડધોકલ્પ સુખ નો પાર્ટ ભજવશું. પૂરો આધાર ભણતર પર છે, જેટલું ભણશો એટલું ઊંચ પદ પામશો. આ ભણતર ખૂબ ઊંચું છે. લક્ષ્ય-હેતુ જ છે નર થી નારાયણ, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો. જ્યારે આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે ત્યારે કોઈ હિંસા હોતી નથી. ત્યાં વિકાર ની વાત હોતી નથી. ન કોઈ લડાઈ-ઝગડો થાય છે.

હવે તમે સમજાવો છો કે જ્યારે અનેક ધર્મ છે તો ભાષાઓ પણ અનેક છે. બધાંની એક ભાષા હોઈ નથી શકતી. હવે અદ્વૈત ધર્મ તમારો સ્થાપન થઈ રહ્યો છે. અદ્વૈત અથવા દેવતા એક અક્ષર થઈ જાય છે. હવે તમે દેવતા ધર્મનાં બની રહ્યાં છો. ગીત પણ છે ને - બાબા અમે તમારા થી ૨૧ જન્મો નાં માટે આખાં વિશ્વ ની બાદશાહી લઈએ છીએ. ત્યાં એવી રીતે કોઈ નહીં કહેશે કે આ અમારી સ્પેસ (જગ્યા) છે, અહીંયા થી તમે પાસ ન કરો (નહીં જાઓ). અહીંયા તો એક બીજાને ડરાવતા રહે છે. બેઠા-બેઠા લડવા-ઝગડવા નું ભૂત આવી બેસ્યું છે. આપ બાળકો જાણો છો આપણે શ્રીમત પર પોતાની રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. આપણે વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ. આપણે હશું ભારતમાં જ. દિલ્લી ની આસપાસ જ નદીઓ પર હોઈશું. ત્યાં સદૈવ બહારી (સદાબહાર) મોસમ હોય છે, બધાં સુખી રહે છે. પ્રકૃતિ પણ સતોપ્રધાન હોય છે ને. તમે સમજી શકો છો આપણે કેવી રીતે દૈવી રાજ્ય સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ ફરીથી. તો બાળકોએ બાપ ની યાદ માં ખૂબ ખુશી માં રહેવું જોઈએ. નિરંતર યાદ કરો બીજી કોઈ તકલીફ નથી અપાતી, આમાં જ મહેનત છે. ઘડી-ઘડી બાપ ની યાદ ભુલાઈ જાય છે. દેહ-અભિમાન માં આવવાથી ઉલ્ટું કામ કરી લે છે. પહેલો વિકાર છે જ દેહ-અભિમાન નો. આ તમારો મોટો દુશ્મન છે. દેહી-અભિમાની ન હોવાનાં કારણે પછી કામ વગેરે વિકાર ડંખી લે છે. બાળકો પણ સમજે છે મંઝિલ ઊંચી છે. પવિત્ર પણ રહેવાનું છે. તમે છો સાચાં-સાચાં બ્રાહ્મણ. કરોડોને ભૂં-ભૂં કરતાં રહો. કાચબા નું દૃષ્ટાંત પણ અહીંયા તમારાથી લાગે છે. બાપ સમજાવે છે - ભલે તમે પોતાનું કામકાજ વગેરે કરો, ઓફિસ માં બેસો, જુઓ કોઈ ગ્રાહક નથી તો યાદ માં બેસી જાઓ. સાથે ચિત્ર રાખ્યાં હોય. પછી તમને આદત

પડી જશે. અમે બાબા ની યાદ માં બેસી જઈએ. યુક્તિઓ તો બાબા અનેક પ્રકારની બતાવે છે. ભક્તિમાર્ગ માં ચિત્ર ને યાદ કરીએ છીએ. અહીંયા આ છે પછી વિચિત્ર ની યાદ. આ નવી વાત છે ને. પોતાને આત્મા સમજી અને બાપ ને યાદ કરો. નવી વાત હોવાનાં કારણે મહેનત લાગે છે. આમાં પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવાની હોય છે. જ્ઞાન તો મળી ગયું છે. આ પણ સમજાવ્યું છે વિષ્ણુ થી બ્રહ્મા કેવી રીતે બને છે. વિષ્ણુ અર્થાત્ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ૮૪ જન્મો નાં પછી તે જ બ્રહ્મા-સરસ્વતી બને છે. આ વાતો બીજા કોઈ શાસ્ત્ર માં નથી. એવું નથી કે વિષ્ણુ ની નાભી માંથી કોઈ બ્રહ્મા નીકળે છે. બાપ કહે છે - હું આપ બાળકોને સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવું છું. એનો અર્થ પણ તમે જાણો છો. આ તમારા અક્ષર જ એવાં ગુપ્ત છે જે કોઈ કોપી કરી ન શકે. આજકાલ કોપી પણ કરે છે ને. સફેદ વસ્ત્રધારી પણ બહુ બને છે, રીસ કરે છે. આમાં કોઈ કોપી (નકલ) કરી ન શકે.

હવે આપ બાળકો સમજો છો જે આપણે બાબા થી રોજ સન્મુખ બેસીને સાંભળીએ છીએ. બહાર પણ બાળકો સમજતાં હશે - મધુબન માં શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા મુરલી ચલાવે છે. આત્મા જ બાપ ને યાદ કરે છે. યાદ થી વિકર્મ વિનાશ થશે કારણ કે જ્યાર થી વિકારી બન્યાં છે, પાપ કરતાં જ આવ્યાં છે તો જન્મ-જન્માંતર નો માથા પર બોજો છે. તમોપ્રધાન બનતાં જાય છે. તમોપ્રધાન બનવામાં અડધોકલ્પ લાગ્યો છે. સતો રજો તમો બનતાં આત્મા મેલી થાય છે ને - ખાદ પડવાથી. તે ખાદ જરૂર નીકાળવી જોઈએ. નહીં તો બાપ ની યાદ નાં સિવાય આત્મા ઉડી નથી શકતી. માયા રાવણ બધાંની પાંખ કાપી દે છે. આ પણ સમજવાની વાત છે. મોક્ષ વગેરે તો કોઈને પણ મળતો જ નથી. બોલાવે છે અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો. બસ આમાં બીજી કોઈ વાત જ નથી. બાપ શિક્ષા આપે છે તમે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન કેવી રીતે બનશો. બાળકો ને લખતાં પણ રહે છે. બાળકો તમે બાપ ને ભૂલવાથી તમોપ્રધાન બન્યાં છો. હવે બાપ ને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બનશો. સતોપ્રધાન વિશ્વ નાં માલિક બનવાનાં માટે બાપ ને યાદ કરો. તમારી આત્મા માં ૮૪ જન્મો નું જ્ઞાન છે. ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કર્યું છે. આત્મા માં કેટલો ભારે પાર્ટ ભરેલો છે. આ વન્ડર (આશ્ચર્ય) લાગે છે. આટલી નાની આત્મા માં કેટલો પાર્ટ ભરેલો છે. આત્મા કહે છે હું ૮૪ જન્મ લઉં છું. એ પણ હવે તમને સમજ મળી છે. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી જાણતાં. બાપ હમણાં સમજાવી રહ્યાં છે - તમે આત્માઓ ૮૪ જન્મ ભોગવો છો. એક શરીર છોડી બીજું લો છો. પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં સીડી નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો. હવે ફરી સતોપ્રધાન બનીને રાજ્ય કરવાનું છે તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. બાબા આપણ ને બેહદ નો વારસો કલ્પ-કલ્પ આપે જ છે. આપ બાળકોને હવે પરિચય મળ્યો છે. તમે જાણો છો આપણે માળા નાં દાણા બનીએ છીએ જે પછી નંબરવાર રાજ્ય કરીશું. ત્યાંની રાજધાની નાં જે રીત-રિવાજ હશે તે જ ફરી રિપીટ (પુનરાવર્તિત) થશે. એનાં માટે ફાલતું ખ્યાલાત કરવાની દરકાર જ નથી. આ કેવી રીતે થશે, શું થશે. જેવી રીતે રાજ્ય કર્યું હશે તેવી રીતે કરીશું. તે સાક્ષી થઈ જોવાનું છે. ચિંતન કરવાની દરકાર નથી કે શું થશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શુભ કાર્ય માં વાર નથી કરવાની. પવિત્ર બની બાપ થી પૂરો વારસો લેવાનો છે. પોતાને લાયક બનાવીને પોતાનાં પગ પર ઉભાં થવાનું છે. એક બાપ થી પૂરો લવ (પ્રેમ) રાખવાનો છે.
2. કામ-કાજ કરતાં, એક વિચિત્ર બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. કોઈ પણ વ્યર્થ વિચાર નથી કરવાનો. સતોપ્રધાન બનવાનું છે. અપાર ખુશી માં રહેવાનું છે.

વરદાન :- શ્રેષ્ઠ મત નાં આધાર પર માયાવી સંગદોષ થી પરે રહેવા વાળા શક્તિ સ્વરૂપ ભવ બાળકો ની એક કમ્પ્લેન (ફરીયાદ) રહે છે કે સંબંધી નથી સાંભળતાં, સંગ સારો નથી, આ કારણે શક્તિશાળી નથી બની શકતાં. પરંતુ શ્રેષ્ઠ મત નાં આધાર પર જ્ઞાન સ્વરૂપ, શક્તિ સ્વરૂપ નાં વરદાની બની પોતાની સ્થિતિ ને અચળ બનાવો. સાક્ષી થઈને દરેક નો પાર્ટ જુઓ. પોતાનાં સતોગુણી પાર્ટ માં સ્થિત રહો. સદા બાપ નાં સંગ માં રહો તો તમોગુણી આત્મા નાં સંગ નાં રંગ નો પ્રભાવ પડી નથી શકતો.

સ્લોગન :- કર્મયોગી તે છે જે કર્મ નાં કલ્પવૃક્ષ ની ડાળી પર બેસી કર્મ કરતાં પણ ઉપરામ સ્થિતિ માં રહે.